

کشف الحیل

جلد سوم ۷، ۳

تألیف

عبدالحسین آیتی

چاپ سوم

حق چاپ محفوظ و مخصوص مؤلف است

مراکز فروش:

نزد: نزد مؤلف - کلبه‌های تبریز: سروش - حقیقت قزوین: فردوسی مشهد:
علمی - زوار اصفهان: اقبال - شهسواری - کمالی شیراز: جهان نما -
تاری: خرازیان - اسماعیل علی‌زاده بابل: سجادی - تابان اهواز: صافی -
نینوائی کرمانشاه: جلالیان همدان: بوعلی - بینش
طالین می‌توانند از شهرستانها مستقیماً با ارسال ۱۰۰ ریال دوره کتاب کشف الحیل
را در سه جلد از تهران کتابفروشیهای علمی - ابن سینا - دانش
شرکت طبع کتاب درخواست نمایند فرستاده خواهد شد

استنطاق

پوشیده نماید نخستین روزی که نگارنده با اهل بهاء آشنا شد
از نوشتجاتی که در نزد بن ارائه دادند و آنرا وسیله تبلیغ من ساخت
یکجزوه دستنویسی بود بنام رساله استنطاقیه و پس از مطالعه بسیار
کردم که مردمانی تا این حد فداکار و از جان گذشته که در زندان در
شاهزاده بزرگی چون کامران میرزا نایب السلطنه پسر مرحوم ناصرالدین
اینطور زبان آوری و تبلیغ کنند و اظهار اشتیاق بکشته شدن نمایند
پس از دیگری اقرار بر بهائی بودن خود کرده نترسند از اینکه جانشان
مخاطره افتد البته اینها مؤید من عندالله بوده و هستند اما از آنجا که
نخواست حتی این مطلب بر من پوشیده بماند پس از چهل و پنج سال در
روزها که بتجدید چاپ کشف الحیل موفق میشوم ناگهان رساله استنطاق
بخط خود مستنطق بتوسط آقای سحاب که بوسیله جناب سید عبدالله
بنظر رسید تا اینکه از طرفی خودم بفهمم اینهم از همان کفر و فکر
اهل بهاست که هرچه در خلوت دلخواه خودشان بوده نوشته و بنام
استنطاقیه باین و آن نشان میدهند و حال آنکه حقیقت نه آنست که اهل
گفته و میگویند بلکه حقیقت اینست که در این نسخه است و بنظر خواننده
میرسد و برای اینکه اینهم مانند سایر مطالب مورد هو و جنجال این
دروغگوی متقلب نشود و نگویند این رساله جعل است و جعل و تسمیه
مخصوص خودشان است بمانسبت ندهند باینکه بگویم از حالا تا آنکه
مهلت میدهم که هر کس از اهل بهاء و غیره منکر صحت این استنطاق است
تا در حضور دو نفر از اشخاص محترم و بی غرض اصل نسخه را ارائه کند
صحت آنرا ثابت نمائیم و دروغ و قلابی بودن رساله خود ساخته است
مدلل داریم و اصل نسخه هم با بعضی مدارک دیگر که در دست ما
یکی از کتابخانه های ملی خواهیم سپرد تاسیه روی شود هر که دراز
و چون گراور کردن تمام نسخه مقدور نیست سه صفحه از اول و سطر
گراور شده اینک تحت نظر عامه میگذاریم .

استنطاقنامه از بابیهها

نسخه نفیس و مهم استنطاق از بابیها که در سنه هزار و سیصد و قمری
مزی در زمانیکه مرحوم کامران میرزا وزیر جنگ و حکمران تهران بوده
نظمیه بوخیله میرزا حسنخان مستنطق بعمل آمده- این نسخه را میرزا مهدی
بی اداره نظمیه از روی اوراق رسمی یومیه حاوی اطلاعات بسیار مهم
جمع است- منجمله استنطاقی است که از میرزا ابوالفضل گلپایگانی
معروف و صاحب کتاب فرائد بعمل آمده و حاکی از تلون اوست که در
ما از سیدعلیمحمد شیرازی جسته و سر بهجا لغت نموده است و همچنین طرز
وسوابق احوال و اتصال سیاسی بقیه را روشن میکند.

اسامی اشخاصیکه در این مجلد از آنها استنطاق شده بشرح زیر است:

- ۱- حاجی سیدعلی اکبر معروف به حاجی سیدمهدی یزدی
- ۲- ملا علی اکبر شه میرزادی
- ۳- میرزا محمد رضا یزدی
- ۴- میرزا ابوالفضل گلپایگانی
- ۵- میرزا ابوالفضل گلپایگانی
- ۶- کر بلائی مهدی طهرانی
- ۷- خیدر علی بیگ کرد بچه
- ۸- مرتضی قالب تراش قمی
- ۹- ابوالقاسم اصفهانی عطار
- ۱۰- محمد حسین پینه دوز اصفهانی
- ۱۱- استاد حسین بناکاشی
- ۱۲- استاد حسین کاشی دباغ
- ۱۳- ملا محمد عطار
- ۱۴- مشهدی حسین عطار قزوینی
- ۱۵- مشهدی نصرالله تنباکو فروش چهرمی
- ۱۶- این عده بجز دو سه نفر که با سواد و علم بوده و مجرد خارجی داشته
- ۱۷- ای ریاست و استفاده های مادی و معنوی بوده اند بقیه همه از عوام کالانعام اند
- ۱۸- که دو سه نفر هم از صفت انعام انعام داشته اند که از راه حق منحرف
- ۱۹- بن روش و دین باطل گرویده اند.
- ۲۰- سید اسدالله ارسنی دوز قمی
- ۲۱- ملا احمد کاشانی
- ۲۲- مشهدی اقر قزوینی
- ۲۳- ابراهیم خان
- ۲۴- استاد حسین نعلبند کاشی
- ۲۵- سیدعلی ارسنی دوز کاشی
- ۲۶- میرزا حبیب الله کاشانی
- ۲۷- حاجی آقا کاشی قهوه چی

سالی که در آن سال...

۱۳۱ تا چه در آن سال که در آن سال...

۱۳۲ تا چه در آن سال که در آن سال...

۱۳۳ تا چه در آن سال که در آن سال...

۱۳۴ تا چه در آن سال که در آن سال...

۱۳۵ تا چه در آن سال که در آن سال...

۱۳۶ تا چه در آن سال که در آن سال...

۱۳۷ تا چه در آن سال که در آن سال...

۱۳۸ تا چه در آن سال که در آن سال...

اسکندریه و طنطه و زقابق باشد و دو سال در هندوستان سه چهار سال در اسلامبول و حلب و دیاربکر و ماردين و سويرك و ارفه و موصل و تکریت و بصره و کوفه و اماره.

س - در بلاد ایران چه در بوده اید ج - تا بیست سال که طفل بودم س - در ایام سیاحت چند سال در ایران آمدید ج - یکسال یا چهارده ماه یا بانزده ماه س - در این مدت کسب بدی میکردید یا تجارت ج - بلی بعضی اوقات کسب میکردم س - کسب بدی یا تجارت ج - داد و ستد خرازی فروش شال فروش همه جور کسب میکردم س - چند وقت است بطهران

آمده‌اید ج - دوماه است س - از کجا آمده‌اید ج - از روسیه س - چند وقت در روسیه بودید ج - ظاهراً دوسه ماه یا چهار ماه س - بچه خیال بر روسیه رفته بودی ج - از اسلامبول آمده بودم بر روسیه س - در اسلامبول چه میکردید تفصیلاتی را که گفتم س - اینجا که آمده بودید دیگر برای چه آمدید ج - والده دارم آدمم اورا به بینم اینجا که رسیدم دیدم هوا سرد است مانندم س - از قراریکه ماشیده‌ایم توقیع از شخص بزرگی آورده‌اید ج - بجهت کی س - بجهت سلسله باییه ج - خیر چاپارخانه دولتی زیاد است من چرا س - شما بکجا رفته‌اید ج - چرا رفته‌ام و حضرات را هم دیده‌ام س - چه دیدید ج - چه می‌خواهید به بینم چه طالبید که من بگویم س - از ظهور حسینی و قائم و دلیلی که آنها می‌آورند بصدق قول خودشان ج - دلیلی که آنها می‌آورند یا دلیلی که من موقن باشم س - دلیلی که قبول عامه داشته باشد ج - هیچ دلیلی قبولیت کل عالم را ندارد اگر می‌داشت این مذاهب مختلفه در عالم نبود س - شخصی که اظهار امری میکند باید دلیلی بیاورد و آن دلیل اثبات حقیقت خودش را بکند ج - از من می‌پرسید که من ادعائی ندارم اگر از مدعی می‌پرسید بروید از خودش بپرسید س - ما چون شما را آدم بی‌غرض دانستیم و میدانیم و شما هم فرمودید که من در عکا رفته‌ام و حضرات را دیده‌ام می‌خواهم از شما بپرسم که آنها حرفشان چیست در مذهب هم که بخلی نیست چه ضرر دارد که شما دیده‌اید و مانند‌ایدیم از برای ماصحبت کنید ج - راستی را حقیقت حالشان بر من معلوم نشد س - من از حقیقت حالشان نپرسیدم زیرا که حقیقت امر را جز خدا نمیداند ج - از قرار ی که شنیده‌ام کتب آنها بدست دولت و بدست وزراء و بدست شما آمده کتب را ملاحظه کنید من از عهده تقریر ایشان بر نمی‌آیم س - لا اعتبار فی القراطاس ما می‌خواهیم از زبان شما چیزی بشنویم شاید دشمنان این طایفه کتابی نوشته باشند و بدست دولت داده و انتشار بدهند ج - الحمد لله دولت ما معنیر است نسخه از او بردارند و بفرستند از خود او استفسار کنند س - ماکار بمطلب دولت نداریم حرف از خودمان می‌زنیم و مقصودمان است که چیزی بفهمیم شاید ما هم مجاهد باشیم چه ضرر دارد که شما هادی ما باشید ج - این اقل السادة این آیام مذاکرات مذهبی و عقاید قلبی را جایز نمیداند چرا که بعضی اهل غرض امر مذهبی را داخل بامورات دولتی کرده‌اند و درین هنگام محض اطمینان خاطر اولیای دولت مذاکرات مذهبی تکلیف این اقل السادة

نیست با آنکه تا حال سی سال است که از این طایفه نفس برخلاف دولت کشیده نشده و آه مظلومیت خودشان را بلند نکشیده اند که مبادا دولت مکرر شود س - ما هم این گفتگو استنطاق را محض این میکنیم که رفع شبهه شود والا اگر شما حالا از این مقوله صحبت بکنید شاید باز به بعضی از اغراض حمل بشود ج - این اقل السادات با اینکه خود اقدام کردم بیای خود بیاب حکومت آمدم با وجود این عجب است که باز شما همچو گمان کرده اید که در من غرض است چه غرضی غرض با که غرض با چه الحمد لله که عمر بیشترش گذشته است و آخر عمر است چه غرضی چرا س - شما بیای خود مگر جز برای رفع شبهه بحکومت آمده اید والله رفع شبهه نخواهد شد مگر بگفتگوی و مطلب فهمیده نخواهد شد مگر بنذا کره ج - بنده بجهت رفع شبهه و فتنه و فساد حکومتی از خود و اقربان خود در بیاب حکومت آمده ام رفع شبهه حکومتی که شد رفع شبهه مذهبی میشود س - بچه قسم شما میخواستید رفع شبهه حکومتی بکنید ج - اگر حکومت اذن میدهد من در باب حکومت مدتی میمانم تا معلوم شود که ما اهل فتنه و فساد نیستیم یا اینکه از امثال خودم هر کرا بخوانند یکنفر یا دوفقر یا بیشتر یا کمتر در حکومت میگذاریم و از تمام سرایر امور خودمان بحکومت اطلاع میدهیم مشروط بر اینکه حکومت هم ما را حفظ کند امر عقاید مذهبی و قلبی را نفساً بعد نفس شرائطی که در ورق علیجده نوشته میشود هر کس میخواهد مکالمه مذهبی بکند بتصدیق چند نفر خارجی از اهل ملت دیگر تا حقیقت مذهب کشف شود اصل مقصود همین است س - بنده باشما از طرف دولت حرف میزنم و بشخص شما هم اطمینان میدهم پیش خود باشما گفتگو نمیکنم شخص من باین آیه بقرآن مجید مؤمنم که در باره قوم یهود میفرماید **ضربت علیهم الذله والمسکنة** و می بینم که این شخص بزرگوار در هزار و سیصد سال قبل این کلمه را گفته (مقصود حضرت رسول است) و هنوز ذلت یهود در تزیینت است در تمام کره ارض و بعد از آنکه ایمان بحضرت رسول آورد و یقین حاصل شد از برای من که میفرماید من گفتم **مولاه فیهذا علی مولاه** فرموده اوست **تعبداً اوصیای او را تا قائم منتظر قبول کردم و بعد از آنکه اینمطلب را قبول کردم اقوال آنحضرت در باب علامات که در باب ظهور فرمودید قبول کردم و شما که میگوئید حضرت حجت ظاهر شده بچه دلیل میفرمائید ج - این ذلیل بجمیع آیات قرآنی و بجمیع ما جاء به النبی مؤمنم و حال حاضر را بیش از این جایز نمیدانم و اگر**

کسی از علماء با این فانی سخنی داشته باشد در محضر جمعی از منصفین صحبت بدارند س - ما خودمان حالا میخواهیم گفتگو بکنیم کار بمنصف و غیر منصف و دیگران نداریم یک جزئی از آنچه را که میخواهید در حضور منصفین بگوئید به بنده هم اظهاری بکنید شاید بنده هم چیزی بدانم و بفهمم ج - بنده شما را از منصفین میدانم ولیکن از شما متوقعم که مطالب دبتان را با این اختلال حالی که از برای این فقیر هست بدیگری رجوع کنید و از دیگری استفسار نمائید س - شرائطی را که میخواستید ذکر کنید بفرمائید تارفع شبهه شود ج - اولاً معلوم است که ما از دولت اطمینان کامل میخواهیم که ما را حفظ کند تا نایاً شرط مکالمه این است که به الغلطه نگذرد بقدر نیم ساعت متکلم صحبت نماید و مخاطب ساکت باشد بعد از آنکه سؤال او تمام شود او جواب بگوید و یکی آنکه طرف سؤال و جواب نفسی نباشد که من ملاحظه شأن و احترامات کنم و از او خائف باشم و چند نفر که بکلی خارج و عاری از این قانونند مصدق نشوند و از سفرای خارجه در صحبت عقلیه و نقلیه و کتب قبلیه و بعدیه و شرط دیگر آنکه متکلم با مخاطب بدون مداخله غیر نایه دو بدو صحبت کنند س - خود شما مدعی اثبات مطلبید یا دیگر برامیفرمائید ج - این عباداً مدعی مطلبی نیستم ولیکن تدافع هر گونه تهمتیه را از خود در هر مجمعی باین شروط میکنم که در عقاید اقل السادات فساد نیست والا خود مدعی نیستم اگر بودم خود رجوع میکردم س - بنده عرض نمیکنم که شما خود مدعی هستید و چنین مجلس هم فقط از برای یک نفر شما برپا نمیشود مگر اینکه بخواهید خودتان بنفس نفیس رفع بعضی شبهات و اثبات حقیقت بایه را بکنید ج - این ذلیل سی سال است سیاحم و از بعضی دیانتها خوب مطلعم مخصوص از دیانت بابی ولی در مقام اثبات این طایفه نیستم مگر آنچه را که میدانم میگویم س - شما که خودتان بیاب حکومت می آئید از برای رفع شبهه اگر در این سلسله نیستید با آنکه کسی شما را نخواسته بود چرا می آمدید والان اگر از این طایفه نیستید آدم عاقل اینکار را نمیکند که شروط قرار بدهد و سفر را حاضر کند محض اینکه مطلب دیگران را بگوید ج - بلی بنده خود پیای خود آمده ام نه باراده خود شنیدم که حضرت والا استفساری از این ذلیل فرموده بنده از این جهة بحکومت آمدم ابدأ مدعی این مطالبات نیستم که سیاح را با اینگونه مطالب چکار س - حضرت والا بچه جهة استفسار

شما میفرمود و حال اینکه شما میگوئید من مرد سیاحی هستم ج - غیب
 است از شما که این مطلب از بنده سؤال میکنید خوب بود از حضرت والا
 سؤال نمائید حال آنکه از بنده سؤال میکنید آنچه بخیالم رسیده اینست
 چون بنده نظر بزمستان و برووت هوا یکی دوماه در اینجا توقف کردم
 گمانم آنکه شاید بعضی حکایت سیاحتیه را که ذکر کرده‌ام ببعضی از اهل
 غرض حکایت کرده باشند و آنها گمان کرده‌اند که این اقل السادات را خیال
 منبر و محراب است از این جهت بعضی لباسها براو پوشانیده بحضرت والا
 عرض کرده‌اند باینکه حین حرکت بنده بود توقف نمودم بخدمت حضرت
 والا شرفیاب شدم تا اینکه شخص حاضر را گمانها در حقش نیافتند و بحضرت
 والا معروض ندارند و امنای دولت را بشبهات گوناگون خاطرشانرا متوش
 سازند و نگذارند بآبادی مملکت و رفاهیت رعیت بپردازند س - شما
 این همه فرمایشات میخواهید بگوئید که معتقد نیستید باینکه حضرت قائم
 ظهور کرده است ج - این ذیل را از شما اینگونه سؤالات توقع نبود گویا
 حدیث مشهور در نظر نداشتید که میفرماید **لوعلم اباذر مافی قلب سلمان**
کفره او قتلہ آیا تکلیف این فانی است که سرایر قلب خود را معروض دارم
 از خود شما انصاف میطلبم بعد از آنکه میگویم بما جاء به النبی موقع
 دیگر این سؤالات تکلیف نیست س - شما میفرمائید که من نظر بیرونی
 هوا در زمستان یکی دوماه در اینجا توقف کردم که شاید بعضی حکایت
 سیاحتیه را ذکر کرده‌ام بعضی شنیده‌اند و بعضی از اهل غرض حکایت کرده‌اند
 و آنها را گمان اینکه شاید اقل السادات را خیال منبر و محراب است باین
 واسطه آمده‌ام رفع شبهه نمایم بنده هم غرضی از این سؤال نداشتم ج - آنچه
 در استنطاق اول ذکر شد مجدداً ذکر میکنید اولاً بدانید نه اینکه بگویم
 حکماً اینطور بوده همچو گمان شد چه که شنیده شد جناب ملا محمد رضای
 همدانی (اوصله الله الی جزائه فی الدنیا والاخره) در بالای منبر از هر فزقه
 و طایفه بد میگوید و لعن میکند من جمله این اقل را نسبت‌ها داده و منصب‌ها
 از برای این فانی برقرار نموده بآنکه مرا ندیده و حرفی از من استماع
 نکرده است س - شما در این موقع عارضید یا معروض ج - این ذلیل
 نه عارضم و نه معروض در این مقام بلکه محض خاطر حکومت آمده‌ام که از
 من راضی باشند و رفع اشتباه شود س - شما بچه نوع رفع شبهه میکنید
 نابآن نوع حکومت ساکت شود ج - بهمان نوع که عرض کردم هر قدر

حکومت بخواهد توقف میکنم تا ثابت شود و اگر طریقه دیگر میدانید
 بطور عمل میکنم و اگر میل حکومت بر رفتن بنده بوده است که بنده خیال
 را داشتم مسافرم نه مجاورم - اگر شما تا بقیامت اینجا بمانید باز
 مخفی و رفع شبهه هم نمیشود مگر آنچه را از شما سؤال میکنند یا
 از با اقرار مطابق سؤال جواب بدهید ج - از شما سؤال میکنم آیا
 حکومت باید سرایر و عقاید رعایا را سؤال نماید یا انتظام مملکت و رفاهیت
 ملت ملحوظ فرماید س - چون بنای عقاید سلسله بایه از روزاول بر
 پا بوده از این جهت میخواهند سؤال کنند که آیا شما از آن سلسله هستید
 خیر ج - خیر این بنده از اهل سلسله عقاید فساد نیستم س - من
 نم این است که این طایفه بنایشان اینست شما خودتان را مفسد نمیدانید
 اینطایفه را ج - من خود را که مفسد نمیدانم و بایه بعضی از این حضرات که
 اراضی روم ملاقات شد آنها را هم مفسد نمیدانم دیگر اگر مشبه شده
 هم عند الله س - ما بزمین شورش این طایفه را دیدیم شما اگر از این
 نیستید انصاف میدهید که شورش کردند و بنای آنها بفساد است و
 هم داخل در این سلسله هستید و کتمان میکنید عقاید آنها را آنهم
 بی است علیحد ج - بنده از ابتدای این شورشها اطلاعی ندارم مدتی
 قبل تا حال در صفحات عثمانی بعضی کلمات اینهارا دیده ام جمیع بر متابعت
 حکومت و طلب رضای حکومت و موافق رأی حکومت است س - عقاید
 بهارا صحیح و درست فهمیده اید یا خیر ج - بعضی مناجاتها دیده ام
 این حضرات در ممالك روم منجمله مناجات مختصری در حق قبله عالم
 تمام که دعا کرده اند اگر مقتضی بدانند مناجات را عرض کنم و در همینجا
 بکنید س - آن مناجات چیست

ج - هوالمقتدر علی ما یشاء باسمه المهیمن علی الاسماء یا
 الهی الرحمن والمقتدر علی الامکان اسئلك بنفسک بان تحفظ السلطان
 اسئلك بان لاتنظر الیه و جریرات من سبقه فی الماک بل الی بحر
 حودک و سماء فضاک و شمس الطافک ای رب کف عنه اکف السوء
 الید الی جعلتها فوق یدای خلقک انک انت المقتدر المتعالی العالی
 الحکیم استدعا آنکه اگر بخواهند این مناجات را تفسیر نمایند باهل غرض
 بگذارند تفسیری از خود بنده بخواهند س - مفسرین از قرار گفته

شما ملاهای ما هستند و آنها هم نباید غرضی داشته باشند ج - مفسر
 اهل غرض علمای اعلام نبودند و لیکن اهل غرض نفوسی هستند که خود را
 را بعلمای موسوم میدهند س - از کتب و بیان باینها چیزی در دست شماست
 خیر ج - نزد بنده چیزی از کتب آنها نیست ولی شنیده ام که بدست حکام
 خیلی افتاده است س - چون آخر استنطاق است و باید آخر استنطاق
 باسم خودتان امضا کنید ثانیاً مذاکره میکنم آیا شما حاضرید از برای این
 اگر دولت مجلسی منعقد بکنند بشروطیکه خواسته اید اثبات حقیقت این
 کنید یا خیر ج این فانی مکرر در همین استنطاق عرض کرده ام مثبت
 نیستم ولیکن بشروط مذکور آنچه از عقاید حضرات خبر داشته باشم
 س - این لازم بانعقاد مجلس و شروط نیست من قبل از آنکه شروع بنوع
 استنطاق بشود از خود شما سؤال کردم که شما معتقد نیستید بظهور علم
 قائم فرمودید معتقد باینکه ظهور کرده و حالا این نوع اشکالات است که می آید
 ج - این نوع مکالمات مفروضانه است از دولت مستنطق دیگری در ارجی نیست
 س - شما خود میدانید که من غرضی ندارم و آنچه را که من میگویم را
 لب شما شنیده ام اگر دروغ میگویم بگوئید دروغ میگوئی ج - آری
 همین بیان شما عین غرض است واللّٰه الذی لا اله الا هو که اصل اعتبار
 سرایر خود را نگفته ام س - یعنی در استنطاق یا غیر استنطاق ج -
 در استنطاق وجه در غیر استنطاق بحق و حده لا شریک له که سر خود را در
 مذهب شما و غیر شما نگفته ام س - من سؤال از سرایر مذهبی شما نکردم
 از همین دو کلمه سؤال کردم که عرض کردم حال اگر نسبت دروغ
 میدهید بدهید نقلی ندارد از همین تقریرات شما معلوم میشود لازم
 بتصریح ج - حاشا و کلاً نسبت دروغ شما و احدی نداده ام و نسبت
 ولیکن بشما مشتبه شده است و آنچه میفرمائید و در استنطاق است همان
 که گفته ام . محل امضای سید علی اکبر معروف بجاجی سید مهدی یزدی

سؤال و جواب با ملا علی اکبر (ایادی)

س - شما اصلتان کجائی است ج - شه مرزادی س - اسم پدرتان
 چیست ج - ملا عباس س - عیال دارید ج - بلی س - اولاد چندتان
 ج - چهار تا س - در کدام مدرسه تحصیل کرده اید ج - مدرسه معتمدیه
 مدرسه مادر شاه و مدرسه محمدیه س - چند وقت است که در طهران قیامت

بست و دو سال است س - چند وقت است داخل سلسله بایه شده اید
 ابتدا داخل این سلسله نشده ام ولی معاشرت کرده ام س - چند وقت است که
 ایشان مباشر هستی ج - از سالی که حضرت والا حضرات را گرفتند مرا
 گرفتند س - اگر شما در این سلسله نبودید سبب چه بود که شما را
 نگرفتند ج - بعضی معاشرت يك مجلس با این حضرات مرا هم گرفتند
 بعد از آنکه شما را گرفتند و مستخلص شدیدی که با ایشان معاشرت می
 کرد در انبار مبار که حضرات بعضی صحبتها میداشتند که اسباب تحیر و
 حش می شد گفتم بچه بینه شما این صحبتها می نمایند گفتند بینه و برهان
 موقوف است باینکه کتب این حضرات را به بینه و در انبار ممکن
 است تا اینکه بعد از ششماه مستخلص شدیم بیرون که آمدیم تا مدت سه چهار
 ماه این طایفه ابتدا معاشرت نکردم و بعد را حاجی محمد اسماعیل کاشی در
 زل بنده آمد و شد کردند و کتب حضرات را هم آوردند و پیش من بود
 طالع در این کتب می نمودم و مطالعه این کتب اسباب زیادتى حیرت من
 آنچه را که غیر این طایفه نسبت باین طایفه میدادند بر خلاف دیدم در
 این کتب آنچه مستحضر شدم حضرات بایه قائل بظهورند و بطبق ادعای
 ایشان بینه هم در دست دارند و بینه ایشان میگویند هیچ قسم است آیات
 شجاعت - شئون علمی - خطبات - زیارات و اینها را مختصری دیده ام و
 آنها بینه حسى و معجزه حسى خواستم میگویند معجزه حسى داریم اگر
 خواهید ببینید باید بروید نزد رئیس ما و از او بخواهید آنچه را که میخواهید
 بگویند رئیس بقبله عالم نوشته که مرا بخواهید و علما را هم بخواهید
 اینان شود آنچه را که شما معجزه میدانید و میگویند قبله عالم اقدام نکرده
 است تا مطلب بر همه کس معلوم شود و آورنده نوشته را هم گشتند و شما
 را معجزه حسى میخواهید باید بروید نزد رئیس این دعا گو چون استطاعت
 من نداشتم رفتم و محض مجاهده هم بقدر اکتفا کردم س - از قراریکه
 ندادم آنچه را که برای قبله عالم نوشته برای تمام سلاطین دوی زمین
 افته اما همان تنها قبله عالم اقدام بر میدگی نقرمودند یا تمام سلاطین
 دوی زمین ج - بنده شنیده ام که تمام سلاطین نوشته اند ولی نمیدانم چه
 نوشته اند و چه شده اطلاع ندارم س - البته اگر اقدام کرده بودند شنیده
 بود پس معلوم میشود که اقدام نکرده اند ج - اقدام وعدم اقدام را بنده
 هیچ اطلاع ندارم

س - تا آنقدر که مجاهده کرده اید مطالب اینها را حق فهمید یا باطل ج - نه حقیقت بر من معلوم شده نه بطلانش نه بد از آنها نیست نه خوب اگر محمد و آل محمد از آنها بیزارند من هم از آنها بیزارم و غیر از دین محمد دینی را آورده اند من از آن دین بیزارم و من ساکت تا وقتی که بطلان یا حقیقت آنها بر من معلوم شود س - شما چون در اینها سیر کرده اید میخواهم بدانم که این امر را که اظهار میکنند فقط برای اسلام از شیعه و سنی است یا از برای تمام مذاهب ج - میگویند از برای تمام اهل عالم است س - نصارا و یهود که هنوز داخل اسلام نشده و اقرار نبوت پیغمبر ما ندارند چگونه تصدیق میکنند بطهور و عصمت قائم و ظهور حسینی ج - میگویند جمعی از نصارا و مجوس و یهود امر را قبول کرده اند و من هم چند نفر یهودی را دیده ام که امر این را قبول کرده اند و بواسطه قبولی این امر بحضرت رسول و حضرت علی ایمان آورده اند س - در زمان حضرت رسول نجاشی که بخدومت حضرت رسول هدیه فرستاد و همچنین پادشاه بن آبا در اینمدتی که این اظهار امری کرده یکی از سلاطین اگر حقیقت او را میدانستند یا نه میشدند در تفتحص حالت او بر نمی آمدند و آنکهی این آیاتی را که اینها آورده و متمسك باین آیات شده یا مخالف آیات قرآن است یا موافق یا مخالف است باطل اگر موافق است که ما چیز تازه ندیدیم و در حقیقت ظاهر کنند ظهور خودشان را (کذا) ج - اطلاع از مطالب تمام این حضرات را که بدانم سلاطین با او چه کرده اند و این حضرات میگویند که قائم ما است باسرار و بواسطه شریعت پیغمبر را ظاهر کند یعنی مطالبی را که تا بحال نفهمیده و مسطور (مستور) بوده است و میگویند هیچ ولی مأمور نبوده بدرب خانه های مردم برود که تا احکام دین از اصول و فروع را از او بپرسند چنانچه پیغمبر غیر از مکه و مدینه جایی نرفته است س - اینها در اطراف عالم آنچه را که میگویند از اینکه هر طایفه مقرر بامر این شده اولا پنجاه هزار جمعیت دارد چنانچه حضرت رسول در وقتی که همدان رسید نفر رسیده بنای جنگ را گذاشت این شخص هم جمع کند است بنای جنگ و اظهار امر خود را کند ج - خودم در جمعیت اینها اطلاع ندارم ولیکن روزنامه را دیدم از انگلیس که بزبان عربی ترجمه شده آن شخص انگلیسی مدتی تحقیق از بدو برور اینطایفه تا هشت سال

را نوشته بود که تا حال بیست هزار از این طایفه را کشتند و تبعه که الان هستند دویست هزار نوشته است و آن روزنامه الان بحضور حضرت والا است من از این حضرات سؤال کردم که با اینکه دویست هزار جمعیت این طایفه میشود چرا باین درجه تحمل صدمه و اذیت از این خلق میکنید جواب دادند که اصل بنای این مذهب نزاع نیست میگویند اصل رئیس این امة آمده است که عالم را متحد کند چنانچه در کلمات اینهاست **لیس الفخر لمن یحب الوطن بل لمن یحب العالم** در جای دیگر میگویند **لیس الفخر لحکمکم انکم بل لحکمکم ابناء جنسکم** آنچه من فهمیده ام و آنچه این حضرات میگویند ابدأ مقصود نزاع نیست بلکه مقصود اینست که افراد بشر برضا و میل خودشان بعد از تحقیق امر دین و مذهب را بپذیرند یا اگر نه پس سزاوار این قرار همچو معلوم میشود اینها حتی صدمه زدن بسک و سایر حیوانات دیگر از قبیل خر و گاو را منافی آیات خود میدانند ج - بلی همینطور است س - از قراریکه من شنیده ام که روزه اینها از نوزده روز زیاد تر نیست و روز عید فطر ایشان روز عید نوروز است و همچنین دوزن را بیشتر از برای یکمرد حرام میدانند ج - من این مطلب را نمیدانم ولی اینها کارشان از اذکار و اورداد آنچه را که من دیده ام يك ذکر نوزده و نود و نود و پنجمی دارند که مطابق عدد (واحد) (والله) می باشد چون عدد واحد نوزده و واحد یکی از اسماء الله میباشد لهذا بعضی از اذکار را مطابق این اسم در میان خود دارند (والله) چون عددش نود و پنج میخواهند هم مطابق اسم خدا باشد و هم معنای الله باشد س - میخواستید بنارا بر عدد احد بگذارید کما آنکه در سوره مبارکه قل هو الله احد ج - بنظر من می آید که لفظ احد هم داشته باشد محل امضای ملا علی اکبر

سؤال و جواب با میرزا محمد رضا

س - اصل شما کجائی است ج - اهل یزد س - چند وقت است از یزد آمده اید ج - شش سال متجاوز است س - در این مدت شش سال بچه کار مشغول بودید ج - کتابت کردن س - اهل و عیال هم دارید ج - صبیبه دارم در اینها که آنهم شوهر دارد س - در این مدت هم با کسی مراوده داشتید ج - بواسطه کتابت کردن که بواسطه گرفته صرف نمائیم بسیار کم س - معاشرت و مجالست یکی از شروط پیدا کردن معاش است

چگونه میشود که معاشرت نشود و پول پیدا شود ج - این حرفی است
صدق و حق همینقدر معاشرت میکردم که کتابی گرفته نوشته شود و امر بنگردد
در این بین هم با بعضی اشخاص معاشر بودم س - با آنها که معاشر بودید
و کتابت کردید کتبا بودند ج - چندی برای مانکچی گهر که قریب یکسال
ونیم باشد کتابت میکردم س - چندماه در مسجد شاه کتابت کردید ج - در
این مدت شش سال س - در این مدت که از برای متفرقه کتابت میکردی
با چه نمره اشخاص مراوده داشتی ج - با کسبه که داد و ستد داشتیم معاشرت
و معاشرت خلق را دیدم س - شمارا برای چه اینجا آوردند ج - کسی
مارا نیاورد خودمان آمدیم بطهران ولی در اینجا باسم بابی بودن آوردند
س - مگر شما از سلسله بابیه هستید ج - چونکه در اسلام فرق مختلفه
هست بنده محضاً لله بدون اغراض نفسانیه در این فرق سیر کرده تا معلوم
شود که واقعا کدام حقند و آنقدر که خدا بما ادراك داده بود از هر جائی
فی الجمله ادراك شد س - از این فرقه بابیه چه فهمیدید و چه میگویند
ج - چونکه ما اثناعشری هستیم ما قائمی داریم که مهدی موجود است و
منتظریم ظهور او را از این طایفه چنین ظاهر شد که آن مهدی موعود ظاهر
شده ما در تفحص بر آمدیم که این مطلب راست است یا دروغ در حلقه
تحقیق این کار بر آمدیم از این حضرات از آن جمله با حاجی محمد علی نام
هرانی در یزد معاشر شدیم و او بتدریج بعد از چندین روز که آشنا بودیم
معلوم شد از این طایفه است چون بنده بعضی حرفها که لایق نیست مثل
اینکه میگویند این طایفه منکر پیغمبرند و يك زن بچند شوهر حلال است و
ماں مردم را مباح میدانند و مسکرات را حلال میدانند شنیده بودم مخصوصاً
اول از حاجی این سؤال را کردم که مسکرات حلال است یا حرام او با کمال
انکار اظهار کرد که حرام است و بنده یقین داشتم که این طایفه بعضی شراب
میخورند جواب داد که از این طایفه نیستند یا عاصی هستند مثل اینکه بعضی
از امت رسول الله ص عاصی هستند و شراب را میخورند مطلب بطول انجامید
تا آخر کتاب باب را اضطراراً بیرون آورد که معروف است به بیان و يك
بابی از او پیدا کرد نشان داد که در آن باب از ابواب کتاب نوشته بود
ان كل مسكر حرام س - آنچه میمان و حریان دارد حرام میدانست یا
خیر ج - خیر چیزی مستثنا نشده بود بعد بلسان فارسی انقوزه و تریاك
و دوائی بدمزه گویا غلیبان هم بود که اینها را حرام شمرده بود گفت میزان

کتاب است به اعمال خلق س - کاستی زیاد بدمره و تلخ است او را هم
بقین حرام شمرده ج - این داخل نباتات است نفس چندان کراهتی از او
ندارد س - هرچه را نفس کراهت دارد حرام است یا هرچه را که کراهت
ندارد حرام نیست ج - بعضی از نفوس بعضی از دواها را کراهت دارد
و بعضیها کراهت ندارد مثل اینکه بعضیها بخوردن فائوس بهیچوجه کراهتی
ندارند س - شخص صاحب حکم که کامل است و من جانب الله حکم آورده
است بدلیل عقل حکم او یا از برای کلیه ناس باشد نه بعضی دون بعضی
ج - صاحب این حکم الان حاضر است بهتر آنست که از خودش سؤال
شود تا اینکه ما خلاقی نگفته و نکرده باشیم س - شما چندسال است که
در مدد مجاهده و تجسس این مذهب هستید ج - ما از آن زمان طفولیت
مجاهد بودیم و از زمانی که اسم باب پیدا شد ما طالب شدیم که بفهمیم ولی
معضل آن تفصیلاتی که شنیدید و میدانید و هم بجهة حفظ جان و مال و دین و
دنیا ظاهر نمیکردیم مقتضی هم نبود که ظاهر کنیم هر وقت میسر میشد
ظاهر میکردیم و اگر يك جائی میفهمیدیم که مطمئن هستیم مطلب حق
گفته میشد س - پس برویم پرس سؤال اول که خودش میگوید فی ان
کل مسکر حرام و در همانجا هم حرام کرده انفوزه و تریاک و دواهای
بدمره را پس این حکم هم باید کلیت داشته باشد و همچنین کلیت داشت
متوجه اغلب میشود و اغلب که حکم کردند بر بدمره بودن يك دوائی حکما
آن دوا داخل دواهای بدمره خواهد بود ج - هر قدر پیغمبری که ظاهر
شد از آدم تا خاتم و همه معجزات دلیل بر اثبات حقیقت خودشان آمدند
بعد از آنکه اثبات کردند حقیقت خودشان را باید هر چه بگویند تعبد قبول
کنند قول او قول اله است و امر او امر اله است س - آیا این شخص
که ظاهر شده و احکام من جانب الله آورده بجهت دلیل و بیان و معجزه و کرامت
اثبات حقیقت خودش را کرده تا ما هم تعبد قبول کنیم ج - خلق دو فرقه
هستند يك طایفه راسخ اند و طالب و مغلس آنها محتاج بدلیل نیستند و آن
مطلوب آنها را جنب میکند مثل آهن را سوزن را مثل جناب امیر المؤمنین
عینقدر که رسول الله ص اظهار نبوت فرمود قبول بدون دلیل و معجزه و
همچنین او پس قرن و فرقه دیگر که محتاج بدلیل هستند زیرا که آن خلوس
در آنها نیست حال اگر کسی منصف باشد قناعت بآن دلیلی که خداوند به
پیغمبر خود عطا فرموده میکند مثل اینکه خاتم انبیا قرآن را معجزه اعظم

خودش قرار داد و گفت هر کس این معجزه را قبول ندارد مثل او بیارود
 بعضی ها که منصف بودند قبول کردند بعضی رد کردند و غلط گرفتند س - آیا
 حضرت ابراهیم پیغمبر اولوالعزم بود یا خیر ج - بلی س - در آنجا که
 تعجب میکند از زنده شدن جسد پوسیده و خداوند عالم میفرماید اولم
 توهم جواب عرض میکند ولیکن لیطمئن قلبی بعد خطاب می آید (فخذ
 اربعة عن الطیر الخ) آنوقت میگیرد چهار مرغ را و میکشد و اعضای آنها
 را از هم منقطع میکند بعد هر یکی را بکوهی می اندازد آنوقت صدای آنها
 میکند آنها به یکدل اول جمع میشوند و زنده میشوند و می آیند پیش او
 باذن خدا و همچنین حضرت موسی که عرض میکند رب ارنی انظر الیک
 خطاب می آید ان ترانی یا موسی ولیکن انظر الی الجبل پیغمبرهای
 ما بیدلیل از خدا قبول نکردند و اگر هم قبول کردند محض اطمینان قلب
 باز سؤال کردند که درست مطمئن بشوند چگونه ما بی دلیل قبول کنیم و حال
 آنکه از آنها کمتریم ج - این شده با شما برادریم در این باب سبعا و
 اطعنا ولی از همه چیز گذشته مضی ماضی حال اول تحقیق باشد نوشتجانی
 که از برای خلق آمده هیچ لوحی از برای قبله عالم روحی و روح العالمین
 فدا که صاحب آورنده لوح کشته شد و اصل آن نسخه در خدمت قبله
 عالم است و سواد او هم در این بلد موجود است و ممکن است که من آن
 سواد را بیارم و آن لوح موسوم است بلوح السلطان در آنجا نوشته شده
 که ای کاش رأی جهان آرای سلطانی بر این قرار میگرفت که این عبد یا
 علمادریک مجلس مجتمع میشد هر گاه امر خود را پیرهان اثبات کردیم ما را
 بخود واگذارند والا الامر بیدالسلطان شاید من قدری از خاطر من رفته باشد
 رجوع باصل که شد معلوم میشود گذشته از اینها تا حال کسی طالب نشده
 بود تا به بیته و دلیل اثبات حق خود را بکنند تا اینکه خود او طالب شد
 نوشت که امر ما را رسیدگی کنید و تا بحال مدتی است از آن لوح گذشته
 و هیچکس رسیدگی نکرده و فی الحقیقه قلب سلطان هم مکدر شده و حق
 هم داشتند و بازم کمال امتنان از لطف سلطان داریم خدا اشرار و مفیدین
 را هدایت فرماید که نگذاشتند این مطلب واضح شود و این مطلب اختصاص
 بهین دولت ندارد بشما دول روی زمین این اظهار را فرمودند و ما داریم
 بسیاری از الواح را که بدول متفرقه فرستاده شد بفضل الله دولت ایران تا
 تمام دول صالح و مودت دارند استعدا داریم که بطور حقیقت و عدل و به مقتضای

تکلیف خودشان که ظالم الله هستند این مطلب را تحقیق و رسیدگی نمایند
 یافته و فساد از روی زمین برخاسته و دست اشرار کوتاه شود تا نتوانند
 این امر را مشتبه کنند و جمیع نوشتجانی را که ماسیر کردیم هیچ در تمام
 آنها ندیدیم مگر اینکه ذکر شده است رفع دوایت از میان مخلوق و
 بکائکی با تمام ناس و اتحاد اهل عالم از آن جمله در لوحی میفرماید
 ليس الفخر لمن يحب الوطن بل لمن يحب العالم و همچنین در صحیفه
 احکامیه شیطاست که عاشروا مع الادیان بالروح والریحان لتجدوا
 منکم عرف الرحمن و همچنین در کلمات عربیه و فارسیه بسیار از این کلمات
 است حتی علمائیکه حکم بر قتل این طایفه دادند ما مأموریم که بهیچوجه
 عداوتی با آنها نداشته باشیم و اصلاً غیبت و بی ادبی نسبت بآنها نکنیم و
 جوهر این امر اینست که این طایفه باید باعمال طیبه و اخلاص مرضیه و
 صفات حسنه در عالم ظاهر شوند که جزاینها از آنها ظاهر نشود س - شما
 این شخصی که ظاهر شده و ادعای ظهور حسینی میکنید همان نفس حسینی
 میدانید یا بالاتر یا کمتر ج - حال که خود ایشان مذکور فرمودند رجعت
 حسینی است و عین او میدانند اگر بالاتر و پائین تر میگفتند ما هم
 میدانستیم ولی نه آنروز کسی حسین را شناخت و نه امروز س - این حدیث
 نبوی را شما شنیده‌اید که میفرماید انا من حسین و حسین هنی ج - بلی
 شنیده‌ام و این مسلمی دین است س - بجز حضرت امیر که حضرت رسول
 من ع میفرماید انا و علی من نور واحد و بجز اویس قرن که در حق او
 فرموده انی اشم رائحة الرحمن من طرف الیمن غیر از این دو بزرگوار
 کی را سراغ دارید که بی دلیل ایمان آورده باشد ج - چه عرض کنم
 نظر من که نمی‌آید ثالثی س - با اینکه شما ثالثی از برای اینها میدانید
 این همه مخلوق که شما خود میدانید و من میدانم که از آنجمله خود شما
 هستید بچه برهان و دلائل قبول کردید اظهار و ظهور این شخصی را ج - دلیل
 حدیث نبوی س که میفرماید و اشوقاه من اخوانی فی آخر الزمان
 اصحاب آن حضرت تعجب میکردند سؤال میکردند که اینها چه اشخاصی
 هستند میفرمودند اینها قومی هستند که لایستهون فصدق لاذهبای جای
 دیگر میفرماید اینها متحمل میشوند صدماتی و اموری را که متحمل نشدند
 انبیاء سلف و از این مقوله شاید باز هم باشد که من بنظرم نیست س - ما
 بچه دلیل معلوم نداریم که شما از آنها هستید ج - اگر رسیدگی کردید

همان قسم که آن شخص خواسته معلوم میشود والا باز هم باید ما را بگو
 س - میخواهیم بدانیم که اینهایی که اظهار او را قبول کردند همه مثل
 بی دلیل قبول کردند یا با دلیل که ما هم برویم مثل آنها با دلیل قبول کرد
 ج - من از این اشخاص که اظهار او را و این امر را قبول کرده اند و من
 پرسیدم که بی دلیل قبول کردند یا با دلیل س - حالا ما اگر از
 پرسیدم که شما بی دلیل قبول کرده اید یا با دلیل چه خواهید گفت ج -
 حال خود را میدانم عرض میکنم از سایرین چه خبر دارم س - از
 خود بگوئید تا از خیال آسوده شویم ج - بنده که خدمت باب و این ظهور
 مشرف نشده ام ظاهراً آیات و کلمات مؤمن شده ام واعظم معجزه رسول
 فرقان بود و همچنین مسیح اعظم آیات او کتاب است و مثل او هم موسی
 بواسطه کتاب او و العزم شدند بنده اینطور دیدم که فرقان و انجیل و تورات
 و صحف و زبور را جمیع کتب سماوی را رد باید کنم یا اینکه این را هم قبول
 کنم یا همه را رد کنم این را هم رد کنم یا همه را قبول کنم این را هم قبول
 کنم و این بنده پیش از آنکه صاحب این ظهور اظهار این امر را بفرمایند
 اول کلامی که بچشم خود از ایشان دیدم و یقین کردم که ایشان همان
 هستند که باب بمن اظهار امر ایشانرا کرده و خبر داده است چند سال قبل
 جمعی از اهل یزد و غیره بودند و اطلاع دارند و خودشان در دارالسلام
 شریف داشتند و هنوز اظهار امری فرموده بودند سلطان باسلام
 خواستشان و از آنجا رفته بادره در ادره اظهار امر فرمودند س -
 شما از اینقرار معلوم میشود خوب بصیرت دارید در این مذهب هر
 کسی بخواهد موضعی را برای شما معین بکند که در آن موضع مشغول مجاهد
 خود باشید یا اینکه شما از حال همدیگر خبر ندارید چگونه میتوان
 یکدیگر اطلاع بدهید که در آن موضع بیایند و بمانند و رفع این ذلت
 پریشانی از شما بشود ج - این بنده بواسطه صدقی که دارد کسان دیگر
 از من کناره میکنند و اطمینان از من ندارند خود بنده حاضرم از
 هر نحویکه قبله عالم بفرمایند س - شما قائلید بقوه جبر و همچنین
 هم قائلیم باین حدیث که میفرماید الارواح جنود مجنونه ذره ذره کاندل
 ارض و سموات جنس خود را همچو کواکب ریاست ج - واقعه ای نیست
 می ترسند ظاهر نمیشوند س - اگر توقیعی بیاید آن آورنده توقیعی
 امر هر کسی فرداً فرد میرساند یا جمیع آنها را یکجا جمع میکنند

بگویند ج - بهر يك فرد فرد ميرساند و در مجمع هم ميخواند و بهر ديگر
 هم نشان ميدهند س - همين مطلبی را كه ميفرمائيد و هم آن مطلبی را كه
 گفته كه امر امر با اتحاد است و بايد دولت از میان برداشته شود اين
 لك دليل ماست كه اينها يكديگر را مي شناسند و از حال هم خبر دارند
 اگر بخواهند بگویند ما خبر نداريم اين معلل بيك غرض باطنی است
 بل زمان سابق كه اظهار نكردند تا وقتيكه شوریدند ج - همين مذاكره
 در میان خود مانده است و اين حاشا و اين انكار و اين ابا از خوف سلطان
 است والا هيچ چیزی در میان نيست من هم همه را ميشناسم اگر بگويم
 بگویند فلان خون ما را بهدر داد و حال آنكه ميفرمايد و جمالی تخضب
 لمرك من دمك لكان عندی اكبر من خلق الكونين و ضياء الثقلين
 در جای ديگر ميفرمايد فكر في امرك و دبر في فضلك اتحب ان
 يوت على القراش او تشهد في سبيلي على التراب و تكون مطاع
 امری و مظهر نوری في علاء القردوس ديگر و استشهد في سبيلي
 راضياً عني شاكر آ لقضائي لتسريح معي في قباب العظمة خلف
 برادق العزة حقيقت اين امر اينست كه اگر کسی بخواهد خون اين
 طايفه را بريزد راضين و شاكرين دست قاتل را ببوسند و سر بدهند آنچه
 بل شده از جهال و مفسدين و اشرار بوده مؤمن بالله خلاف رضای الله از
 ان صادر و ظاهر نخواهد شد چنانچه ديده شده كسان ديگر را كه برضای
 خود سر داده اند س - در صورتيكه اين همه اوامر بر نرسيدن قتل آمده
 به نرسی دارند از نشان دادن يكديگر بر فرض اينكه خدای نخواسته آنها
 را هم بكشند ج - حقيقت اين رتبه و اين مقام اعلى المقام است ولى نفوس
 معفه كه بدرجه كمال نرسيده اند البته آنها فرار خواهند كرد س - شما كه
 في الحقيقة از كلماتان تكميل فهميده ميشود شما چرا از اظهار اين فقره
 بترسيد ج - چون می بينم كه از اين اظهار راضی نيستند منم اظهار
 نميكنم

سؤال و جواب با ميرزا ابوالفضل آمليانگانی

س - پدر شما کی است ج - ميرزا محمد رضای مچنهد س - شما
 تحصيل کرده ايد يا خير ج - بلى حكمت و كلام را ديده ام فقه و اصول را
 خوانده ام در اصفهان تحصيل ميكردم س - مدت مكث شما در اصفهان چقدر
 بوده ج - تقريباً سه سال س - چند وقت است كه در طهران ميباشي

ج - در اول ماه مبارك ۱۲۹۰ وارد دارالخلافه شده ام س - باعث آمدن شما بطهران چه بود ج - بعضی تعدیات در گلپایگان احتشام الملك كرت بود آمدیم در طهران كه مطالبه طلبی كه از او داشتیم بكنم س - از گلپایگان بكسر بطهران آمدید یا باصفهان رفتید از آنجا بطهران آمدید ج - از گلپایگان بكسر بطهران آمدم س - عیال دارید ج - نه س - در این مدت ده سال كه در طهران هستید چه كسب داشتید ج - تقریباً سه سال در مدرسه حكیم هاشم كه معروف بمدرسه مادرشاه باشد تحصیل میكردم و بنوع طلبگی امرار میگذشت بعد از آن آقا محمد هادی نام صحافی از طایفه بایه از اصفهان آمده بود به عكا برود باینده آشتاب پیدا نمود بنده را بدین بایه دعوت كرد بنوسطار بابعضی از علماء و فضلاء طایفه بایه گفتگو كردم در این اثنا بنده را حضرت والا احضار فرمودند و این احضار در تودوسه واقع شد چون یکی از این طایفه بفرض در بنده شهادت داد امر مشتبه شد بنده را حكم بحبس فرمودند شش ماه حسب الامر اعای حضرت اقدس شهربازی مهیوس بودم بایازده نفر دیگر بعضی مقرر بودند و بعضی متكر پس از شش ماه بدرحمتی قبله عالم مرخص شدم بعد از مرخصی بواسطه اینکه اهل اسلام و آشنایان سابق از معاشرت بنده اجتناب داشت ناچار با بعضی از طایفه بایه معاشر بودم تا كیون كه بهمان حالت باقی میسر س - در این مدت كه با اینها معاشر بودید چه حرف تازه زدند كه شما را در تردید انداختند ج - حرف تازه اینها مشهور است آنرا دادند گفتگو بوده است با اینها كرده ام آنها حرفی كه میزنند میگویند قائم موعود ظهور كرده و او میرزا علی محمد شیرازی است در تبریز كشته شد و من بادل و براهین رد میكردم و میگفتم كه قائم موعود محمد ابن حسن است كه پیشتر ما بما خبر داده است چه دغلی بمیرزا علی محمد شیرازی دار كه بیاید همچو دعوی كند س - آنها چه دلیلی بر رد قول شما اقامه كرده اند ج - آنها میگویند همچنانكه حضرت امیر المؤمنین میفرمود من عیسی و موسی و حضرت یحیی هشتم اینهم آمدند و گفت من محمد ابن حسن هشتم و در كتاب هم نوشته است س - حضرت كه میفرمود من عیسی و موسی و حضرت یحیی هشتم بر صدق قول خود معجزات آنها را ظاهر میكرد از قبیل مرده زنده كردن و انداختن بیل و مار شدن آنها چو جواب میدادند و چه میكارند ج - آنها جواب میدادند كه اولاً حجة اعظم كتاب است ثانیاً او هم دار

این معجزات بود - س - کی دید ج - بنده نه میرزا علی محمد را دیدم
و نه عکاشه ام که میرزا حسینعلی را بهینم تشخیص این مطالب موقوف
فرمان دولت است - س - شما در این مدت بقایید شریعت محمدی من باقی
بودید یا خیر ج - تاکنون که باقی هستم - س - یکی از عقاید متشرعین
این است که اگر کسی بیاید بر ضد شریعت یا بر طبق شریعت دعوی بکند
و نتواند او را بدلائل و برهان و خرق عادت و کشف کرامت بر همه کس معلوم
نماید همچو کسی کافر است ج - بدون گفتگو این حرف صحیح است
من - بر شما که در این مدت باقرار خودت حقیقت اینها معلوم نشده چگونه
معاشر بودی و حال آنکه معاشر بودن با اینها بقانون شرع ما حرام است
ج - در صورت اجزاء بود معاشرت با اینها - س - بطلان اینها را در
این مدت فهمیدید یا تردید دارید ج - تردیدی ندارم ولی اگر دوبروی
ایشان بخواهید این کلمه را بگویم بحکم تقیه نخواهم گفت - س - آنچه بر
خودت معلوم شده از قرار این تقریری که میکنی پس اینها باطل اند تو بچه
بچه بیروی کرده معاشرت مینمائی ج - بلی عرض کردم اصل معاشرت
بنده از راه اجزاء بوده برای حفظ نفس که ناچار يك طلبه فقیر باد و طایفه
بزرگ نمیتواند معانیت کرد - س - اگر تو تبری کنی و داخل در انشاعری
باشی و از پاییه كناره کنی البته در بناء خواهی بود و بیشتر از اذیت
محفوظ میشوی ج - معلوم است در صورت اطمینان با آنچه فرمودید عن
میم قلب تبری خواهم کرد - س - در اینجا کسی نیست و حال اینکه این
استطاق سند خواهد شد اگر قلباً داخل نیستی تبری میکنی ج - خدا
لنت کند رئیس و مرئوس اینها را همان است که عرض کرده ام در صورت اطمینان
من - اگر فی الحقیقه این گفتگو را از روی تقیه میکنی و مذهب بابی داری
تبرس و بگو زیرا که از این بابت شما را نخواهند کشت و ممکن است يك
هدی را برای شما قرار بدهند مثل سایر ملل که هر يك يك محله دارند
در آنجا ساکن باشید و کسی هم بکار شما کاری نداشته باشد ج - چون
زتون بمذالت دولت دارم بدون تقیه عرض کردم تکلیف دولت با دیگران
علی به بنده ندارد

محل امنای میرزا ابوالفضل گلپایگانی پسر حاجی محمد رضا مجتهد
سؤال و جواب با آقا محمد جعفر خاتم ساز

س - اسم پدر شما چیست ج - آقا محمد حسین - س - دکان شما

کجا است ج - در پخانه معیر س - عیال دارید ج - بلی س - کجا
 هستید ج - از اهل شیراز س - چند سال است در این ولایت هستید
 ج - شش سال و نیم است پانزده سال س - چند سر عیال دارید ج -
 زن و یک بچه دارم س - چند سال است داخل سلسله بایه شده اید ج -
 یک برادری داشتم در بیست سال قبل بایی شد من از اینجا رفتم بشیر
 دو مرتبه مراجعت کردم آدمم بطهران بعد از چهارده سال برادرم بمن
 کرد برادرم را هم در راه شام کشتند س - بچه چیه کشتند ج - خود
 و پسرش را برای پول کشتند س - در این مدت که داخل این سلسله شد
 چه دیدی و چه فهمیدی ج - میگویند این سیدی که آمد قائم بود و میرزا
 حسینی را هم میگویند ظهور حسینی است س - مگر تو داخل بشیر
 محمدی من نبودى که ترا تلقین و دعوت باین دین کردند ج - چرا آمد
 بود هم حلا هم هستم س - در باب ظهور آن سیدی که گفته من قائم
 و میرزا حسینی که میگویند من حسین هستم تو چه میگوئی ج - با او
 که او میکند من قائل نیستم س - تو که داخل شریعه محمدی من بودی
 نرسیدی که قائم اسمش مهدی است نه میرزا غلام محمد ج - من سواد ندارم
 که اینها را ببرسم س - اینها که میگویند این ظهور ظهور حسینی است
 در باب ظهور حضرت امیر و امام حسن چه میگویند ج - از آنها چیزی
 نشنیدم س - بچه دلیل و علامت ادعا میکنند که آن حضرت قائم بوده
 این حسین است ج - من که سوادی نداشتم و با اینها مراوده نداشتم س -
 شخصی که ادعای ظهور حسینی میکند واسمش میرزا حسینی بیا
 او را حق میدانی یا باطل ج - خیر باطل است س - کسیکه میگوید
 این ادعا را میکند و برحق نیست و تو هم باطل میدانی این شخص باطل
 است ج - اگر باشد ملعون نیست و اگر نباشد و ادعا میکند ملعون
 س - با اعتقاد تو این همان حسین است ج - خیر س - بچه دلیل میگو
 نیست ج - باین دلیل که همه مردم هستند و نمی بینم کسی را که اعتقاد
 داشته باشد س - تو هم مرددهستی ج - من مردد نمی فهمم چیست س -
 شك داری برحق بودن یا باطل بودن او را ج - من با اعتقاد خودم شك
 باطل است س - پس ترا بچه چه باین اسم گرفتند ج - من چه مید
 آمدند گفتند ترا میخواهند من آدمم س - اگر عقیده تو بر باطل
 میرزا حسینی بهاست لعن کنه ج - لعن صد و بیست و چهار هزار

همین میرزا حسینعلی بها که ادعای باطل میکند باشد شما میگوئید من میدانم محل امضای آقا محمدجعفر خانم ساز شیرازی

سؤال و جواب با کر بلائی مهدی تهرانی

س - چه کاره هستید ج - شاگرد بلور فروش س - پدر شما کی ده است ج - کر بلائی محمدعلی طهرانی س - عیال دارید ج - بلی ده اولاد داری ج - بلی دوتا س - چند وقت است داخل سلسله بایه ج - شصت سال از عمرم میروند همیشه اینها را گرفته اند اگر بکمر تبه را هم گرفته اند که من داخل این سلسله بوده ام من هیچ داخل اینها نیستم مگر تو از ظهور حسینی و قائمی خبر نداری ج - من خبر ندارم میگویند این طایفه همچو میگویند س - تو چرا رفتی به پیشی راست میگویند دروغ ج - بنده روزی سه عباسی دارم او را بپرم خرج عیال کنم یا روز رسیدگی ظهور اینها را بکنم س - بر فرض قوه استطاعت تکه دنبال بکنی نداشتی از مراوده با آنها چه فهمیدی ج - میل نکردم آنها س - چرا میل نکردی ج - دلم نخواست بقول علما که میگویند آنها بد هستند من هم رفتم س - الان بعقیده خودت اینها بد هستند یا نه ج - بد و خوبشان بر من معلوم نشده است س - تو میگوئی که علما من گفتند اینها بد هستند فلان و فلان میباشند پس در اینصورت چگونه بدی آنها بر تو ثابت نشده است ج - من رفتم بهلوی علما که بن بگویند اینها بد هستند همقدر از مردم میشتیم که میگفتند علما در حق اینها بد میگویند س - پس تو در این شصت سال تقلید از کی کرده ج - از شیخ محمدحسن عسکری س - اگر تو میگوئی اینها بد هستند و مقلد مجتهدین بودی همچنانکه آنها اینها را بد میدانند تو هم بد میدانستی ج - البته آنها بد میگویند من هم بد میگویم س - بقلب خودت اینها بد هستند یا خیر ج - چیزی نمیدم که بدانم بد هستند یا خوب س - اگر از طفل شیر خواره اهل کلام بررسی در حقشان بد میگویند تو در این شصت سال چه طور است که همیشه ج - از روی تحقیق بد میگویند یا لاعن شعور س - بعضی از روی تحقیق و بعضی متابعت آنها را که تحقیق کرده اند میکنند ج - بنده از روی متابعت بگویم یا از روی تحقیق س - از روی تحقیق که من مدلل میکنم خلاف آنها را ج - بر من مدلل کنید دلیل عقل تا از روی تحقیق بگویم س - دلیل بر ظهور حضرت قائم میدانی ج - همیقدر شنیده ام که دجال می آید س - اولاً یکی از بد اینها این است که حضرت قائم ظهور کرده است بقول تو چه وقت

دجال آمد که ما ندیدیم ج - دجال که ظهور نکرده است س - کسی پیش از دجال بیاید و بگوید من حضرت قائم هستم تو او را قبول میکنی ج - من قبول نمیکنم س - پس قائم اینها باطل است بهمین دلیل ج - س - پس این میرزا علی محمد کافر است تو او را لعنت میکنی ج - کس که این ادعا را الان نماید و نموده کافر است لعنت خدا بر او باد س - تو از قرار تقریر من لعنت میکنی یا عقیده خودت این است ج - عقیده خودم لعنت میکنم بر باب و بابی و میرزا حسینعلی خدا لعنت کند خدا لعنت کند کسی را که ادعای ظهور حسینی میکند

سؤال و جواب بابا حسین

س - چه کاره هستی ج - در ضرابخانه کار میکنم س - پس هستی ج - بر آقا حسن س - چند سال است این ولایت ج - بیست و دو سال میشود س - چند سال است در سلسله بابیه ج - بیست و هفت سال قبل میرزا باقر نامی از اهل شیراز در خانه آقا رضا یخ فروش با من نشست در آنجا میگفت میرزا حسینعلی هر چه نیت بکنید در دلتان او میگوید س - نگفت میرزا حسینعلی ادعای میکند ج - گفت ادعای حجت میکند و آنچه را که من شنیدم اینها میگفت ظهور حسینی است س - نرسیدی معنی ظهور حسینی چیست ج - پرسیدم گفت همچنانکه پیغمبر فرمودند اما الیوم فانا و در قرآن میفرماید لا تفرق بین احد من رسل و همچنین باین دلیل که این آفتابی که هر روز طلوع میکند و غروب میکند همان آفتابی است که در ده سال قبل طلوع میکرد و غروب س - تو این قرآنی که میگوید لا تفرق بین احد من رسل را قبول داری و گوینده این کلام را پیغمبر میداننی ج - یقیناً که قبول دارم هم گوینده و هم کلام را س - بچه دلیل میگوئی قبول دارم ج - باین دلیل که بکنفر بیکس ویتیم که هیچکس را نداشت از میانم برخواست در صورتیکه بر ضد همه بود کلامی آورد که شرق و غرب را مسخر کرد و هنوز کلمات او باقی است س - آبا این شخص را ادعا کرد یا حجتی هم آورد ج - بلی حجت آورد معجزه هم آورد س - پیغمبر را که تو باین دلیل اثبات حقیقت او را میکنی آیا وصی لازم دار بعد از خودش مردم احکام خدا را از او پرسند ج - بلی البته من انکار س - میداننی وصایای او کیانند ج - بلی اول امیرالمؤمنین و آخر

همان حسن آیا اینهمه وصی که برای پیغمبر آمدند علامتی برای ظهور
حضرت قائم گفتند که ما بشك نیتیم یاخیر ج - البته گفته اند میشود که
گویند س - چه گفته اند ج لا رطب ولا یابس الا فی کتاب مبین
فرموده باشند باید از روی قرآن گفته باشند س - در قرآن فرموده
طیعو الله واطیعوا الرسول واولی الامر منکم شما اولوالامر امروز
را میدانید و من از علامت ظهور پرسیدم برای قرآن بر اختصار است
ج - عرض کردم مردم تا آنطوریکه پیغمبر فرموده علماء امتی افضل من
سواء بنی اسرائیل من قبول نخواهم کرد تا معلوم بشود که عالمی است
بر عند الله و بشمار و روزه و آنچه را که حضرت رسول فرموده مدعن و موثق
ستم س - این شخص که آمده میگوید من همان حسن هستم و توبیست
هفت سال است که در طلب او هستی چرا نرفتی به پیشی که عالم من عند الله
ست یاخیر ج - قوه و استعداد نداشتم س - پس غیر از این يك كلمه
ن گفته اند ظهور حسینی است چه حرف تازه زده اند که توبیست افتاده
هست حرفش حرف تازه است س - تو چرا قبول کردی و حال اینکه
پور قائم و امیر المؤمنین و امام حسن را ندیده ج - قبولم این است که
خواهم وارسم بکنش بر خوردم به بینم بکجا میرسم

سؤال و جواب با حیدر علی یک

س - کسب تو چیست

ج - دکان بقالی داشتم الان بی کار هستم و اول غلام بردم

س - اسم پدرت چیست

ج - حاجی محمد گردیده

س - عیال داری

ج - بای

س - اولاد داری

ج - بای چهار تا

س - کجا منزل داری

ج - بیرون دروازه قزوین در خانه آقا سید عبدالهادی قزوینی

س - چند سال است که داخل مجلسه باییه هستی

ج - کله پدر اولین و آخرین دین باییه سک بریند من چه کاره ام

سؤال

میرزا حسین بهادر شاهرودی که میگوید فرزند امام حسین است و پدرش هم حضرت

جواب

عزیز منید که در کتب معتبره شده زنده شده است اگر این قسم است
برایم بر است نه تا حق بر من باشد که اگر ادعا کنم پدرش
امام است به این چه حرفها میزنند و مردم نیز میکنند این تهمت
همیشه با این میباشند و این لایحه عیدها در صاحب خانه فرستاده شد
تا یک نفر آغز دهنده چهار نفر گیرنده باشد خوش آمد فرستاد
چون کرد بر آینه بدم و دیدم یک کتابچه در دست داشته و میخواند

سؤال

میرزا حسین بهادر و میرزا علی محمد باب را گفت که

جواب

بر خودش و پدرش گفت نه چه می شناسم ایشان را که پدرش

سؤال و جواب بامیرزا زین العابدین درویش

س - از چه سلسله هستی ج - از سلسله شاه نعمت الله اولی
سر سبزه ج - پیش حاجی میرزا کوچک شیرازی س - چند وقت
داخل سلسله شاه نعمت الله شده ج - بیست سال است س - در این
بیست دو سال مجاهده کرده یا بر همین منوال باقی هستی ج - معاذ
نکردم و نخواهم کرد و بر همین صراط مستقیم هستم س - چند
است در طهران هستی ج - سه سال و نیم میشود س - آقامیرزا

حرم که غروب کرد بعد از او بکی دست ارادت داد. ج - بعد از او با
 میرزا کاظم طاوس س - او هم که غروب کرده ج - بلی بعد از او متوقف
 هنوز دست ارادت بکسی نداده ام س - در این عالم امکان سیرو سیاحتی
 نمیکرد ج - بلی س - تازه چه دیدم ج - تازه که قابل ذکر باشد
 ندادم س - از ظهور حسینی چه میشنوی ج - ابدأ با این حضرات
 مباشرت نکردم و نخواهم کرد س - چرا معاشرت نمیکنی مگر این شعر
 مخاطرت رفته بچشم گیر و حقارت نظر بخلق مکن که مردمان خدا
 میکنند در او باش ج - طالب مردمان حق هستیم ولی هنوز کسی مرا
 نمی تکرده س - شما این سلسله بایه را که سیر کرده اید خوب میدانید
 یا ج - من خوبی از اینها ندیده ام باین واسطه که این طایفه با درویش
 هستند س - کسانی که با درویش بد هستند باطل و بی معنی میباشد
 خیر ج - بلی باطل و بی معنی هستند س - کسانی که بر باطل اند
 ادعای حقانیت میکنند مثل میرزا حسینعلی بها که در حق خودش ظهور
 حسینی قائل است تو کافرش میدانی و شایسته لعن یا مسلمان و شایسته مدح
 یا من کافرش میدانم س - پس لعن در حق کافر واجب است ج - بلی
 من در حق او واجب است بر بیانش و خودش و میرزا علی محمد شیرازی
 که ادعای ظهور قائمی کرد و بر میرزا حسینعلی که ادعای ظهور حسینی
 میکند لعنت خدا و نفرین رسول باشد

سؤال و جواب با مرتضی قالی تاش

س - سر کی هستی ج - حاجی محمد باقر س - کجایی هستی
 نه نمی س - چند مدت است که بطهران آمده ج - پنجمه است
 خیال ماندن داشتی یا خیر ج - مقصود از گذشتن معاش بود اگر
 گذشت میماندیم اگر نمیگذشت نمیماندیم س - برای چه شما را آوردند
 یا ج - تا غروب روز اول که آوردند نمی دانستیم بعد ذکر شد دیدم
 شده است س - چه ذکر شد ج - ذکر شد که مرا باسم بابی بودن
 آورده اند س - مگر شما از این سلسله نیستید ج - خیر س - چه طور
 شود که شما را بی جهت بیاورند سببی باید داشته باشد ج - دشمن خلافتی
 ما ندید خواست ما را بدنام کند باین اسم کرد س - دشمن شما کی بود
 یا می شناسم س - پس بچه جهت این خیال را میکنی ج - از این قرار
 بشر هم دوست دارد و هم دشمن س - جای که بنای انعام بود ممکن

بود بنحو دیگر اتهام کند ج - ممکنشان نبود س - همین حرفی را
 تو میزنی که بنوع دیگر ممکن نبود که اتهام بزنند همین دلیل دلیلی
 ما را بشک می اندازد چطور رفع اتهام از خود میکنی ج - منکه
 چطور بکنم هر چه شما بگوئید من همانرا بکنم اگر مقصود این کردن
 که من بکنم بهر کس که میگوئید س - اگر چه گمان نمیکند که بوند
 ولی مطلب بایه را بتو بگویم که میرزا علی محمد شیرازی رفت
 آنجا اظهار کرد که من حضرت قائم هستم بعد از هفت سال در تبریز
 کشتند بعد میرزا حسینعلی بهاء از بغداد رفت بادره اظهار کرد که
 همان حسینعلی هستم که در کربلا شهید شد حال تو مثل حضرات بایه
 دوترا اقرار داری و دعوی آنها را قبول میکنی یا خیر ج - تفصیل
 که ما بشنویم چه قسم میتوانیم بگوئیم حق است یا باطل ارمنی از
 سیصد سال قبل تا بحال باو میگویند که دین اسلام حق است هنوز
 نکرده من چه نوع این مطلب را قبول کنم س - ارمنی اگر تصدیق
 ما را هم قبول ندارد و بقول تو هزار و سیصد سال است میشوند و تو
 سابقه نداشتی چطور بعضی شنیدن ساکت شدی و مردد گشتی ج - من
 که در دستگاه دولت ذکرش بشود البته نباید انکار کرد س - تو
 که من سابقه نداشتم پس از کجا میدانی ذکر این مسئله در دولت
 و دستگاه دولت کشیده ج - استنطاق دلیلش س - ماکسانی از تو
 داریم و دیده ایم که بواسطه آن علامات که از برای ظهور حضرت نوشتند
 با اینکه ندیده اند همینقدر که رجوع بقل خودشان میکنند این طایفه
 لمن مینمایند تو یا با شعوری یا بی شعور اگر نمیفهمی باید متذکر
 علما را نمائی و اگر عاقلی باید دلیل بخواهی از این انکار تو معلوم
 که تو از این سلسله هستی ج - بنده بی شعورم س - پس باید
 قول علما را بکنی چنانچه آنها باین طایفه لمن میکنند تو هم لمن
 ج - بنده را مهلت بدهید س - تا چند روز ج - تا میرزا حسن
 را ملاقات کنم محل امضای مرتضی قالیباف

سؤال و جواب با سید اسدالله ارسنی دوز
 س - اسم پدر شما کی است ج - آقا سید اسماعیل قمی
 سال است که شما بطهران آمده اید ج - سه چهار سفر آمده ام و مراد
 کرده ام این سفر دوماه است که بطهران آمده ام س - چند وقت

سلسله بایه هستید ج - بنده داخل همه سلسله شده ام پدر من این
که شما صلاح کل باشید از این جهت با تمام ملل و مذاهب راه میروم
چونیکه صلاح کل داشته باشد باید با تمام ملل و مذاهب از کفار و غیره
اطلا و آمیزش کند تا صلاح او ثابت شود شما این کار را میکنید یا خیر
ج - قدر قوه ممکن بشود باید بکنم س - کفار در شریعت ما نجس
استند شما که خارج این دین نیستید چگونه با آنها آمیزش و مخالطه
کنید ج - پدر من نصیحت نمود که در شریعت اسلام مستقیم باش و در
خارج با احتیاط سیر کن س - لازم نیست پدر تو بگوید بحسب ظاهر
رسول من هم معاشات میفرمود و این صلاح کل عبارت بایه است
اینکه میگویند **لیس الفخر لمن یحب الوطن بل لمن یحب العالم**
حضرت رسول با یهود معاشرت میکردند و خوانده ام که خارج مذاهب
خانه حضرت رسول میرفتند تکلیف من این است که با همه کس راه
س - امروز تو مقلد کی هستی ج - امروز من مقلد حاجی میرزا
من شیرازی س - مقلدین از مجتهدین متشرعین سلسله بایه را بد میداند
بد میدانی یا خوب ج - اگر سندش را به بینم که بد میداند من هم بد
ماتم س - حالا ما کار باینکه بد میدانی یا خوب میدانی نداریم ولی
شمارا آدم سیاحی میدانم از این طایفه چه دیدی و حرف تازه چه شنیدی
اینها میگویند این موعودی را که شما منتظر بودید آمد و رفت
کی بود آن موعود ج - در کتب آنها رجوع کنید تا بشناسید و بفهمید
کتاب آنها در دست من نیست اگر شما دیده اید بگویند ج - اسم
شان را بگویم س - هم اسمش و هم آنچه که در اوست ج - کتاب
شان بیان است س - ما فی البیان را بفرومائید ج - بنده کتابی به نیتی
اینها بدست آوردم و قدری حفظ کردم این است بدیع حمد و ثناء و جوامع
مکر و سیاس درگاه احدیت پروردگاری و اسرار است که از بین کافه حقایق
ارشد حقیقت انسانی را بدانش و هوش که نیرین اعظمین عالم کون و
کان است مفتخر و ممتاز فرمود و از نتایج و آثار این موهبت عظمی که
هر عصر و قرنی مرآت کائنات را بصور بدیع و نقوش جدید مرسم
طبع نمود چه اگر بدیده پاک در عالم وجود نگری مشهود گردد که
بدو ضات فکر و دانش هیکل عالم را هر دوری بجلوه و طوری مزین
طایف بخشایش جدیدی مباحی و مفتخر است و این است کبری خداوند

بی همتا در آفرینش بر جمله ممکنات سبقت و پیشی داشته و حدیث
 خلق الله العقل شاهد این مطلب و در صدر ایجاد در هیکل انسا
 حیث الظهور مشخص گردید باک و منزله است خداوندیکه باشرافان
 این لطیفه و ربانیه عالم ظلمانی را غبطه عوالم نورانی فرمود و اشرافا
 بتور ربها باک و منزله است پروردگاری که فطرت انسانی را مطلع
 فیض نامتناهی فرمود الرحمن علم القرآن خلق الانسان علمه الیقین
 ای هوشمندان بشکرانه این فضل اعظم باید دست نیاز بدرگاه رب
 برافراخت و تضرع و ابتغال نمود که در این عهد و عصر تنوعات
 از وجدان نفوس انسانی طالع و لایح گردد و تا این نار موقده و با
 مودع در افنده بشریه است مخموم نماید و این کتاب از دست
 بندگان ایشان بدست من آمده است س - شما در حق ایشان مرد
 معترف با بیکلیه منکرید ج - بنده مرددم هنوز چیزی بر من معلوم
 محل امضای سید اسدالله ارسنی دو

سؤال و جواب با ابوالقاسم

س - اسم پدر شما چیست ج - آقا عبدالله س - کجائی
 ج - اصفهانی س - چند سال است در طهرانی ج - چهارده سال
 س - کسب شما چیست ج - عطاری س - منزل شما کجاست ج - در
 حضرت عبدالعظیم س - چند وقت است داخل سلسله بایه شده
 ج - داخل این سلسله نشده ام س - پس چرا شما را اینجا آوردند
 و برای چه آورده اند ج - بهمت بایی بودن س - شما را متهم
 ج - بلی س - داخل این سلسله نیستید ج - خیر س - فکر
 بایی هستند بندگان ج - نمیدانم ولی یکی دو نفرشان را که ملاقات
 مردمان بدی نبودند س - اگر تو خوب بدی از آنها چه وحشی
 از اینکه شما را بآنها نسبت دهند ج - چیزی نفهمیدم چه وحشی
 س - تناقض حرف میزنی یکدفعه میگوئی بهمت بایی آوردند
 میگوئی با یک دو نفر از اینها که ملاقات کرده ام خوب دیده ام
 میگوئی چیزی نفهمیده ام ج - ظاهر آنها را که دیدم مردم خوبی
 وای در امور دین گفتگو نکردم که بدانم خوب هستند یا خیر س -
 نصارا بانو بخوشروئی و بشاشی صحبت ندارد خوب آدمی است
 داخل شریعت نبوی نیست من او را بد میدانم س - اینها که در

هستند عامل بودند یا خیر - ج - بلی هم بشریعت رسول عامل بودند و
 ما گوی دولت هستند - س - پس همچو کسی باید خوب باشد شما چرا
 ایند مرا بتهمت بایی بودن آوردند و اگر معنی بایی بودن این است
 در اشخاص بد نیستند - ج - عقیده باطنیه ایشانرا نفهمیدم - س - اگر
 پیروی من از برای تو بگویم میرزا علی محمد شیرازی آمد و رفت
 با اظهار قائمیت نمود از آنجا بتهریر آمد آنجا او را کشتند و از وقتیکه
 بر امر نمود تا وقتیکه کشته شد هفت سال طول کشید و ما حدیث داریم
 تا موعود از وقت ظهور تا وقتیکه کشته میشود چهل سال طول میکشد
 و هم میگویند میرزا حسینعلی بها که در عکاست ادعای ظهور حسینی
 باید و حال آنکه ظهور حسینی بعد از رجعت حضرت امیر و امام حسن
 این عقاید باین دلایل باطل است یا خیر یا شما در این باب تردید
 - ج - من تردید دارم - س - بچه گامه بتردید افتاده اید - ج - باین
 که اگر نقی بیاید و اظهار حجت کند باید همان امام بیاید و جواب
 بگوید زیرا که از برای امام حیات و ممات نیست

سؤال و جواب با ملا احمد کاشانی

س - اسم پدر شما چیست - ج - آقا محمد رضا گدا ازنده یعنی مس آف
 س - چند سال است در تهران هستی - ج - ده سال است - س - چه
 میکنی - ج - روضه خوانی و جنس بزازی هم از تاجر میگیرم میفروشم
 در مسجد بکه اقتدا میکنی - ج - ملا محمد علی کاشانی در سرچشمه
 ملا علی اصغر لوراسانی در مسجد حاجی شیخ محمد حسن زیاده نماز
 میخوانم دیگر بکسی اقتدا نمیکنم - س - حضرات پایه بجهتهدی تا
 اند که از اهل خودشان است اقتدا نمیکنند - ج - اینها را که من بایی
 نام که اقتدا میکنم و اینها آدم خوبی هستند - س - مگر شما از سلسله
 نیستید - ج - خیر - س - پس چرا شما را گرفته اند - ج - اشتباه شده
 - س - شما میرزا حسینعلی بها را خوب میدانید یا بد - ج - معرفتی
 ندارم - س - ادعای ظهور حسینی میکنند یعنی میگویند من همان
 پی هستم که در کربلا شهید شده است - ج - من همچو آدمی را ملاحظه
 نمیکنم - س - تو میرزا علی محمد باب و میرزا حسینعلی بها را لعن و صلب
 میکنی - ج - بلی خودشان و متابعتان را لعن میکنم - س - بچه قسم لعن
 میکنی - ج - بر همان میرزا حسینعلی بها و میرزا علی محمد باب و متابعتان

هر دو لعنت خدا باشد

سؤال و جواب با محمد حسین پینه دوز

س - کجائی هستی ج - اصفهانی س - برای چه بطهران
ج - هشت نه سال است آمده ام کاسبی کنم س - چند وقت است داخل
بایه شده ج - بر پدر بایهها لعنت منکه بایی نیستم س - چه وادائی
که بیایی لعنت کنی ج - مردم میگویند بد است من هم لعنت
س - اگر بایی بد است مرشدش هم بد است تو چرا بایی را لعنت
و مرشدش را لعنت نمیکنی ج - منکه مرشد بایی را نمیدانم کیست
کنم اسم او را اینجا میشنوم س - لابد کسی که بد است مرشدش
است ج - من صبح تا شام فکر این هستم که صد دینار پیدا کنم
بخورم ج - راست میگوئی ولی اگر بگوئی بایی هستم کسی تیرا
ج - بصد و بیست و چهار هزار پیغمبر که من بایی نیستم س - حال
نیستی بر میرزا حسینعلی بها لعن کن ج - منکه میرزا حسینعلی
نمی شناسم که لعن کنم اگر پاکفر دیگر لعن کرد منم میکنم س -
حسینعلی خود را آن حسینی میداند که در کربلا شهید شده والان
بایه بر بیان او معتقد هستند و او را برحق میدانند ولی ما مسلمانان
کافرو باطل میدانیم ج - منکه نپرسیدم و ندیدم حالا میگویند لعن کن
س - من نمیگویم بزور لعن کن مختاری میخواهی بکن میخواهی
ج - من دیدم میگویند لعن کن چون بایهها بد هستند چون میگویند
لعنش میکنم س - من میگویم بد است لعنش میکنی ج - بگفته شد

سؤال و جواب با مهدی باقر قزوینی

س - چه کاره ج - دیزی بز س - عیال داری ج - ده سال
مرده است س - چند سال است بطهران آمده ج - بعد از شش
شاه پنجاهت نشست آمده ام س - در این مدت با کی آشنا بودی ج -
از مردم مرا میشناسند از قبیل مجید ماست بنده و رجب باوصفر کور بقال س -
چه ترا گرفته اند ج - بجهت بایی بودن س - مگر میدانستند تو بایی
ج - من بایی نبودم که بدانند س - از کجا ثابت کنیم تو بایی
ج - از هرطوری که میدانید س - پس چرا این نسبت را بمن
و بتو میدهند ج - بواسطه اینکه دو سال قبل برادرم از اسلامبول
گفتند بایی است مرا هم گرفتند که بایی هستی س - برادرت

آشنا بود ج - او از مادر ما سوا بود متصل در مکاره و ارسیه
 س - بتو حرفی نمیزد ج - مردم میگفتند برادرت بایی است من
 میگفتم انکار داشت میگفت من رفتم چیزی نفهمیدم س - تو خودت
 بدانی است داخل سلسله بایه هستی و متابعت میرزا حسینعلی را میکنی
 س - هیچ میرزا حسینعلی را ندیده‌ام و متابعت نمیکنم س - چطور
 کنم که تو متابعت نمیکنی ج - باین قسم که من میگویم بر پدر میرزا
 علی و خودش و دینش لعنت و بر آن کسی لعنت که متابعت او را میکند
 بایان ناعقش آتش گرفت

سؤال و جواب با استاد حسن بناء

س - عیال داری ج - بلی س - چندتا اولاد داری ج - سه دختر
 س - کجائی هستی ج - کاشانی س - اسم پدرت چیست ج - آقا
 کریم عطار در کاشان فوت شده است س - چند وقت است داخل سلسله
 شده ج - هیچ وقت نشده ام س - از میرزا حسینعلی بهایچه شنیده
 هیچ نشنیده‌ام س - او را خوب میدانی یا بد ج - من نمیشناسم او را
 سبب اینکه میگویند بایی هستی چیست ج - من آمدم در منزل
 زین العابدین درویش که جراح هم هست چشم را معالجه کنم باین
 زرا گرفتند آوردند من هم همراه او آمدم تا توی دیوانخانه حضرت
 زرا هم گرفتند س - تو خودت از مذاهب بایه اطلاع نداری که چه
 دارند ج - خیر س - میرزا زین العابدین بایی است بتو حرفی نزده
 ج - بمن چیزی نگفت س - تو حالا بمقیده خودت طایفه بایی و
 بیانی و میرزا حسینعلی بها را خوب میدانی یا بد ج - من بد میدانم
 چه دلیل بد میدانی و ماهم بدانیم که تو اینها را بد میدانی ج - هر
 چه چیزی را میگوید هزار بار لعنت خدا بر او و بر همین میرزا
 علی بها که اعتقاد بر او دارد س - پس چرا در حضور حضرت والا
 نکردی ج - من تا بحال با يك فراش تکلم نکرده‌ام و با يك پولیس
 هم نشده‌ام یکمرتبه مرا بحضور پسر پادشاه بیارند در صورتیکه من
 نداشتم و از گرسنگی و سرما حالت خود را نمیفهمیدم چگونه قدرت
 میداشتم این بود هر چه پرسیدند نتوانستم جواب بدهم

سؤال و جواب با ابراهیم خان

س - اسم پدر شما چیست ج - پسر مرحوم میرزا ابوالحسن خان

ایلچی س - سبب اینکه شما رفتید در خانه مانکچی خبر کردید
 ج - چون ما تنخواهی داریم در هند بجهت تنخواه هند رفته بودم
 را بینم او را ندیدم دوسه نفر گیر در آنجا بودند با دو نفر مسلح
 از فالی الساطان میکردند که خوب رفتار میکنند بعد من گفتم شما
 هم نقل میکرد که باینها يك نفر از همکارهای مرا برده بودند
 با او صحبت میداشتند دیده بود حرف بد میزدند و نسبت بملای
 میگویند قبول نکرده بود رفته خدمت آقای حاجی گفته بود من
 مرا برده بودند بایی بکنند دیدم حرفهای بد نسبت بعلمای میگویند
 رفته بود خدمت آقای آقاسید صادق تعریف کرده بود از باینها
 بود که شما میگویند قائم ظمور کرده دجالش کو گفته بودند دجال
 سید صادق و علمای دیگرند س - شما را چه باعث شده بود که
 مانکچی گیر اینگونه صحبتها بدارید ج - سببش بی تربیتی
 است که وقتی که بهم میرسد احوال میپرسند که چه خبر تازه دارند
 از شما پرسید که چه خبر تازه دارید ج - دو نفر گیر و دو نفر
 که آنجا بودند س - کسیکه کسی را نمیشناسد چرا می
 صحبتها میکنند ج - آنها صحبت میداشتند منم صحبت کردم
 بودم مانکچی بیاید س - آدمیکه نوکری کرده و تربیت شده
 آشنائی چرا بعضی صحبتها میدارد ج - مرحوم امین الملك هم
 سال تربیت شده بود با آن سن زیاد چرا کاغذی را که قائم مقام
 بشاه نوشته بود و شاه باو سپرده که بکسی نشان ندهد با او
 میدانست اگر بگوید سر سلطان است چرا بمرحوم صدر اعظم
 س - بواسطه خصوصیتی که بصدر اعظم داشت شما چه خصوصیتی
 که رفتید و گفتید ج - انسان جایز آن خطاست و من نمیدانستم
 است باید مخفی داشت مثل اینکه آن شاگرد بر از بهم گفته بود
 شخص حکایت خودش را گفته بود دیگر حکایت دستگیر کردن
 نکرده بود ج - من از کر بلائی حسین بر از شنیدم دستگیر
 را که گفتم س - او از برای شما گفت شما چرا در آنجا گفتید
 چه میدانستم که در آن مجلس بایی هست یا نیست بر خود میزبان
 باب که ادعای قائمیت کرد و در تبریز کشته شد و بر میزوا حد
 ادعای ظهور حسینی میکند والان در عکاست لعنت خدا و رسول

هم سر تا پایش نجاست عور و بر بیانش که ناحق است دیدم مذهب
 لقب جعفری است و منکر این میرزا حسینعلی پدر سوخته زن قبحه
 که برادر حاجی میرزا رضاقلی است و در عکاست و پدر سوخته بناحق
 بی ظهور حسینی میکند هستم

سوال و جواب با حسین کاشی دباغ

س - دکان تو کجاست ج - در دولت آباد س - بدرت کیست
 با صادق دباغ که مرده است س - کی ترا ارشاد کرد که داخل سلسله
 شوی ج - علامه حسین بقال هر شب می آمد توی دکان ما غلیان میکشید
 من از بایبها میکرد گریه میکرد میگفت این بایبها چقدر خوب هستند
 منم هنوز ادراک به پدر و مادر خود ندارم که شریعت محمدی دارند
 بدانم که بابی کیست س - تو اینها را خوب میدانی یا بد ج - همه
 را خوب میدانم س - بایبها را خوب میدانی یا بد ج - من از کسی
 ندیده ام که بد بدانم و بد بگویم س - اگر کسی بتو بگوید میرزا
 علی بها را لعن کن میکنی ج - من کسی را که نمیشناسم لعن نمیکنم

سوال و جواب با استاد حسین نعلبند

س - پسر کی هستی ج - مرحوم اسفندقی کاشی نعلبند س - دکان
 کجاست ج - دروازه حضرت عبدالعظیم س - چند سال است داخل سلسله
 شده اید ج - من داخل اینها نشده ام س - بابی نیستی ج - خیر
 بابی میگوئی نیستم اینها را خوب میدانی یا بد ج - من سر در نیاردم
 بدانم اینها بد هستند یا خوب س - هر کس شیعۀ اثنا عشری باشد
 طایفه را بد میداند تو بد میدانی یا خیر ج - البته من شیعۀ اثنا عشری
 نیستم و بدین پدرم باقی میباشم س - من که شیعۀ اثنا عشری هستم هم
 طایفه بابیه را لعن میکنم و هم بد میدانم ج - منم که شیعۀ اثنا عشری
 عقیده ام همین است س - اسم میرزا حسینعلی راشنیده ج - نشنیده ام
 در این چند روزی که در اینجا بودی هیچ نشنیدی ج - ماحرفی نزدیم
 شنویم س - شخص او را لعنت میکنی یا خیر ج - منم که نمیشناسم
 لعنت کنم من آن کسی را لعنت میکنم که بر خانواده نبوت اعتقاد ندارد
 شهادت کجا جمع بودید و با کی صحبت میداشتید و با کی مراوده داشتی
 با هیچکس مراوده نداشتم س - این عقاید را کی بتو آموخت
 پدرم آموخته س - اهل شریعت اینها را بد میدانند کافر و ملعون

میدانند ج - من چه میدانم اگر هستند هستند من که سوادی ندارم
نعل بند هستم

سؤال و جواب با ملا محمد عطار

س - پسر کی هستی ج - پسر حاجی عباس عرب و دکانم در
مدير الممالك است س - عيال داری ج - بلی س - اهل و عيال
نفر هستند ج - شش نفر هستیم دو عيال و يك دختر و يك پسر و خودم
س - چند وقت است در طهران هستی ج - ابوی من در طهران است
و من هم در طهران متولد شدم س - چند وقت است داخل سلسله
ج - داخل نیستم ولی دو دو سال قبل ملا رضوانی آمد بخانه ما منزل گذشت
شبها سؤال و جواب مختلفی میکرد از آن جمله اظهار ظهور حسینی
بنده هم رد کردم گفتم این حرفها معترضه است باین واسطه از خانه
کردم بعد تا يك سال قبل دیدیم چند نفری باین اسم منسوبند بنده
سؤال و جواب بر آمدم دیدم از وقایع حقیقت مذهبی خودشان نمی
هر قدر میگویند همین دلالت میکند بر خوبی ناشاطر محمد تقی
آمد درب دکان من گفت (فلان کس) بعضی از این صحبتها من هم از
شنیده ام یکی دو شب در خانه ما نشستم با هم صحبت کردیم
صحبتها او داشت من رد کردم قدری من گفتم او رد کرد بعد در
حضرات خواست گفتم من اطلاع ندارم میرزا ابوالفضل هست او
بروید پیش او بعد ذکر کردند يك سیدی هم تازه آمده است کربلائی
گفت خوب است او را هم به بیتیم يك مجلس هم با او بنشینیم يك
باتفاق رفتیم منزل سید ساکت نشستیم کربلائی محمد رسید سؤال
کردند بر خواستیم و بیرون آمديم الان عقیده من این است که ائمه
هستم بر خارج دین محمد لعنت س - شما ظهور حسینی را قبول
ج - بنده قبول ندارم و شك هم ندارم باینکه ظاهر شده باشد و اعتراف
این است که هنوز ظاهر نشده است س - اگر کسی بیاید بگوید
همان حسینی هستم که در کربلا شهید شده قبول میکنی ج - بلی در
که عین الیقین حاصل بشود س - یعنی قبل از ظهور حضرت
عین الیقین حاصل بشود ج - بعد از ظهور حضرت قائم و امیر المؤمنین
حسن س - در ظهور حضرت قائم و امیر المؤمنین و امام حسن
چیز است میگوید ظاهر شده اند یا شك داری ج - بعالم یقین آمدم

س - اگر میدانی ظاهر نشده اند و یقین داری حال اگر يك
بیاید بگوید ظهور من ظهور حسینی است تو او را کافر میدانی یا خیر
بلی بقیه من کافر است س - پس شما کی را گفتند که ظهور کرده
بگوید ظهور من ظهور حسینی است ج - همین میرزا حسینعلی بها
- تو این شخص را کافر میدانی بقیه خودت یا خیر ج - بلی من او را
کافر میدانم س - همچو کسی را لعن میکنی ج - بلی س - چه قسم
میکنی ج - بر همان میرزا حسینعلی بها که در عکامی باشد و اینجا اسمش
گرفته است

سوال و جواب با سید علی ارسنی دوز

س - خانه شما کیست ج - خانه قدیم کاشان و خانه جدید بیرون
روازه قزوین س - اسم پدر شما چیست ج - آقا سید رضی س - چند
سال است داخل سلسله بایه شده ج - در کاشان شخص اردستانی بمن
آورد شد گفت میهمان میخواهی گفتم چرا رفت يك شخص بزدی که میرزا
طرا نام باشد یا میرزا زین العابدین نامی آورد ایشان از سخنان متفرقه
تکبر کردند و گفتند اگر تو بگیری و امام زمان خود را شناسی جواب
من را چو خواهی گفت گفتم آن کیست گفتند جماعتی هستند که کلمات
با صدق و حق است اگر حرف آنها را بشنوی دستکار میشوی من این
طلب را دنبال کردم در صدد تفحص بر آمدم با اینکه داخل نبودم معروف
بدم تا قبله عالم مرا خواست سه سال و نیم در انبار حبس بودم من هم بعد
که مرخص شدم گفتم حال که مردم در صدد اذیت من هستند کجا بروم رفتم
کاشان عیال را برداشتم آمدم در اینجا همین جا بکسب ارسنی دوزی مشغول
شدم س - در این مدت که تفحص کردی از اینها چه فهمیدی ج - تازه
فهمیدم س - این ظهور حسینی را که میگویند چه ظهوری است ج - میرزا
حسینعلی را میگویند ظهور حسینی است س - یعنی میگویند حضرت
میرزا المؤمنین و امام حسن و حضرت قائم ظهور کرده حال ظهور حسینی است
- آنها را نمیگویند ولی میگویند ظهور حسینی است س - میگویند
من همان حسینی است که در کربلا شهید شده است ج - بلی میگویند
خودش میگوید من همان حسین هستم س - نفهمیدی بچه دلیل میگویند
که خبر س - تو با آنها نگفتی که بعد من حسین بعد از ظهور حضرت قائم و
امام حسن و امیر المؤمنین ظهور میکنند ج - من عقلم نمیرسید بی سواد

هستم س - اگر کسی بیاید و بگوید من همان حسینی هستم که در کربلا شهید شده با آنکه ظهور حضرت قائم ع نشده باشد تو قبول میکنی او را کافر میدانی ج - منکه ملائسم بفهم ملایان ما باید بفهمند که نکردم بروم به بینم س - تو در حق میرزا حسینعلی بها بد قائلی یا خور ج - من رفتم به بینم تا بد قائل باشم .

سؤال و جواب با مهدی حسین عطار قزوینی

س - پسر کی هستی ج - پسر حاجی از کی س - چند سال است داخل سلسله بایه شده ج - چند سال قبل شخصی درویشی در قزوین بود در این باب صحبت کرد و من خودم بیش از آن شنیده بودم و هم میدیدم کتا را میسوزانند و میکشند خیال میکردم که باید مذهبی باشد به شخص بر خواستم رفتم تبریز پنجمه در آنجا بودم پول حلال از کسب پیدا کردم رفتم با سلامبول از آنجا بکا رفتم مدتی در عکا بودم یعنی چهارده روز صحبت آنها علمی بود تفهیم کردم چون که مواد عربی نداشتم بعد مراجعت بقزوین س - اگر تو صحبت آنها را تفهیمی تفهیمیده مذهب آنها را قبول کردی ج - شما میگوئید قبول کردی منکه قبول نکردم در نزد س - آنها چه گفتند که ترا در تردید انداختند ج - آنها گفتند این شد رجعت حسینی است و ظهورش ظهور حسینی است س - به این مطلب چه دلیل آوردند ج - بدلیل آن احادیث که قبل از این آمده است س - احادیث رجعت حسینی را قبل از ظهور قائم گفته اند و آنرا که حضرت قائم ظهور نکرده است ج - چندی قبل که گفتند شخصی از شیراز ظهور کرد ادعای قائمی نمود در تبریز او را کشتند س - شخص که رجعت حسینی برای خود ادعا میکند باید اعجاز حسینی هم داشته باشد چه معجزه برای شما آورده است ج - آنها دلیلی که می آورند میگویند در راه سیدالشهدا هفتاد و دو تن شهید شد در اینجا برای ما بیست هزار نفر کشته گردید س - چنان سیدالشهدا روز عاشورا نیزه بر زمین حلال زد آب بیرون آمد اینها يك همچو معجزه دارند ج - حرفی که میزنند میگویند این مال قدیمی بوده حالا را بگوئید س - آنها که میگویند بدلیل و اخبار قبل میگوئیم رجعت ما رجعت حسینی است اگر اعتناء نداشت قبل نباشد اینهم باطل است ج - شما استنطاق و سؤال از من میکنید من فکر نان هستم که شش سر خیال دارم هفت هشت تومان مایه س -

به رفتی خودت بها را ملاقات کردی ج - بلی بکمرتبه س - در این
بکمرتبه هیچ با تو گفتگو نکرد ج - همین قدر بمن نگاه کرد گفت خوش
آمدی ولی من هیچ از او سؤال نکردم س - کسیکه سه سال رحمت
بکشد بمطلوب میرسد هیچ سؤال و جواب با او نمیکند ج - در مقابل
شخص بزرگ من نتوانستم صحبت بدارم س - او نپرسید کیستی از کجا
آمده بچه کار آمده ج - خیر همین گفت خوش آمدی دیگر اعتنا نکرد
من سیدالشهدا روز عاشورا با آن حالت چنگ صحبت با عرب بدوی
فرمود تو اینهمه راه رفتی سبب چه بود که از تو نپرسید چه کاره ج - ما
نشین سلام کردیم نشستیم دیگران صحبت میکردند بعد گفت فی امان الله
برخواستیم رفتیم س - در آنجا چند نفر مرید دارد ج - آنجا جای کوچکی
ست شصت هفتاد نفر در آنجا مرید دارد ولی در اطراف زیاد دارد س - در
این مدت که رحمت کشیدید آیا اینها را حق میدانید یا باطل ج - بطلان
آنها که هیچوجه بر من ثابت نشده و حقیقتشان هم این است که اینها يك
حرف میزنند بتو میگویند يك حرف شما میزنید بتو میگویند میافتم بر فرض
اگر هم کشته شوم قاصر کشته شده ام نه مقصر س - کسیکه باین مشقت
رحمت برخواست و رفت پیش مقصود دیگر قاصر نیست اگر از آنجا
برگشت و باز در تردید بود آنوقت مقصر است ج - الان در تردید هستم

سؤال و جواب با میرزا حبیب الله

س - پسر کی هستی ج - پسر حاجی میرزا اسمعیل کاشانی س - بدوت
از طایفه بابیه بود ج - بلی س - خودت هم بمذهب بدوت هستی ج - خیر
س - از سلسله بابیه نیستی ج - خیر س - چطور شد که مذهب بدوت
را قبول نکردی ج - من همیشه عقب بی عاری و کسب خودم بودم و همیشه
از پدرم تنفر داشتم س - دلیل اینکه این مذهب را باطل میداننی چیست
و میگوئی بابی نیستی ج - با آنها راه نرفتم و چیزی هم نفهمیدم س - هر کس
که باین مذهب باشد بد میگوئی ج - بلی بر میرزا حسینعلی بها و بر
باب و بر پدر خودم اگر باین راه بوده لعنت از امروز تا یصبح قیامت

سؤال و جواب با مهدی نصر الله تنباکوفروش

س - اسم بدوت چیست ج - کر بلائی محمد حسین چهارمی س - چند
وقت است در طهرانی ج - دوازده سال است س - چند وقت است داخل
سلسله بابیه هستی ج - من داخل اینها نیستم بر پدرشان لعنت س - سبب

اینکه این نسبت را بگویند چيست ج - کسی که این نسبت را داده خود
دو مرتبه عرض کرد که این داخل نیست و من سی شاهی از ابابت پول
از میرزا ابوالفضل طلب داشتم اخوی هم طلب داشت کتابی که دیوان
شاه نعمت الله بود پیش ما گرو گذاشته بود بکروز برادرم گفت خانه مانیک
صاحب سراغ کرده ام که منزل میرزا ابوالفضل آنجا است برو طلب خود
و طلب مرا بگیر رفتم بیکقران گرفتم دیگر نه از احکام و آداب دین
اطلاعی دارم نه از خود آنها لعنت خدا بر آن کسی باشد که بفیر از شریعت
محمد مصطفی ص و یازده فرزندانش دیگر را معتقد باشد بر پدر
حسینعلی بها و میرزا علی محمد باب و رؤسای ملت باب لعنت و سگ
هر کس هم داخل در این ملت باشد

سؤال و جواب با حاجی آقا

س - پرس کی هستی ج - پرس محمد حسین کاشی س - ساکن کجاست
هستی ج - شش سال است ساکن طهران س - چه کسب داری ج - قهوه
هستم دکانم درب خانه حاجی ملاعلی است س - عیال داری ج - نه
دارم نه بچه در این شهر همشیره زاده دارم س - با چه نمره اشخاص
میروی و مراوده داری ج - هر کس که داخل قهوه خانه من شده با او مراوده
دارم مدتی هم درویش بوده ام هر کس سلام میکند جواب میدهم و میگویم
س - چند وقت است داخل سلسله بایسته شده ج - يك وقت که درویش بودم
درویش باقری بود بمن گفت اگر راه حق میخواهی باین راه داخل شو
گفتم حق آناری دارد اگر معجزه کرامتی داری بمنما گفت من ندارم دیگری
دارد ادعا میکند من هم جواب دادم که هر وقت مراجعت کرد اطاعت میکنم
س - حالا ترا جذب کرده است ج - خیر س - اگر جذب نکند پس تو
داخل در اینها نیستی ج - خیر نیستم س - بچه دلیل میگوئی
ج - اگر شخصی حرفی را بشنود و گوش دهد که بداند حق است یا باطل
داخل آنهاست س - ما اگر داخل شریعت رسول الله باشیم باید باقوال و افعال
اعمال آنها رفتار کنیم و پیغمبر ما با خبر داده بموجب اخباری که در دست ما هست
که بعد از من دوازده نفر فرزندان من جانشین من میباشند و آخر آن
مهدی قائم است و بعد از آنکه ظهور کرد آنوقت رجعت را از سر میکنم
و میرزا حسینعلی بها حرفش این است که رجعت حسینی کرده و حال
حضرت قائم ظهور نکرده و هر کس داخل شریعت پیغمبر باشد همواره

که قبل از ظهور حضرت قائم ادعای حسینی بکنند کافر مطلق میدانند شما
 ورا کافر میدانید یا خیر ج - هر کس خلاف قول رسول خدا ادعا بکند
 ورا کافر میدانم س - از وقتی که این حرف را شنیدی که چراندنیا
 حق نبیروی هیچ رفتی ج - هر دفعه که چند نفرشان را دیدم سؤال و
 جوابی کردم دیگر دنبالشان رفتم س - تو یقین بر بطلان او داری یا
 شک بر بطلان او داری ج - من او را ندیده‌ام که شك بر بطلان او داشته
 ام س - چیز تازه که آنها میگویند چیست که مانده‌ایم ج - آنها
 میگویند دروغ نگویند زنا نکنید اگر بیش از این چیزی می‌شنیدم
 بنال نمی‌کردم و قدم نمی‌زدم بیش از این چیزی نشنیده‌ام س - آنها نمیگویند
 اگر ما امام هستیم قطب هستیم در سؤال و جوابی که میکنند ج - آنها
 میگویند ما نداریم ما نیستیم او دارد ولی درویش باقر می‌گفت قطب است
 که کشف و کراماتی که خودش دیده بود چیست ج - او پس گفت من که
 نکردم که کشف و کرامتی بکنم تو که منکر هستی برو تا بجبهه تو
 کشف و کرامات کند س - این سلسله را خوب میدانی یا بدی یا مرددهستی
 نه بدی آنها بر من معلوم شده است نه خوبی آنها

رحم شیر سکا رتق

نه لاس لاس لاس لاس

نه لاس لاس لاس لاس

نه لاس لاس لاس لاس

نه لاس لاس لاس لاس

نه لاس لاس لاس لاس

نه لاس لاس لاس لاس

تذییل

آنچه را مؤلف در مدت مباشرت و معریت و ریاست تبلیغی اظهار
 بیشتر محبوبان بوسیلهٔ لحن صریح از حبس نجات یافتند و آنهم
 نکردند پس از نجات از زندان هر کدام بطریقی متدرجا بر بطلان
 شده کفار کشیدند حتی سید علی اکبر معروف به حاج سید مهدی
 بهاء ملقب باسم الله المهدی شده بود بعد از فوت بهاء بر گشت
 خصوصت حتی جزو می که در رد میرزا عباس و مفاسد او نوشته بود
 نزد مؤلف موجود است چون آنرا برای مرحوم مؤید السلطان مدبر
 فرستاده بود که در روزنامه درج شود و آن مرحوم نزد بنده فرستاد
 بصورت کتاب منتشر کتمولی من دیدم اسم بهاء را حسب العاده خیل
 بلکه بصورت کفر آمیز نوشته مانند (جمال قدم، طلعت احمدیه و غیره)
 حمله اش متوجه عباس شده صلاح ندیدم بصورت کتاب انتشار دهد
 آن محبوبین کسیکه بر این امر ثابت ماند همان ملا علی اکبر شهباز
 (ایادی) بود آنهم جهتش این بود که در این کمپانی دین سازی شرعی
 استفاده مادی داشت دیگر شرح حال داماد و دختران و دامادها و اسباب
 او بماند برای موقع مناسب (آیتی)

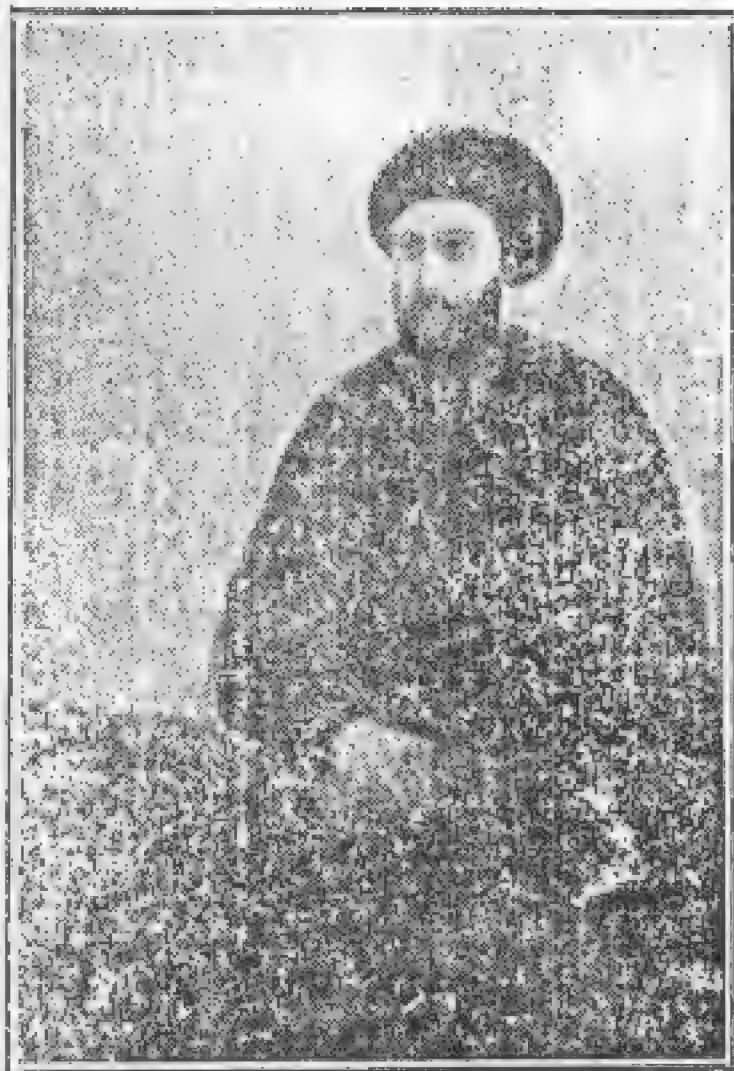
استهلال قبل از استهلال

زهی آفریننده که آدمیزاده را هر شکستی در نهادش نهاده و از هر
لی بهره ژرفش داده مالك ملكات خوب و بدش کرده و صاحب صفات
و دد

هائنا سفتی از در و صدف و زرو و خرف بهم آمیخته و مشتق از عنبر و
زهر و خاشاک درهم ریخته و پیخته و پشش نام نهاده و بغیر و شرش
شاده است! آری بشر که گاهی چون انسانی صامت است و وقتی خود
ناتق معیون غریبی است و اعجوبه عجیبی که روزی سر بر زمین
بندگی کمین شود و شبی با بر ملك مسترد و همسر ملك گردد گاهی در
شدگان نشیند و دمی در خرقه خود جز خدا نبیند؛ شام، زمزمه پرداز
قل من عند الله است و بام عربده انداز (اننى ان الله) گهی گوهر فہمش
مار و هم شکسته و رشته شرافتش بمقراض خرافت گسته دم دیگر هر موهوم
طالق نسیان زند و هر معلوم را نطق انسان کند آنجا مصداق (اولئك
بم بلہم اضل) شود و اینجا از مفاد (واقف کر منابنی آدم) اعلا واجل گردد
بسی خود را سیراب شمارد و دمی بی را سیراب پندارد (لؤلؤ)

مان خرد نردبان آمالی است که بر فراز یکی پایه بایه دیگر است
رتبه تو پیموده و در نیست برتبه های فراتر هنوز مختصر است
پایانی ارصدهزار کس در علم هنوز پای هزاران کسست بفرق سراسر است
نکه خیره کار است او خبردار است

که هر که را خبر است از خویش بیخبر است
آری در میان اینته گوهر و خرف و در و صدف که از فهم و فهم آمیخته
دوسم و علم و جهل و صمب و سهل و محو و صحو درهم آمیخته و انسان
را مشحون است یکدانه لؤلؤ مکنون است که تلاه آن بشر
فتمون است و يك گوهر شب چراغ در خزانه دماغ است که از فروغ
بی دروغ توان راه را از چاه و کفش و از کلاه شناخت و نام شریفش
و قدر است که میز خوب و بد است بشرط آنکه بدست خویش بر آن
ریش نهاده و بسخن غولان راه زن گوش ندهد چه انسان در عین اینکه
را پیرو هادی داند و رهرو راه آبادی یعنی ره فرسای راه خرد و
شناسد و مرحله بیمای منزل هوش و بینش خود بخود رهاش کج افتد

عکس میرزا علی محمد شیرازی - باب یا ارباب باب الباب

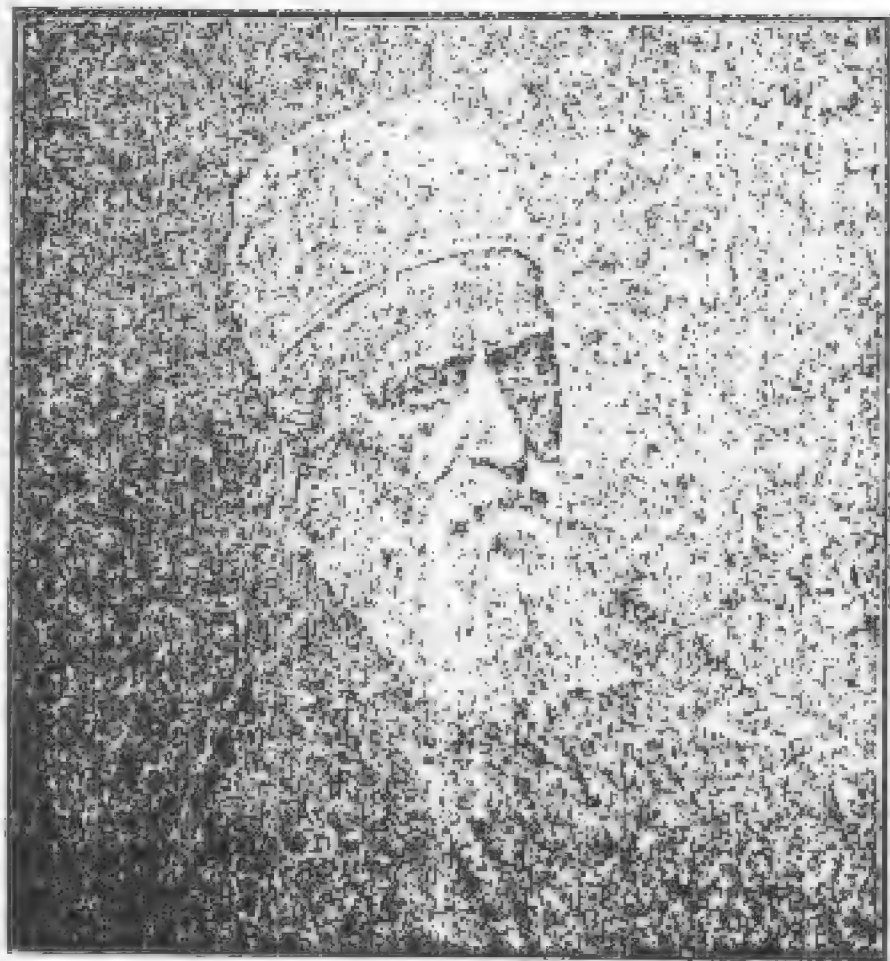
این شخص در سنه ۱۲۶۰ هجری ادعای ذکریت کرد (یعنی افسوس کرد)
 در ۶۱ - ادعای باییت کرد (یعنی نایب امام غایب) در ۶۲ - داعیه مهدی
 کرد - در ۶۳ داعیه نبوت کرد در ۶۴ داعیه رهبری کرد - در ۶۵
 الوهیت کرد - در ۶۶ تمام دعاوی خود را منکر شده توبه کرد و توبه
 نزد ناصرین شاه فرستاد - و در همان سال بدار مجازات آویخته و در تبریز قتل
 و طریقت معوج چندانکه صبحگاهی خویش را در مغازه و هم به بیست
 در خرابه چهل مشاهده کند (پس بهر دستی نباید داد دست)
 بلی افسوس در اینست که نام آن گوهر شب چراغ منشأ اشتغال
 بی بضاعت شود و مبدأ اقتدار هر پر بدائت گردد ، هر گرا بهر
 کمتر باشد هر بدش بیشتر شود و از اینرو نوشی بر جگر بخورد
 بیشتر دردد که بینند هر بستی خود را مالک آن لولؤ لاله دانه

بن میرزا حسینعلی بهاء یا - روی جمال مبارک در جوال مبارک!

این شخص در دوره حیات باب مرید او بود - بعد از قتل باب مرید
 پس او صبح ازل شد (که برادر خود بهاء بود) سپس از اطاعت ازل
 باب هر دو خارج شده خود سری آغاز نموده بر خلاف نصوص کتاب
 ازل ادعای من یظهري کرد دوم ادعای رجعت حسینی کرد بعد ادعای
 مسیح کرد - بعد ادعای ربوبیت کرد - بعد ادعای الوهیت کرد - در
 منکر الوهیت و نبوت شد و خدا و انبیاء را استهزاء نموده گفت همه
 بر در من ساجدند و همه خدایان مخلوق امر مانند او در سنه ۱۳۰۹
 ی در عکا پس از ۲۲ روز ابتلا بمرض زحیر از دنیا رفت .

خویش را صاحب این کالای والا خواند و حالت آنکس در نزد دانایان
 کور و کر و برهنه ماند که در این نظم منظوم است و مصداقش
 (مؤلفه)

عکس عبدالنہاش

نظم

کردند گذر ز راه دوری
 يك قضايله بيشم از ره دور
 من ميشوم ز پای ایشان
 دارند چو من تمام در بر
 رسم وره مفاسان همین است
 بدهد خیر و خیر ندارد
 دل بر سخنان او تپند
 نشسته سخن فروش باشد
 بسالده همه دم ز جامه ز
 آویزه گوش خود کن این
 تا دیده بین بساط پیش

کوری و کوری و مرد عوری
 گفت آنکه زهر دو دیده بد کور
 کر گفت بلی صدای ایشان
 وان برهنه گفت جامه زر
 آری صفت خسان چنین است
 آنکس که بصر بر ندارد
 کار باب بصر بر او بخندند
 وانکس که نه اهل گوش باشد
 وان عور برهنه پای تا سر
 بیدار شو ای بگانه فرزند
 تا دیده نجسته ز دانش

عکس شوقی ربانی

کت قصه / گوش خود فراموش
ژشت است سخن ز دخت زیبا
آنکه بگنار پا به بازار
بی سر منمای سر فرازی
هر کوری هادی سبیل نیست
بی مایه یقین بدان فطیر است

تا باز نگشته گوشت از هوش
تا نیست ترا لباس دیبا
هر مایه خود بدست باز آر
می کله مکن کلاه بازی
هر کودن کود عقل کل نیست
این نکته نغز دلپذیر است

خدا و قلب

خدائی را بدرستی پرستیم که در دل شکسته متمکن است و را
بواجبی ستائیم که شناسایش غیر ممکن برخی گویند خدای ناشناس
دارد و از حمد و ثناءش چه تمر زاید؟ پاسخ اینکه اثر و اثرش تابع شناسایی
دار و مشر است اگر چه در دمنش نشاند و آفتاب مؤثر است اگر چه
بازش نداند آری اشعه آفتاب در حیات کائنات تأثیرات مهمه دارد
حالتیکه قاطبه موجودات از اثرات آن بی خبرند مگر انسان که آگاه
آن خبردار گشته و بوسف آن پرداخته با وجود این فیض آفتاب نسبت
و عامی و جماد و نامی یکسان است و تأثیر این آگاهی در انسان است
آفتاب تابان (مادح خورشید مداح خود است)
برخی گویند آنچه بدیده نیاید عقیده را نشاید پاسخ اینکه عقل نا
است و بسندیدنی برخی گویند هر چه را طول و عرض و عمق نامند
وجودش موهوم است پاسخ اینکه سر طبیعت چیست و طول و عرض
معلوم بر کیست

بارسی دانی در باریس گفت خدا وجود ذهنی دارد نه عینی گفت
وجودش معترف شدی کافی است چه اگر وجودش ذهنی و عینی آن
است ما و شما قبل از دیدن باریس آنرا بوجود ذهنی میشناختیم و چون
دیدیم بوجود عینیش میشناسیم و در هر دو حالت وجود باریس علی السویه
منتهی با وجود قابل تعین است و دیگری غیر قابل تعین
گفت بحکم عقل هر چه ذهنی و غیر قابل تعین شد موهوم است
عقلی که حکم بر این قضیه شد وجود خودش ذهنی و غیر قابل تعین است
بقول شما عقل موهوم است این موهوم مسلم که عقل شماست حاکم بر
بودن معلومی مسلم که خدای من است نتواند بود اگر حاکم بر
دارید بیارید تا بتصدیق او بتکذیب هم پردازیم باحث خندان شد و بعضی
یکی گفت اینکه میگویند خدا در دلهای شکسته است معنی آن
که دلهای ضعیف برای خود خدائی آفریده و در خانه خویش جای
گفتم اگر قلب شکسته ضعیف هنر آفرینش و خلاقیت داشت قوت
میآفرید تا از ضعف برهد

گفت پس خدا در دل است یعنی چه؟ گفتم یعنی دل انسان خدا

نشد و بدو پیوسته و اینست معنی وجدانی که شب و روز میگوئی و ندیدانی
 (بین گوید)

در دل مست و دل من بدست او : چون آینه بدست من و من در آینه
 پس از ادای براهیت مذکوره که غالباً ادله نقضیه است با برهان
 گفتش عزیزا خواه دل انسان خدائی برای خود آفریده و خواه خدا
 انسانرا آفریده و در آن جا گرفته باشد هر دو یکی است و در هر دو
 رت خدا در دل است و دل بدو محتاج و هرگز نتوان خانه را از مالک و بیانی
 بدو و تنگبانی که محل نیاز است باز داشت بلکه باید دل را بداند و
 داشت و مطلوب را بطالب روا داشت که کار این خانه خدا بدون آن خانه
 زار است و بنیانش ناپایدار

وحدان

جوجه سر از تخم بر آورده هنوز دانه ندیده بلکه شاید نیمی از
 اش هنوز بایند بیضه است معیناً منقار بر زمین میزند و دانه می طلبد.
 طلب ثابت میکند که دانه وجود عینی دارد نه ذهنی. مولود سر از
 رحم سر بر آورده دهانش چون مفتخواران باز و در طلب پستان در
 و ناز است در حالتیکه هنوز پستانی ندیده و شیر نخشیده همان
 ب مولود وجود عینی شیر و پستانرا مثبت است قلب انسان کم از
 جوجه و مولود جدید الولاده نیست. بعضی اینکه قلب آدمی بالغ شد
 طلب آفریننده خود بر آمده او را بصرف وجدان میباید و مونس
 می انگارد اگر چه نشناخته باشد خواهید گفت باو آموخته اند.
 این تصور غلط است زیرا آموزنده خودش هم در سلك همین معلم
 و ما قلوب آموزندگان را میگوئیم که حسشان قوی تر بوده و آفریننده
 را بوجود عینی یا ذهنی جست و پدیدگران داده اند اگر چه بصورت
 نام و حیرت بوده و هر چند خودشان رب زدنی فیک تعبیراً سرورده اند
 معنی وجدان جز این نیست که انسان امری را یافته باشد بی ادله منطقیه و
 در مقدمات علمیّه پس طلب آدمی مر خدای را مثبت این مدعا است
 خدا جویی امری طبیعی است و توجه انسان بخدا دلیل است بر اینکه
 پرستی امری است وجدانی (یافتنی) و امر طبیعی و وجدانی بی حقیقت
 بود. دکتری آلمانی را شنیدم که گفته است کسانی که میخواهند

الو هیئت و نبوت و بالاخره روحانیت و دیانت را اثبات
 ایست که بگویند حرفهای وحشیهای دنیا مطابق علم و عقل است
 اینکه تصدیق این سخن مستلزم آنست که تمام اهل عالم را از انچه
 وحشی و بی علم تصور کنیم باستثنای يك عده بسیار کمی که حتی
 با عينك دور بین باید پیدا کرد و عقائد مبهمه شان را از تحت القاب
 باید شناخت ششصد ملیون بودائی و چهار صد ملیون مسیحی و
 مسلمان و شش ملیون کلیمی از این وحشی گری که د کثر آلمانی
 بیرون نیستند سایر مذاهب کوچک از رسمی و غیر رسمی هم در
 این قضیه اند ۱۱ آری ما میتوانیم سخن د کثر را در روانه و اصل
 مذاهب طاری شده تصدیق کنیم و بگوئیم در ادیان و مذاهب و عقائد
 است که مخالف عقل و علم و منبسط از خرافت پرستی ملل است و
 بتوحش يك طبقه از مردم اعتراف نماییم ولی نمیتوانیم عقیده خدا
 را که همه در آن شریکند و حتی حکمای بسیار در رأس آن عقیده
 وجدیداً واقع شده اند قیاس بر سایر عقائد ملل نموده بر خدا پرستی
 هم انتقاد نماییم زیرا فقط در ادیان و مذاهب توحید یعنی خدا پرستی
 عقیده مقدسی است که نفعش در همه جا بهمه کس راجع است و
 تربیت عقل و توسعه علم بر نفع و بی ضرر است خواه خدا وجود دهد
 باشد یا عینی و خواه او آفریننده قلب بشر باشد یا قلب بشر بقول آن
 آفریننده او و تنها چیزیکه در مذاهب قابل تقدیس است همین توحید
 غیب است و در این عقیده اکثریت بشر را با اکثریت عقلانی میتوان
 کرد آفرین بر آن کس که گفت حتی علم يك وقت بدیواری منتهی
 که باید نام خدا را بر آن دیوار نوشت یعنی جز این نام يك چیز
 آن سد محکم را شکست

استطراد

در میان اینهمه عقائد و عواطف و حیوانات و حیوانات بدترین عقیده عقیده
 است که يك لشك یا فلز یا حیوان و یا بالاخره يك انسان را جان
 خدای غیب کرده او را پرستش نموده جوائج خویش را از آن طلب
 هرچه توحش تصور شود حد اعلايش در این طبقه از مردم است

نبی صادق و کاذب

قلب انسان همان قلبی که گفتیم در هر صورت خانه خداست هرگز
 نیست این خانه خدا و این محل تجلیات الهیه همه چیز را دربردارد.
 قلب هرگز الهاماتند نهایت اینست که الهامات وارده بر قلب اولاً
 ضعیف دارند ثانیاً خوب و بد دارند. قلب ضعیف الهامش هم ضعیف
 است ناپاک الهامش هم ناپاک است در قرآن مجید است (وان الشیاطین
 من الی اولیائهم) حضرت مسیح میفرماید (هر داری را از بارش بشتابید)
 نیست که حالات عارضه و آثار بارزه و تحولات طاریه بر قلب را بدو گونه
 گردانند یکدسته را تسویلات شیطانیه نام گذارده اند دسته دیگر را
 در بانیه و الهامات رحمانیه نامیده اند با این مقدمه میتوانیم نبی صادق
 و ناپاک آنکه به اوهام و خرافاتی قائل شویم واضح و آشکار بشناسیم.
 قوی متعمق میشود در بحر افکار معنویه و توجه میکند بمصالح و
 اجتماعیه آن یک که با قوتش پاکی و طهارت توأم است و فی الحقیقه
 اهدای برای بشر قوانین مفیده بیاورد مؤید بتأییدات غیبیه شده مردم
 صاحب این خانه دل مدد یار میرسد تا بالاخره قواعد و آداب و رسوم
 آن که حافظ ناموس بشری است حارس وطن است مکمل روح است
 نفس است مصفی صفات و اخلاق است حافظ حقوق است وقس علی
 هذا بحال آدمهای موجود و انسانهای هزاران سال بعد است. این قلب
 را خواسته و موفق باتیان آن شده صاحب این قلب را نبی صادق گوئیم
 (و نزل روح الامین علی قلبك لتکون من المرسلین) شناسیم. آثارش
 است آیتش باهر است شمسش رخشان است شمعش نورافشان است
 کتابش توحید است بوحده ذاتیه خاتمه المقالش تهدید است از جزا
 نیک الهیه یعنی نبی صادق از هنگامی که لب باز میکند تا دمیکه دم
 نکشد خیر بشر میخواهد موافق مصالحشان سخن میراند از ابتداء
 ابتدا بمن ناظر نباشید بلکه بخدای غیب توجه نمائید (قل هو الله احد الخ)
 هم گفتارش همین است اصول کتابش هم بر همین رویه است حدودش
 همین تمام خیرات است تبشیر و تنذیرش هم برای مصلحت است. بنابر
 این گوئیم با فرض اینکه مبدء الوهیت ذاتاً و کتفاً بیان او غیر مبروف
 باشد چون او بامور مضرة دعوت نکرده بلکه چیزهای بسیار نافع

آورده که نواد بشر را حفظ میکند حقوق انسانرا بر خشم علم و احسان
 نزدیک میسازد پس او نبی صادق است .
 یکی دیگر را می بینیم که از قوت قلب خود سوءاستفاده کرده
 این قلب را مرکز تسویلات شیطانیه قرار داده اولین سخنش این بود
 خدای غیب ظهور کرد (جاء شاه لم یلد یولد ولد) (۱) یعنی کسی در پس پرده
 غیب نیست. هرگاه این سخن را هم بدون آلاشات دیگر گفته بود میگفتیم
 او نیز از این راه خدمائی تصور کرده و در نظر گرفته ولی وقتی دیدیم او را
 سخیفه بسیاری را مقرون باین سخن داشته میفهمیم او خیر بشر را منظور نکرد
 بلکه شرور بسیاری را در نظر داشته که خود را رقیب خدای غیب شام
 سپس بیانات سایرهایش مینگریم می بینیم در هر بیانش تناقضی است و دل
 گفته اش تباہی در شرق عقیده دارد و در غرب عقیده غربی میگوید برخلاف
 شرق این حکمش مخالف آن حکم و آن لوحش مبین این لوح اینجا در
 گفته آنجا تهمت زده از آن کتاب سرقت کرده در این خطاب بدعت نهاد
 این را بی جامدح و آن را بی جهت ذم کرده میفهمیم تابع امیال
 است نه الهامات الهیه حتی در مصالح جویش فتنه ها خفته در تعالیم اخلاقی
 عیب هانفته در سخنان روزانه اش لغزشها جاری شده در منشآت قلبی او
 قلعها ساری گشته لذا ثابت است که این شخص نبی کاذب است و پیر و تسبیح
 شیطانیه است نه الهامات ربانیه .

حکمت ضاله و داله

نبوت و حکمت تالی تلو یکدیگرند . الهاماتی که گفتیم از قلوب بشر
 بابر قلوب وارد میشود بر دو گونه است گاهی بصورت حکمت است
 آنکه توأم با نبوت باشد گاهی بصورت نبوت است و توأم بحکمت نبی
 حکیم است اما حکیم صادق نبی نیست نبی کاذب هم حکیم نیست همانطور
 قلب قوی در نبوت دو حالت از صدق و کذب دارد قلب حکیم نیز دو حالت
 ضال و دال دارد. یکی قلبش مورد الهامات حکمت آیات میشود و حکمت
 داله است یعنی دلالت کننده بخیر است دیگری قلبش مرکز تسویلات شیطان
 میشود و در حکمت تعریف کرده بالاخره حکمت ضاله از او سر میزند که

(۱) مفهوم کلام میرزا حسینعلی بهاست در لوح مواعودش که تبیل
 بنظم آورده (رجوع شود بجلد اول کشف العیل)

از حکمت ضاله اختراع توپ گروپوکار خفه کننده است و در معنویات
توت باجرای شهوات و هتك نوامیس و ترك وطنخواهی است که بنایه
است مدن است و برترین اثر از حکمت داله در طبیعیات کشف ادویه
بند و صنعت سیاره و طیاره است و در الهیات دعوت بخدا پرستی و اخلاق
طبی و امثالهاست .

استفاده مردم

بدیهی است نفوس شریره و ظالم و طماع و غارتگر همیشه از حکمت
ماله و نبوت کذب استفاده مینمایند هرچنانگیر ظالمی میل دارد در کشورش
یکجائی عرض اندام کنند که آلات التهایه را بسرحد کمال رسانیده بالاترین
لات هادمه بنیان آدمی را اختراع نمایند و همچنین از انبیاء کذب قدردانی
کرده سرأ ام جهراً آنانرا تقویت مینمایند تا بوسیله آتار شرارت بار
شان بساط فریبندگی و جنایات منبسط باشد تفرقه و نفاق حکمفرما باشد
انفاد (فرق تند) فرق از تفرقه مردم سیادت ایشان محرز باشد چنانکه
مؤد صالحه پیوسته از حکمت داله و نبی صادق استفاده مینمایند زیرا غرضی
دارند حتی اگر دربارگاه سلطنتی هم جالسند نیت ایشان از سلطنت
خط و صیانت مردم است و آنگونه نفوس همیشه در دیانت پیرو انبیای
باقی اند و اگر هم نخواستند بایند باشند باز بترجیح بلامرجع قائل نشده
بانی را برعالی مسلط نمیسازند برخلاف نفوس چاره که مخصوصاً ادانی
ایا علم باینکه اینهاست و زشت عقیده اند برعالی مسلط میسازند
سأله التي قد خلت من قبل وان تجد نسنة الله تبدلا .

مرام یا ایدآل مؤلف

بر اثر سفسطه و مغالطه و انتشارات کذبیه بهائیان مرکز عدة از
مردم گمان کرده اند که نگارنده هیچگونه مرام و مقصدی نداشته و ندارد
من دون اراده روزی چند با بهائیان بوده و ایامی است که از ایشان بریده
اغراض منفعت جوینده داشته و روا نشده و قلم بر مخالفت کشیده و حتی اسرار
بهمی ایشان را که فاش نموده گمان کنند که فحش است و تهمت چه مشکل
ست باور کردن اینکه يك مذهبی اینقدر عقائد و عوائد سخیفه ناهنجار
و آن باشد اما نگارنده بر اینگونه تهمتهای رؤسای بهائی و تصورات

مردمان بیخبر ترتیب اثری نداده .

از مرام اولیه خود که سی سال در راهش صرف هنر و مال و خاک کرده منصرف نگشته انصراف از بهائیت هم منضم انصراف از مرام اصلی او نبوده و نیست و پیش از آنکه عین مرام و ابدآل خود را شرح دهد معروض میدارد که نگارنده در يك خانदान مذهبی پرورش یافته است کسان میدانند که پدرش از علما و صلحای مسلم مسلم وجدش از فقهای اول درجه وجد امی او از خوشنویسان و شعراء وجد مادری اعلاش سلطان ابراهیم ادهم است و طراز شاعر معروف بزد نیز از ارقاب نزدیک او بوده است و بطوریکه کرارا گفته ام نه این اظهارات منشأ افتخار من است بلکه اصلا افتخار را امر موهومی میدانم پس اظهار آن مزایای سیل مقدمه و برای پی بردن بمقصود است که دانسته شود تربیت مذهبی بوده که تا کنون نتوانسته است از قید مذهب آزاد شود تا آخر عمر هم بهمین قید مقید خواهد بود ولی استعداد ذاتیم اقتضا داشت که در امر دبانت بحالت جهود و توقف و تقلید و تعصب باقی نمانده و تطورات و تحولات عدیده همقدم شوم تا به بینم شاید مقصودم از کجاء من جمال نماید و ظایر منظورم از کدام فضا پروبال گشاید .

و خلاصه اینکه بر اثر مجاهدات و سودای حقیقت خواهی يك مسئله تجدید اسلامی درنگارنده ایجاد شد زیرا پس از جلوس بر مسند روحانیت ریاست اسلامی و تتبع در اخبار و آگاهی از تاریخ اسلام و تطورات آن و مطالع کتب زدیة مسیحیان و مشاهدۀ ترقیات روزافزوت ملل و دسیسه اجانب تضعیف این دین حنیف و تنزل و انحطاط مسلمین و بالاخص علمای اسلام که خود هم در لباس ایشان بودم دیدم بقول شاعر
اسلام بذات خود ندارد عیبی ❀ هر عیب که هست از مسلمانی ماست
و اگر ما مسلمانان خود را اصلاح کنیم و با تجدید و ترقیات دنیا همرا
شویم عیبی باقی نماند .

زیرا قرآن که مدرک شناسائی اسلام است تنها کتاب جامع اسلام بین تمام کتب سماویه برجسته و قابل تقدیم و تعظیم است و لایق است که مطلقا و متبع واقع گردد قرآن مانع و رادع هیچگونه ترقی مادی نیست و ذل ترقیات اخلاقیه هم هست برخلاف فروعات طاریه و بدعتهای عارضه و متزلزله که صحت آنها نامعلوم است ذاتا رادع ترقی مادی است و مانع

فیات اخلاقیه هم نیست و همیشه خصم اصول مفیده را مسکوت گذاشته
 و روش بر آن کشیده فروغ لایق و امور غیر معتبره را برخ مدعی
 بی خود میکشد و ابداً نمیگوید اسلام کتابش محفوظ و متین است و سایر ادیان
 کیشان مجرف و متزلزل و غیر متین^۱ تورانی که نویسنده آن یکمده و ورخین
 زده اند اناجیلی که نگارنده آن یکمده مسیحیان بوده اند که حتی زمان
 مسیح را درک ننموده اند زند اوستا که اصلاً معلوم نیست چه بوده و کجای
 رفته اثر از آن باقی مانده و حتی معلوم نیست زردشتی که این کتاب بدو
 منسوب است در کدام زمان و از کدام خاندان بوجود آمده و بالاخره معلوم
 نیست که کلمه زردشت اسم است یا لقب اسم خاص است یا عام بقسمی که جمعی
 میگویند که زردشتها متعدده بوده اند و این لفظ بمنزله لفظ برهمن است که
 بروسای هند داده شده و خلاصه اینکه کتب موجوده مذاهب هیچکدام قابل
 آن نیست که انسان اعتماد نماید و آن را کتاب همان پیغمبری که بدو منسوب
 است مت دون تحریف بداند و بعلاوه مندرجات این کتب چیزهای مهمی
 نیست که قابل توجه و اتکال باشد . احکامی در این کتب تدوین نشده است
 که مکلفی و رافع حوائج بشر باشد برخلاف قرآن که تنها کتاب کامل و جامع
 بدون تغییری است که (لا یفادر صغیره ولا کبیره الا احصاها) و لا یرطب ولا یابس الا
 فی کتاب مبین در باره اش مصداق دارد . و اگرچه میدانم معترضین بر این
 سخن اعتراض نموده و گفته اند طیاره در کجای قرآن است و مکروب در
 کدام آیه مذکور است^۲ ولی من از آنجا که اینگونه اعتراضات را بکرات
 شنیده و همه را از حنجره معاندین اسلام حتی بهائیان که بظاهر تظاهر بتصدیق
 قرآن دارند و باطناً الدالخصام قرآن و اسلامند شنیده و جواب گفته ام
 و اجوبه شتی نیز در کتب اسلامی از مصر و هند و خود ایران بقلم بزرگان
 اسلام درج شده و همه دیده ایم و یقین کرده ایم که نام طیاره و امثالها لازم
 نیست در کتب سماویه ذکر شود مگر بناوید و رموز و رموز این امور در قرآن
 مجید بسیار است و در سایر کتب دینی هیچ نیست چنانکه در قرآن است -
 و الخیل و البقال و الحمر اتر کب و ها و زینه و یخلق ما لا تعلمون : یعنی غیر از اسب
 و استر و الاغ که برای سواری و زینت شماست مر کبی خلق خواهد شد که
 حالیه شما آنها را نمیشناسید یعنی موتور و طیاره لذا در اینجا سخن را کوتاه
 کرده باصل مقصد خود میپردازم

در هراقل منصفی که جهل و تعصب دامن گیرش نشده باشد میفهمد که

اگر بنام انسان دین را برای بشر از اعلی و ادنی بقول ائمه
عوام بقول خواص لازم شماره چاره ندارد جز اینکه اعتراف کنیم
بهترین ادیان و مذاهب است بشرط اینکه بسیاری از اخبار و
ادعیه و قصص و مقاتل و معجزات جعلیه و عوائد طاریه بر اسلام را
و مضائق فاضحه بخواهیم علی الجدار که نص بیان ائمه است مجری
مطالعه منصفانه در اصل قرآن و سجایای منزل آن بکار بردن
زانورده ربه اسلامیت را برقه اطاعت افکنده فریاد خواهد گفت
انما سمعنا منادیا ینادی للایمان ان آمنوا بریکم فآمننا الخ
جواب و سؤال مقدر

تقدیر سؤال اینکه از این مقدمات چگونه لزوم رفوز و تجدید
محرز شد که مرام و ایده آل نگارنده این سطور شود و چرا این
مسلك در نگارنده ایجاد شد و برای این مسلك چه قدمهایی برداشته
جواباً عرض میشود نه تنها نگارنده بلکه هر کس سودای
طلبی و مصالح اجتماعی خصوصاً مصالح شرق و بالاخص مملکت
سرش باشد میفهمد در صورتیکه ممالک غرب که مهد تمدن
حقاً ام باطلا پس از آنهمه ترقیات و توسعه علم و صنعت نتوانسته باشد
عموم طبقات خود را از امر دیانت مسلم داشته باشد و در نتیجه از
مذهبی سر تسلیم پیش آورده منتها در بعضی از ممالک مذهب را از
منفک داشته اند و الا تمسک بمذهب در همه دنیا شدیداً برقرار است
در انگلستان که مهمترین ممالک غربیه است چندان آداب مذهبی
است که اگر يك عده خارجی در آنجا نباشد روز یکشنبه بر اثر تعطیل
نان بدست کسی نخواهد آمد.

در این صورت ممالک شرقیه که مهد مذاهب و مطلق ادیان
بطریق اولی استغنائی خود را از امر دیانت نتوانند حاصل کرد و چون در
بدعتها و عوائد و مضافاتی است که نتیجه افکار کوتاه منسکین بدان
است نه جزو اصول و حدود منصوصه و بالاخره تقالیدی در مذاهب
آن تقالید مختلف و مایه تنازع است و همان تقالید است که مال را
مقید کرده و در زنجیر اسارت برده و وسیله حمله مخالفین آن شده
دست منفعت جوین گشته اینست که در بعضی مذاهب مانند مسیحیت
اهمال شده و همان رفوز و تجدید سبب بقای آن مذاهب و تقالید

بیداران هردو گشته چنانکه اگر در مذهب مسیح پرستان پیدا شده بود
 امام اقتدار در دست پاپ و اساقفه بود و حوزه کشیشان مسیحی چنان
 که نیکداشت نه مذهب مسیح ترقی نماید نه حکومت روی رفاهیت
 اما پس از هیجان عالم مسیحیت و اصلاحات لوتری آن محظور مرتفع
 رفاه حاصل گردید و بیش از پیش مقاومت با اسلام و با عبارتة اخری
 در دایره تبلیغات مسیحی صورت عملی بخود گرفت.

حال در مذهب اسلام نظر کنیم می بینیم اگر عیناً حالت آنروز مسیحیت
 دارد ولی بصورت های دیگر دچار محظورات است و باید دفع محظور از
 کرد تا حکومت راحت و عقائد وجدانی مردم محفوظ بماند. فرض کنیم
 ما بخواهیم مطابق رأی برخی اجنبی و اجنبی پرستان رفیع محظور را بدین
 ان عملی نموده آرزوی دل مسیحیان دنیا را بجا آورده اسلام را ترك
 و همه با مسیحیت هم آغوش گردیم یا مطابق افکار کوتاه عده معدودی
 بهم بدین اجداد خود که کیش زرتشت بوده برگردیم آیا ممکن است
 اصل عقل جواب نفی بمانداده میگوید ابدأ ممکن نیست زیرا مسلماً
 هیچ بالامر جمع امری غیر معقول و سیری قهقرائی و غیر طبیعی است مسیحیت
 نیا بود و نتوانست از سبیل ترقی و تمدن اسلامی جلو گیری نماید چرا
 اینکه مطابق طبیعت دنیا و مصالح اجتماعی و ادبی دیانت اسلام جامعتر
 تر بود و حتی بایستی عالم مسیحیت را در خود مستهلك کرده باشد
 زیرا که مقتضیات آب و هوا و طبایع متباینه که غرب غیر از شرق و شرق
 غرب بوده باضافه بعضی سیاست های تو بر تو بطوریکه انتظار میرفت
 در جهان غرب نفوذ نیافت و شرق اختصاص یافت خلاصه پس از آنکه
 اسلام بدعاً نافذ شده مسیحیت و یهودیت شرق را در خود مستهلك
 و مجوسیت ایران را ازین برانداخت میفهمیم این دیانت بعدی منقطع
 افتد شد که حتی مسیحیت با مجوسیت بر او غلبه نماید و برای آزمایش
 مت همان خرجهای گزافیکه فزون از سیصد سال است عالم پرستان در
 تبلیغات مذهب خود متحمل شده و بکنفر را از روی صدق و حقیقت
 جلب نکرده برخلاف اسلام که بدون هیچگونه تبلیغی و بی هیچ صرف
 ترقی بصرف فطرت نافذ خود گروهی از مسیحیان و متمسکین سایر
 را بخود جلب نموده و می نمایند پس فرضیات سابقه کلاً باطل و این
 معزز و مسلم است که اسلام بر احترام و نفوذ خود باقی بوده و خواهد

بود . حال بینیم آیا صلاح اسلام و مسلمین در همه جا خصوصاً این
این است که تمام متمسکات اصولیه و فروعیه شان بر حالت حاضره
باید اصلاحاتی در آن جاری گردد ؟ نهایت بدست اهلش . بمقیده
عالم اسلام محتاج تجدید و رفرورم است . عالم اسلام محتاج اصلاح
است عالم اسلام بتمام معنی باید در صدر خود قرار گیرد یعنی حصر در
و محمد (ص) شود و بدعتهای طاریه بر آن متروک گردد . اگر يك نظر
سر افکنده تاریخ گذشته اسلام را در ایران از جلوی نظر بگذرانیم
یافت که ایران در اسلامیت خود طریقه خاصی را اتخاذ نموده و در هر
اصلاحات مقتضیه را بطوریکه از اساس اسلامیت دور نباشد و
مملکتی نزدیک باشد اعمال کرده چه اسلام دین جامع کامل الاطراف
که با هر گونه اصلاحات زمانیه سازش داشته و دارد . حتی در نفس
مبارک این عبارت مندرج است (و اما الحوادث الواقعة فارجعوا الی
احادیثنا) هر چند اصلاحات گذشته در موقع خود خوب بوده و نفع
هم تمام شده ولی باز بر حسب مقتضیات زمان اصلاحات دیگری لازم
که باید علماء و فقهاء و حکماء از اهل عامه و کلاه آنرا مجری دار
مثلاً همان اصلاحاتی که سلاطین صفویه اعمال نموده ایران را از
پیر زخی انتقال دادند چون مقتضیات زمان تغییر کرده آن عوائد هم
دیگری بخود گرفته که ایرانی را بموهوم پرستی متهم ساخته و
در آن عوائد اصلاحات دیگری کرد تا صورت نوین بخود گرفته آن
کهنه پرستی بر آید و اصول و اساس محکم اسلامی هم نه تنها برقرار
بلکه بر پایه متین تری استوار گردد .

مصلحین باید چگونه باشند ؟

بمقیده من مصلحین یا مصلحی که بخواهد يك همچو اصلاحات
را عهده دار شود اولین شرطش اینست که قطعاً و یقیناً از سیاست
باشد زیرا اگر بخواهد طرفدار سیاسی باشد یا تحت نفوذ و سیطره
از سیاستهای داخله و خارجه واقع شود بکلی آزادی فکر او گزند
باید اصلاحاتی را که در نظر دارد محدود بحدود آن سیاست سازد
نفع آن سیاستی که بر او حاکم است کار کند و در نتیجه بجای نفع
حاصل مینماید لذا مصلح مذهب باید مانند آن باشد که اساساً کلیات

ش نخورده است و بقول یکی از رفقای مصری ذکرش این باشد که
 والله من السياسة وسينها وياها وسينها الثاني وهاتها انيا بايد چنين مصلحين
 مصلحي بقدری منقطع و بی طمع باشد که حقیقه در نظرش زر و سیم
 و زرینه فرقی نداشته باشد از دنیا نخواهد مگر لقمه نانی که سد جوع
 کند و اگر آنها نرسید مضطرب نشود و از عقیده خود دست بر ندارد
 و بدهد و برای نان بطرفی نگراند حتی برای انجام مقصد خود زر
 خواهد تا قوه دارد کار کند و چون قوامش منقطع شد بقیه اصلاحات خود
 که در نظر داشته بگذارد و بگوید اهلش پیدا خواهد شد برای انجام
 تمام این کار و نگویید حالا دیگر برای اختتام و انجام عمل ناچارم دست
 بزنم دراز کنم زیرا دراز دستی بمادیات همانست و کوتاه دستی از
 زیات همان بالاخره باید مصلح آیت مؤسس باشد یعنی همان قسم که
 پیران مرسل خود را بدنیانیا الودند او نیز آلائش نجوید و همواره پیاکی
 بزیه صرف قدم زند

ثالثاً مصلح باید از روی حقیقت با دوست و دشمن یکسان معامله
 و در نظرش تمام مردم یک مقام را دارا باشند و در نتیجه اگر اشخاصی
 او حمله کردند او بر ایشان لساناً و قلماً حمله نماید اگر او را تکفیر
 دهند از کسی را تکفیر نکند و خلاصه اینکه صبور و وقور باشد و هیچ
 را از مقصد مقدسش منع ننماید و در دعوتهای خود لین العریکه و
 لن و نیکم محضر باشد ولی در دعوت مردم بر قبول اصلاحات لازم مقصور
 اند یعنی از ابتدا مصالح حاضر کند و اصلاحات مذکوره را که بمباشرت
 شخص یا جمعی انجام گرفته باشد در دست گیرد و محسنان آن را با
 این بیان بفهماند و بقبول دعوتشان نماید و در هیچ مقام کمترین خشونت
 و زور بخود راه ندهد.

وابعاً مصلح باید هر چه را خود نفهمیده و یقین نکرده علی العمیا
 بکران نیاموزد و هر چه را فهمیده و دانسته اگر منشاء و مبدا آن از
 ادبای حکماء حتی انبیاء است گوینده آنرا نوری نشان دهد و ابداً برای
 آن ادبی حاضر نشود بلکه گفتار دیگران را مسکوت و در بوتۀ ابهام
 نال نگذارد که در این کار عیبهای بزرگ و تقصیرهای عفو نشدنی است
 آن در کلام دیگران یا متمم جمیع در آن براتب بدتر از خائفت در
 ال و نوا میس است.

خامساً مصلح باید از کلمات مغلطه و مبهمه و سخنان سه پہلو احتراز کند
آنگونه سخنان خود حاکی از سیاست است بلکه باید واضح و آشکار
مقصود را بر مردم بفهماند و صراحت لهجه داشته باشد و از تباین
پرهیزد و رویه مستقیمه خود را تابع امیال این و آن نسازد و لاجن
و قدح نگوید و نشویسد.

سادساً مصلح باید از حب جاه و ریاست برکنار باشد چه که
(آفة الزعماء ضعف السياسة و آفة العلماء حب الرئاسة)

سابعاً مصلح باید تمام مراتب مذکوره و سایر ملکات فاضله را
ریا از روی حقیقت دارا باشد چه اگر همه سلاطین بگویند که نظام
کسی را پرده فریب و خدعه پوشند بالاخره پرده از کار خواهد برد
متظاهر ریاکار از صمیمی نکو کردار ممتاز خواهد گشت اما قدم
نگارنده برای جستن مصلح امور اجتماعی و مذهبی در ایران برداشت
کنون او را نجسته نهایت بعضی کسانی بی ضرر دیده و بهائیان را بی
بقراری است که ذیلاً تقریر میشود.

قدم اول

اولین قدمی که در راه مطلوب خویش برداشت قدم مجامعت و
بود در کارش از گفتار و رفتار دیگران چند آنکه با کشیش ملکم آمریکایی
در نزد الفت و مؤانست نمود بطوریکه مورد ملامت مریدان خود شد و
نکرده دوستی را ادامه داد و مباحث بسیاری بیان آورده بالاخره
سخنان کشیش مذکور را ساده و بی مغز شناخت که عاقبت دل از سخنان
بپرداخت و یقین کرد که شخص دین خواه بهتر از دیانت اسلامی که
مقول و منقول و حاوی فروع و اصول و متضمن فلسفه و حکمت و کامل
سعادت است دیانتی را نخواهد جست سپس در مقام تعص از متجددین
اولین قدم در تجسس از حال مرحوم سید جمال الدین اسد آبادی (قدس
طلب ثراه برآمد.

و هر چند نسبت بآن سید بزرگوار نیک بین شد و دانست که
رشته اتحاد اسلام و تجدد و قوام آن کار میکند ولی پس از آن گاهی
مداری او دانست که او برای اسلام و تجدد آن کاری نخواهد ساخت
مصلح مذهبی با مصلح سیاسی دو ناست و بقول مردم با یکدیگر دوست

ران برداشت خصوصاً این دو هندوانه (سیاست و دیانت) که یکی گرد است
 دیگری دراز و همان مخالف شکل کافی است برای اسقاط هر دو مجملات یقین
 کردم که سید مرحوم بیشتر در خط اصلاحات سیاسی است نه مذهبی و
 اگر در اصلاحات مذهبی هم قدمی بردارد موفق نخواهد شد چنانکه
 آنها در هند کوشید که بین هندو و مسلمان اصلاح دهد و موفق نگشت
 البتة او قابل تقدیس است و معلوم میدارد که بر روح سیاست و دیانت
 و آگاه بوده مجملات پس از چندی سری در کلمات میرزا آقاخان کرمانی
 و در انصافاً چیز حمله بر مجلسی و علمای اسلام و انتقاد از بهائی و عباس افندی
 و گاهی فلسفه‌های کهنه یونان و باره کلمات که اقتباس است و متأسفانه در
 حرفی گویند کان هم اجمال شد دیگر چیزی نیافتم و در نتیجه دانستم که
 اساساً در فکر اصلاحات مذهبی نبوده ایامی چند در فلسفه بیان (کتاب باب)
 برها نوشته و وقتی در تمسخر بکتاب اخبار کلماتی تلفیق کرده و بالاخره
 راه اصلاحی نشان نداده زیرا اهل بیت نداشته و از کلمات مفرده و مرکبه او
 صرف نظر کردم و همواره مایل بودم که مصلح و مجددی را شناخته
 باشم که حرارت قلبم را فرو نشاند تا آنکه با امر خوش ظاهر و بد باطن
 بانی بر خورد کردم و این قدم دوم است که باید بگویم چرا آمدم و
 چرا رفتم؟

قدم دوم وادی مخوف بهائیت

(چرا آمدم و چرا رفتم؟) البته خوانندگان از این عنوان تعجب میکنند
 من باید بگویم که اعتراض بهائیان است که بکرات گفته اند چرا آمدی
 چرا رفتی؟

گرچه این سؤال مضحك را که مانند چیز بهائیت مضحك است در مجله
 بنگدان بطور اجمال چنین جواب گفته ام (آنچه شمارا یقین بود مرا گمان
 نداشتند آمدم و هرچه شمارا گمان نیست مرا یقین شد لذا رفتم یا بر اثر
 شبنمها آمدم و بر اثر دیده‌ها رفتم) ولی این مجمل را باید مفصل کرد تا
 شاید فهمان بلید بفهمند بناء بر این میگویم آمدم برای این بود که مصلح
 ایران و اسلام را میجویم و رفتم برای آنکه مفسد ایران و اسلام را شناختم
 و چیزی که مرا به بهائیت متوجه کرد این جمله از کتاب مستر جکسون
 آمریکائی بود (باب مصلح ایران) بمحض تصادف بدین جمله گمان کردم
 من مقصودم طالع شده و تصور نکردم که محض اغفال و اخذاع ما شرقیان

بالاخص ایرانیان آنگونه کلمات استعمال و نشر شده تنها مقصود آنکه
نویسندگان تفرقه و تشتت بین مسلمین است لهذا کلمه مصلح ایران که از
دیری در ذهنم خلجان داشت مرا برکنج کاوی دلالت کرد و باز از بعضی
تقریرهای کنت گوینو فرانسی و مسیو نیکالا و امثال آنها که بعد فهمیدم
همه مقالاتشان بقلم مبلغین بهائی بوده و نظر بمقاصدی که در شرق دارند
آنها را در طی تألیفات خود گنجاییده اند فکرم تقویت شد و بر تحقیق مصداق
گشتم. آنروز حالت من مانند حالت امروز برخی از جوانان کم اطلاع
بود که شیفته و فریفته غربیان شده هر گفتار را بدون اینکه بفهمند چه بگوید
در زیر پرده آن مکنون است همین که منسوب بفریبان شده می پذیرند عیناً بر آن
دریّه بودم. مگر از طرفی دلباخته گی بتمدن و راستگویی و علم و سحر
غربیان و از طرفی مالیخولیای اصلاحات مذهبی که باید در اسلام جاری شود
این دو فکر مرا سوق داد به تحقیق در امر بهائی و بلادرنك از یک نفر زردشتی
که شنیده بودم بهائی است کتاب خواستم و او بعضی کتب حضرات را بمن داد
مانند فرائد و ایقان و هفت وادی ولی مطالعه این کتب بقدر ذره در من
تأثیر نکرده بیشتر امر بهائی را در نظرم موهون ساخت فقط چیزی که
این بود که بر حسب بیخیالی و سادگی خودم کتب مذکوره را بشیخ حسین
پیش نماز ولد حاج عبدالغفار یزدی که تازه دوسه سالی بود از نجف آمده و
در تفت بامامت جماعت منصوب شده بود ارائه دادم و مباحثاتی به بیان آورد
تا در نتیجه تبادل افکار مقاومتی بر پا کرده کتب مذکوره را جواب بنویسم
ولی شیخ مذکور بر اثر رقابت محلی که مایل بود حیثیات مرا از میان
برده مسجد و موقوفات متصرفی مرا تصرف کند در خلوت دم از ملائمت
زدودر غیاب من بر منبر برآمده مرا بمذهب بهائی نسبت داد و از آن سر
هر چه من دفاع کردم مؤثر نیفتاد و خواهی نخواهی مرا از محیط اسلام دور
و بمحیط بهائی نزدیک ساخت زیرا هر چه مسلمین قفائی زدند بهائیان آغوش
کشودند و بالاخره کار من بمهاجرت کشید و در همه جا بهائیان استقبالهای
شایان کردند و مرا محکم در آغوش محبت گرفتند.

قلم سوم

در محرم ۱۳۲۰ هجری نگارنده بر اثر هیاهوی مردم از تفت
نمود در حالتیکه بقدری از باییت و بهائیت بی خبر بود که حتی اسم

روزها را نمیدانست فقط اسم باب و بهائی شنیده بود و نمیدانست بین آن دو چه نسبت بوده و هر کدام از اهل کجا و چه داعیه داشته‌اند و نه تنها من بلکه همه مردم ایران و سایر نقاط چنین بوده و هستند.

حتی خود بهائیان از حقایق تاریخی این امر بی‌خبرند و مخالفت ایشان با ارباب اطلاع بر اثر همان بی‌خبری. باری اول کسی را که در نزد ملاقات کردم حاجی میرزا محمد تقی شیرازی بود و بعداً دریافتم که او پسر خالوی سید باب بوده. این سید را در سنی متجاوز از هشتاد سال دیدم و اول چیزی که بمن نشان داد عکس قلمی باب بود که کپی آن در اول کتاب طبع شد و چون از داعیه‌اش پرسیدم عیناً همان حرف مسترچکسون را گفت (مصلح ایران و اسلام) گفتم میگویند او ادعای بالاستقلال دارد خود را مهدی میداند احکام جدید آورده بناء کرد قسم یاد کردن که اینها همه تهمت و افتراست برخاست و چند کتاب از آثار باب آورد و عبارتی نشان داد که در شرح کوثر است مبنی بر اینکه قائمیت فرزند امام حسین عسکری را تصدیق دارد حتی نواب اربعه را تصدیق دارد و هر کس منکر باشد کافر است علیه لعنة الله علیه غضب الله علیه سخط الله الی آخر.

فکر من تقویت شد که معلوم است مردم بیخبرند و او دین تازه بیاورده و شاید اصلاحات لوتری را در نظر داشته که بعضی از نویسندگان اروپا بلفظ مصالح او را معرفی کرده‌اند.

پس از چند روز از یزد باردگان سفر کردم در حالتیکه تمام مایملک ولوازم زندگانی من از باغ و خانه و اثاثیه و املاک موقوفه خصوصی و عمومی در تفت است و خودم با توشه مختصری حرکت کرده‌ام. در اردگان در منزل عبدالحسین منقل ساز دیدم مادر و زنش که از همان اول مرا بکبابی تمام عیار تصور نموده و بی پروا نزد من آمد و شد می‌کردند حرفهای دیگری می‌زنند که گویا نمازی غیر از اسلام و احکامی جز احکام اسلام در دست دارند و بویهای دیگری هم استشمام میشود ولی عبدالحسین بزودی دریافت که من بی‌خبر و مبتدی هستم و با اصطلاح خودشان مطالب را در پرده حکمت و بقول من در پرده دروغ و حیل مستور ساخت سپس باردستان اصفهان آمدم بایبهای اردستان مرا مانند یک مهاجر بهائی پذیرفتند و بعد دانستم که از یزد از طرف حاج میرزا محمد تقی شیرازی مذکور سفارش کنیی یا تلکرافتی شده در

آنجا هم پس از یکی دو روز فهمیدند که من از قضایای بی اطلاع و کج دانش
مریز با من صحبت میکردند که بقول خودشان بی حکمتی نشود و من
از ایشان رمیده نگردم. از هماندم حس کردم اگر بخواهم حقیقت
اسرار کار خبردار شوم باید خیلی ستار باشم و از هیچ سخنی تعجب نکنم
و هیچگونه غلطی را که در کلماتشان می بینم اظهار ندارم بر اثر این
رویه بایبان اردستان از بیان عقاید مذهبی خود تا آنجا که ممکن بود در
نمیداشتند ولی باز هم میفهمیدم که خیلی حرفها در پرده است که تا
پس از چندین سال و ماه متدرجاً قابل شوم و دریافت کنم. در اردستان
مختصری از احکام کتاب و تاریخ بهائیت آگاهی یافتیم و تا این درجه دانستیم
که میرزا حسینعلی و پدرش اگر هم مقاصد دیگری دارند اغراض خود را
بصورت مذهب جدید و احکام تازه در آورده اند و در نتیجه از صورت
اصلاح اسلامی خارج ولی باید عمقاً فهمید که چه منظوری در زیر پرده
دارند ؟ وجه شده که باب و بها اعداد را بر نوزده قرار داده و يك تقسیم
بسیار بی معنی برای سال و ماه قائل شده سال را بر نوزده ماه و ماه را
بر نوزده روز قرار داده اند و از این قبیل بسیار است که در موقع خود
دانشته خواهد شد. در اردستان از پرده پوشی و همراهی و ملائمت و لیس
عریکه خود این استفاده را کردیم که خانواده فتح اعظم بر بهائی بودن
ما یقین کرده از طرفی محرم خود ساخته میرزا نورالدین هشت ساله
میرزا فتح الله ۱۲ ساله شان را با چند طفل دیگر برای تعلیم و تعلم
سپردند و از طرفی عباس افندی توصیف کاملی از بنده نوشته و در لوح
اورا برای تشویق من تقاضا کردند و اینست اولین لوحی که در اردستان
از اثر قلم عبدالبهاء بمن رسیده.

هو الله

ای سمی عبدالبهاء تو عبدالحسینی و من عبدالبهاء، این هر دو یک
عنوان است و این عنوان آیت تقدیس در ملکوت رحمان زیرا عبودیت
جمال مبارك (۱) نور جبین مبین است و زینت حقایق مقدسه اعلا علیین
پس تونیز باید مانند عبدالبهاء در هر دمی در دام بلائی افتی و در هر
اسیر قفسی گردی این دلیل بر قبول در درگاه رب غفور است. و چون
رو از غیر حق بتافتی از تفت خروج یافتی الخ.

لازم نیست بگویم در حق کسیکه بناء هست اول مغرب مذهب او باشد
حق کسیکه بناء هست پسرش شوقی افندی ابلیس و لعین و کرم مهین
الآخره الفاظی که خود لایق آنست و دشنامهای خنده آوری که حاکی
کمال غضب است و بقول مردم دلیل بر چرزدن است در باره اش بنویسد
چنانکه عین لوحش را در این کتاب خواهید خواند) در حق همچو شخص
این عبارات در چنان موقعی که هنوز وجهها من الوجوه عقیده اش معلوم
نشد و دوسه ماهی است دست طبیعت و رفتار بعضی بیفکران او را از محیط
مجموع بهائی انداخته تا چه اندازه غفلت و جهل صاحب لوح را میرساند.
اسمی عبدالله بهاء بودن و باعباس افندی يك عنوان پیدا کردن اگر چه
نظر تمام مسلمین و مسیحیان و سایر ملل کمال توهین و تنزل است ولی
نظر نویسنده لوح اعطای اعلی المقامات است چنانکه در مدت ۱۸ سال
بوم بهائیان این لوح و امثال آنرا که به مراتب بیشتر و بالاتر هم در حق
آید شده همه را بهمین نظر میدیدند و اعلی رتبه که پس از عبدالله بهاء در حق
کسی قائل نبودند در حقم قائل بودند. (و روحی لتراب اقدامك الاظهر الانور
نار) بمن مینوشتند و شاید صد ها از آنگونه مراسلات که از طرف محافل
و روزگان بهائی بمن رسیده هنوز موجود دارم. خلاصه این استفاده را
از دولت سر خاندان فتح اعظم و از برکت تدریس آقای نورالدین
فتح اعظمی حاصل کردیم پس از ششماه اقامت در اردستان ناگاه
در کب اقبال طالع شد و در مبلغ میرزا بهائی یکی از پی دیگری باردستان
زال اجلال فرمودند و من بنده پی خبر را تا حدی از حقائق بهائیت خبردار
گردیدم اول میرزا محمود دوغ آبادی مشهور بفاضل فروغی که در آنروز
بیشتر از او کسی نبود و او را کمره نار میگفتند و ثانی میرزا محمد تقی
پری «ابن ابهر» که جزو آبادی اربعة امر بهاء بود (پدر دکتر عبدالرحیم
پری) که چندی شاگرد درس تبلیغ من بوده و من او را تا بیروت برای
مسایل مردم و قصه ها از او دارم مجمل و ورود این دو مبلغ که فاصله بیست
روزشان بیش از دو ماه نبود ابواب کثیره بر روی من مفتوح ساخت و
رضائی که از ایشان حاصل شد اطلاعات ذیل بود که بطور فهرست اشاره میشود
۱- الوهیت میرزا حسینعلی بهاء اما نه بطور وحدت که منحصر بفرد
بلکه بطور وراثت که او خدا بوده و بعد از خودش عبدالله بهاء پسرش

خدا شده و امروز هم ضراً بلکه جبراً همان الوهیت را در شوقی
قائلند بشهادت اشعار یکی از مبلغین که شاید عین آنرا نشر کنیم
شبهه این خدائی بالوارثه مادام که نامی از بهائیت هست در خاندان
خواهد بود منتهی بهمه کس نمیکویند و هر کسی را محرم نینداند که
از این الوهیت با شرافت و در حضورش بردارند .

۲ - پیشنمازی بهائی بنماز عجیب و غریب و زیارت نامه عجیب
بندوزنجیر صحت عبارت را از آن برداشته اند بهمت این دو مبلغ هافل
آنجا مجری شد و دانستیم اینکه نماز جماعت را قدغن کرده اند برای
است و خودشان بنوعهای دیگری که هر بیننده بر آن خواهد خندید
میدارند و بالاخره آخوند با زیبا تمزیه گردانیهانوحه خوانیهانوحه خوان
بصورت دیگر در میانشان متداول است و مجری اعظم آن این در
بودند و رسوائی از آنها میرزا قابل از اهل آباده بود که روغیان
را آنطور که هست نشان داد و دانستیم که همه مطلبها اینست که
مسلمان کاره نباشد و آخوند بهائی جای آنرا بگیرد متنها آنها از
یکدسته پیشوایان مقدس روحانی و عالم سخن میرفت اینجا از فضائل
مردمان بدنام و بد عملی سخن میرود که اعمال زشتشان از محله
طهران گرفته تا بغداد و اسلامبول و عکار حیف و قبریس را بر کرده و
سیاسی ایشان و خیانات وطنی آنها شرق و غرب را فرا گرفته و هر لام
مبلغین از آن اعمال زشت برده پوشی میشود و عمل بر صحت میگردد
هر چه را مظهر امر مرتکب شود آن عین صواب است .

۳ - روح و سر معاشرت مبلغین با زنان بهائی (ولی زن های
بهمت فروغی و این بهر هر دو واحداً بعد واحد عرض اندام نمودند
باسم اینکه چون حکمت اقتضاء ندارد که عمومی باشد فقط باید
مجلس خاص حضرت مبلغ را ملاقات و زیارت کنند و از وجود او
گردند و این قضیه در نزد بقسمی علنی شده و کار را خراب کرده اند
خویش و بیگانه حتی فراشهای حکومتی مطلب را تشخیص داده اند
مسلمین غیور طاقت نیاورده در سنه ۱۳۲۲ قمری آغاز بلوی او شورشی
و واقع شد آنچه که احدی جز خود بهائیان عهده دار گناه آن گردان
هتبی نبوده و نخواهد بود . در اینجا حرق بسیار است که اگر کلی

ان اظهار شود باز میگویند دشنام داده و افتراء زده . بعلاوه هرچه باشد
بهاها هموطن مایند . منتها قریب شیاطین جن وانس خورده اند و بقدر
آنکه باید از کشف امور مستهجنه شان صرف نظر نموده از مطالب لازمه
حق گفت و از گفتار نالایم گذشت . لذا همیقدر میگویم که بعدها خودم
بای فروغی و ایادی را گرفته ام و حتی در هر نقطه وارد شده ام بهائیات
که اند که احتراماتی که در حق تو منظور شد بیش از احتراماتی
که در حق ایادی و فروغی منظور میشد لذا کسی را نرسد که
بگوید باطن اعمال مبلغهای مذکور بر تو پوشیده است و تو اشتباه کرده
که اعمال تمام مبلغین بهائی و سر جنبه و شور زنان بهائی در حضور مبلغ
روح مجالس درس اخلاق و تبلیغ کلا بر من مکشوف است و در هیچ نقطه
پنهان است که به عرض آزمایش در نیاید و بالاخره رفتار اهل بها و مبلغین
فلان خوب یا بد قابل هیچگونه محملی نیست که تصور شود فلان قضیه
رضای رؤسا واقع شده یا فلان رفتار خودسرانه بوده بلکه هرچه بوده
است در ساحت رؤسا مکشوف و معلوم و بر طبق رضای ایشان بوده و هست
بابت هر کس زیاد پرده دری کرده طرف نصیحت رؤسا شده که حکمت
پند - یعنی مطالب را مخبرمانه انجام دهید ! و عجب در ایست که بلوای
بی که نتیجه و شتمکاریهای بهائیان از طرفی و دسائس سیاسی از طرفی
ده (در عهد حکومت جلال الدوله) يك همچو قضیه را صرف مذهبی قلمداد
کرده حتی حاج محمد طاهر مال میری بی سواد را بر تألیف کتابی و ادار کرده اند
و عیناً مانند کتاب جوهری راجع به حوادثی است که قطعی الوقوع و مقدس
است اما این کتاب متضمن يك سلسله حرفهای ضعیف و بی حقیقت است که
سج نوشته شده و روحیات آن از تقدیس مقدس بود و همان کتاب وسیله
است مبلغین که تمزیه گردان و روضه خوان بهائیند شده !
اینک از صورت تلگراف اتابك اعظم بحکومت یزد که ذیلا درج
شود بسیاری از امور مکشوف میگردد و مخصوصاً بغوی فهمیده میشود
که دستهای سری این فتن را ایجاد میکرده و بهائیان را بسبب اجانب سوق
داده و دولت از این حیث نگران بوده .

صورت تلگراف

اداره تلگرافی دولت علیه ایران

از صاحبقرانیه به یزد

نمره

عدد کلمات | تاریخ اصل مطلب | اطلاعات

جواب المشی

روز | ساعت | روز | صورت است

حضرت مستطاب اشرف ارفع اسماء مجدوالا آقای جلال الدوله تحکیم
 یزد دام اقباله الوالا تلگراف دایر بمسئله واقع رسیده بعرض خاکبای مبارک
 همایونی روحانفاده رساندم میفرمایند در این مسئله مکرر تلگراف کرده
 وجواب داده شده است و از اینها گذشته این مسئله یکی از مسائل
 جزو تکالیف حکومت است که نباید بگذارید کسی بکسی بهر اسم و
 عنوان که باشد تعدی و زیادهای کند تاچه رسد بقتل و غارت و آتش زدن
 و غیره که تمام اینها خلاف نظم و امنیت و آسایش مملکت است و هر یک
 مرتکب و محرک است باید تنبیه شدید نمایند تلگرافی هم به علمای
 نوشته شده است زود برسانند و بهر شکل و هر تدبیر هست چلو گیری
 و مخصوصاً دقت داشته باشید که بخارجها از قبیل اجزای تلگرافخانه
 انگلیس و رکیل التجاره روس و غیره و غیره آسیبی نرسد کفایت و در
 و کاردانی و جرئت و جلالت حکام با احتشام خاصه منتسبان خانه سلطنت
 همچو موقع باید معلوم شود احوال قدرت هر گت کنید و از احدی دست
 نداشته باشید و گوش به بعضی مزخرفات ندهید دولت از نظم مملکت
 خودش نخواهد گذشت و اگر امتداد پیدا کند فوراً اردویی سواره از
 و غیره فرستاده خواهد شد که سزا و جزای این مردم شریر هرزه را
 تا عبرت آیندگان بشود البته اختیار نامه دارید که هر چه صلاح است

موجب است که صدور این احکام را نسبت به علمای غیبات عالیات میدهند
که از آنجا اظهار شده است و حال آنکه الان تلگراف از خود آقایان آنجا
باشتم که روحشان از این مسائل خبر ندارد و نوشته اند که باید این کاغذها
ساخته گی باشد خلاصه شما بتکلیف خودتان که حفظ نظم است در کهال جد
و جهد عمل نمائید
اتابك اعظم

اخبار تلگرافخانه مبارکه یزد

بواسطه تلگرافخانه گرفته شده | گیرنده مطلب

تاریخ ۳ شهر ربیع الثانی ساعت دقیقه توشقان ییل | سنه ۱۳۲۰

منصود از درج صورت این تلگراف آنکه معلوم شود دولت ایران هیچوقت
اجازه بقتل کسی نداده یعنی از زمان مظفرالدین شاه باین طرف همواره
دولت حافظ و حارس بهائیان بوده معینا در همان قضیه یزد اگر کسی مراجعه
باقوال شفاهی و مندرجات کتاب حاج محمد طاهر (تاریخ شهداء یزد) نماید
می بیند چه نسبت های بی مورد بدولت ایران و علمای اسلام داده اند در حالتیکه
از تلگراف مذکور که اصل آن در ورقه چاپی دولتی یزد نگارنده ضبط
است معلوم میشود دولت ناچه اندازه مراقبت کرده و علمای اسلام ناچه حد
از طرفی ندوده اند و حتی همه یاد دارند که مرحوم آیه الله آقای آقامیر
سید علی حائری اعلی الله مقامه بنفسه بر منبر برآمده مردم را از بابی کشی
منع کردند معینا بهائیان چون محرك خارجی داشتند همه اقدامات دولت
و علماء را کان لم یکن انگاشته گاهی بقونسول خانه روس و انگلیس در یزد
و اصفهان پناهنده شدند تا مگر مردم جسارت کرده بهانه بدست اجانب دهند
و گاهی بعلماء دشنام گفتند تا مگر آنان را عصی کرده حکمی بر علیه خود
امداد دهند شاید از این باب بهانه بدست اجانب افتد فلعنة الله علی القوم المفسدین
خلاصه مقصود این بود که بهائیان در آن حادثه و سایر حوادث جز فتنه و
فساد منظوری نداشته و ندارند از اولی که محمود فروغی و تقی ابهری از
طرف عباس افندی مأمور یزد و اصفهان و کرمان شدند و فتنه هایی که در
معاشرت و مباشرت بازنان بهائی برپا کردند و بعداً باسم تبلیغ میخواستند
زنان مسلمین را هم آلوده سازند تا موقع بروز بلوی و بعد از فرونشستن
آتش فتنه در همه موارد آلت بودند بعضی فهمیده و بعضی نفهمیده و الیوم
بکون بمنزل ماقد کان والله بحر سنا من هذه التبعة الشیطان و عجبت از همه

تباقت گومی بهائیان بود که از طرفی هر جا نشستند گفتند اتابك اعظم
ماست و چون آتش فتنه بلند شد گفتند فتنه‌ها زیر سر اتابك است و
است بایبها لوس شده‌اند باید آنها را کشت و نظیر این حرف را در
چالالدوله گفتند از طرفی انتشار دادند که او تصدیق کرده از طرفی که
اساس بایبی کشی را خودش برپا کرده است !!

قدم چهارم

در سال ۱۳۲۱ پیش از آنکه بلوای یزد در خدمت من بایک نفر بهائی زاده
متمصب اردستان پس از آنکه هشت ماه بود در آنجا بودم بسمت کت
کلبایگان و همدان و کردستان حرکت کردیم و آن بهائی زاده کسی
که همواره مبلغ تراش بوده چون خودش خط و سواد صحیحی ندارد
قوة ناطقه و قریحه ادبی بکلی بی بهره است و همیشه در این حسرت و غم
بوده که کاش من هم میتوانستم فروغی و ابادی عصر باشم از عوض آن
خودش چنان باشد چنین است که سعی میکند غاشیه بردار يك نوجوه
گردد اول مبلغی را که پرواز داد من (آواره) بود و پس از آنکه آواره
مقام فروغی و ابادی را حاصل کرد اورفت بسراغ آخوند ملا سید الله مازندرانی
که امروزه بفاضل مازندرانی مشهور است و میدانی خالی دیده اعظم
شده تاخت و تازی بسزا مینماید درحالیکه این آدم که در جلد دوم با
نامش بردیم هرگز از اهل هیچ مذهبی نبوده (سوابق این آدم از زمان
آخوندیش در مدرسه مادر شاه و بایبی شدنش و بکریلا رفتنش بقصه من
آیه الله خراسانی و گرفتار شدن او و سید اردستانی همه نزد من است) بل
سید مذکور با من همراه شد و یکدوره سیاحتی در نقاط مذکور نمود و
مبتلا باقسام بلا یا شدیم زیرا خیر بلوای یزد و اصفهان در عراق بیا رفت
و اهالی عراق هم در صدد بایبی کشی برآمدند و ما خانقاه بترقب رفتیم بهائیان
در آنجا نیز یهودیه‌های بایبی بقسمی ترسیده بودند که هر يك در سوراخ
خزیده و خیانات متواتره خود را فراموش کرده در صدد علاج بودند که
نجاتی بیابند و شاید هر کدامشان با مسلمی رو برو میشوند صد هزار
بیهوش و بهائیان میکردند و خود را نجات میدادند و بجای بازار تبلیغ
بروغم میل و تصور آن سید اردستانی رونقی نگرفت و خود ماهم هر دو مرخص
شده بظاهران حرکت کردیم .

قدم پنجم

از طهران تا عکا

در سال ۱۳۲۲ باسید مذکور وارد طهران شدیم و در همان ایام بایبهای
واری از یزد و اصفهان بطهران آمده هر يك در کاروانسرا خرابه و یا
منازل بعضی از زردشتیان و کلیبیان میخزیدند. اغلب بهائیمانی که بعداً
از ادارات پست و انبار بخیانیت پرداختند خصوصاً آنها که در اختلاس انبار
بمحل بوده و در این دوره از برکت قوانین جاریه مشغولشان باز شد و تحت
تأکمه و محبس رفتند همان فراریهای از ولایات بودند که در وطن خود
ان خیانت وطنی و نامرستی و مذهبی شده بودند و فسادهایی برپا کرده بودند
صدای این شعر شده.

که کرد بلا و فتنه انگیزخته و آنکه زمین کار بگریخته
بعد که بطهران آمدند مدتی گرسنه و سرگردان مانده باز با همان
پشیمانی سری که از ابتداء بر خیانت وطنی و مذهبی شان گماشته بود وارد
ادارات شده فوری صورت خیانت خود را تغییر داده بسرقت و اختلاس
پرداخته موجبات ضرر دولت و ملت را فراهم ساختند.

اما من در همان سفر طهرانم عمامه را بکلاه مبدل کرده پس از هشت
ماه که مریش و بیکار مانده بودم برای اعاشه خود که نهایت احتیاج را بدان
داشتم وارد اداره راه شوسه انزلی طهران شده یکسال تحت مدیریت مرحوم
سید اسدالله باقراف کار کرده از حقوق خود مقداری ذخیره نموده در اواخر
سال ۱۳۲۴ تا اواسط ۱۳۲۵ از راه روسیه و اسلامبول سفری بمکاک کردم
که ابتدای ورود بیاد کوبه از حاج قلندر همدانی و دخترهای ترکی که نزد
او آمد و شد نموده استفاده تبلیغی میکردند؛ امور غیر مقدسه دیدم که مانند
لادستان باز روزنه از آگاهی باز شد ولی چون هنوز افندی را ندیده
بودم همراه حامل بصحبت میکردم و آگاهی کامل در سفر سوم باد کوبه بود
که بشرح آن میرسیم و عکس ذیل یادگار آن سفر است و مخصوصاً راجع
به زنیه که در جوار آواره نشسته و از رشت تا باد کوبه برای استفاده تبلیغی
مناقصات نموده و اشعار عجیبه او بخط خودش موجود است قصه افسانه مانندی
دارم که برای مجل ازوم میگذارم.

غرض از خلاصه مسافرتیم بمکاک آن بود که بینم چه مزایایی در وجود

عبدالیه است ؟ و آیا آنچه در مرده و اتباع و مبلغین او دیده میشود از خبیث
و خدعه و فسق و دورنگی و مفاطه در صحبت و امثالها منشأش وجود خود او است
یا او مقدس است و اینها از خصایص بشریت است ؟ امامت اسفانه در سفر از
میچ نفهمیدم زیرا هفده روز بیشتر مرا و خواجه ربیع کاشانی بهودی را
اجازة توقف نداده تا رفتیم چشم و گوش باز کنیم فرمان کوچ دادند
مخصوصاً در آن ایام بمنزلهائی متشیب بودند که عثمانیان آقا را در نشانی
گذاشته اند و مراقب گماشته اند که از شهر بیرون نرود و با کسی معاشرت نکند
و بعد فهمیدم که این حرفها هم قسمت عمده اش دروغ و حيله بود مجملاتی
معاذیر کسی را چندان نمی پذیرفت بملاوه در تمام عمرش رویه را برای
قرار داده بود که احدی را اجازه و مجال سؤال نداده هر کس در حضور
میرفت بایستی گوش باشد مگر بقول خودشان اغیار که نوعاً معاشرتشان
عادی بود آنهم در حضور احباب نبود و مجلس احباب و اغیار از هم جدا
و برای عادی بودن او همین بس است که احدی از اغیار از اتر بیانیان
منجذب نشد یعنی خود عباس افندی در عمرش نتوانست احدی را
کند و هر چه تبلیغ میکردند مبلغین او دورادور بقوة و حيله و شایعات

بیش پابندش میساختند و گرنه خود افتدی در قبال اغیار جز موافقت کاری
 داشت و حتی شایعات را متکرر شده همیشه میگفت ما ادعائی نداریم و حتی
 آنرا میگرد که ایرانیانی که میآیند از اقارب و آشنایان نمایند و گاهی
 بگفت اینها مستأجرین املاک نمایند و اعراب عکا او را خیلی ملاک تصور
 کرده پولهایی که باو میرسید و قسمتی از آن هم بعنوان حق السکوت
 مقرر و مفتی میخرانید و انمود میگرد که از اجاره و حاصل املاک ماست!!
 خلاصه در مدت ۱۷ روز که چند جلسه فقط آقا را میدیدیم بر صندلی
 است تنها بقاضی رفته یکمشت حرف بی سروتی بطور قصه خوانی میگوید
 بر طرفی سعید اعمی عرب قاری مشهور عکا را اجرت میدهد که هر روز
 بحضورش قرآن تلاوت کند تا مردم نگویند او مسلمان نیست با چنین
 کاری چه میشود فهمید ؟

بدیهی است انسان بهمان حال که آمده بر میگرد و بسفاد (الامور
 مونة باوقاتها) کشف حقایق بسفر دوم و سوم موکول میشود - زیرا
 من هنوز آنقدر محرم بودم که بتوانم از اسرار امر سخنی بمیان آرم
 آنها کسی را مجال صحبت میدادند تا از در استدلال چیزهایی بگویند
 شود چه جای اینکه غلط کاریها را باز گویند و اعتراض بنمایند . بدو
 یک امری هم نمیتوان بصرف ظن و گمان حرفی زد و نسبتی داد لهذا
 من حالت خیرتی که در ایران بودم بایران برگشتم . اینجا است که سؤال
 بایان یا کسانی که از حنجره آنان این اعتراض را کرده اند (که چرا
 راه زودتر بر فساد مطلب آگاه نشده بیرون نیامد و بقای خود را در
 زنده بهائیت تا ۱۸ سال طول داد ؟) جوابش بیرون بیاید و فهمیده میشود
 موسیته فساد را که هر امرش در زیر چندین پرده است باین زودی
 بایان کشف کرد خصوصاً با آن آب و تابهایی که حضرات بهائی بمطلب
 بگفت و با آن کلمات خوش ظاهری که برای پوشاندن حقیقت هر روز
 میکنند بدیهی است کشف اسرار و حیل آن مرور زمان لازم دارد و
 از کشف هم برای نشرش موقع مناسب لازم دارد بالجمله بایران برگشتم
 کس از بهائیها سئوالی کرد جوابهای مبهمی دادم (برای اینکه خصوصیتی
 نداشت نشود چه آنها را شناخته بودم که در حفظ اوهام خود بسیار متعصب
 اند خلاصه کسانی که انتظار دارند این شخص با خالی خراب از عکا بر
 آید و بگوید هر چه میگفتید دروغ است) بدیهی است همینکه دیدند دشنامی

نداد امیدوار شده میگویند خوب میشود چنانکه گفتند و منجمه سال
در مجلس گفت حضرت آواره الحمد لله خوب برگشته و حالا دیگر
احباب از ایشان مطمئن شده از وجودشان استفاده نمایند . هشت سال که
که گاهی مبلغ سیار بودم و گاهی ساکن . در موقع سیر و سفر که
خودشان پیشنهاد سفر داده بودند با هر گدا بازی است خرجی سفری
در موقع سکون هم نه آنان میدادند نه من میطلبیدم . از این جهت
منظورم اینست که نمک نشناسی خود را که حضرات برخم میکشند بگویند
این چه نمک نشناسی است که جمعی بقلم و قدم بکنفر احتیاج داشته از آن
سفر و حضر و اداشته اند و بهر کار دیگر دست میزدند صد دینار هائی
و اینان نیم شاهی بار داده اند (چنانکه حالت این چند ساله ام شاهد آن منجمه
اکتون که نخواستند است آن خدمت را ادامه دهد و خواسته است هلیات
حضرات را یکی از هزار و اندکی از بسیار تا آنجا که محیط اجازه
نشر کند تعبیر بنمک نشناسی نمایند ؟ !

اینهم بماند ولو ما را نمک شناس بگویند با کی نیست چنانکه
نزد خود و وجدان و خدای خود رؤسیدیم که در راه مرام خود نه مال
ساز بهائیت از هستی گذشتیم عمری زحمت کشیدیم از مال خود
کردیم از مال دیگران هم که اجرت میدادند صرف کردیم ولی
احوال نظر بمقصد اصلی خود داشته مادیات را ابدأ دخالت نداده و
و کفی بالله شهیداً

قدم ششم

در آن هشت سال یعنی از ۳۲۴ تا ۳۳۲ یکطرفه مشروطه
بر خلاف نبوت عباس افندی قوت گرفت و برقرار شد و چنانکه در جلد
اشاره شد اقتضای عجیبی برای لوح افندی حاصل گشت که خبر داده
محمد علی شاه قاجار سلطان عادل و منصوب کتاب اقدس است و مشروطه
اساس است و احباب باید خادم صادق قاجاریه باشند ای آخر ماقال و اصل
لوح چنانکه ذکر شد نزد من است و چارملش هم خودم بودم و آن
که مشروطه برقرار شد و محمد علی میرزا رو بفرار نهاد و چندین
افندی فاسد گشت از طرفی هم مشروطه عثمانی استقرار یافت و تنبیر آنرا
بنفع افندی تمام گشت که آزاد شد و فوری با اروپا و امریکا سفر کرد و آن

تغایا بالذات پای خروسی را نشان میدهد ولی چیزهای مهمتری است
 که سیاسی بودن افندی که اینها نزد آن کوچک است و مامیل نداریم
 آن تغایا بحث کنیم مگر اندکی از آن مواردی که در مطالب خود ما
 بحث دارد آنهم خیلی سر بسته و مختصر . اکنون بدین لوح که در ابتدای
 مطبعت ایران صادر شده بشکرید تا بر آنچه عرض شده میشود پی برید .

لوح عباس افندی

مطهران حضرت ایادی امرالله حضرت علی قبل اکبر (۱) علیه بهاء الله الایهی
 (۲) ای منادی پیمان نامه می که بجناب منشادی (۲) مرقوم نموده بودید
 خط گردید و بدقت تمام مطالعه شد . . . از انقلاب ارض طا (۳) مرقوم
 نموده بودید این انقلاب در الواح مستطاب مصرح و بی حجاب ولی عاقبت
 زن باید (۴) و راحت جان حاصل شود و سلامت وجدان رخ بنماید سریر
 کبری در نهایت شوکت استقرار جوید و آفاق ایران بنورانیت عدالت
 رباری (۵) روشن و تابان گردد مجزون میباشد مکرر مگردید جمیع
 ان آلهی را باطاعت و انقیاد و صداقت و خیرخواهی سریر ناجداری دلالت
 کند زیرا بنص قاطع آلهی (۶) مکلف بر آنند . زنهار زنهار اگر در
 سیاسی نفسی از احیاء مداخله نماید و با آنکه بر زبان کلمه می برانند . .
 اقرار مسموع بعضی از بیانیها یعنی تابعین میرزا یحی (ازل) در امور
 مداخله نموده و مینمایند سیحان الله . بدخواهان این را وسیله نموده و
 لغافل و معالست ذکر بهائیان مینمایند که آنان را نیز در امور سیاسیه رانی
 مکرر و مداخلی و مرجعی با وجود آنکه بیانیها خصم الدبها میانند . .

(۱) یعنی ملا علی اکبر شه میرزادی که در نظر او حضرت دو بل است
 (۲) حاجی سید تقی از اهل منشاد بزد سید گدائی بود که افندی او را
 بر تنی خود ساخته بود شریک این کمپانی شده بود .

(۳) زمین طهران .

(۴) آیا هر انقلابی عاقبت مبدل بسکوت نمیشود ؟ این غیب گوئی
 آنست که کسی بگوید این باران شدید بالاخره می ایستد !

(۵) محمد علی شاه قاجار .

(۶) گفته بهاء منظور است که آنهم نصی در میان نیست ! و دروغ

است .

باری گوش باین حرفها مدهید . . . و شب و روز بجان و دل
ودعای خیر نمائید و تضرع و زاری فرمائید تا اعلی حضرت تاجدار
امور نوایای خیریه اعلی حضرت شهر یاری واضح و مشهور ولی
چند کلمات نمایند که کسر نفوذ سلطنت سبب عزت ملت است
این چه نادانی است و این چه جهل ابدی شوکت سلطنت سبب عزت
و نفوذ حکومت سبب محافظت رعیت ولی باید با عدل توأم باشد
شهر یاری (۱) الحمد لله شخص مجربندو عدل و مصور عقل مجسم و علم
در این صورت باید عموم بخیر خواهی قیام نمایند و بآنچه سبب
و قوت سلطنت و نفوذ کلامه و آبادی مملکت و ترقی ملت است قیام نماید
سیاسیه که چهارده سال قبل تالیف شده و بخط جناب مشکین
گردید و در هندوستان طبع شد و انتشار داده گشت آن رساله
طهران هست و یک نسخه ارسال میشود بمعموم ناس بنمائید که مصور
و فساد و فتنه در آن رساله با وضوح عبارت مرقوم گردیده. والسلام علی من
۱۱ ج ۱ سنه ۱۳۲۵ ع

توضیحات

- ۱ - هر کسی از امثال این الواح میفهمد که عبدالبهاء آلت
بوده منتها بصورت دو روئی و تدبیب . اگر آلت سیاست نبود رساله
نمی نوشت و اگر آلت سیاست نبود دستور بمیریدان خود نمیداد که
کدام مرکز باشید نهایت خودتان دخالت نکرده آلت صرف
فرمانفرمایان از شما راضی باشند .
- ۲ - مانند آفتاب روشن است که محمد علی میرزای قاجار
آیه مفاسدی که متصدی شد عدل مصور و عقل مجسم خواندن از
روحانی و حقیقت خواه دور و گفتار آدمی مشلق و هرجی است
قاجاریه که قاتل بهائیان بودند یکدفعه طرف توجه افتدی شدند
بدستور روسهای تزاری بود که در آن موقع قافیه پرداز و مشرق
ساز حضرات بودند چنانکه بالاخره بر همه ثابت شد که محمد علی
روسها بند و بست داشت
- ۳ - در عبارات این لوح هم جمله های عجیب هست مانند

(۱) مقصود محمد علی میرزا قاجار است

مخبر از رساله سیاسی ارسال شد بموم ناس بنمائید ! گویا ایادی هم از
رأب معجزات بهاء بهره داشته اند که يك نسخه را بموم ناس (همه خلق دنیا)
توانسته است بنماید ! !

۴ - نسبتهایی که باهل بیان میدهند همه برای تخدیش اذهان است
که بمجرد بروز فساد از حضرات بتوانند بگویند این بابی هست ولی
بابی نیست و شرح اینگونه تعلیمات و از گونه و تقلبات عجیبه مفصل تر بیان
میراود شد .

امام مقصد ما از درج لوح فوق هیچیک از اینها نیست و مقصدی مهمتر
پیش است که پس از مطالعه لوح دیگر که ذیلا درج میشود فهمیده
میراود شد .

لوح دیگر عبدالبها

طهران جناب میرزا یونس خان - (هوالله)

ای ثابت بر پیمان نامه شما رسید از تفصیل بجایائیهها اطلاع حاصل
گردید سبب جمیع اینها اختلاف احیاست . . . حال باید مراجعه این گونه
بوز را کنار گذاشت حال این امور هر قسم پیش آید خوش است بعد درست
شود اکنون باید بچهره کار پرداخت و با سیاسيون مراوده کرد و حقیقت
حال بهائیان را بیان نمود . . . از پیش شما مرقوم گردید که احباب باید بنهایت
هد و کوشش سعی بلیغ نمایند که نفوسی از بهائیات از برای مجلس ملت
انتخاب گردد (۱) . . . ابدأ فرصت ندارم مجبور بر اختصارم عفو فرمائید
فلیک البهاء الابهی ع ع فدائی درگاه حضرت مولی الوری علی اکبر العیلاتی
ششخ نمود فیشهر رمضان ۱۳۲۹

اکنون ملاحظه شود که بفاصله چهار سال چگونگی لحن آقا تغییر کرده
در آنجا مریدان را از مداخله در سیاست حتی تفوه بر آن منع نموده
طاعت سریر سلطنت قاچار توصیه میکرد و در اینجا که نفوذ روسها خنثی
نشد و محمد علی میرزا خلع شده و دارالشوری برقرار گشته و دردی دیگر
ای افندی باز گشته و میخواهد خود را بانگلیسها نزدیک کند چگونه همه
تأملها را بجایائیهها نسبت داده خویش را طرفدار مشروطیت ایران قلمداد
نمایند تا اگر بتوانند چند نفر از مریدان خود را در مجلس شوری داخل

نمایند ؟ آری مریدان هم برای این کار گوشیدند و یکی دو نفر از بهائیان
غیر مشهور را داخل کردند ولی نتوانستند بهائی مشهوری را بطور علنی
ورسی بوکالت مجلس برسانند .

قدم هفتم
سیر در وادی ازلیت

عکس میرزا یحیی ازل برادر بهاء

این عکس را خوب در نظر بگیرید که واجع باستدلالات بهائیان
بر پشمی ازل و بی پشمی بهاء قصه‌های خنده‌داری هست و خالی از تفریح نیست

اختلاف بهائی و ازلی - اختلاف قض و ناقض بقول یکدسته و ثابت و ناقض بقول دسته دیگر .

حرفهای خدعه آمیز و نیرنگهای آبروریزی که در این زمینه است
مقدری زیاد است که اگر چندین کتاب در همین دو موضوع ازلی و بهائی
قض و ناقض تألیف شود داد سخن داده نخواهد شد لذا بطور اختصار
گفته میشود که از ابتدای ورودم در بین حضرات تا سال هفتم بکلی از
حقیقت این دو موضوع بیخبر بوده مانند همه بهائیهها بظاهر کلمات میرزا
خدا و پسرش پاینده شده گمان میکردم و اقلاً همانطوریکه در الواح است
میرزا یحیی ازل برادر بهاء دارای هیچگونه حیثیتی نبوده سخنانش یاوه
و کزاف و داعیه اش مهمل و خلاف است تا آنکه چندی در طارو کشته من
توابع نظائر و چندی در کرمان اقامت کرده بار و ساری ازلی هدم شدم دیدم
قدر ذره و خردی بین استدالات و کلمات این دو طبقه فرق و بینوئی نیست
بلکه سخنان ازلیه بیاب و بیان نزدیکتر است بدین معنی که اگر کسی باب
را داخل مجامعین شمرده بحرفهایش ترتیبها را دهد باید بگوید ازلیها راه
مواب پیموده اند و بهائیهها عمداً یا سهواً بخطا رفته اند زیرا بدون شبهه
باب نظرش بصبح ازل بوده و بنص قاطع او را جانشین خود ساخته و بهاء
بیکر تا مدتی مطیع امر او بوده بقسمی که باوجود محو کردن الواح و
آثاری که مدل بر این مطلب است باز آثار بسیاری در دست ازلیها مانده
است هم از کلمات باب و هم از کلمات بهاء که ولی امر و وصی بلا فصل باب
صبح ازل است و اوصاف بسیار از او بقلم باب و بهاء جاری شده اما بهاء
پس از آنکه خواسته است حقوق برادر خود را غصب نموده کوس استقلال
نگردد هر چه کوشیده است که وصایت او را متزلزل کند ممکن نشده لهذا
از دیگر زده و بامحاء و نسخ اساس باب پرداخته بدین معنی که خود را
موعود مستقل بیان (همان موعودیکه بایستی دوهزار و یک سال بعد از
پیدایش باب بیاید) شمرده و ادله مضحکه عجیبه بر این معنی اقامه نموده
که دیدن آنها خالی از تفریح نیست . باری مقصودم از این مقدمه آنست
که بی خبری بهائیان بقدری غرابت آوراست که فی الحقیقه گمان میکنند که
از تهمت و افتراءاتی که به ازل و ازلیها بسته شده مبنی بر حقیقت است و
چون این سیاست که ازل را لولوی اهل بهاء قرار داده مردم را بدوری
از او ترغیب و بسبب تقرب بدو ترغیب و مورد ملامت میساختند مؤثر شد

و همین وسیله شیردادن گوسفندان بمیرزا و شاخ زدن بازل گشت لذا بمیرزا
عبدالبهاء نیز این سیاست را از دست نداده با برادر خود میرزا محمدعلی
همان معامله را تجدید نمود و بنا اینکه او در خانه خود نشسته ساکت و
(مانند ازل در قبرس) باز افتدی ناله مظلومیت از دست او میکشید
با آنکه تمام اموال و ارثیه و هستی و حقون مادی و معنوی او را غصب کرده
بود باز در هراوج از ظلم اخوی نامهربان خود سخن میراند و در این
من متحیرم که بگویم میرزا محمدعلی غصن اکبر و قبل از او اعمامش یعنی
ازل و مدست سری بهاء و عبدالبهاء بوده و بدین رویه راضی بوده اند
بسطاط خدا بازی این فامیل بیاید یا آنکه از شدت بی حالی و بی دنام
این ترتیب پیش آمده زیرا اگر در حق ازل اطلاع کم باشد در حق
غصن اکبر اطلاع کامل است که او بطوریکه باید و شاید قیام بر احوال
حقوق خود نکرده و از طرفی عبدالبهاء هم صمیمانه او را دشنام نداد
گاهی هم حق السکوتی باو رسانیده و دلیلی بر این مطلب واضحتر از این
نتواند بود که او چهل سال است بدون هیچ کسب و صنعتی با خرج کز ازل
(روزی دوسه لیره) گذران کرده پس شریک در این کمپانی بوده و از پولهای
ایران که با صلوات بر عبدالبهاء و امن بر میرزا محمد علی بشکافت
هم بهره رسیده و میرسد و دلیل دیگر اینکه هر وقت یکی از محمدعلی
میکشت عباس بسراغش رفته او را بسطاط خود میکشید و هر وقت یکی از
میرزا عباس بر میکشت میرزا محمدعلی و برا بخود دعوت میکرد چنانکه
محمد علی مراهم بوسیله چند مکتوب دعوت کرد و من باو نوشتم که شما
شما جز يك آدم دروغگوی جنایت کاری نبوده و دعوت شما بی فایده است
بلکه بهتر است شما که خود بهتر از من میدانید اعلان بدهید که بدر این
بیش از بشر عادی نبوده تا مردم راحت شوند و خودتان هم مقام مهم
اخراج نمائید از آن پس در را بست و دیگر جوابی ننوشت لذا یقین کردم
که شریک این کمپانی دین سازی است و شاید هم همه دشنامها راضی باشد
بلکه قطعاً هست.

يك حكايت مضحك

شخص محترمی گفت در سالهای اول جنگ ماسه نفر بودیم که بامر
رفتم در کشتی خانم نقاشی بامن دوست شد پس از ورود بامر بکا مراد
مجلسی دعوت کرد چون وارد شدم صاحب خانه گفت (اللها بهی) گفتم معنی این

که رانمیدانم گفت مگر بهائی نیستید ؟ گفتم خیر بسیار تعجب کرد که چگونه
ای ممکن است بهائی نباشد در حالیکه عبداللها میگفت بهائیت دین
ایرانیان است ! گفتم بهائیت دین نیست بلکه سوسیته سیاسی اجانب
بر آنها علنی نیست و مردمان با شرافت ابتدا در این سوسیته که بر
مال مصالح مملکتی است وارد نمیشوند .

مدتی از این مقدمه گذشته یکروز یکی از آن رفقای ایرانی بمن
پسیده گفت خبر داری ؟ گفتم نه . گفت آن پیره زن بهائی نوشته است
بمن افندی که تو چگونه میگفتی همه ایرانیان بهائیند من مردی بدین
صفت و آن صفت دیدم و با کمال شدت آن حرف شمارا تکذیب کرده خودش
بشما ارادت نداشت . اینک جواب از عباس افندی برای او رسیده که
باز اجباء را از انقباض کریمه اینگونه نفوس دور دارید که اینها ناقضند
از آن رفیق پرسیدم ناقض یعنی چه ؟ گفت منم رانمیدانم و پس از
تفصیلات فهمیدم که ناقض یعنی بیرون رفته از دین بهاء - نگارنده پس از
شمار این سخن گفتم باز هم ناقض را خوب شناخته اید و مراد افندی را
از این حیلۀ عرقوبی ندانسته اید پس عرض کنم که ناقض یعنی کسانی که در
نسب بهاء باشند ولی خلافت عباس را قبول نکرده بخلاف برادرش
محمدعلی قائل شده باشند و مقصود افندی از این حیلۀ آن بوده که ذهن
میرید های امریکائی او مشوب نشده بر عقیده خود بمانند که گویند
نسب مذهب بهائی در ایران شیعه نیست منتها در شعب آن اختلاف است
بعضی این پسرش را خلیفه دانند و بعضی آن دیگری را !

لاشک اصرار آنگونه زنان و دختران در اروپ و آمریکا بر بهائیت خود
از نقطه نظر مذهبی بوده بلکه قطع نظر از جنبه سیاسی برای تحصیل
توفراست چنانکه خود نگارنده در سنی از پنجاه فزونتر با چند نفر تصادف
کردم که اصرار داشتند بامن بایران بیایند منجمله يك خانم امریکائی در
پن دو نوه خود را هر روز بمن تکلیف میکرد که بایران بیرید و من
بر میآوردم و شاهد قضیه عکس ذیل است

اکنون ملاحظه فرمائید که حیلۀ و تقلب رؤسای بهائی تا چه حد است که
از یکطرف ایرانی را نزد سایر ممالک متهم میدارند که بعصیت مذهبی
ندان پایند است که بهائیان مظلوم را میکشد .

از طرف دیگر میروند در امریکا و میگویند مذهب بها در ایران رسمی

(عکس آواره با مری و کلدیا دو نوه مس کلز امریکائی)

است و اگر شما بهائی شوید در شخص ایرانی که بغرب بیاید با شما دوست
مینماید ! و حتی بهائیت مذهب شاه و وزیر و علما است و آنان که مخالف
میکنند مخالفتشان را تشبیه بمخالفت شیعه و سنی نموده میگویند در اصل
شبهه نیست بلکه در فرع است که چنگ ناقض و ثابت چون شیعه و سنی
میشود و نظیر این حیل را مدتها در حق امریکاییان در ایران اعمال میکرد
چه که همان صد صد و پنجاه نفر پیره زن را بر خ ایرانی کشیده در الواح
مراسلات خود مینوشتند که امریکاییان بیدار شدند یعنی همه بهائی
و شما هنوز در خوابید منتها این توپ را آهسته میزدند که بچه بیدار
یعنی فقط وسیله بایند شدن مریدان بی فکر خودشان شده بگوش امریکایی

طالع نرسد که برایشان بخندند .

شوقی وازل از يك فاميلند !

بهايان مضبوطی برای یحیی ازل درست کرده اند که اگر راست باشد نظیر آن عیناً از شوقی دیده شده گویند یکی از مریدان ازل رفت قریب و خواست او را زیارت کند او رخ نهان داشته خویش را نشان بداد مرید دانست که او دو زن دارد و هر شبی در خانه یکی از آنها بسر رفته بامدادان عبا بر سر از آنخانه بخانه دیگر انتقال مینماید یکروز صبح بود در کمین نشسته همیشه از خانه بیرون آمد آن مرید نزدیک او رفته با عظیم و تکریم خواست دامنش را بگیرد که او دامن از کفش کشیده فرار کرد مراد از جلو و مرید از عقب میدویدند پلیس رسیده پرسید چه خبر است ازل فریاد زد که این مرد میخواهد مرا بکشد او را گرفته بسرایه رفته در استنطاق معلوم شد که این مرید است و مطلب بر مرشد مشتبّه الله التزام از آن مرد گرفته اند که در هر صورت این آرزوی زیارت و ارادت برداشته از آن سرزمین کوچ کند . اگر این حکایت را که من از رؤسای بهائی شنیده ام راست باشد نظیر آن در این چند سال کاملاً در شوقی افتدی دیده شده که بسی از مریدانش قطع مراحل کرده با گریه و مناجات در بابانهای اروپا سرگردان مانده تا سراغش را در يك هتل یا رستوران - مجلس رقص یا عیش گرفته خواسته اند ملاقات کنند و او رو پنهان کرده نه فرانس قتل بلکه از بیم رسوائی و آن مرید ابله این را حمل بمصلحتی کرده مایوس برگشته است !! چنانکه بنام دو نفر از آنها اشاره خواهد شد .

قدم هشتم

از حلهران تا عشق آباد

در سال ۱۳۲۸ بر حسب تقاضای بهائیهای مقیم عشق آباد و امضای عبدالبهاء که دیگر قطماً مرا مبلغ و مروج امر خود ینداشته بود با بککفر البلق یا مستخدم رهبر بار سفر عشق شدیم در این قدم آن رفیق همقدم نیز بن من مجاهد و محقق بود و تازه با بساط بهائی آشنا شده بود و از برکت عشق آباد بهر جا رسیدیم بهائیان آنجا گمان کردند که ما از دامن افتاده ایم و در آغوش خدا میرویم لهذا هر چه نزدشان عزیز تر میشد ما خوارش میداشتند و آنچه بایستی مستور دارند مکشوفش

میساختند ولی ما دوتنفر آدمهای چشم و گوش بسته گاهی تصور میکردیم
 که اینها ما را امتحان میکنند گاهی خیال میکردیم که خود سران
 حرکات از اما الله (بقول خودشان) سر میزنند و جزو شئون مذهبی
 ما باید پاک و منزله باشیم بنا بر این هر چه سعادت بها نزدیک میشد
 آن دوری میجستیم با آنکه درسنگسر یکنفر بهائی عجیبی دیدیم (نام
 نام) که الواح را درها کرده اشعار صفی علیشاه را میخواند و حرفهای
 میزند و بهائیهها هم دو دسته شده دسته طرفدار و حتی براقبند او
 و میگویند از او مهمتر کسی نیست !! دسته دیگر مخالف او شده بگو
 او اساساً بهائی نیست و تنها برای شهوت رانی خود را داخل بهائی
 حکایتها از او نقل میکردند که بسی مضحک بود منجمله گفتند تبلیغ
 بار بر دل زنی نهاده که مردش در سفر بوده و چون علت این کار و
 از او پرسیده اند بدون تعاشی گفته است چون متعلقه من مؤمنه
 حمل این ودیعه نبود ! ایست که این مؤمنه را حامله ودیعه الهیه
 مجملایک عده از بهائیان سنگسر که آن مبلغ را قریب خود و بلکه زنی
 و عبدالبهاء میدیدند در صدد چاره بودند ولی در تمام محیط بهائیان
 کسی نبود که جرئت کند با او طرف شود .
 در حالتیکه او مردی گمنام و بسیار کم سواد بود ولی چون از
 درهای اخلاص برویش باز شده بود از او می ترسیدند حتی خود
 کرا را حکایت او را شنیده بود و میترسید اگر او را طرد کنند
 امر را فاش نموده بهائیان را رسوا سازد بنا بر این تاکید
 صکه با او معاشرت نمائید زیرا هر چه بکنند ضرری بامر نسیر
 خلاصه چند روزی وقت ماباشید اینگونه مزخرفات و مجادلات
 و حرکت کردیم و هیچ فراموش نمیکنیم دو دختر ملامحمد علی
 را که هنگام حرکت ما از آن سرزمین علناً کلماتی در اظهار
 حرمان خود بزبان آوردند که رفیق معهودم در بحر حیرت مستغرق
 عفا الله سخیفه آنات نفرین میفرستاد مثل اینکه میگفتند مالایق
 از وجود شما متبرک شویم ! و چون شبیه یابن تحسرو تأثر در
 آباد از حلیله یک شخص بنائی بروز کرد آن رفیق طاقش طاق
 همان دم در بهائیت متزلزل گشت و هر کس دیگر هم باشد متزلزل
 مگر کسی که از ابتدا متزلزل بوده مکث خود را در آنجا برای کشت

لازم داند .

مختصر نه ماه در ترکستان از مرو و عشق آباد و تچن و قهقه و گوک
و تخته بازار . بازار این سخنها بجای حرف دین و مذهب رواج بود
یعنی حرفهای مذهبی ایشان همه مقرون باین سخنان بود که فلان مبلغ با
امام الله چنین و چنان رفتار کرده و بی حکمتی شده و فلان بهائی هنوز طاقت
بدن و شنیدن این حرفها را ندارد و در فلان قضیه مسلمانان آگاه شدند و
شی قتل حاج محمد رضا اصفهانی در عشق آباد بر اثر این اعمال و اقوال
بوده و از آنجمله در آن ایام میرزا منیر نبیل زاده که در بحبوحه جوانی و
شہوت رانی بود قدی علم کرده زنهای جوان را درس تبلیغ میداد و اختلافی
پدید شده بود که بعضی این کار را مخالف حکمت و تقیه میدانستند نه مخالف
مذهب ! و بعضی می گفتند نباید اعتنا کرد از جمله مخالفین محمد حسین
عباس اف میلانی بود که همه او را ترك متعصبی میدانستند که خوب بهائی
شده در مجلسی گفت آقا میرزا منیر شنیده ام زنهار ادرس تبلیغ میدهی ؟
گفت بلی امر مبارک است ! عباس اف با اوقات تلخ گفت (پس نیه منیم نه نه نه)
درس ویر میرسن ؟ جوان قزله و تازمه اره گدن اره درس ویر سن !
یعنی چرا بهادر پیر من درس نمیدهی و بدختر های جوان و زنهای تازه
شوهر رفته درس میدهی ؟ خلاصه کار بجائی رسید که صحت و سقم آنها
موکول بنظر عبدالیهها ساخته عریضه کردند و جواب مساعد آمده میرزا
منیر و زنان متعلمات آسوده خاطر مشغول شدند و دیگر احدی جرأت نکرد
حرف بزنند مگر اینکه از بس اعمال منیر بی پرده شد و حتی مردان در
خانهای خود اعمال او را دیده بودند آهسته با هم می گفتند میرزا منیر
راسپوتین بهائی است و همه میدانند راسپوتین کشیش پرشہوتی بوده است
در روسیه که با هر خانزاده راه یافته آنها را تنگین ساخته و چندین کتاب در
شہوت پرستی او تالیف و طبع گشته است یکی دیگر هم میرزا محمد ثابت
مراغی جوان ۲۵ ساله بود که زنان عشق آباد او را لایق امر تبلیغ دیده
و بکار گماشته بودند و کار او بجائی رسید که در سمرقند دختر هشت ساله
حاجی میرزا حسین را تبلیغ کرد ! و چون تبلیغ نامناسبی بود آنرا بریش
چسبانیده و زنان از او برگشتند .

میرزا کوچک علیوف

یکی از بهائیان معروف عشق آباد میرزا کوچک است که عموم بهائیان

او را بتقلب یاد میکنند ولی در عین تقلب در نزد رؤسای بهائیان
داشته و دارد نخستین هنر این میرزا کوچک آن بود که تقریباً در چهل سال
قبل در عشق آباد شرکتی تأسیس کرده از عبدالجبار در خواست نمود که
لوحی برای تشویق بهائیان بفرستد و شرکت را مستحکم سازد و فوراً
لوح آمد که در ایام اقامت نگارنده در عشق آباد گرامراً در محافل خوانده
میشد و باوجود افتضاحی که از این لوح بر خاسته بود باز در اطراف آن
سخن میرانندند . مؤلفه رب رب انت ملاذالمقرین و کهنه عباده الخالصین
معین الموقنین و مؤید النابتین قد اتفق جم من الموحدين على تشكيل شركة التجارة
في بعض الاقاليم وتأسيس وسائل العمران والعمار في تلك الديار لجمع شمل الوريثين
لم شعث الاحياء لخدمة الفقراء والضعفاء ومعالجة المرضى ومعاونة اليتيم والعاجز
ابناء السبيل ايرب اياهم على هذا المشروع ووقفهم على تأسيس هذا الامر المبرور
وافتح عليهم ابواب النجاح والسرور و اياهم بفيض الفلاح والعبور واجمل تجارتهم
رابحة وذقهم لانتجته وموفقيتهم واضحه انك انت الرب الكريم الموفق الرحيم
ع ع حال به بینیم این رنه ملکوتی و نغمه لاهوتی چه اثری در جهان ناموس
بخشید ؟ ۱ - اینکه لغزشهای بسیار در عبارتست که نمیتوانیم خود را
در اغلاط لفظی معطل کنیم و اهل عبارت میدانند (شرکة التجارة) یعنی شرکت
نیست و بعض الاقالیم از سخنان سهیلو و خدعه است تاریش گوینده غلط
باشد و جمله (وسائل العمران والعمار) خشو قبیح دارد و خدمه الفقراء
جملات بعدش دروغ و خدعه است و تأسیس شرکت برای کلام برداری از
فقراء بوده نه خدمت بایشان ؟ ۲ - اینکه دعای شخصی که او را مقدم
انبیاء و رسل میدانند باید مستجاب شود و او مانند اینست که در این
وعده موفقیت میدهد که از دعاهم بالاتر است و حال آنکه خواهیم دانست
که چگونه این دعا معکوس مستجاب شده و آن وعده نصرت چگونه نکر
آورده ؟ ۳ - اینکه این کلمات موجب اغفال است که بیچارگان از یکسو تصور
کنند که مؤسس آنرا نیت خیری است در حق فقراء و از یکسو گمان کنند
که این ادعیه مستجاب شده هرگز این شرکت ورشکست نمیشود
به بینیم چه شد ؟ بعض اینک بولهای از مردم اخذ شد هنوز معلوم
بود که این شرکت در چه رشته کار خواهد کرد که صدای ورشکست آن
شد و خلاصه اینکه بیش از یکسال امتداد این شرکت نبود که تمام سرمایه
مردم تلف شد یا در کیسه مؤسس آن ماند و مسلماً نصف از این مردم

عنوان حقوق صدی نو زده یا حق التأسيس صاحب لوح که در اینجا هم
عنوان لخدمة الفقراء گوشزد کرده بمکارفته است. پس از آنکه او را شناختید
راش میکنم يك همچو آدم بزرگواری؛ در دوره بالشویکی مفتش
ری روسها شد و برادر زاده اش عبدالحمید حسین اوف در اداره
(کینو) بجاسوسی پرداخت و جمعی از ایرانیان روسیه حتی هم
سلطان خودش را بزحمت افکند چنانکه تبعید شدن حاجی احمد علیوف
برادرش حاجی عبدالرسول را بر اثر سعایت او دانسته اند و اگرچه حاجی
احمد استحقاق این بی مهری را داشت زیرا پس از آنکه با عبدالوهاب باقراف
دی رفتند در سوئیس برای زیارت شوقی افندی و تادرب هتلی که در آن
رفتند و خادمه هتل با مترس شوقی بیرون آمده اول جواب مثبت داد
که بشوقی خبر داد برگشته جواب منفی داد که شوقی از این هتل رفته
است خلاصه کسانی که با مخارج زیاد اینگونه دروغ و تقلب از مولای خود
بیتند و باز بدل بر صحت و حکمت کرده در این بساط رذالت سمات پیاپی
استحقاق هر گونه صدمه دارند خصوصاً با خیانتی که در خرید و فروش طلا
ترکب شده اند و روسها فهمیده آنانرا تبعید کرده اند ولی عاطفه بهائیان
آشاکنید همان بهائیان که شهرت داده اند ما معاون یکدیگریم
بگوئید بخسارت هم راضی بوده هستند و بالاخره همان میرزا کوچک
در روزها بایران تبعید شده در سالهای ۱۳۴۳ و ۴۴ - هجری میرزا کوچک
آقای معالجه زنش عازم (کیسلاووسکی) شد یعنی معدن آب ترش که واقع
است در آخرین نقطه از نقاط پنجگانه فقار که نه متنازد با بهای معدنی
موادهای خوش. قبل از حرکتش بشوقی افندی کتباً یا تلگرافاً خبر داده
است تقاضا میکند که یک نفر مبلغ همراه ببرد برای تبلیغ مردمی که در
آنجا بتفریح آمده و بیکارند. چه عقیده حاجی امین این بود که تبلیغ
ای آدمهای بیکار خوب است زیرا کسیکه کار دارد گوش باین ترهات
نمیدهد. خلاصه لوحی از شوقی میرسد مبنی بر اینکه البته مبلغ همراه
برند با وعده های نصرت که قطعاً مظفر میشود بطوریکه هر کس آنرا
آند گفت میرزا کوچک و مبلغش اوضاع روسیه را در گون خواهند کرد
میرزا محمد خان پرتوی که پسر یسارل باشی امیر بهادر جنگ بوده
نودرا درین اهل بهاء بخواند زاده امیر بهادر معرفی کرده و اخیراً
با باقراف شده و گذارشات مفصل از این جوان بی حقیقت در دست
است از مبلغ شدنش بالکنت زبانی که دارد و توقف چندین ساله اش در

میان بهائیان کلیمی همدان و معاشرت او با زنان و دختران کلیمی و فاش شدن
اعمالش نزد همه کس و رفتن او به مکه و مأمور شدن برای بیت بغداد و
بیت که مکه حضرات بود و از تصرفات غاصبانه شان خارج شده بتصرف
اوقاف اسلامی داده شد و بالاخره وفا نشدن وعده های عبدالیهاء و نزار
بر توی و برگشتن او سرأ و حرفهای معرمانه که نزد آت حاجی اصف
بروجردی زده و حاجی انتظار داشته که پیش از آواره او کشف الح
بنویسد و باز خود را چسبانیدن ببهائیان پس از آنکه این بساط را
و علف تر از سایر بساطها دیده و بالاخره مسافرتش بعشق آباد این بر
موصوف علیه را میرزا کوچک از پاکو تلگرافاً میطلبید برای تبلیغ
کیلاودسکی و پس از ورود او محمد حسن حسین اف معلم راهم برای
بماهی یکصد و پنجاه منات تقریباً هشتاد تومان کرایه کرده هر دو را باز خود
کرده بکیلاودسکی در مدت سه ماه با هر کس صحبت میکند جز تمسخر و استه
جوابی نمیشنوند زیرا مردم همه جا پیدار تر از ایرانی اند و کاریکه باید
بکنند آنها میکنند و باین واسطه از بهائیت در هیچ نقطه از نقاط دنیا
و ذکری و اثری نیست مگر در ایران خصوصاً طهران و همدان و یزد و
گفت بهائیت فقط مذهب یهودیه ای همدان و زردشتیان یزد و علی الله
طهران است و پس ! میرزا کوچک و میلش مضطرب میشوند که اگر
از سه ماه دست خالی برگشته و حتی بکنفر را برای نمونه ببریم
خجالت و رسوائی و اگر ما خود این خجالت را تحمل کنیم بالوح
چه سازیم که بی اثر مانده ! پس بهر قیمت است باید بر لوح ترتیب
داده شود که کلام مولای ما بی نفوذ نماید تا مدعی نگویند چرا و عده
لوح اثری نکرد ؟ مجبلاً بکنفر حاجی مراد خان نامی را پیدا میکنند
کارش همین بوده است که گاهی طیب شود و دمی ناطق و سخن سرا و در
هر غریب و بالاخره آدم و لنگرد همه جائی . آن مرد ملتفت میشود
احمقهای خوبی پیدا کرده لذا گوش بسنخنان مبلغ داده از کلمه اول
تا آخر هم تصدیق و کاملاً حرفها را تصدیق کرده پس از انتهای
مبلغ و متبلغ و مستبلغ و تبلیغ آنها هر چهار بلکه هر پنج حرکت کرده
مدینه عشق میشوند و اوله و شوری در بهائیان عشق آباد افتاده چشمتاب
مخفلها می آریند هر شب در منزلی بساط سور میها و سفره جویا
میشود کم کم یار و ملتفت جزئیات کار شده می باشد خوب محلی

امنا میشود با پسر ها گرم میگیرد خصوصاً پس از رسیدن راپرت بحضور
 مبارك حضرت ولی امر الله (و ان امر الله كان مفعولاً) يك اوج بالا بلند صادر میشود
 بر اهمیت وجود حاجی مراد خان چه گفته اند - آواز دهل شنیدن از دور
 خوش است - مجلا مدتها خانه میرزا كوچك مركز سعادت بوده تا آنكه
 از مهمانداری و آمد و شد خسته میشود باهل محفل میگوید كه این آقا
 كنند خوب است محكمه برایشان باز كنیم كه از طبابت روحی و جسمی
 بر دو بر خوردار شوند آقایان محفلیان میپرسند در چه مرض متخصصید
 بگوید در مرض سل میگویند بسیار خوب باید مشغول معالجه شوید پس
 طرز معرمانه محكمه برایش باز کرده زنهای بی كار و دختران بیعار حضرات
 محكمه گرم كن اوشده هر كس هم نزد او میرود او بدون استنا میگوید
 بلالید و همه را سه قطره آب میداده و این دوا (سه قطره آب) هم تمام شدن
 داشته و تغییر نمی کرده ناشبی در مجلسی دكتر عباس خان كه اگر چه او هم
 گویا بهائی و كم علم بوده ولی نسبتاً مطلع تر بوده صحبت از (توبر كاوس)
 كنند یعنی سل می بیند دكتر جدید این لغت را نفهمید لغت دیگر میگوید
 در تفهیم از آثار سل میپرسد می بیند عامی بحث بسیط است احباب را
 میدهد كه اگر ما مورین حكومت از قضیه آگاه شوند كار بد میشود
 زن بهائی فریادشان بلند میشود كه مگر نه جمال مبارك فرموده اند نفس
 من شفاست بگذارید این بزرگوار دردهای ما را دوا كند !! ولی
 خلیان از ترس حكومت دیگر گوش بعرف زنهای نداده از میرزا كوچك
 تراش میکنند كه آنچه را پیام برده پائین بیار ناچار آقای دكتر امی را
 هزار رحمت و رشوه و خرج و ضرر حرکت داده در باد كوبه رها میکنند و
 حاجی مراد خان شرح قضایا را در همه جا گفته ایشان را رسوا میازد تا بدرجه
 آواره بی خبری هم كه هشت سال است قضایا را از او مخفی میکنند باین
 کیفیت آگاه میگردد ؟ ! اما عجب در این است كه قضیه بدین رسوائی را
 روزی در متحد الممالهاشان معكوس جلوه میدهند كه یکی از بهائیان
 گشته گفت در بیستی بودم و دیدم هر روز خبر میرسد كه محمد خان پرتوی
 هم تبلیغی برافراخته كه روسیه را منقلب ساخته و در مسكو وقفه از دست و بسته
 روسیه و مسلمانها بهائی میشوند . هر چه گفتم من دو سه ماه قبل كه در
 شن آباد بودم خبری نبود میگفتند شاید بعد از حرکت شما این حوادث
 رخ داده . نگارنده بآن بهائی برگشته گفتم كه حكایت عجیبتری برای خود

من واقع شده و آن حکایت نطق ممت است در باد کوبه در صحنه تبار
مایل اف که عنقریب آنرا در طی قدم نوزدهم شرح خواهم داد.

باری سخن بر سر سیاست بازی و خیانت کاری بهائیان عشق آباد بود
که از جمله آنها اشخاص ذیل اند.

کمال اوف و محمود و مقصود و عسکر اف

اما کمال اوف که یکی از اعمده بهائیان عشق آباد بود که بسک
رفت و رسماً در استخدام روسی وارد شده و بالاخره محمود و مقصود و عسکر اف
از خیانت‌های او آگاه شده بر وسوسه خبر دادند و محبوسش کردند و اکنون
مدتهاست بسبب ریا برده اند اما محمود و مقصود دو برادرند از فامیل بهائی
که یکی از آنها هنوز نزد روسها مقرب است و از کارکنان سری ایشان است
دو برادر که همه فامیلشان بهائی است در کارهای سیاسی دخالتها کرده
میکنند و گویا یکی از آنها این اوقات بایران آمده است و جاسوس سری
بالشویکهاست و از غرائب اینکه با وجود بهائی بودن خودشان باز موجب حسد
بهائیان شده اند و سبب اینکه خیانت کمال اوف را بروز داده اند از قرار
یکی از معلمین مدرسه عشق آباد گفت این بوده که کمال اوف زنی روس
گرفته بوده که در وجاهت قابل توجه بوده محمود و عسکر اف در غیاب کمال اوف
دست بی عصمتی بدامن آن زن دراز کرده آن زن روس بالشویک چون بهار
نبوده تن در نداده و قضیه را بشوهر خود اطلاع داده و محمود فراراً بتاش
رفته و در همان اوان راجع برادرش مقصود قضیه دیگر رخ داده که
محفل بهائیات کار بطیانچه کشی منجر شده و بالاخره محمود و مقصود
یا هر دو برای نجات خود کمال اوف را سپر بلا ساخته او را بدام انداخته
خیانات او را راپرت داده اند تا کی خیانات خودشان در کجای دنیا عینی شود

دوازده نفر دیگر

معلم مذکور گفت قدر مسلم اینست که دوازده نفر از جوانان بهائی
در اداره گیسو مستخدم و جاسوس و مفتش بالشویکها شده اند و این است
را وسیله قاجاق امتعه خارجه کرده چادرهای پنج تومانی را (چون زنان بهائی در
عشق آباد هنوز چادر دارند) میبرند بیسی تومان میفروشند یکوقت هم خود
در باد کوبه موصوم نام گنجوی را دیدم که دائماً مال قاجاق میخرد و میفروشد
و این اوقات گرفتار شده او را بسبب ریا فرستاده اند وقتی یکی از متعلمین
بآنان گفته بود که مگر در مذهب شما نیست که در هر مملکتی باشند

هیچ حکومت و قوانین آن مملکت باشید ! گفت پلی پرسید پس چرا شما
 خلاف حکومت بقاچاق امتعه خارجه میپردازید ؟ آن بهائی جواب میدهند
 که حکومت را باید اطاعت کرد نه این روسها را میگوید مگر اینها
 حکومت نیستند ؟ میگوید خیر اینها دزدند ! حال ملاحظه شود کسانی که
 برك روسیه بدان عظمت را بحکومت نشانستند و برای ادامه خیانت خود
 این حشاش تشبث نمایند آیا در سایر ممالک بدورستی رفتار خواهند کرد
 یا اینهارا میتوان متهم و متهمین شمرد ؟ آیا اینهارا بیطرف در سیاست
 بتوان انگاشت ؟ باری برگردیم بموضوع اصلی .
 در ایامیکه در عشق آباد بودم کاملاً حس کردم که روسهای تزاری
 طناً باهل بها بنظر حقارت مینگرند ولی ظاهراً آنها را نگاهداری میکنند
 بهائیان هم بقدری بروسها اطمینان دارند که تصور میکنند امپراطور
 روس الی الاید بر اقتدار خود باقی است و سیاست روسیه هم تغییر ناپذیر
 است و ایشان بقوه اقتدار روس (و جمعی هم در طهران میگفتند بقوه اقتدار
 کلیس) ممالك بهائی را بنام مذهب بر ایران تحمیل خواهند کرد ولی
 بهرانشان همه را حمل بر معنویت کرده و قدم فراتر نهاده میگفتند همه
 ملطین دنیا این مذهب را در مملکت ترویج نموده بقوه جبریه تنفیذ خواهند
 کرد ! و شاید اگر کتب فلسفه و کشف و ایقاف در این سنین اخیره جلوگیری
 شده بود و تغییر دولت پوشالی قاجاریه صورت نگرفته بود همین کار هم
 شد کراراً عبدالیهاء در نوشتهجات خود از طرفداری مأمورین روس
 بهائاتی کرده و گاهی هم از طرفداری انگلیسها راست با دروغ گوشه زده است
 یکجا میگوید قنصل روس در طهران جمال مبارک (بها) را از حبس
 میرالدین شاه تجات داد . یکجا میگوید اورا با غلام پست ایران و مأمورین
 روس بیغداد فرستادند در حالتیکه در بلاد عثمانی مشهور بوده که بایه از حبس
 میرالدین شاه گریخته اند و بیغداد آمده اند و گویا صحیح هم همین بود
 بسبب فوارشان همان مأمورین روسیه بوده اند (اگر قصه گیشیازد الفور کی
 که بشیخ عیسی انکرانی نامزد بوده راست باشد فرار دهنده بها اوست)
 گاهی بها لوح برای ملکه انگلستان میفرستاد گاهی عبدالیهاء در
 لوح باقراف دعا در حق ژرژ میکرد چنانکه در لوح عشق آباد دعا در حق
 نکلا میکرد و اگر کسی در لوح ذیل دقت کند کاملاً روابط آن روز بها را
 روسها میفهمد و یقین مینماید که قضیه او تابع دسیسه سیاسی سری بوده
 تناسب آن لوح در اینجا اینست که نگارنده پس از مراجعت از عشق آباد

در هنگام عبور از بندر جز چند تن از جماله‌های آنجا مرا در يك منزل
كثیف با كمال خوف و ترس دعوت کرده بشاوت دادند كه لوحی از
رسیده است و باید در این موقع كه شما تشریف دارید خوانده شود و
شود تا بر اسرار آن آگاه گردیم (اینست اوح عبداللہ)

بندر جز اجای الہی علیہم بہاء اللہ
(ھواللہ)

ای دوستان حقیقی شمایل مبارک آن یاران رسید (۱) و بنہایت
بکرات و مرات دقت گردید و جوه نورانی بود و شمائل رحمانی (تلا
كه میگویی) - ای یاران الہی ایامی كه جمال مبارک رو بقلعہ طبر
تشریف میبردند تا بقریہ نیالا كه قریب قلعہ بود رسیدند میرزا قلی
حاكم آمل كه برادر زادہ عباس قلی خان بود چون خبر جمال مبارک
شنید یقین کرد كه رو بقلعہ تشریف میبرند و قلعہ محاصره بود
چم غفیری از لشکر (۲) و غیرہ برداشتند نصف شب اطاقی كه جمال مبارک
در آن بودند محاصره نمود و از دور شلیك كردند و جمال مبارک را
بازده سوار بآمل آوردند و جمیع علما و بزرگان آمل بر شہادت جمال مبارک
قیام نمودند ولی میرزا تقی خان بسیار از این مسئلہ خوف داشت (۳)
نوعی بود حضرات را از قتل منع نمودند ولی صدمات دیگر وارد گشت (۴)
آنكه نامہ از عباس قلی خان رسید كه ای میرزا تقی خان عجب خطائی كرد
ز نهار ز نهار كه یكموئی از سر جمال مبارک كم گردد زیرا این عداوت
در میان خاندان ما و خاندان ایشان الی الابد فراموش نشود البتہ صدك

(۱) این شمایل مبارک عبارتست از عكس شش نفر از جماله‌ها
بندر جز كه اصلا از اهل سنگسر بوده اند با دوسہ نفر دیگر از چوبداران
آنجا كه ہیئت بہائی بندر را تشكيل میدهند .

(۲) شاید بیست نفر تفكچی فرستاده بہاء را گرفته اند كه اند
در اینجا بجم غفیر تعبیر میگردد یعنی جمع کشیری .

(۳) معنوم میشود از رابطہ او با روسہا اطلاعی داشته .

(۴) اینكاش مسكون نگذاشته و فرموده بود آن صدمات از آنجا
بوده تا از حرف مفت مردم كه متضمن لكہ نك است میرست .

این را متفرق نمایند و ابتدا تعرض نکنند (۱) لکن چون حکومت آمل
 طع شد و اردو نیز خبر دار گشت که جمال مبارک را نیز مقصد آنسب
 هر قسم باشد بقلعه برسند بلکه این آتش ظلم و اعتساف و حرب و نزاع
 خاموش نمایند (۲) لهذا در نهایت مواظبت بودند و مانع از تقرب بقلعه
 به پس جمال مبارک روحی لاجبائنه القدا در بندر جز تشریف بردند و
 کرده های جز نهایت رعایت و احترام را مجری داشتند (۳) پس محمد شاه
 بن قتل جمال مبارک را بواسطه حاجی میرزا آقاسی صادر نمود و خیر
 مانه به بندر جز رسید از قضا در دهی از دهات سر کرده روز بعد
 بودند مستخدمین روسی با بعضی از خوانین بسیار اصرار نمودند
 جمال مبارک بکشتی روس تشریف ببرند و آنچه اصرار و الحاح کردند
 نیفتاد بلکه روز ثانی صبح با جمعی غفیر بآن ده تشریف بردند در
 راه سواری رسید و به پیشکار دریایی روس کاغذی داد چون باز
 بنهایت سرور فریاد برآورد و بزبان مازندرانی گفت مردی بمرده
 محمد شاه مرد لهذا آروز را خوانین و جمیع حاضرین چون مطلع
 اصرار شدند که محمد شاه فرمان قتل جمال مبارک را صادر نموده چنین
 جشن عظیمی گرفتند و بنهایت سرور آنشب را بگذراندند مقصود از
 عکایت آنست که احیای الهی بدانند که یکوقتی انوار مقدسه وجه
 آن بر آن دیار تافته است لابد تاثیرات عظیمه اش اینست که نفحات قدس
 آن محفل انس منتشر گردد و نفوس مبارکی در آن دیار مبعوث شود
 در جیب تعالیم الهی روشن و سلوک نماید و سبب تربیت جمعی غفیر گردد
 بکم البهاء الاهی ع .

تومی بینی و من پیش مو تو ابرو من اشارت های ابرو
 جمال های بندر جز از این لوح لبت میبرند که آقا مازندرانی حرف زده و
 (مردی بمرده) در حالتیکه خودش مازندرانی برده ولی در عین حال

(۱) کاملاً پیداست که عباسقلی خان از تعرض روسها اندیشه کرده

بر خلاف میل دولت ایران عمل نموده است .

(۲) این جمله هم تعلیلاً است و سیاست تر گمانی .

(۳) این جمله را تا (روز بعد) بدقت بخوانید تا یاره بودن آن

از اشتباهی که افتدی در این لوح کرده و (در جز) را از بندر جز
نداده متعیر بودند که چه تعبیری بر آن پیدا کرده خود را بگوشتندی
نادانی بزنند که مبادا فهمی در ایشان پیدا شود و احتمال بدهند که این اشتباه
و سهو از این است که او يك بشر محدودی است که در هر روزی بهشت
هزارها از اینگونه سهوها دچار میشود چه مسلماً قضیه راجع بدرجز بود
نه بدرجز و اصل قضیه هم متضمن يك افتضاحتی بوده که همه را مال
مالی کرده و بر حسب عادت دائمی خود صورتهای آبرومندانه بآن داده و
از جهات دیگرش غفلت نموده اما من از این لوح لذت میبردم که آنچه را شنیده
بودم از رسوائیهائی که در آنجا بر میرزا خدا وارد شده معلوم میشود
چیز نبوده و از همه مضحک تر قضیه حکم قتل است که از عبارت افتدی
بر میآید که بقاصله یکروز خبر بها بطهران رفته و محمد شاه حکم قتل را
و فوری مرده و در همان روز خبرش به بدرجز رسید اما اکنون بدقت مطالب
فرمائید تا معلوم شود خیاله باز دروغگو چطور در عبارت قافیه را میباز
و دروغش واضح میشود و از طرفی از قلم عبدالبهاء قضیه دیگری سرزده
که صریحاً روابط پدر خود را با روسها شرح میدهد تا بعدی که او
میخواسته اند بروسیه حمل کنند و حتی در مرك سلطان ایران جشن گرفته اند
(اگر راست باشد) و دیگر غفلتی که در رفتن بقلمه از او سرزده چه در
جا شفاعاً و کتباً حاشا میگردند از اینکه بها در فتنه قلعه طبرسی دخیل بود
و در همه جا میگویند باینها خود سران بهدین طغیان قیام کرده اند ولی در این
لوح و چند لوح دیگر قافیه را باخته و بهاء را دخیل در حادثه قلعه طبرسی
شمرده است و بالاخره هر کس اندك مدرکی داشته باشد میفهمد که از اشتباه
بها مبعوث از جانب خدای زمین بوده نه خدای آسمان و صرف برای القاء
فتنه و فساد مبعوث شده بوده است که عده را بر دوات بشوراند و عده را
اختلاف مذهبی بگمارد و ما اقدامات استقلال شکنانه او را که بهر روز نامت
میچشم سال شناخته و در قدم نوزدهم که در محیط اروپا بر همه دسائس سیاسی
او آگاه شده مهر او را از دل برون ساخته و بسیر قهقرائی و عود بفرمان
اصلی خود پرداخته ایم در طی مقالات آتی به بقدر لزوم و اقتضای ضرورت
اشاره خواهیم کرد تا مبرهن آید که بهاء و عبدالبهاء در خیانت بایران
و تشبیه باجانب تمام قوای خود را بکار برده اند و اگر کار مهمی نتوانستند
بمنصوب اصلی و کلی خود نائل نشده اند برای آن بوده که محرکین ایشان

نافل بوده و تا آنجا که برای خودشان سودمند بوده همراهی نموده اند نه آنکه واقعاً خواسته باشند مذهبی بر پا کنند بلکه رلهائی بوده که بازی کرده اند و تا کنون نتایج بسیاری از آن گرفته اند ولی میرزا خدا و انبیاش نداری جاهل و بی وجدان بوده اند که بعضی را فهمیده و بعضی را فهمیده و هم نداشته و بعضی را آلت شده و بی نتیجه گذاشته اند .

مقصود از این سخنان چیست ؟

آیا مقصود ما از این بیانات تضحیح بهائیان است ؟ لا والله آیا مقصود ما قصه خوانیست ؟ نه بخدا آیا مقصود ما تشفی صدر است که فرضا اهل بهاء با بیماری کرده و رو گردانیده دشنام داده آب دهان انداخته نهست زده ، بر روزه ، تهدید کرده ، رذالت و نانچیبی بروز داده و بالاخره تمام عصبیهائی که ظاهر آمشوع از آن بوده اند مجری داشته اند و محض عوام فریبی کارهائی که نایستی کرده باشند کرده اند لذا ما می خواهیم از ایشان انتقام بگیریم ؟ لا والله این حرفها و این حرکات در مقابل حقیقی که نگارنده عاشق آن بوده و در راهش هر گونه رنجی تحمل نموده بقدری کوچک و بی قدر است که حتی لایق ذکر نیست .

پس مراد من از این سخنان چیست ؟ خدا میداند چرا این منظوری ندارم که مردم بفهمانم در بساط بهائی چه قلب چیزی نیست و باغنام میرزا بهائیانم که از قلب و تصنع نتیجه حاصل نمیشود از معجزات دروغی و روز کی مذهب درست نمیشود از تشبیه بدامن اجانب هیچ چیز حاصل نمیشود و بالاخره اگر صد سال در ممالك خارجه جاسوس شوند اگر مفتش و کارچاق کن اجانب شوند عاقبت چه از ملت ایران از کسی موافقت و رأفت خواهند دید ای آقایان بهائی با اینهمه عداوتی که با من کرده اید و با آن که اغراضی که گمان میکنید من بشما دارم قطعاً بدافید که هنوز از اجانب در حق شما خیر خواه ترم زیرا اهل وطن منید دیدید که در مدت پنجاه سال در ممالك خارجه هر فضاختی مرتکب شدید بهره نبردید بر نك اجانب بر آمدید بناموس و وطن و سایر شئون اهمیت ندادید بلکه با همه آنها حیانت نمودید و گمان کردید اجانب بدرد شما میخورند عاقبت بخیرتی چیزی که در مملکتشان بدید شد شما را پشت سر انداختند و زیر پا گذاشتند و وطن خودتان تبعیه کردند و ناچار شدید از وطن خود استفاده نمائید گوید روسها چنین بودند بی شبهه انگلیسها و آلمانها و عثمانیها هم

چنین اند پس دست از فساد بردارید دست از تقلب و دین سازی
بردارید تا در وطن خود عزیز و محترم باشید اینست مقصود من لای

هوای گرگ و میش

مقصود از عنوان فوق اینست که هر چند گامهای هفت گانه که در
هشت سال برداشته شده تماماً در ظلمت و تاریکی بی خبری و حوادث گم
گذاشته و در هر قدمی که خواستم دیده باز کنم ظلمت دیگر احاطه
و مرا از رسیدن بحقیقت باز میداشت چه رویه بهائیان اینست که
بر عملی اعتراض نکرده آن عمل را خوب و نیکو می‌شمارند و حتی
مدرك حقیقت امر بها میدانند فرضاً توجه یکمده یهودی و زردشتی
هر عاقلی آنها را دلیل بر بطلان بهائیت و سیاسی بودن آن دانست
آنها از آثار جذبه و نفوذ قلمداد می‌مایند یا کسر حدود را از آثار
می‌شمارند و عظمت امر بها را بدین میدانند که حدود و قیود را
(یعنی مردم را افسار گسیخته و خود سر ساخته)

اما بعضی اینکه بکنفر اعتراض کردند این کسر حدود و افسار گسیخته
و هرج و مرج را مورد انتقاد قرار دادند و می‌گویند که
می‌گویند ولی اینها از خصائص بشریت است و حق مقدس از این
است حتی عبدالیهاء در لوحش گفته است که روز عروسی است و
عروسی خانه را نظمی نیست یعنی بعد خوب میشود (در حالتیکه
گذشت بدتر شد)

مجملاً این حرفها مانع میشد از اینکه نگارنده بتواند قطعاً
بهاء را مخالف همه چیز شناخته مضرتی از هر مسلکی برای
بداند و باز تصور میکرد که شاید آنچه دیده میشود از آثار او به
نفوس بشریه است و ساخت مرکز از این نقائص میراست ولی
مشاهدات نگارنده در سفر ترکستان روسیه که نسبت آزادی برای
موجود بوده بیداری من خیلی مدد داد و نزدیک بود یکطرفی شده
بگویم که در این بساط جز خیانت و جنایت و فتنه و فساد و بی
دروغ و تقلب و تصنعیات بی حقیقت چیزی نیست مگر آنکه در
احوال ناگهان هوا گرگ و میش شد و پرده‌های دیگری در کار آمد

مصدق یقین را اندکی تاخیر افکنده بقدیم بهم موکول داشت تا عدد
 نام بها است مانند همه چیزش اثر معکوس داده باشد و علت این
 که بهوای گرک و میش تعبیر میشود مسافرت ناگهانی عباس افندی بود
 اروپا و امریکا و نه تنها بلکه خیلی کسان را مسافرت او با آن دو و غنائی
 اطرافش نشر میشد متعیر و خیره ساخت و مردم را محتاط نمود و
 شخص سبب میشد که در مخالفت علنی تعجیل نکنند تا معلوم شود
 این پرده چیست ولی از آن جا که جمیع حقیقت
 هر پرده ضخیمی هم بدیر وزود نمایان شده آفتاب حق ابر تیره
 را متلاشی میسازد بآنکه فاصله معلوم شد که جز هو و چنچال و تقلب
 چیزی نبوده و مسافرت او هم اگر متکی بتحریکات مستقیمه اجانب نبوده
 ضمن يك خود نمائی بی مغرور مایه بوده که ذی الارواحیات آنرا خواهیم شناخت.
 در آن سفر میرزا محمود زرقانی (که يك مزدور بی وجدان و فاسقی
 تلقی دائمی او بر همه آشنایان مبرهن شده حتی زردشتیان هند از
 تر شده بر او دشنام میدادند) پیشکار عبدالهها شده بمراسلات هفتگی
 آن خود چنان امر را بر مردمان دور مشتبه میساخت که کسی نمیتوانست
 مطلب در آن عبارات تو بر تو و میالقه آمیز بازجوید.
 پیش از آنکه عبدالهها آزاد گشته با اروپا سفر کنند تمام کلماتش
 طعانت متصوفه و شیخیه و باییه و امثالها بود و سخن از تعبیر و تفسیر فلان
 حدیث و استدلالات با آنها در کیفیت ظهور مهدی و نبوت خاصه و عامه
 مابود که طرأ حرفهای متقدمین (ولی از اغل ریه) بوده بعضی کلمات
 که اقتباس از باره ملاحظه و زناده یا وحدت وجودی و حکما نموده
 آن توأم با سفسطه و مغالطه که کنون مجال گفتن نیست.
 اما پس از حرکت با اروپا و آمریکا سخنان تازه روی کار آمد از قبیل
 اتحاد و صلح و سلام و مخصوصاً در صلح عمومی و وحدت لسان و ترک
 زلفی و غیرها سخنانی بهم بافته که مجموع آنها بدو قسم منقسم میشود
 اقتباساتی است که از فلاسفه قدیم و جدید نموده همچون صلح عمومی
 زوی دوسه هزار ساله بشر است و وحدت زبان که از مقدمات دکترا
 یک بلونی بوده و در آن قسم از میادی غالباً بر آن رفته اند که
 این میادی خوب است ولی تئوری است یعنی عملی نیست و مرا
 بهت که عملی شدن آنها مبنی بر این است که در طبیعت و خلقت انسان

تغییری حاصل شود این هم با محال یا مشکل است چه ماهیت و طبیعت و
آدمی توأم با حرص و طمع و با اقلا احتیاجات علاج ناپذیری است که
آن این حرصها و طمعهاست و مادام که رشته آزدراز است درهای جن
جدال باز است و با فرض اینکه تربیت در انسان تا این حد مؤثر باشد
حتی از حوائج خویش صرف نظر نماید برای نوع پرستی باز چندین
بلکه چندین صدهزار سال وقت لازم دارد که تعلیم و تربیت های جدید
جامعه بشر مجری گردد و با هیچ مشکل و حادثه دوبرو نگردد تا بران
تربیتها که در مدارس جهان اعمال میشود انسان صلح طلب شود و صلح طلبی از
گردد و باز شما که خواننده این کلماتید علما بر این فروض و تصورات
و کلمه محال را بدان می بینید اما قسمتهای دیگر که افندی ابداع
هر چند آنهم معلوم نیست که میدعش او باشد چنانکه از آثار دیگر
این کلمات دیده شده ولی در هر حال اگر عباس افندی میدع باشد
در هر دو صورت مسائلی است مضر بحال ممالك كوچك و ملل ضعیف
مطالبی است غلط و بی فلسفه آنچه مضر است یکی اینکه مردم را
و طغخواهی دعوت مینماید این يك دعوت مضری است که ضررش در
متوجه ممالكی چون ایران است و اگر این سخن صحیح باشد پس از
تواند صحیح بود که صلح عمومی بتمام معنی در دنیا جاری شده باشد
که حتی برای مقدمات صلح هزاران سنك بر سر راه طلبش می اندازد
دعوت بترك عصبيت و طنی يك دعوتی است که از دو صورت خارج
بود یا گوینده اش از فهم عادی هم بی نصیب بوده و بقدر نگارنده این
نیز نوردانش نداشته یا مأمور اجانب بوده و دانسته برای خدمت
اغفال ضعفا چنین دعوتها را ابداع نموده تا ضعفا از خود آرای و
لازمه دست کشیده يك باره طعمه اغتیا واقویاشوند .

من بایکی از مأمورین خارجه

هیچ فراموش نمیکنم که در ابتدای نشر کشف الحیل یکی از
خارجه که در يك سفارتخانه محترمی سمت مترجمی داشت و فارسی
میدانست مرا در شمیران ملاقات کرده ابتدا تمجید بسیار از کشف الحیل
و دشنامهای لطیفی بیه و عبدالبها داد حتی تشویق بر قیام و مبارزه
که بیایید دست بهم داده آنها را از میان برداریم و من این سخن را
تلقی کرده گفتم خودشان معذ خواهند شد ولی در پایان سخن

نماید که اگر بها بداست سخنان او که بد نیست ! گفتم از چه قبیل سخنان
 شنیده اید ؟ گفت همین که می گوید تعصب وطنی را ترك نمائید مثلاً من
 اینجا هستم اینجا وطن من است شما هم بفلان جایباید اینجا وطن شماست
 پس اولاً بها ابدأ این حرف را زده و این از حرفهای عبدالبهاست که پیدر
 پی میباید زیرا بهاء اگر هم مأمور غیر مستقیم اجانب بوده چندان با
 نگونه تعالیمی که صورتاً امثال جنابعالی می پسندند آشنا نبوده ولی
 بهاء اخیراً میل و رضای خارجیها را شناخته و بجمال این سخن پرداخته
 ثانیاً خواه مبدع این سخن بهاء باشد یا عبدالبهاء اگر این تعلیم از
 بی حسنه است چرا شما در مملکت خودتان آنرا ترویج نمیفرمائید ؟ گویا
 حق میدانید ولی برای همسایه ! خواست خلط مبعثی کند گفتم
 شاید پیش از آنکه بفرب سفر کشم ممکن بود این فرمایشات شما موجب
 دل و فرب من شود چنانکه سالها شده بود و آلاں هم موجب اغفال جمعی
 بی خبر شده که روح مطلب را نمیدانند ولی پس از آنکه بنده بفرب
 کردم دیدم در همان مملکتی که شما از آنجا آمده اید اگر کسی اینگونه
 لغات کند بطوری که زمامداران شما احتمال بدهند که کمتر تأثیری خواهد
 بود و ممکن است یکمده مردم طرفدارش شده دست از وطن خواهی
 برند بدون شبهه سرب بدهان آن مبلغ و گوینده می ریزند بلی هر وقت
 شما ملل و دول مقتدره عملاً بصلح گرانیدید و الفاء وطنخواهی را از
 لکت خودتان شروع کردید آنوقت میتوانید محسنات این تعلیم را بیان
 ده دیگران را بدان تشویق نمائید چون سخن بدینجا رسید حال آن
 من محترم دگر گون شد و از جا جسته باتیسمی آمیخته بخشم فرمود بسیار
 بی باز هم در ملاقات دیگر با هم صحبت خواهیم کرد ولی آن ملاقات تا
 آن که پنج سال گذشته حاصل نگشته است در حالیکه مدتها در طلب من
 و بواسطه و وسائل عدیده مرا بچنگ آورده آند و سه کلمه و الفافرمود !
 آن آهن سرد بود از گویندن آن بشکرار صرف نظر فرمود .

اما آنچه را اشاره کردیم که عبدالبهاء با غلطهای فاحش و بی فلسفه
 و محض مقلد و سفسطه بیان نموده است از این قبیل است که در مجمع الاوایح
 لفظ محب السلطان علی اکبر میلانی طبع شده بتوان اینک خطابه
 که در یکی از مجامع بین شیکاگو و واشنگتن امریکا اداء نموده

صورت خطابه عباس افندی

امروز در جمیع جهان افکار ماده انتشار یافته - (تا اینجا مقصود است ملاحظه فرمائید که) جمیع کاینات اسیر طبیعت است تحت حکم و قانون عمومی طبیعت حتی کاینات عظیمه یعنی این اجسام عظیمه آسمانی با آن عظمت اسیر حکم طبیعت اند بقدر ذره از طبیعت تجاوز نتوانند و از مدار خویش ابداً انفکاک ننمایند و این که با این جسامت و جمیع کاینات ارضی اسیر طبیعت اند حتی نباتات و حیوانات خلاصه جمیع کاینات کلیه و کاینات جزئی به سلاسل و اغلال طبیعت بسته ذره تجاوز نتوانند مگر انسان که مظهر ودیعه ربانیه است از سنو حیات رحمانیه ملاحظه نمایند که بقانون طبیعت انسان اسیر ذره است ولی انسان در اندگان را اسیر نماید انسان اعصار حاضر را به آینه میراث علم و دانش گذارد بقانون طبیعت اثر و مؤثر را یکدیگر است به فقدان مؤثر اثر مقفود اما آثار انسان بعد از ممات ظاهر و باطن انسان مخالف قانون طبیعت شجر بی ثمر بثمر نماید انسان مخالف طبیعت مسمومات که باعث ممات است وسیله حیات کند و در مقام علم برد انسان جمیع کنوز ارض یعنی معادن را که بقانون طبیعت مکنون است ظاهر و آشکار مینماید انسان بقانون طبیعت ذیروح خاک را بقوه معنویه این قوانین محکمه طبیعت را میشکند و شمشیر از دست گرفته و بر فرق طبیعت میراند در هوا پرواز مینماید بر روی دریا در زیر آب میروود انسان کاشف اسرار طبیعت است ولی طبیعت اسرار انسان نه و آن حقایق و اسرار را از حیر غیب بعرضه شعور با شرق و غرب در یکدقیقه منبأره مینماید این مخالف قانون طبیعت است صوت آزاد در آلتی حصر و حبس نماید و این مخالف قانون طبیعت مرکز خویش استقرار دارد و با محلات پییده مذاکره و مشاوره نماید و این خلاف قانون طبیعت است (تا پس از دو صفحه از این کتاب با وجود این براهین واضحه چقدر انسان غافل است که پرستش را و خود را بنده طبیعت شمرد با وجود این شخص خویش را فیلسوف داند سبحان الله این چه غفلت است این چه نادانی است الهی آخر در آخر خطابه ۱۰ اکتبر ۱۹۱۲ که در سافرانسیسکو ادا کرد

آنکه تمام این حرفها را تکرار نموده هی با الفاظ مکرره پی در پی این
براینرا می شمارد در پایان میگوید - بعضی از پرفسورها و فلاسفه میگویند
که ما بنهایت درجه دانائی و فضل رسیده ایم ما بحقیق آن حقایق پی برده ایم
ما باسرار وجود پی برده ایم ما ماهیت جمیع اشیاء کونی را فهمیده ایم چیز
دیگر غیر از محسوس هیچ چیزی نیست ! همین محسوس حقیقت است و
این غیر محسوس است مجاز است و وهم و لایق فکر و ذکر نه عجیب است
که انسان بیست سال زحمت میکشد در مدارس تحصیل میکند تا بایستقامت
رسد که منکر غیر محسوسات میگردد ولی حیوان بدون زحمت گاو بدون
تحصیل منکر جمیع معقولات بل گاو اعظم فیلسوف طبیعی است زیرا هیچ
دیگر غیر از محسوسات نمیداند و اعظم فیلسوف است لهذا خوب است چنین
فلسفه طبیعی بروند نزد حضرت گاو و فلسفه محسوسات از گاو یاد گیرند
از مدرسه او فارغ التحصیل شوند (انتهی) اولاً از این آقا باید پرسید
که انسان بالفطره بر طبیعت حاکم است چرا انسان های قدیم محیط حاکم
طبیعت نبودند ! چنانکه خودش در طی لوح دیگرش که در ۱۲ ماه جولای
۱۹۱۱ در خانه خودش ادا کرده میگوید این فتوغراف این تلگراف و و
و از خصائص این قرن است ثانیاً استدعا از قارئین محترم میشود که
بیانات عبدالبهاء را که اراً مطالعه نمایند و در حسن یا قبح بیانات او
حق فرمایند و در فلسفه عجیب او امعان نظر بکار برند و در حشو قبیح
تکررات و قبیح او بنگردند تا معلوم دارند که گوینده این کلمات نه اینکه
بیهوش بروج القدس نیست بلکه از يك حکیم متوسط هم پائین تر است و
که بگویند چرا او را با حکیم در يك مقام ذکر نموده رتبه حکماء را
خارج و حق فلاسفه را تضييع کردی حق بشما میدهم و می گویم بیایه يك
نویسنده عادی هم نیست بمللی که ذیلاً ذکر میشود .

۱ - اینکه هیچ ادیب کامل بلکه هیچ نویسنده غیر کامل اینقدر مکررات
کلمات خود ذکر نموده حتی يك شاگرد مدرسه متوسطه این عبارت
را در منشاآت خود نمیآورد (چیز دیگر غیر از محسوس هیچ چیزی
نیست !)

۲ - اینکه هر کس بومی از علوم و فنون جدید به شماش رسیده این
را نمی نویسد (صورت آزاد را در آلتی حصر و حبس نماید) زیرا این
بسیار عامیانه است این حرف يك آدم بیسواد بازاری است که گمان

میکند صوت آزاد را در این گرامافون حبس و حصر کرده اند. این
 علمی افندی است که مانند ملل بی تمدن اروپا در دوازده قرن پیش
 رانده. هنگامیکه ساعت مشهور را هرون الرشید نزد شارل فرانک
 دیدند بر ساعت دریچه باز شده سوارانی بیرون آمده چکش میزد
 وارد شده در می بیند گمان کردند که واقعا ارواح یا اجسام متحرک
 این ساعت سکنی دارند حتی گفتند شیاطین را در این ساعت حبس کرد
 و میخواهند ساعت را شکسته شیاطین را بدست آرند ولی سفیر آلمان
 که مدتی در شرق بوده و صنایع و علوم مشرقیان را دیده بود مانع
 کار شده گفت این از راه علم و فن درست شده و مربوط بحبس شیاطین
 نیست. و اگر بگوئیم افندی تا این درجه بی علم نبوده و در این
 لغزش ادبی در ادای سخن او حاصل شده باز متضمن يك نقص بزرگ
 که نه تنها نقص مظاهر حق بلکه نقص در عالم خلق هم هست یعنی
 که بخواهد خود را مربی و یا اقلا يك ناطق و نویسنده و ادیب و حکیم
 معرفی نماید اینگونه سخن برایش نقص است ۳ - اینکه هر کس
 از شراب حکمت و دانش تر کرده باشد بدین خشکی فلسفه نمیباشد
 دقت فرماید که چه فلسفه خشک غلط بی اساس است که پرواز انسان
 هوا و رفتن او را با تحت البحری بزیر آب و شنا کردنش با کشتی برآورد
 دریا منیعت از غلبه بر طبیعت میداند و میگوید انسان ذیروح خاکگی
 ولی بقوه معنویه این قوانین را شکسته در هوا پرواز میکند الخ و این
 صورتی صحیح بود که انسان بر از بدنش بروید و با پر خود پرواز کند
 چنانکه او تصریح می نماید بقوه معنویه پرواز کرده باشد وای خوش
 نه طیاره بر و بالی است که بر خلاف طبیعت بشری از او رویت نمیشود
 بقوه معنویه است طیاره چوب است و آهن و مقوی و هیچ فرق ندارد با او
 که ساقین بر آن می اشستند نهایت آنرا اسب و استر بمنزل میرسانند و
 را بزین و نقط و قوه بخار. حتی اگر بال هم از بدن انسان میرانند
 حرف افندی صحیح نبود که محیط و حاکم بر طبیعت است. ابتدا انسان
 حاکم بر طبیعت نیست بلکه از جماد و کوه و آفتاب و آسمان و زمین
 از وی میگوید که مقهور طبیعت اند انسان مقهور تر است زیرا انسان را
 مکرر ذره بینی از پا در می آورد. انسان را يك انقلاب طبیعت معنویه
 انسان را يك حادثه طبیعت عاجز میسازد در حالتیکه اعیان طبیعه چون

مثال آن مقاومت مینمایند انسان در مقابل زلزله هیچ علاجی ندارد و
 علاجی پیدا کرد باز از خود طبیعت است اگر انسان حاکم بر طبیعت
 چرا خود افندی با اینکه ادعای انتساب بماوراءالطبیعه هم دارد وقتی
 بگانه فرزند دلبدش حسین افندی دلفتری گرفت نتوانست خود را بر
 دست حاکم ساخته شمشیر را از دست او بگیرد بر فرقش بنوازد بلکه
 دست چنان شمشیری بر جگر گاه افندی زد که تمام وقع مرگ خودش اثرش
 بود بلکه اگر انسان آنها را مثل عبدالبهاء که او را سرالله
 اراد الله و دوسه ارش بالاتر از عرش و مالک عرش میدانند حاکم بر
 است چرا در مرض موتش مردم بطرم و متر تشبث کرده مردم بانجیکسیون
 نك نمود و هر چه کوشید که بر طبیعت غلبه جوید با كك اطبای حاذق
 در گونه دست و پاهاى دیگر بالاخره طبیعت بر او غالب شد و خواهی نخواهی
 را از جهان برده جمعی را آسوده ساخت ؟ نگویید همه انبیاء چنین بودند
 بودند و ای بقلط و اشتباهی که عباس افندی تکلم فرموده آنان نفرموده اند
 که انسان حاکم بر طبیعت است ؟ فرق در همین است

از همه عجیب تر اینکه میگوید چه قدر انسان غافل است که پرستش
 بخت کند و خود را بنده طبیعت شمرد ! آیا کدام طبیعی پرستش طبیعت
 ده و کدام آدمی بنده طبیعت شده ؟ این حرف افندی هم عامیانه و
 اریست مانند عوام گمان کرده که طبیعیون کسانی هستند که بجای خدا
 بخت را عبادت میکنند !

۴ - اینکه هیچ آدم یاوه گوئی سخن بدین زشتی ادا نکرده
 رسته را گاو خطاب نمیکند برخلاف عباس افندی که دشنام بدین زشتی
 در حق حکماء و فلاسفه روا داشته می بتکرار لازم میگوید پس فلاسفه
 بودند ؟ شکفتا که اغنام نمی فهمند دشنام کدام است و مردم میگویند فلان
 منشا آن خود دشنام داده ! و نمیگویند کسیکه پدرش اتباع و پیروان خود
 اغنام (گوسفندان) خطاب کرده و دشمنان خود را ذناب (کرك) چنانکه
 کتاب اقدسش میگوید (و یجمع فیک اغنام الله التي تفرقت من الذناب) و
 دیگر (ای اغنام من) و در جای دیگر (اغنام باید شبان مهریانی
 از ذناب نامهربان تمیز دهند) و خودش فلاسفه که همان
 سال مغالطه او را ایجاد کرده طیاره سیاره و ساخته اند آنها را
 از خطاب میکنند این چنین کسی اگر بگوئیم خودش را بقول عربهای

مصر باید بهایم شمرد نه بهائی دویند دشنام داده و حال آنکه اگر این سخنان دشنام است دشنامی است که خودش ایجاب کرده العجب که این مردم بی شرم بتمام مردم دشنام داده آیه الله نجفی را ذنب امام جمعه را ریشا (مار) آقا جمال را گفتار خواننده و صدها دشنام دیگر است که در کلمات خود بهر محترم داده حتی سلطان را در ردیف کلاب شمردن چون یکنفر شهامت کرد دشنامهایشان را بخودشان بر گردانیده ناله شان بلند شده که چرا فلان دشنام داده ؟

بیری مال مسلمان چو مال تیرند داد و فریاد بر آری که مسلمانی نیست باری سخن در طبیعت بود ما نمیکوئیم طبیعتیون همان طبیعتیون که بقرآن الله بنده طبیعت شده اند ! و بقرآن ما آثار جسمانی را از طبیعت میدانند لغزش و خطا ندارند . بلکه ما نمیکوئیم حکمای طبیعتی در قدرت نمائی طبیعت غالی شده اند و آنها که از ما وراء الطبیعه غفلت کرده اند مانند عاشقانی هستند که غرق در مطالعه جمال محبوب خود شدند از زیبایی شاهد زیباتری غافل می کنند یعنی از بس منهک در اسرار طبیعت شده اند از اسرار الهی غافل نموده اند ولی نمیتوانیم گفت فلاسفه گاو اند برای اینکه گوسفند میرزا نشسته و نمیتوانیم بگوئیم چون افندی گفته است که آنها گاو اند پس گاو اند چنان بهائیان میگویند و می خندند و فلاسفه را استهزاء میکنند خلاصه این در مجملی از فلسفه بافی افندی که چشمهای بهائیان را خیره ساخته حتی یکی دو نفر از نیم بهائیان متفلسفی هستند که باین گونه خطابات هنوز هم در حق نگارنده بدبینند و هر جا توانستند بد گوئی و تفاق میکنند چه نیکو گفته .

در برابر چو گوسفند سایم در قفا همچو گریک آدم خوار
ولی امید است بمقاد اینکه گفته اند .
چون معما حل شود آسان شود .
توضیحات ما را بدقت مطالعه نموده که بفهمند آنچه را محبوب دبر و زشان و مغضوب ظاهری امروز شان بهم بافته فلسفه نیست و سفسطه و برای ایران جز خسارت حاصلی ندارد و بدگر دم از بی حقوقی مانزند و کنند که بی حقوق کسی است که ایرانی باشد و از پول ملت ایران بهره برد و بستاند و در موقع خود بجای موافقت با مصالح مملکتی مخالفت کند .
۵ - اینکه بر خلاف فرموده آقای عبدالیه انسان امیدوار

ممکن است بگریم انسان طعمه درندگان است ولی ممکن نیست
بگیم اسیر درندگان است. بلکه باید گفت انسان با اینکه طعمه درندگان
درندگان را اسیر خود ساخته بوسیله طعمه های دیگری که به آنان می دهد
بسیار مصلحت می سازد.

۶ - اینکه همتانی اثر و مؤثر بقسمی که در جلد دوم در ضمن ابطال
بقای روح افندی گفتیم فلسفه غلطی است و فقدان مؤثر اثر مفقود
بود و بطوریکه او بنای اثر را تخصیص با انسان داده نیست بلکه يك مورد
بهم که مؤثر لانه خانه خود است میبرد با کشته میشود و با با مال میگرد
مانند که نامدتی خانه و لانه اش که اثر اوست باقی میماند موریانه معدوم
شد و نیز و تخته را که او سوراخ کرده تا مدت ها بدان حال باقی است
و عمل میبرد و موم و عسل او تا دیری مورد استفاده است و بالاخره
امر عادی را نمیتوان برهان بقای روح (آنهم روح انبیاء) شمرد!

۷ - اینکه شجره بی ثمر را با ثمر کردن مخالف قانون طبیعت نیست
و موافق طبیعت است در صورتی انسان قادر بود مخالف طبیعت عمل
کند مثلاً میوه را از پشم شتر بیرون آورد و گرنه پیوند شجر شتر بدوخت
زدن موافق طبیعت است.

باری قدم هشتم مطول شد و اینک باختصار کوشیده بقدم نهم که کاشف
بسیار است میپردازیم.

قدم نهم

سفر دوم من به کا و حیف

در سال ۱۳۳۳ که سال اول جنگ عمومی بود عبدالبهاء بتوسط سیم
ن تلگرافی کرده مسافرت مرا تقاضا نمود و آن سال دومی بود که
من از سفر غرب مراجعت نموده بود من حدس زدم که میخواهند مرا با اروپا
و برای بعضی مخالطات و خود نمائیها چه پیش از من و بعد از سفر
یک نفر مبلغ همدار من میرزا علی اکبر رشتجانی را
بآلمان باصطلاح خودش برای آبیاری نخمهای افشاند و او را
روزگار اینکه آن مبلغ پس از مراجعت از سفر آلمان «مانند آواره
از سفر لندن» بکلی از بهائیت برگشت فرقی که با آواره داشت این
او نتوانست بحسن تدبیر افکار خود را حفظ کند تا کتابش تمام و

نشر گردد لهذا در معرض هجوم بهائیات بدستور سری عبدالبهاء و
 ماهرانه او واقع شد چندانکه در حجره تیمچه حاجب الدوله در مدت
 سال تحت مراقبت زردشتیان ابله بی سواد بهائی مقیم آن تیمچه و اند
 و بقدری از دست آن چهل بی عاطفه صدمه کشید که معلول شده عافیت
 ایشان فرار کرده بسمت رفسنجان رفت و باندك فاصله در گذشت و آن
 منتشر نگشت ولی آواره همان تضییقات و آشد از آن را جلوی روی
 دیده حتی در صدد اعدامش بودند ولی بآنانکه آلهی و حسن تدبیر خود
 شدم بنشر قسمتی از اطلاعات خویش و چون این سد شکسته شد دیگر
 مانند آقای نیکو و آقای اقتصاد (میرزا صالح مراغی) و آقای شهاب فرد
 و چند نفر دیگر بکم و زیادی موفق بر نشر اندکی از اطلاعات خود
 و تا حدی شواهد بر صحت کشف الحیل اقامه شد ولی حضرات بهائی
 بیدار شدند و بهر وسیله بود از ادامه این گونه کتب جلو گرفتند بطور
 مثلا بزدانی متزائل را دوباره بخوڑه خود اعاده دادند و بهر حیل
 اورا هم در وزارت جنگ تأمین کردند .

مجملا قبل از مسافرت خودم رفسنجانی مذکور را ملاقات کرده
 باز گشت اواز بهائیت بر اثر کشف دروغهای عجیبه افندی بوده که
 مطاع و متنفذ در عالم غرب قلمداد نموده در حالتیکه در همه آلمان قریب
 نفر اشخاص غیر مهم در اطراف مملك بهائی حرفها بلند شده و
 محفلی تشکیل می کنند و از هر شهری یکی دو نفر سفر کرده بدان
 رفته بقول دکتر یونس خان (نشستند و گفتند و برخاستند) یعنی جز
 چیزی نبود و همان عده قلیل هم بر رفسنجانی توجه نموده باو گفته بودند
 و نطق و بیان شما مهتر از عباس افندی است و دختر کنسول شوارز که
 همه آنهاست خواسته بود با رفسنجانی وصلت نماید و مجموع این
 افندی را بغضب آورده از رفسنجانی سلب اطمینان کرد و با معاء از آن
 چه در بهائیت گناهی بالاتر از بیداری و آزادی نیست همین قدر که
 شخصی بیدار شده کمر با اعدام و با اقلا بسلب اثر از کتب
 اتهامش بهر تهمنی که امکان پذیرفت می بندند و از اینست که
 بیدار شد دوباره خود را بخواب میزند و از این قبیل بسیار داریم که
 را در محل خود اشاره خواهیم کرد .

باینکه مسافرت در ضمن جنگ کار مشکلی بود چون مایل بود

شود بی درنگ حرکت کردم پس از آنکه دو ماه در کرمانشاه و چهل روز بغداد و ایامی در حلب معطل شدم و باز جماعت بسیار و سائل سفر خود را بکم کردم عاقبت با پنجهزار تومان پولی که بایسان همدمان و کرمانشاه خود طهران داده بودند بحیفافوار دشدم و مخصوصاً ذکر پول کردم تا سخنی بماند و معلوم شود که اگر من آدمی مادی بودم خوردن پنجهزار تومان بآشامیدن آب یکسان بود زیرا افتدی نمی دانست پولی داده شده راه تمام بسته بود سندی هم صاحبان پول نخواسته و نگرفته بودند پولی که دو تومان و ده تومانش یکی داده آنهم در راهی که چند دفعه با سارقیت بدست گریبان شدیم آنهم در سال جنگ که بهترین عذرها در پیش است زدن آن اهمیت نمی دارد معیناً بطوری پولها را تحویل افتدی دادم که او بدش تعجب کرد و حتی در مراجعت خرجی برای خود نگذاشته بودم و عارض شد که صد تومان بحاجی امین حواله دهد و آن لوح صد تومانی که در صحت عملم نیز در آن درج است آلاں در کتابچه الواح من موجود است مکرر بعضی رفقا گفتند چرا این پول را دادی ! گفتم برای اینکه بی قلم و زبان و وجدانم در بیان حقیقت باز باشد و نزد خدا و خلق و وجدان سرافکننده نباشم و خود او هم بهانه نداشته باشد و گرنه میدانم این ملک مشروع او نبود و من خود اولی بتصرف آن بودم که بقوة نطق بان و تشویقات من و امثال من جمع شده بود حتی بعضی از زنان یزبان راه می گفتند شما خود مختارید که این وجه را بهر مصرفی برسانید معیناً نمیتکنم خدا را که طمع دامنم نگیرم نشد و آلوده بدان مال کتیف نگشتم بدآله تم حمد آله (این بود مرتبة ملک شناسی ما) و آن بود درجه حق گذاری من که گفتم قریب ده هزار تومان خسارت در کتاب تاریخشان بمن زدند و بدو که (شب سمور گذشت و لب تنور گذشت) و خدا چند برابر آن از شروع بمن داد.

قدم دهم

از حیفافا تا عکا یا خرسواری عبداللها

در حیفافا سه ماه در نزد افتدی ماندم و کمال تقرب را داشتم حیفافا هم بن بودلیلا و نهارا از حضور استفاده نموده دنیا دنیا مطلب فهمیدم در هر من عیبی یافتم و در هر نبوتش سفاقتی دیدم در هر مزاحش اسرار جستم

و در هر صحبت سیاسی رموزی اذراک کردم و بالاخره تمام شرایط را
گفتم باید در مصلح مذهبی یا امور اجتماعی باشد بشام معنی عکس العمل
آنها در عبدالیهاء دیدم در حالتیکه دورا دور نوع دیگر شنیده بودم
فی الحقیقه تصور میکردم که اگر اوج نیست ملهم نیست غیب دان نیست
عالم کامل نیست ولی افلا اخلاقیانی که در کلمات خود و پدرش اظهار
داراست ولی خدا را گواه میگیرم که اثری از آن اخلاقیات هم در او نیست
همه را معکوس مشاهده نمودم بدینگونه که گفتم مصلح باید حب جاه
ریاست نداشته باشد بدینخانه عبدالیهاء را از همان وحله اولی بکنفر آخر
جاه طلب ریاست پرستی دیدم که هیچ آخوندی را بآن درجه ظاهر
و ریاکار و ریاست دوست و مال پرست ندیده بودم . برای نمونه همین عکس
شیخ غرسوار که درج میشود کافی است .

این عکس را که از التشارات نمکدان ادبی بنده است با
سلسله از حقایق پر جسته بقلم آقای نیکو در فلسفه مؤلف
ملاحظه نموده یا مینمائید

باری این عبدالبهاست که برای رفتن بهکا برخیزسته یکی از مریدان را بر آن داشته که زکات و زانویش بیوسد و عکاس را واداشته که بدین حالت عکس بردارد! آیا کسی که پدرش در کتابش تقبیل ایادی (بوسیدن دست) را حرام کرده و بالعکس خودش همیشه پای خود را میکشیده تا مریدانش بیوسند و هنوز اخافش را در اطاق مخصوصی گذاشته اند که مریدان بروند بیوسند و عبدالبهاء هم بر همان رویه همواره پای خود را با پوتین دراز میکرد که مریدان بیوسند بزبان میگفت دست و پا بوسیدن حرام است ولی عملاً اگر کسی نمیوسید مکرر میشد و دامادهای خود را تحریک میکرد که بآن مسافر و مرید سرزنش کنند که تو آداب تشریف را بلد نبوده و بی احترامی کردی (!) آیا يك همچو آخوند ریاست پرستی قابل هست که او را مصالح امور لکهنی با اجتماعی در هر دوره ویژه در این دوره پیداری مردم تصور کنیم؟

قدم یازدهم

از حیفا تا شام

پس از آنکه در حیفا ماندم و راه اروپا بسبب جنگ عمومی بسته شد و بر من معلوم گشت که عباس افندی بقدر يك آدم سیاسی و حکیم ماهر هم پیش بین نبوده نتوانسته است بفهمد که جنگ تا کی طول میکشد و نتوانسته است بفهمد که آمریکا داخل جنگ خواهد شد و در موقعی که از او سؤال کرده اند گفته است آمریکا وارد نمیشود و این در بدایع الآثار (سفرنامه عبدالبهاء) مندرج است مجلاً مرا که برای اروپا طلبیده بود متعجب ماند بچه کاری بگمارد بالاخره مالیخواهیش بدینجا کشید که او حتی بی بر تحریک فساد بجمال پاشا نوشته مرا مأمور ابلاغ آن نماید.

قضیه جمال پاشا

چون کراراً شرح این قضیه را از ما پرسیده اند اینك مختصری اشاره میشود. در آن اوقات که جمال پاشا در شام بود عباس افندی از جهات عدیده اضطراب داشت اول اینکه راه ایران که مزرع حاصل خیز با بانک و گنجائی زر خیز اوست بسته شده بود. دوم آنکه میترسید جمال پاشا و نور پاشا سر بر او بگذارند و مدارك خیانت او را بدست آرند و بفهمند که او دخیل در امور سیاسی است. سوم آنکه اگر آمریکا داخل جنگ

شود چنانکه شد و اگر بعد از جنگ صلح عمومی جاری نشود چنانکه است
چه عذری در غیب گوئی خود پیش آورد در این ضمنها بخاطرش رسد
کافد بجمال پاشا بنویسد و نوشت ابتدای آن تاریخ قیام صلاح الدین ابوی
است شرحی از خدمات او باسلام و ضمناً وعده نصرت بجمال پاشا که توفیق
موفق خواهی شد مانند صلاح الدین و غلبه خواهی جست بر کفر (یعنی مسیحیت)
و در آخر لوح این جمله را درج کرده شرط موفقیت این است که با ایران
متفق شوید و چون ایرانیان در مذهب خود مصر و متعصب اند باید بهر کسی
است ولو بدعت و شدت ایشان را مطیع اوامر خود کرده (یعنی ایران را)
مفهور اراده نمود کنی اگرچه بار در کشی باشد (باهم بر نصرت اسلام
قیام نمایند). این لوح در دو صفحه عربی و ترکی و فارسی بهم آمیخته بظرف
کتاب و امضای خودش نوشته شده بود و مرا دعوت کرد که باید در شام
بجمال پاشا برسانی و اگر ممکن نشد که باو برسانی باید فوری آنرا بایرانی
بشوئی که بدست دیگری نیفتد و حتی چند دفعه گفت این لوح نباید بدست
ایرانیان بیفتد ولی در این حکمتی است که اگر جمال پاشا به پند خوبست
و هی مکرر میکرد که در این حکمتی است در این سری است که برای
امر مفید است. من در مقام اعتدال از این سفارت عجیب گفتم من شعور
ایرانی لباس ایرانی که ترکی هم خوب نمیدانم راهم نمیدهند که بجمال
پاشا برسم تغیر کرد و گفت تأیید جمال مبارک بشما میرسد بعد فکری کرد
گفت بلباس افندیهای عثمانی ملبس شوید و در همان شب فیه و مولوی
برایم تهیه کرده و مرا در لباسی که ذیلاً ملاحظه میشود در آورد و در آن
ایام میرزا احمد سهراب راهم برای اجرای بعضی دسائس دیگر به لباس فیه
مولوی در آورد. باری آواره آن روز با این لباس حرکت بشام کرد
ولی نمیدانم از معجزه عبدالیهاء و تأیید پدرش بود یا از صفای قلب
معجزه خودم بود که شب در ترن خط آهن خوابم برد و جمعی که اسباب
و نوشتجات و منجمله آن لوح بود بسرقت رفت. این قضیه را همه بمیان
میدانند که در آن سفر جمعی نوشتجات من در ترن بسرقت رفت و خبر
بعینا رسید و فوری افندی میرزا حسین بزودی از اقارب عیالش را فرستاد
بشام به پند چه شده و تا آمدنی نگران بود تا آنکه فهمید سرقت ساده بود
و مطلب مستور مانده و خاطرش آسوده شد و عجب است که پس از آن روز
اقدار جمال پاشا در چند لوح و خطابه نام او را بزشتی برده و چون نگار

در مکتوبی ذکر می‌آورد که او کرده ام در لوح بخط خودش جواب مهمانی

این عکس هم دچار کینه بهائیان شده و چاقوی مردان و سوزن
زنان در آن کارگر شده !!

آنکه که محفل طهران آن را بنساخته و چیده و بقیه را عکس گرفته
وجود است .

قدم دوازدهم - همقدمی با قدما

در این سفر که فراغتی حاصل بود ایامی چند با قدمای عکا همقدم
شدم و تمام شرارتهائی که سالهای نخستین یعنی ایام جوانی از پسران بهاء
برزده بود آگاه شدم و اگر چه این فصل مهمترین فصولی است که باید
داد سخن در آن داده شود ولی چون حائز تطورات و تنوعات بسیاری
است که از طرفی ذکر تمام آنها مستلزم اطالة سخن است و کتاب گنجایش
از آن ندارد و از طرفی متضمن مسائل مستعجله بسیاری است که موجب قضا
الزام خواهد بود و باز حمل بردش نام خواهند نمود و همین مقداری هم که متفق
بلی تمام اهل بهائیت تحت دسیسه و مغالطة ایشان واقع میشود لذا از همه

آن حکایات فقط بشرح آدم کشی بهائیان در عکا قناعت مینمایم و در شرح آن قضیه نیز ازین صدها نسخ و اقوال فقط نسخه پرفسور براون را انتخاب نموده حرفاً بحرف ترجمه مینمایم و نظریه و اطلاع را بعنوان تذیل ضمیمه آن مینمایم .

آدم کشی بهائیان عکا

پروفیسور براون مستشرق انگلیسی در کتابی که
Materials for the Study of the Babi Pöbzion
استاد بابت نشر نموده است با انگلیسی مینویسد .

۱ - پروفیسور در صفحه (۷) از آن کتاب مینویسد بهاءالله در
۱۲۷۱ بانو کرخود موسوم بابوالقاسم از بغداد حرکت سلیمانیة کرد
نمود و در بین راه نوکر او مرد .

تذیل

از عباس افندی شنیدم که ابوالقاسم همدانی بود و از سلیمانیة
خواهش بهاءالله رفت بهمدان و خانه و مایملک خود را فروخته آمد بهمدان
ولی در آن حوالی چون دانسته شده بود که هزار تومان نقد همراه
او را کشتند .

وقت دیگر گفت میخواستند با ابوالقاسم و نقدینه اش بمصر
و عمل اکسیرا حمر را تمام نمایند این بود که عمر ابوالقاسم سر آمده و وقت
وقت دیگر گفت خبر قتل ابوالقاسم در جریده بغداد درج شد
اینکه ابوالقاسم نام همدانی نقدینه همراه داشته و در صحرای
سلیمانیة سرش بریده شده و نقدینه او برده شده و قاتلش معلوم نشده و
گفت از خبر قتل ابوالقاسم ما فهمیدیم که بهاءالله در کردستان است
از بهائیان برگشته میگفت از مجموع این اقوال چنین استنباط میگفت
قاتل ابوالقاسم همان کسی بوده که دیک اکسیر برایش بر سر اجاق
و آن ابله را فریب داده که برو دارائی خود را نقد کرده بیاید و چون آن
برای خوردن پولش او را بصحرا برده کشت . و گر نه معنی ندارد که
عبدالبهاء بگوید قرار بود با نقدینه اش همراه جمال مبارک بمصر
در حالتیکه وقت دیگر میگفت قبل از وصول جمال مبارک (بهاء) با
ابوالقاسم کشته شد و نقدینه اش مسروق گشت و از آن طرف پروفیسور

شد قتل را بنام مرك تحویل دهند چه اغلب اسناد تاریخی را بروفسور
رج می کنند که از بهائیان گرفته است و چون نظیر این قتلها بسیار از
روسرانش سر زده (چنانکه بزودی خواهید خواند) لذا اینهم عجب
بلکه مؤیدات کثیره دارد که بقول آن بهائی قاتل ابوالقاسم خود
بوده لا غیر.

بروفسور در صفحه ۱۰ مینویسد آقا سید اسمعیل زواره در سنه
۱۱ یگروز نزدیک ظهر بیرون شهر بغداد در راهی که سمت کاظمین
رفته خود را انتحار نمود (تذیل) بین بهائیان شایع است که او از
مبارك استدعا کرد که غرفه از نور حقیقی جمال خود را باو نشان
فرمودند طاقست نداری چون اصرار کرد باو نمودند و طاقست نیاورده
را انتحار کرد:

بعضی زود چنین فهمیده اند که سید اسماعیل بیچاره را هم کشته اند
از قتلش اینگونه القاءات از طرف بهاء و اطرافیانش بگوسفندان
ش شده و علت قتل او همانا بیداری او بوده که چندین امر نامشروع در
خانواده دیده و چندین اشتباه مشاهده نموده و خواسته است از ایشان
مع و بکاظمین برای توبه برود حضرات هوای کار را فهمیده از قفایش
در بیرون بغداد کارش را ساخته اند و شاهد این مقصود دو چیز است یکی
بر چنین حرف مزخرفی که از طاقست نور مبارك را نداشته چه در امر
ما خود دیده و تجربه کرده ایم که هر جا خرقی واقع شده و انضاحی
داده برای پوشیدن مطلب کاملاً عکس العمل آنرا جلوه داده برگشته
ناکار و دیوانه از قلب ایشانرا دیوانه از انجذاب و اشتباه را معجزه و
را شهید قلم داد کرده اند و شاهد دوم اختلاف در محل قتل و نوع قتل
که در تاریخ بقید دروازه و راه کاظمین مقیدی مشهور است و در انواه
یادداشت های کتبی بهائیان درب خانه بهاء را محل وقوع قتل انتشار
اند زیرا اگر طاقست نور نداشت بایست فوری منصعق شود و معنی نداشت
تا بیرون بغداد بحال خود باشد و آنجا از دست برود.

بروفسور در صفحه ۱۱ مینویسد ژنرال قونسول دولت انگلیس مقیم
(کلنل آرنولد برو کمبال) باب مراد و مکاتبه را با بهاء الله باز نموده
بهاء الله تبعیت دولت انگلیس را قبول و در تحت حفاظت آن دولت در آید
ال قونسول بدو گفت در صورتیکه مایل باقامت در انگلستان نهائید

میتوانید بهند بروید که يك مملکت شرقی و مطابق مذاق شما خواهد بود.
در صفحه ۵۲ بروفسور براون مینویسد که سید محمد عباس
رضافلی تفرشی و خواهرش شروع بضدیت با بهاءالله نموده و بواسطه
بهاءالله راجع کرده رساله های متعدد بطور کیه بین مردم منتشر
پائیان مقیم عکا برای اینکه سید محمد و میرزا رضافلی را از میان
بعد از مذاکره و مشاوره زیاد نصیر بغدادی را که حاجی عباس نامند
از بیروت احضار کردند که سید را بقتل رساند ولی بعداً از این خیال
گردیده اند (حاجی عباس که نام اصلی او نصیر و از زردهای مشهور و
معروف بغداد بوده میر غضب بهاء و مطیع عبدالیهاء بوده چه در باب
بغداد که عبدالیهاء عباس درستی بین پانزده تا نوزده بوده این
که مردی چهل ساله بوده کاملاً تبلیغ کرده بوده است و خود بهائیان
میگفتند نصیر (یا حاجی عباس) عاشق سرکار آقا بود و او چندین بار
خاطر آقا مرتکب شده هر موقع که مخالفی داخلی پیدا میکرد
میدادند اولین قتلی که این نصیر عرب مرتکب شد قتل ملا رحیم
برادر زن سید باب بود در کربلا چه او مردی مطلع بود و بسبب این
حوادث ابتدا زیر بار ریاست میرزا حسینعلی رفته قیام او را برخلاف
باب معرفی میکرد لهذا نصیر را برای کشتن او بکربلا فرستادند و
در صفحه ۲۲۰ از کتاب بروفسور براون مذکور است و اینکه در
سید محمد منصور شدند تا این بوده است که بکلی منصور شده اند
بعداً خواهیم فهمید که چگونه او و رفقایش را کشته اند منتها قتل آقا
عباس یا نصیر و اگذار نشده و شاید سببش این باشد که طلب کرد
بیروت طبعاً اشتهاری یافته و ممکن دیده اند که قضیه مستور نماید
و امر خاص کرده کار را بکسان دیگر واگذار نموده اند) نقشه دوم
آن بیچاره ها کشیده شد بطوری که بروفسور براون در صفحه ۵۴
آقا محمد ابراهیم کاشانی بهاءالله گفت که ما جمعیتی برای قتل

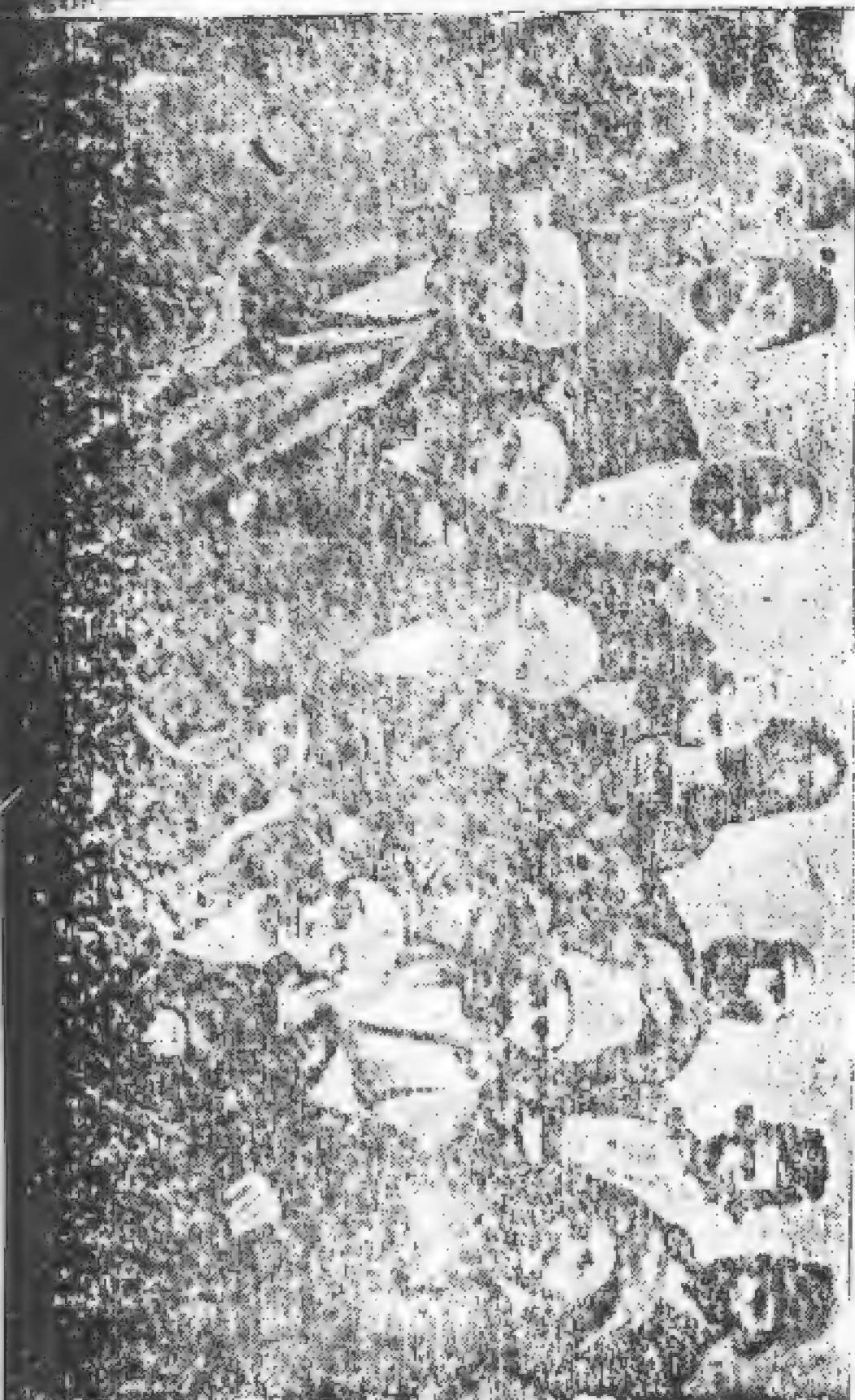
(۱) راجع به مراده باقناصول خارجه خود عباس افندی هم
عبدیه اقرار بلکه افکار کرده منتهی بلعنی مخصوص و آن
مفروضات عبدالیهاء این قضیه مذکور است و اطلاعات و نظریات
در این موضوع و کلیه تشبیهات بهاء و بهائیان بخارجیان در ملاحظه
شده و میشود.

دادیم ولی ظاهراً بهاء الله او را منع از این کار نمود و نقشه سوم
منتهی شده بدین طریق است .

در صفحه ۵۵ مینویسد اسامی اشخاصیکه در قتل سید توطه کرده
اینقرار است استاد عبدالکریم خراط - استاد محمد علی سلمانی
- استاد احمد و شیره زاده اش میرزا حسین نجار کاشانی و آقا
ابراهیم کاشانی و میرزا جعفر یزدی و آقا حسین کاشانی طباطبائی
در روز ۱۲ ذیحجه ۱۲۸۸ طرف بعد از ظهر بمنزل مخالفین
سید محمد و آقا جان کج کلاه و میرزا قلی را بقتل رسانیدند
و فکا پس از اطلاع از قضیه تمام بهائیان مقیم عکا و هفت نفر فوق الذکر
به بهاء الله و پسرانش عباس و محمد علی افندی و میرزا محمد قلی
بهاء (و آقا جان کاشانی ملقب بخادم الله را چهار ساعت از شب
گرفته بداره حکومتی جلب و بهاء را با دو پسر و یک برادرش از
حکومتی تبعید نموده بهاء و محمد علی افندی را در شاهوردی خان
افندی را در بندر و میرزا محمد قلی را در جای دیگر حبس کردند
نام الله و سایر اصحاب را در محبس سخت زنجیر کردند و محلی
بشرف به بندر و نزدیک منزل باور توپخانه بود جهت بهاء الله و
ش تعیین نموده پس از سه روز ایشانرا برای استنطاق حاضر کردند
در ۵۷ مینویسد مدت حبس اصحاب در محبس حکومتی ۶ روز بوده
هفتم هفت نفر قاتل را به بندر و مابقی را که ۲۶ نفر بودند بشاه
خان فرستاده حبس آنان شش ماه و شش روز بطول انجامید هفت
نفر محکوم شدند بحبسهای طولانی چند نفرشان هفت سال و مابقی
مال محبوس شدند .

گزاره ذیل صورت اغلب از قاتلین و محرکین حتی برادر میرزا
مقتول را نشان میدهد و اسامی آنان مطابق نمره های ذیل است
این عکسهای تاریخی است

۱ - عباس افندی پسر بهاء ۲ - میرزا محمد قلی برادر بهاء ۳ -
مهدی اسم الله رئیس المبلغین بهاء که عاقبت برگشته وردیه هم نوشته
میرزا محمد علی پسر بهاء (غصن اکبر) ۵ - میرزا ضیاء الله پسر
این دو نفر با عباس افندی مخالفت کرده اند ۶ - میرزا مهدی
کابر پسر بهاء ۷ - میرزا جواد قزوینی صاحب تاریخ ۸ - محمد

تباکو فروش اصفهانی از صحابه بهاء ۹ - برادر میرزا رضا قلی
 ل نفرشی ۱۰ - تبیل زرندی شاعر بهاء ۱۱ - میرزا آقاخان خادم الله
 بهاء ۱۲ - مشکین قلم اصفهانی خوشنویس بهاء ۱۳ - حاجی سیاح
 ۱۴ - آقا حسین آشچی طبایح بهاء ۱۵ - عبدالغفار گوسفند بهاء
 خود را در ادرنه بدریا افکند

تذییل

پوشیده نماید که این تاریخ را میرزا جواد قزوینی که از جان نثاران
 بود و عکسش در گراور فوقست بیرون داده و اگر چه او بعد
 از بهاء از اطاعت عباس بیرون رفت ولی در آنروز که این تاریخ
 بیرون داده در عهد اصحاب ثابت قدم بوده و بدین واسطه
 وی از حقایق از قلم انداخته و آبرو مندانه تاریخ را تحویل داده و
 هم مورد غضب حضرات شده زیرا مایل بودند که اینگونه تواریخ
 نشود و بیرون فراموش گردد چنانکه یکی از مسائلی که تولید نقار
 من (آواره) و رؤسای بهائی کرد همین بود که این قضیه را با بسیاری
 نمایای دیگر از کتاب تاریخ من موسوم بکواکب الدریه حذف نموده
 کتاب را از اعتباری که نزد خودم داشت ساقط نمودند با وجود این
 ی قصه قتل آن چند نفر مشهور و روشن است که احدی از بهائیان بی
 ع نمانده و اگر چه سر و دست شکسته هم باشد يك بیولائی از این
 جنایت شمار را میشناسد منتهی همه را حبل بصلحت و حکمت و
 ان امثال آن نموده اند و چنانکه مکرر اشاره شد جنایات بهاء و پسرانش
 بیش از اینهاست و راجع بهمین سه نفر هم بطور حتم خود عباس
 شریک بلکه پیشقدم در قتل بوده و فرمان از طرف پدرش صادر شده حتی
 ایل استدلال میکردند که سید محمد را خود عباس افندی کشته است و باین
 طرز مسیح و سید محمد دجال است چه در اخبار اسلامی است که دجال بشمیر
 کشته خواهد شد بعد که دیدند این استدلال موجب افتضاح است مسکوت
 شدند و بغیر از این سه نفر دو نفر دیگر محمود خان و رفیقش را هم در
 دیگر در همان عکا بطور مخفی کشته در پایه دیوار خان (کاروانسرا)
 شان را مخفی کرده اند و پس از چندی دیوار خان خراب شده با خراب
 اند و استخوانهای آن دو مقتول مکشوف و باز سوء ظنی متوجه
 و پدرش شده ولی در آن حادثه دکتري از رفقای قدیم عباس افندی

و حریف ساده و باده و مخصوصاً هم نبرد در تخته نرد او در آنجا بود
 او را پس از القاء لازمه به شهادت برده اند و او گواهی داده که این جسد
 از اثر وباء متاثر است و در انقلاب وبائی که کسی بدفن اجساد نمیرسد
 این حضرات از عسرت و پریشانی واضطراب و بی سامانی این دو جسد و
 را در اینجا مستور داشته اند و حتی از کسان خودشان شنیدم که
 دکتر با آن خصوصیت هزار تومان وجه گرفته برای ادای این شهرت
 و آخر هم پس از چند سال که شهوانش در بزروال بوده بیطاعتی نموده و
 قضیه را نزد یگان خود بار گفته و در اینجا باید متذکر شد که حق
 بهاء اتباع خود را اغنام بخواند و ما بفارسی گوشتندشان بدانیم که
 تحصیل پول چه جانها میکنند و چه سرقهها و اختلاسها می کنند تا
 بدست میآورند آنوقت آن پول را برای اینگونه مصارف همکار میکنند
 و تمام پولها تیکه از اول این امر تا کنون از ایران همکار شده صرف این
 مفاسد شده یا رشوه و برطیل شده برای فلان قاضی و مفتی و فلان
 و گواه و دکتر و متصرف و یا صرف فلان دختر ارمنی و یهودی شده
 بهترین مالی که سعادتمند بوده آن بوده است که در ازای قری و
 عدسیه و بیچی و باغهای رضوان و فردوس (۱) و عمارات مسکونی و
 ذخیره دربانگها داده شده و نه اینست که بهائیان ندانند پول ایران
 برای چه مصرفی بحیفا و عکا میفرستند اگر ندانند همان چند نفر
 آبادی و سنگسری والا سایرین میدانند و از همان آباده و اردستان و
 و نجف آباد هم پیش قدمانشان میدانند و موقعی که کاسه گدایی برای
 زادگان عکا بدست میگیرند صریحاً میگویند سرکار آقا خرجشان
 است از حاکم عکا تا گدایان حیفا توقع دارند و باید بخوردشان
 صدایشان بلند نشود و یکدفعه فکر نمیکنند که چرا انسان باید برای
 دروغ و با روپوشی از فساد خود و اتباع خود را باین خرجها و
 بپردازد ؟ و پول ملت فقیر بدیخت ایران را به آن دسائس
 و بدین وسائل از دست بدهد !

باری برگردیم بموضوع قتل آن پنج نفر و کسان دیگری که
 فدای آمال بیمعنی میرزا عباس و پدرش و برادر و احقادش شده پس
 دانست که فلسفه قتل آن اشخاص این است که هر يك از آنها نعلب
 با بازك دهلی از دور شنیده به خیال نوای بلبل بهیچان آمده
 صدرا گرفته بودند تا آنکه بر گز صدرا نزدیک شده رقیب را بجای حبس

امکان غدا لب دیده طاقت نیاوردند که ساکت نشینند (مانند خودم) هر کدام
 آنان که بدون احتیاط قدم در مخالفت و کشف اسرار ایشان میگذاشتند
 در همان منطقه نفوذ ایشان قلم بدست میگرفتند اینطور بمخصوصه افتاده
 بشمشیر قهر میرزا خدا و خدا زادگان بی وجدای کشته میشدند و بعضی
 مواجبه بامشیر قهر نشدند باین قلم و سفسطه تبلیغی مجروح میگشتند
 عام معاصی و فسوقی که در خود بهاء و بهادران گان بود و سبب تزلزل آن
 شده بود آنرا کتباً و شفاهاً بخودش نسبت داده بود و جنجال سخنان
 را از میان برده و مفقود الاثرش میکردند و اگر احیاناً گاهی بکنفرچون
 و آواره از این دو تیغ بران نجات یافته و تیغ قلمی بران تراز تیغ قلم
 شان در دست گرفتند باز رؤسای مرکز بقره مغالطه و اشتباه کاری
 داشتند حقیقت حال بر اتباع دور از مرکز مبرهن گردد مهاد در گفتن
 است که در گفتن نیست و همه این حقائق در فصول آتی بیان
 افدشد.

بالاخره عباس افندی این رویه را دائماً تعقیب داشت یعنی مخالف
 خود را که در بساط محرم و مجرم شده و اسرار را شناخته و بکشف آن
 مانته بود میکوشید برای افتاء و اعدامش اگر موفق میشد عریضه افتدار
 می میکشید که بدینید (قدرت حق فلانرا بر کمرش زد) |

چنانکه عنقریب این کلمه را از اثر قلم خودش خواهید خواند و اگر
 آن نمیشد بسین و سوف دست میزد و مردم در کلمات خود اندازش
 بود تا از طرفی خودش شاید بلغزد و تصویری برایش پیش آید و بدان
 باز گردد و از طرفی مریدانش از قهر او اندیشه کنند و اگر احیاناً
 ضعیف النفسی از این سین و سوفهای او متزلزل میشد و با احتیاط دامنگیرش
 نفقه مخالفت را کوتاه میکرد عباس افندی باز او را ببساط دوستان
 راه نداده دستور میداد که صورتاً ریشخندش کنید و سرّاً در صدد
 ملالش باشید و اگر هیچ دسیسه در او اثر نمیکرد باز دست از اغراق
 خود برنداشته شاید او با کمال سلامت و عزت در یک شهر زندگی میکرد
 و نفقه شکرانیت بگوش مریدان میزد که به پیشید بچه ذاتی افتاده ؟ گاهی
 «ومن اعرض عن ذکر ربی فان له معیشتة ضنکاً» استشهاد میکرد و گاهی
 بدوش «هر که را بیندازی از خاک بستر» استدلال مینمود و مریدانی
 ز حال و زندگی آن شخص خبر نداشتند این نشریات کذب را وحی

منزل می‌نماداشند و گمان میکردند مثلا آن شخص در کنار خیابان که
می‌کند یا آنکه از شکل خود برگشته یا فرضا خوراج بسر و صورت و
دهانش افتاده و اگر کسی اتفاقاً او را بر مسند عزت جالس دیده انکار
و اضحلال وی را میکرد مورد حمله گوسفندان واقع میشد که تو بهتر
یا سرکار آقا؟ آقا در لوح خبر ذلت و فقر و جنون و بامرک و مرض
داده‌اند تو می‌گوئی او را سالم و با ارجمند و زنده و دانشمند دیده‌ام؟
شخص ناچار میشد که دیده و دانش خود را انکار کند و حتی هرگز
بر خود لعنت فرستد که بدیده‌ام و بدیده‌ام خطا رفته است تا گوسفندان
در گذرند و بدیده قهر بر او ننگرند.

اینک گراور خط عباس افندی را در سه صفحه بنگرید که در قلم
رضا قلی بچه معاذیری ثبت کرده و چه رجزهایی می‌خواند و (آقا)
اوست که در ایام حیات پدرش بدین لقب ملقب شده مراسلات خود را
امضاء میکرد و بین حضرات هم چنانکه قبلاً اشاره کرده‌ایم مشهور است
بهاء میگفته است آقا یکی است و آن غصن اعظم عباس افندی است

نمونه ای از کتب خطی
در این کتابخانه
موجود است
که در این کتابخانه
موجود است

جانب این کتاب به دریاچه
در این کتابخانه
موجود است

در این کتابخانه
موجود است

در این کتابخانه
موجود است

در این کتابخانه
موجود است

در این کتابخانه
موجود است

در این کتابخانه
موجود است

در این کتابخانه
موجود است

تجارتی امور کے لئے ایک ایسی کمیٹی

سید محمد درم و صاحب دارالافتاء حضرت مولانا ابوالکلام آزاد

دین محمد علی صاحبزادہ

بعضی رعدا و آسمان همیشه رعد آخر امیر سجده

رسد که اکثر در این شهر را بخوابانند

بیتہ نورانی کا نذر و کل و اصفہا و سیر

روند و پیشرفت کار

این کتاب در سال ۱۳۰۲ خورشیدی در تهران چاپ شده است.

1. *Chrysomelidae*
 2. *Curculionidae*
 3. *Chrysomelidae*
 4. *Chrysomelidae*
 5. *Chrysomelidae*
 6. *Chrysomelidae*
 7. *Chrysomelidae*
 8. *Chrysomelidae*
 9. *Chrysomelidae*
 10. *Chrysomelidae*
 11. *Chrysomelidae*
 12. *Chrysomelidae*
 13. *Chrysomelidae*
 14. *Chrysomelidae*
 15. *Chrysomelidae*
 16. *Chrysomelidae*
 17. *Chrysomelidae*
 18. *Chrysomelidae*
 19. *Chrysomelidae*
 20. *Chrysomelidae*
 21. *Chrysomelidae*
 22. *Chrysomelidae*
 23. *Chrysomelidae*
 24. *Chrysomelidae*
 25. *Chrysomelidae*
 26. *Chrysomelidae*
 27. *Chrysomelidae*
 28. *Chrysomelidae*
 29. *Chrysomelidae*
 30. *Chrysomelidae*
 31. *Chrysomelidae*
 32. *Chrysomelidae*
 33. *Chrysomelidae*
 34. *Chrysomelidae*
 35. *Chrysomelidae*
 36. *Chrysomelidae*
 37. *Chrysomelidae*
 38. *Chrysomelidae*
 39. *Chrysomelidae*
 40. *Chrysomelidae*
 41. *Chrysomelidae*
 42. *Chrysomelidae*
 43. *Chrysomelidae*
 44. *Chrysomelidae*
 45. *Chrysomelidae*
 46. *Chrysomelidae*
 47. *Chrysomelidae*
 48. *Chrysomelidae*
 49. *Chrysomelidae*
 50. *Chrysomelidae*
 51. *Chrysomelidae*
 52. *Chrysomelidae*
 53. *Chrysomelidae*
 54. *Chrysomelidae*
 55. *Chrysomelidae*
 56. *Chrysomelidae*
 57. *Chrysomelidae*
 58. *Chrysomelidae*
 59. *Chrysomelidae*
 60. *Chrysomelidae*
 61. *Chrysomelidae*
 62. *Chrysomelidae*
 63. *Chrysomelidae*
 64. *Chrysomelidae*
 65. *Chrysomelidae*
 66. *Chrysomelidae*
 67. *Chrysomelidae*
 68. *Chrysomelidae*
 69. *Chrysomelidae*
 70. *Chrysomelidae*
 71. *Chrysomelidae*
 72. *Chrysomelidae*
 73. *Chrysomelidae*
 74. *Chrysomelidae*
 75. *Chrysomelidae*
 76. *Chrysomelidae*
 77. *Chrysomelidae*
 78. *Chrysomelidae*
 79. *Chrysomelidae*
 80. *Chrysomelidae*
 81. *Chrysomelidae*
 82. *Chrysomelidae*
 83. *Chrysomelidae*
 84. *Chrysomelidae*
 85. *Chrysomelidae*
 86. *Chrysomelidae*
 87. *Chrysomelidae*
 88. *Chrysomelidae*
 89. *Chrysomelidae*
 90. *Chrysomelidae*
 91. *Chrysomelidae*
 92. *Chrysomelidae*
 93. *Chrysomelidae*
 94. *Chrysomelidae*
 95. *Chrysomelidae*
 96. *Chrysomelidae*
 97. *Chrysomelidae*
 98. *Chrysomelidae*
 99. *Chrysomelidae*
 100. *Chrysomelidae*

—

...

...

...

...

2

اول در اینجا

—

...

—

...

١٠٠

1

... ..

...

—

10

—

—

10

الحمد لله رب العالمين

19

15

2

100

130

1

WU

خ ط ع ب اس اف ن د ی

معلوم میگفت اینها میخواهند خانه کعبه را و ضریح مبارک حضرت زکریا
و انبیا را محروم کنند و جمیع انبیا را بر اطلال میدانند و سوزند
و از اول نه باب را میباش ختم و نه بایهها را از کمال زدند حال که
اندر ششم تا دهم کتاب باستان بدست می آید و هفتم تراجم
کتاب بیان را از سید محمد گرفته بود در نزد شیخ و علمای
دین نیست به بنسبت با وجود این نوشته ای در حضرات را
در آن نمی بینید و در وقت نیست و تفسیر را بنویسم شاید در آن
تجید در این حرفها را و علم را از حقایق میزنند و این را به طبع می آورند
نه البته به خوب نویسی و این را امید دارم و اسباب حقایق را می نویسم

ک

اکنون ملاحظه فرمائید که (آقا) چگونه در این لوح نقل را آورده
و همه فسوق را میرزا رضاقلی نسبت داده در حالیکه هر شخص عادی
که اگر این سخنان صدق هم بود مجوز قتل او نمیشد آنهم از
کسیکه میگوید دین صلح و سلامت آورده ام در حالیکه خودش در
حق با مثال این اعمال مشغول بوده و حتی از مانند ظلم السلطان دشمنی
نموانده است عمل خود را مستور دارد و در پاریس یا اوهم پیاله نشود
خبر مانند آفتاب روشن است که پس از قتل میرزا رضاقلی تشبیه
سخنان او من از بیت عنکبوت است و در واقع جمله (قدوت الهی بر

کمرش زد) از آن حرفهای مشدیه و حاکی از لوطی بازی است! ندین ساز
و در واقع نوعی از اعتراف است برای عباس اندی در قتل میرزا رضا
و متعیرم که با آن زرنکیها چرا نسبت ازلی بودن را باو نداده چه در
موارد برای اینکه اهل اسلام عصبی نشوند اینگونه مخالفین خود را نسبت
ازلی بودن مستوجب اینگونه ابتذالها وانمود میکرد بلکه افتخار میکرد
که من پدرم را واداشتم که باعدویم ازل تفریق نماید چه فصل بهتر بود
بیشتر وسیله دست ما میشد که از طرفی دوستان را بغیرت آوردیم و در
لطیفه ایست که اساساً يك آدم زشت بدگل هم همین که رقیبی توانست
کند بیشتر ممکن است جلب مشتری نماید و از طرفی هم وسیله باشد
تهدید مردم که هر که را خواستند از در مخالفت مغلوب کرده از مغلوب
او ابراز قدرت کنند و رجز بخوانند ممکن باشد بویژه اینکه عباس و پدر
مغلوبیت یکنفر مسیحی یا مسلم را نمیتوانستند برخ مریدان خود بکشند
ولی مغلوبیت یکنفر بایی ازلی یا ناقض را خوب میتوانستند برخ اغنام کنند
ایشانرا مرعوب و خود را محبوب ایشان سازند چنانکه ساختند و سرانجام
مهمشان همین بوده و هست لاغیر خلاصه این بود فلسفه قتل امسال سید محمد
اصفهانى و میرزا رضا قلی و محمودخان و آقا جان کج کلاه و هر کس دیگر
که در تواریح ثبت شده یا از قلم افتاده این بهاء و بستگانش همان کسانی
که مردم را بقلمه طهرسی تحریک کرده در دوره باب با دوات طرف میکردند
و نقشه حکومت و سلطنت جدید میکشیدند و بکشتن زن و بچه مردم بطور
مخفی و آشکار زهر چشم از مردم میگرفتند و چون ناصرالدین شاه با آن
ضمفی که در آنروز متوجه دولت بود ایشانرا مقاومت کرده قلع و قمع ساخت
نمیدادند بقیه و غلبه هر قدر هم دولت ضعیف باشد نمیتواند بجائی
آنوقت مظلوم شدند و باین تن در دادند که فقط با تبلیغات مذهبی در
ریشه مردمان نادران پیخبر تصرف کرده به عنوان صلح خواهی و دعوت
عالم انسانی و امثال آن خود را از سوءظن دولت و ملت نجات داده مال
بگیرند و بخورند و عیش کنند و ضمناً هر جا گوش شنوائی از بیگانگان
بر علیه ایرانی تبلیغاتی کرده چنان وانمود نمایند که گو با ایشان خارق او
و دیگران مستغرق در آن در حالتیکه اوهامی که ایشان القاء مینمایند
هزار درجه از اوهام سایر ملل ضعیف تر است (این سخن بگذاشتن
دگر) و چون کسی یافت میشد که با فکر ایشان همراهی نکرده

کافی براغراض درونی ایشان قیام بر مخالفت میکرد همان بیرحمیهای
 از باب را از سر میگرفتند نهایت بطور مخفی و شاید کسی بگوید پس
 آنو و نیکو و صالح زنده آید ؟ جواب اینکه ما هر يك در گوشه افتاده ایم
 از دسترس ایشان بیرونیم و عرب گفته است (اذا لم تجدنی کم تجدنی)
 پس آنرا که نه بینی ای صنم چند زنی ؟ و بلاوه وقتی آنها بیدار شدند
 ماکر خود را کرده و ندای خویش را گوشزد قسمت عمده از ممالك اسلامی
 رده بودیم والا در ابتداء که من تنها بودم و هنوز ندایم عالمگیر نشده
 چندین دفعه مامور بر قتل من گذاشتند و بیداری من آنها را مایوس ساخت
 این پیغمبر میدانند که دیگر نتیجه ندارد حتی از بایبهای آباده پیغام
 نقل روحانی طهران رسیده که اگر شما مرد این کار نیستید مازنی را
 نسیم تا آواره را بکشد و باز در محفل طهران محمد کاشانی که از براق
 نمای نایب حسین بود و من خود او را نجات داده کمک کردم تادر مدرسه
 بیت معلم شد گفته بود کشتن آواره کار سهلی است و دکتر یونس خان از
 سخن غضبناك شده و بایبناك گشته بود و خواسته بود از محفل استعفاء
 و باز مردی که در لباس نظام است نقل قولی کرده گوش زدم نمود که
 باین گفته اند ما میتوانیم زنی را بر قتل آواره برانگیریم و در واقع باین
 من تهدیدم میکرد که هر چه میدانم نگویم و هنوز هم نگفته ام مگر آنکه کی
 آنها را پس حیات من و نیکو و صالح و شهاب و کسروی و بارهبر و صبحی
 شامی و شرقیان یا غربیان و شهید زاده یا سقیه زاده و یزدی یا یزدانی و
 طائی و جسمانی و صدها برگشته آشکار و نهانی دلیل بر حسن فطرت یا
 بر عقیدت کارکنان بهائی نیست بلکه بر حسن اراده دولت کنونی و بیداری
 و عقب رفتگی سیاست و قدرت بهائی است لا غیر اکنون مراجعه کنیم
 آنکه مورخ پروفیسور گفته و او هم نوشته است که بهاء الله اجازه قتل سید
 را داد این یکی از مواضعی است که مورخ با قلم احتیاط تاریخ را ضبط
 رده والا همه کوسفندان بهاء میگویند که بهاء الله لوح قهریه صادر کرد
 (این اسیاف انتقامك یا قهار العالمین) و احباب دانستند که کشتن آن
 خاص لازم است و یکی از قاتلین استاد محمد علی سلمانی را من خود ۲۱
 لیل در عشق آباد دیدم و شرح حبس چندین ساله خود را برایم گفت و
 آن وقتیکه تصمیم بر قتل آن مخالفین گرفتم من از چهار مبارک (بهاء)
 را خواستم با تیمم و شوی فرمودند اگر اجازه ندهم چه میکنی عرض

Missing page

Missing page

و خواهران دو مادری خود را از دارائی و از ارث پدر محروم ساخت
نیز مینویسد که شش سال بعد از فوت بهاءالله ضیاءالله افندی پسر بهاء
شد و برای هواخوری از عکا بحیفا رفت و بر مرضش افزوده شد و بیک
اعضای فامیلش (برای خوش آمد عباس افندی) بدیدن او نیامدند تا آن
امارات مرگدر او پدید شد بعد از ظهر ۱۴ جمادی الثانی ۱۳۱۶ هجری
عباس افندی چند دقیقه بر سر بالین او آمده فوری مراجعت کرد (در وقت
این آمدن هم دو معنی داشت یکی سرزنش و اظهار مسرت از مرگ برادر
چنانکه بکرات در مجالس احباب مسرت قلب خود را ابراز میداشت و
سد راه ایراد خلق و تظاهر بحسن اخلاق) و روز بعدش هم عباس تا نزد
دروازه عکا آمده فوری پیاغ بهجی رفت و برای تدفین ضیاءالله حاضر شد
احدی از فامیل و تابعین را هم بحضور اجازه نداده و کسی حاضر نشد
در صفحه ۸۶ مینویسد والدین و برادران عیال ضیاءالله از متابعین بهاء
افندی بودند لهذا بعد از فوت ضیاءالله عباس ایشان را طلبیده تقاضا کرد
که عیال ضیاءالله را بار تخصیص دهند ولی عیال ضیاءالله پس از مرگ
شوهرش بسیار متأثر و بر عقیده شوهر میزیست عباس برادران و پسر
مادر آن زن را از برای تقاضای ملاقات نزد آن زن فرستاد پس از ملاقات
شروع بصحبت و مذاکره نموده صحبت کنان او را بسمت درب منزل پس
بردند و غفلتاً او را گرفته باسر و پای برهنه بطرف عراقه که قبلاً برای او
کار مهیا شده بود کشیدند وزن عباس افندی هم حاضر بود و حتی بعضی
اتباع را که محرمیت با آن زن نداشته تحریک بر کمک مینمود و آن زن
بیچاره استثنائاً و لایحه میکرد و در آن موقع محمدعلی و بدیع الله پسران
در آنجا حضور نداشتند مگر خادم الله و یک عده از اتباع محمدعلی اند
که ایشان را موحدین میگفتند در آن میانه میرزا جواد قزوینی و عده دینی
که بمکان مقدس میرفتند (مقصود قبر بهاء است که تبعه محمدعلی آنرا بمکان
مقدس و تبعه عباس آنرا روضه مبارک میخوانند) از قضیه مطلع شده زن
ضیاءالله را از دست آنان خلاص کردند و عباس افندی پس از آنکه پسران
آن زن و حیلۀ خود کامیاب نگردیده باتباع خود دستور داد که قضیه را تکلیف
نمایند و حتی بهاجی میرزا حسن خراسانی مقیم مصر دستور داد که
تبعه و قضیه را تکذیب نماید

(تذیل) زن ضیاء الله (۱) دختر شیخ کاظم قزوینی معروف به سمندر
که هنوز هم زنده است و برادر بزرگش میرزا طراز سمندر زاده
که تمام این واقعه را با شرح و بسط بیشتری بکرات برای نگارنده در
یکه در کاشان کوچک ابدال میرزا علی اکبر رفسنجانی بود و میخواست
شود نقل کرد و حتی در منزل خودش هم در قزوین بار دیگر نقل نمود
در دیگرش غلامعلی داماد آقا علی ارباب مقیم رشت عین این قضیه
رشت حکایت کرد و در طهران برادر دیگرش سمندر اف که دختر
را بیهودیهای همدان داده نقل نمود و اساساً این طایفه که گل سر
بلان امروزه همان میرزا طراز و میرزا منیر نبیل زاده است از محارم
بهاء و عبدالبهاء بوده و هستند و اگر بغض مخصوصی نسبت به اسلام
نداشند حبی هم ندارند (انتهی)

قدم سیزدهم

از سالن باطاق بهاء یا بتکده اهل بهاء

در این سفر ثانی که قدمهای مفید در حیفا و عکا برداشته شده چون
مدت اقامت نگارنده در جوار آقا بود و بایستی هر روزی رازی آشکار
در یکی از روزها که لاشه تبلیغ عبدالبهاء گرم شد و تعریف از پدر
نیک کرد یکدفعه گفت افسوس که در ایام مبارک نیامدید تا آن جمال
را زیارت کنید هر کس در آن ایام می آمد محتاج به هیچ دلیلی و برهانی
نیابکنظر به جمال مبارک دل از دست میداد! یا اینکه جا داشت عرض
بس چرا در همه عمر بکنفر از اهالی این حدود را منجذب به جمال
نفرمود؟ و تنها جذبه جمالش برای اغنامی بود که از ابتداء او را
بزر کرده سپس بدین مرتبه روحانیش میفرستادند! ولی بدیهی است
چنین چسارنی در آن محضر انور از کفر سه پهلوی بدتر بود لذا موقع
شمرده عرض کردم اگر از زیارت جمال مبارک محروم شدم اولاً
از این فرع منشعب از آن اصل دوحه نورا و سدره منتهی ناگزیم؟ و
بهر و اثری که در اصل مکنون باشد از فرع مشهود گردد (یعنی سالی
یکوست از بهارش پیداست) ثانیاً شنیده ام تمثال هندی گوناگون از
ضیاء الله بر بهاء الله همانست که عکس طغولایت او در گراور صفحه
الرج است.

آن مولای خنون (همچون بوقلمون) موجود است و بدیهی است بنده را
بزیارت آنها نائل خواهید فرمود از لطف این جواب رنگ آن چنان
چنان بر افروخته شد که گفتی بشارت الحاق کوسفندی جدید به جم اغنام
رسید و فوری در خواست مذکور را پذیرفته چون چند دفعه دیگر هم آن
درخواست شده بود و بطوریکه در فلسفه سوم نیکو در آداب زیارت عکس
درج شده همه را بوعده و نوید و مژده و بشارت امروز و فردا و اشارت
مناجات و دعا گذشته بود دیگر در این دفعه تیر دعا به هدف اجابت رسید
آقا از جلو و بنده از عقب با همان آدابی که در فلسفه ذکر شده از سالون
بسمت اطلاق بهاء یا بشکده اهل بهاء رهسپار شدیم. امامن برخلاف
آقا و آنچه در فلسفه بدان اشاره شده نظر از نظر بازی بر نداشتیم و با چشم
و گوش باز تمام قابهای عکس را از سیاه قلم و فتوغراف مطالعه کردم حتی
ساختمان هر يك از قابها را در نظر دارم که کدام مثبت و کدام مرصع و
کدام مذهب و کدام ملمع بود و در نتیجه چندین هزار تومان از دستم
این اغنام بی خبر بیچاره بلکه از دسترنج این ملت بدبخت ایران
کوسفندان بهاء بقوة حیل و تقلب و اختلاس بدست آورده و قبلاً آشکار و این
از ترس اداره جواز بطور قاچاق و مخفی بدانجا میفرستد خرج قلاب
عکسها شده برای اینکه نظر اغنام را جلب و زمام اختیار را از ایشان
حلب سازد و آنان را بگریه و جذب در اندازد و ولی از همه عجیب
یا ناانجیبتر عکس سیاه قلم عربات بهاست که در میان آن عکسها
موجود است !!

عربان بازی یعنی چه؟

مدتها میشنیدم که حضرت بهاءالله در معناه عربها قبل از تیل
خدائی بمبرز را حسینعلی عربان باز معروف بوده و تا چندی معنی این
را ندانسته عمل بر پاوه گوئی مردم میکردم تا آنکه از کثرت اشاعه در
خویش و بیگانه از آشنایان بدین بساط یقین شد که يك همچو اشارتی
آن وجود بیمانند ! بوده لذا در حدود تحقیق بودم که سر این اشاعت و این
یکوقت در بین خودشان شنیدم که ایشان با قره العین بحمام رفته اند و بگویند
هم سخن از قلی نوکر قره العین رفت که او در سفر بدشت مرخص شد
برگشته و بقیه عمر را بسجده و دعا و توبه پرداخته پس از تحقیقات

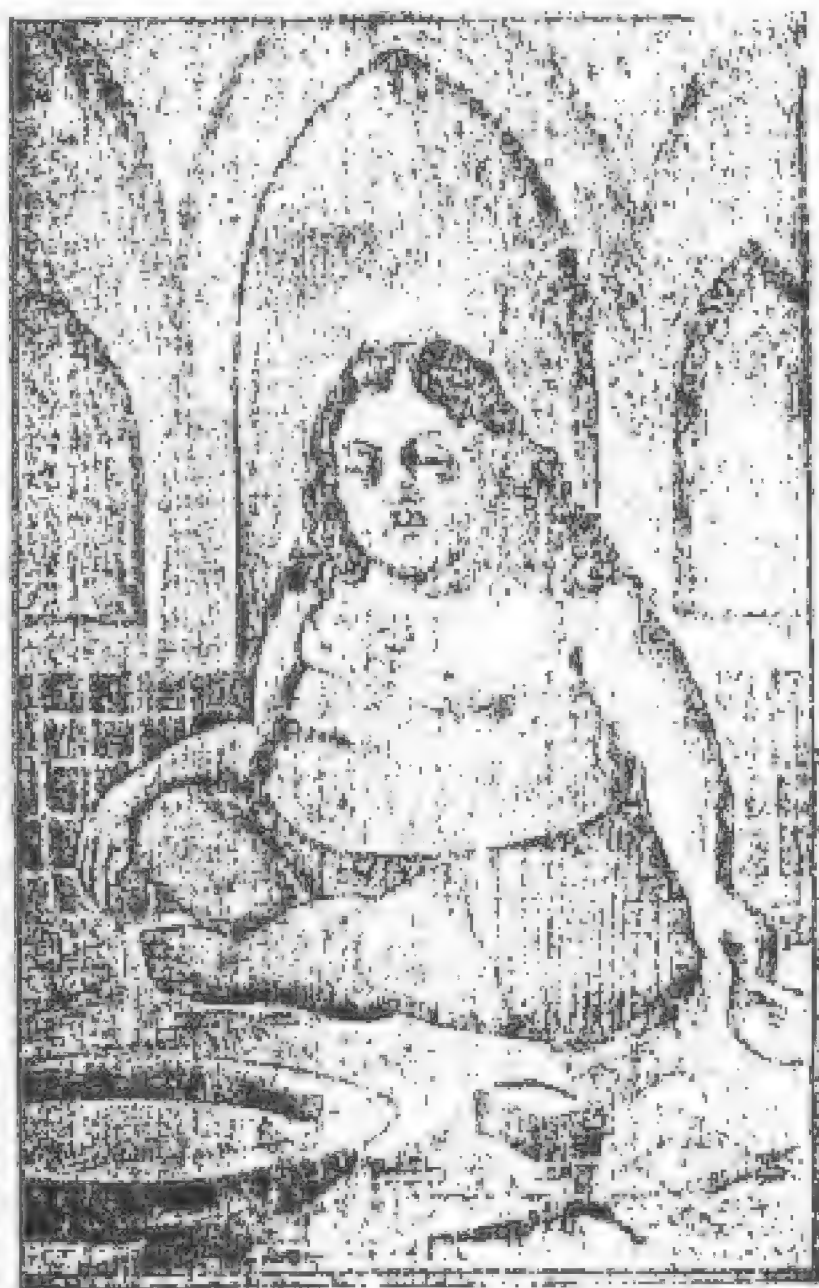
طه که باز گشت او بر سر قضیه حمام بوده که قره العین او را بهامیرزا حسینعلی
به بر سر لباس خود در میاتو نشانده و خویش وارد حمام شده ولی هنگام
خروج از حمام میرزا را با قطیفه بدرون طلبیده و قلی همچنان مستحفظ
لباس و جامدار خانم بوده مگر اینکه ورود میرزا به حمام طولانی شده و مدت
آن خیلی بیش از اعطای قطیفه بلکه درخور ادای چندین لطیفه بوده
و این دو قلی رو بر تافته و به معاودت و رجوع شتافته و این معنی را هم از باره
مطالب تاریخی ما در کتاب کوا کبالدربه میتوان یافت هم شرح حمام
قره العین در نسخ التواریخ و بعضی دیگر از تواریخ مؤلفه در آن عصر بکما
بیش درج است .

هم بتقریبی در لوحی که از قلم عبدالبهاء بنام منیره خانم ایادی دختر
ماح ملاعلی اکبر شهیر زادی صادر شده فهمیده میشود زیرا در ایامی که
منیره خانم علمدار حریت نسوان بهائی شده بود و خیلی حرفها را جمع باو
در نقای حریت طلبش درالسنه وافواه افتاده بود با اینکه عبدالبهاء خودش
او را اجازه بتأسیس انجمن حریت داده بود بطوریکه شاید بعداً شرح آن
انگاریم معینا بمنیره نوشت آنچه را که خلاصه اش اینست - پرده دری
کنید و بطور حکمت و تقیه و احتیاط رفتار نمائید زیرا يك بی احتیاطی
قره العین در سفر بدشت ملاحظه نمودید که چه مفاسدی بهار آورد ؟ !

باری گفتگو بر سر حمام و کلمه عربیان باز بود که این معنی فقط در
آن شبکه اهل بهاء حل شد که دیدم از جمله عکسها عکس سیاه قلمی است
که برای بهاء کشیده شده درحالتیکه عربیان در حمام مشغول غسل و غسل
است ! هر چند هنر نقاشی در آن بکار رفته و از قرط نازك کاری و تصنیع
باین زیادی بین عکس سیاه قلم و فتوغرافی او که در فلسفه نیکو درج است پیدا شده
و انهم آن مطلب مهم نیست بلکه این قضیه مهم است که آقای عربیان
برای چه اصول و برای چه منظوری این کار را کرده ؟ پس از آنکه کنج
تریهای زیاد بجل آمد معلوم شد که گذشته از جنبه خود نمائی و نوابای
مذهبه فاسقانه تنظیم آن سیاه قلم برای روسفید شدن او از انهام آلودگی
نم و مو بوده ! و شرح آن اینست که آقا محمد حسن خادم مسافر خانه هر
یک سخن از ازل بمیان آمد گفت هر کس بعکس او نظر کند می بیند که
در خرس پریشم لایق مقام الوهیت نیست و باز از قدمای دیگر همچون
آقا احمد یزدی داماد افندی و کسان دیگر می شنیدم که میرزا محمد علی

غصن اکبر بدنش همچون عیش ازل پریشم است و همین برهان بطلان
از این مقدمات این نتیجه حاصل شد که چون جمال مبارک بها را می
که باین عریان در حمام نشسته اند و یک مو بر بدن مبارک نیست
هیكل حق این هیكل مقدس است ؟

وای عجب در این است که این دلیل هم علیل در آمده زیرا پیش
حمامی و سلمانی عاقل حقیقت قضیه بدین گونه که مورد استدلال است
و بین ازل و بهاء و غصن اکبر و عبدالهها فرقی در تناسب بدن و

کپیه سیاه قلم بهاء الله
در جوانی

ت و کثرت پشم بچشم اغیار نیامده مگر اینکه بگوئیم محسنات این
ظهور تمامش اختصاص باحباب دارد و دیده بیگانگان آن محسنات
انسی بیند که گفته اند (وعین الرضا عن کل عیب کليلة .)

خلاصه ما از انتظار بیرون آمدیم و برای اینکه قارئین کتاب هم از
انتظار بیرون آیند این مقاله را بدینگونه ختم می نمایم که عقیده مقربین و
عالم امر بهاء که زیارت عکسهای ایشان فائز آمده و بدیگران بشارت
آرا سوغات داده اند اینست که هیکل خدا باید چنین باشد که درسیاه قلم
نیل دیده میشود نه آنگونه که درعکس ازل دیده شد :

قدم چهاردهم

از بیتخانه بهاء تاخاوتخانه دروز

در ایام اقامت حیفای شیخ طریقه دروزیه که مصریان آنان را حشاش-
الذاهب خوانده اند بایسرش از بیروت بهیفای آمدند چون بیلاق آن حدود
دروعه ابوسنان است و آن مزرعه مرکز دروز است و چندی عبدالبهاء در
آن مزرعه صیفیه کرده با مشایخ مذکور بمقاد ذره ذره کاندرا این ارض و
ساست - جنس خود را همچو کاه و کپریاست - انس و الفت گرفته بود این
بود که دوشیخ مذکور بدیدن افندی آمدند ، رسم عبدالبهاء این بود که
معرض ورود یک نفر غیر بهائی هر کس از بهائیان که در حضورش بود مرخصش
نشود بلکه اخیراً اثنام بقسمی خودشان ماهر شده بودند که بدون اشاره
و از مجلس میرفتند و بزم را برای آقا و مهمانهایش خلوت نموده حتی در
آن نزدیکیها نمی ماندند که مبادا يك كلمه از مذاکرات ایشانرا بشنوند و
ازلی در قلبشان حادث گردد ، مگر من از قضیه جاهل یا متجاهل بوده
نکندم در عکا با افندی بودم که خبر رسید مفتی و متصرف و یکی دو صاحب منصب
آن سبابت دوری احباب از حضور آقا برخاسته رفتند مگر نگارنده که
جاهل کرده برخاست و با بیاد کرده مزد ورود حضرات نرو نشست زیرا
بدانستم که مقام من نزد او مهمتر از این است که توقع خروج مرا کرده
باشد هر چند این جلوس سرأ موجب غضب شدید او گردید ولی من بروی
رو گواری خود نیاروده نشستم فقط برای اینکه مریدانش میگفتند لا یمیدانید
انبار که بحضور مبارك مشرف میشوند با چه خضوع و احترامی مشرف
شوند ؛ بلکه آنها مقام آقا را میشناسند و در دل ایمان دارند منتهی ظاهراً
قبه می نمایند و مجتلا برای یاد گرفتن آداب تشریف و ملاحظه خضوع و خشوع

ایشان بود که در مجلس ماندم. آقایان وارد شدند و شروع نمودند بزاج شوخی گاهی عبری و گاهی ترکی. افندی تا اندازه با آنها مواظقت کرد شوخیهای ایشانرا جواب گفته ضمناً فهمانید که هواغبار آلود است و در حین این مرید فضول مائید زیاد روی کرد شراب خواستند تغییر بشرط ظهور نمود نزد طلبیدند حمل بر نبرد در میدان معرفت الله کرد بالاخره چون قهوه حاضر شد و مقصد منهم حاصل شده بود و رویه تشریف و حضور آنکی نفوس را دیده و کاملاً تشخیص دادم که چه نظری با افندی دارند و یکی از آنها در ضمن يك مزاح سنگین دست بحسن مبارك زد و از حضور من رنگش دگرگون شد لذا برخاسته گفتم مرخص میفرمائید افندی از این حسن تربیت که از روی سوء تربیت اولوالعبدی بود بروز نمود بیشهات شاد شد و فوری گفت فی امان الله و من بیرون آمده باطل زیرین رفتم و تا آخر شب صدای ایشان را میشنیدم با آن مقدمه همین شیخ در روز باسرش وارد شدند نگارنده برخاست که از مجلس بروم و فهمید که بچهران آندفعه است که میخواهم بروم و نیز بچهران آندفعه بنشین دلالیت نمود و نشستم در این مجلس شوخی از شرب و نرد و غیره ولی سخنهای بهتری در میان بود که شیخ از مریدان خود میگفت و گفت از مریدان خویش او از بلاد آنان سخن میراند و آقا از بلاغت ایشان چنان مجلس گرم شد که صدای قهقهه بفلک میرسید یکی از حرفهای این بود که ترکی بر ما وارد شد هر مبلفی فرستادیم با هر پیر و استاد نتوانست او را تبلیغ کند آخر ترك آشپزی که از مریدان ما بود آمد و گفت مگر در کتاب خواجه سعدی نخوانده که (شیراز پر کوکا (۱) شیر (۲) لبی پیدا شود ترسم که آشوب لبش برهم زند بگناد را (۳) بچهره اینکه این ترك شعر مذکور را شنید افتاد بسجده و گفت من ایمان آوردم شیخ هم نظیر این حکایت را از مریدان دروژیه خود میگفت آنگاه بمن رسید و بر اثر اصرار شیخ عبری چنین تقریر کردم.

نعم یاسیدی فانی كنت فی اثناء التبلیغ لامر مولای هذا (اشاره به افندی) دایت رجلا فی آران من توابع قاشان اسمه علی اکبر و حرقة الدین وفات له ان الدین یتغیر علی حسب مقتضیات الزمان فان الزمان لا بد ان والدین كذلك - مثلا فی الزمن القديم کان الناس یعتقد ان الارض ساکنه و الله

و زحوا لها حیث ان العلم یثبت حركة الارض حول الشمس فلهذا ثبت
 الدين البهائي حق لا ريب فيه وهو القائم الذي ظهر لهداية الناس و
 نبي به اهالي امريكا لفرط علمهم وتركوا الجابلقا فاندش الدباغ
 الكلام الفارغ وقام بالموسل والصريخ يقول يا قوم انظروا
 فليس غسانه بخرب بيوتنا ويبنى بيتا آخر من حصه وادواته لانه
 الجابلقا وبثبت الامريكا ويرد حركه الشمس وبثبت حركه الارض
 لانه لو كان الامر كذا لزم اننا اذا مننا غربه تنقبط مشرقه واذا تركنا الباب
 لشي شماليا نجده في البكور جنوبيا . فبدلت بالاسنهاء وقلت يا قوم
 نظروا الى البلادة والحقا فقامت الجمعية مستهزآت عليه وهو فر من الميدان
 مستنفره فرت من قسورة - يعني من در ضمن تپلیغی که برای آقا
 کردم (اشاره بمیدان بهاء) شبی در آران کاشان علی اکبر نام دباغی را
 از من آوردند و من باو گفتم دین تابع مقتضیات زمان وقابل تغییر است
 بلکه در زمانهای قدیم میگفتند آفتاب بدور زمین میگردد و در این زمان
 شده است که زمین بدور آفتاب میگردد و این است برهان حقیقت
 بهائی و از اینست که اهالی آمریکا چون عالم اند دین بهائی را قبول
 کرده اند و جابلسا وقائم آنرا منکر شده اند همین که دباغ مذکور این
 مکان پاوه را شنید مندهش شده فریاد بر کشید که به بینید چگونه خانه
 را خراب میکنند و با گچ و مصالح آن خانه برای خود میسازد از یکطرف
 جابلسا را منکر میشود و از یکسو امریکا را معترف است از یک جانب
 حرکت شمس را انکار مینماید و از یکسو حرکت زمین را اقرار دارد
 اگر بنا بود زمین حرکت کند بایستی ما که پا را به غرب کشیده میخواهیم
 به سبب حرکت زمین پای ما به شرق باشد و در پ اطاقی را که شب
 طرف شمال بوده بایستی صبح بطرف جنوبش مشاهده کنیم ؛ چون این
 گفت من زمینه مغالطه بدستم آمده فریاد کشیدم که به بینید بلاد
 که فهمی این آدم که گمان میکند لازمه حرکت زمین آنست که صبح
 از اطاق از شمال به جنوب حرکت کرده باشد همین که این را گفتم همه اهل
 مجلس (با اینکه ابدأ نمیفهمیدند چه گفته شد) رو بدباغ مذکور کرده او
 بالاسنهاء و سخریه گرفتند و آن بیچاره از آن جمع کناره کرده با بفرار
 داشت وصحت اقوال من در میان آن جمع مسلم گشت .
 راستی چون این صحبت را کردم بقدری عباس افندی و شیخ دروز

شنیدند که شاید در سر سر نوعهای دیگر شده باشد و از آن بعد افتاد
در هر مجلس مرا تعریف میکرد که حضرت آقا میرزا عبدالعزیز عالم را
فاضل اند آگاه اند و قس علی هذا و حتی در مسافرتش بطبریا کراراً گفت
من میروم و آقا میرزا عبدالعزیز حضرت آواره بجای من صحبت میکند
مجلس را ترك نکنید و از صحبت ایشان بهره گیرید (شاید بهائیان این
قصة را شنیده اند که میگویند آواره انتظار داشته است که چنانچه
عبدالیهاء شود و چون نشده است کشف الحیل نوشته در حالتیکه من جانشین
اورا بزرگترین نیک عالم انسانیت میدانم) اکنون ملاحظه نمائید که بیان
امر بهائی بر چه آسمان و ریسمانهائی است که هر مبلغی که بهتر بشناسد
آسمان و ریسمان بهم بیافد او مقربتر است اقسامکم بالله ملاحظه نمائید
اولاً حرکت زمین چه دلالت بر حقیقت امر بهاء دارد؟ آری (ماست و دروازه
هر دو می بندند بسته و کبک هر دو میخندند)

ثانیاً - کی اهل آمریکا بر اثر این حرف بهائی شده اند و چگونه
ترك چاپلوسا کرده اند؟

ثالثاً - اگر شخص دباغی نفهمد و جواب یاوه در مقابل حرف بدارد
بگوید چه دلالت بر اثبات مطلب دارد؟ در حالتیکه از سیاق کلام مطلب
است که بیچاره دباغ يك چیزی فهمیده بود و حس کرده بود که سخن از
مغالطه اداء شده منتهی بسبب بی سوادی نمیدانست چگونه مغالطه
جواب گوید و بی علمی سبب شد که خود را مورد استهزاء قرار دهد و
در هر صورت بامدعای بهائیت ربطی نداشت نه سؤال و نه جواب!

رابعاً - مستمعین که باین حرفها لذت ببرند و مبلغ خود را محیط
کائنات انگارند آیا جز گوسفند کلمه بر آنها اطلاق میشود؟

خامساً - افتدی چرا باید اینقدر خشنود شود و صاحب این کلام
مزخرف و متمرد در بیان اینگونه ترهات را عالم و فاضل بخواند و جانشین
خود معرفی نماید اگر اندکی شعور باشد از همین تقریر مختصر از این
تا انتهای بهائیت و رویه مبلغین آن شناخته میشود و درجه علاقه و نوع تسلط
آواره هم (که میگوشد پس چرا مردم را گمراه کرده) معلوم میشود
باری از اصل مقصود دور ماندیم شیخ دروز و پسرش نشستند و گفت
و بر خواستند سپس بر اثر کنجکاری که در طبع نگارنده بود خواستیم
حقیقت مذهب آنها آگاه شوم لذا چند مجلس با او ملاقات کردم ولی هر

خواستم از حقیقت مذهب آنها آگاه شوم ممکن نشد زیرا از صحبت
 ساک نموده در هر سؤالی جواب میداد که روح درزی و بهائی یکی است
 آنکه به بیروت آمده جداً در صدد تحقیق بر آمدم و کتاب (النقط
 الدوائر) که از کتب مهمه دروز است بدست آوردم و دیدم طایفه درزی
 مذهب بکلی مخالف اسلام اند ولی هشتصد سال است که این عقیده را از
 قوم مردم مخفی داشته اند بسبب اینکه اسامی مقدسه پیغمبر و اوصیاء
 آن سرور حتی سلمان و ابوذر را بدو گونه در آن کتاب یاد نموده در بعضی
 مقامات بصلوات و در مقامات دیگر بلعن و دشنام و بالاخره دانسته شد که
 ملوات و درودشان راجع به محمد و علی و سلمانی دیگر است که در بیت
 خودشان مشار بالبنان بوده اند و مواقع دشنام هتاکی به حضرت رسالت و
 اطهار و صحابه کبار است و با وجود این مردم ایشانرا معتقد بقرآن و
 ملام تصور نموده اند و نیز عوائد و رسوم مستهجنه از ایشان اخیراً مشهور
 آرا بکنفر سیاح آلمانی منتشر ساخته که بسی عجب است و آن حکایت
 طوطخانه ایشان است که سه خلوت در درون یکدیگر دارند و شیخ ایشان
 که او را شیخ عقل میگویند میتواند در خلوتخانه سوم هر کس را لایق
 آمد وارد سازد و در آنجا امور غریبه و عبادات مضحکه و بت پرستیهای مخصوصی
 طرح است که چون شرح آنرا شنیدم دیدم حق داشت عبدالبهاء که تا آن
 وجه با شیخ عقل بگانه و معزوم باشد و حق داشت شیخ که در جواب بگوید
 روح بهائی و درزی یکی است . مثلاً در هتل کو کب الصباح از هتل چی پس
 آنکه روزها و شبها از هر درزی صحبت کرده و معزوم شده بودیم شنیدم
 که در خلوتخانه سوم دروز صوری از رؤسای مایس و عربان موجود
 است که مکمل بزر و جواهر شده و مورد سجده و عبادات خواص و محارم
 قرار از فرقه دروز واقع گشته ؛ و برای اینکه تمام سخنها را مامتنکی
 شهادت خودمان نباشد این جمله را از کتاب (جبل الدروز) شاهد قرار
 دهم هر چند نگارنده آن کتاب سنی بوده ولی در تشخیص بهائیت مینویسد
 لعن ان البهائیه منشعبه من الدروزیه والدروزیه من الباطنیه والباطنیه
 الصوفیه الخ . و با اینکه بهائیان بیشتر عقائد خود را مستور میدارند
 هر کسی است که اثری از عکس پرستی حضرات در منازل ایشان ندیده
 اند منتهی عقلاشان بنوعی لطیف و چالاشان قبیح و سخیف .

قدم پانزدهم

همقدمی با خادمه حرم !

در جلدهای اول و دوم خواستم بشرح این قضیه که حاله و رده در
كودك نی سوار یعنی خامه روسیام ماست اشارتی کرده باشم ولی هرگز
در اطرافش فکر کردم دیدم شاهدهی در میان نیست و ممکن است کجای
مسائل منصوبه کتاب خود را انکار کرده بی خبری مردم را غنیمت
مرا بتهمت زنده متهم میدانند و حقگوئی آواره را بدشنام تعبیر میسازند
بیشتر فریادشان بلند شود و مردم دور از کار نیز باور کنند ولی خوشبختانه
در این چند سال یکی از دو سه قضیه ذیل در یزد مطرح شده و از
بیرون آمد لذا باکی نیست که بی خبران در مطالعه این قصه هرگز
کنند چه ذکرش اقلاً مؤید قول ناشره آن در یزد خواهد شد و نزد
عده مطلعین روسفید خواهد گشت و چون قضیه مضحك است و خواننده
محترم نیز ممکن است خسته شده مایل تفریح باشند و بگویند چرا
در این جلد قلم را از لطافت ابدی باز گرفته لذا صورت قضیه را تحت
ذیل قرار میدفیم .

مرد بی ریش وزن ریش دار !

دختری ربابه نام در فیروز آباد مجومرد از قرای یزد در کور
آبیه يك چشمش را کور کرده در اواخر چشم دلش نیز تابع چشم سرگرد
و در بساط بهائی خادمه جانفشانشد یعنی در خانه آقاعلی جورابی
خدمت گشت . آقاعلی جورابی جوانی بود اورسیده و خطش بخوبی
ربابه کور عاشق او شده از فرط عشق باو بهائیت را بدون دلیل
چه دین اینگونه زنان معلوم است و شاید جز همین قسم زنان
در مذهب بهاء نباشد .

مجملاً پس از بهائی شدنش از برکت امر مبارک ریش هم بر
دمیده (گل بود بسپزه نیز آراسته شد) اکنون که معنی مرد بی ریش
ریشدار را دانستید عرض میکنم در بلاوی یزد که آن زن بی ریش
آقاعلی جورابی از وطن خود متواری گشت ربابه نیز مسافر
عکا شد چون جمال بیمنالی داشت از حیث جدری و کوری و سیاه
و نیز بسپزه خطش مزید بر زیباییش شده بود ! در بساط افندی مقول

با اهل حرم دیدند که هر کس آمد ولو جزئی زیبایی داشت آخر ارقیب
 اهل حرم شد (حتی سکنیه خانم عیال شهید !) لهذا این ربابه را باسم خادمه
 رسم مخدومه در حرم سرا پذیرفتند اکنون که بر مقدمات آگاه شدید
 نتیجه را تحت عنوان ذیل دریابید .

شراب شور و رباب کور !

در سفر دوم شیی مرا کسالت و خیرش بحر مسرا رسید ای واویلا
 ایناه حضرت آواره را ضعف مزاج فرا گرفته باید علاج کرد علاج بسیار
 من همه در کار است ولی نگارنده از ترك ذكرش ناچار است این یکی
 ناخنچار است ذكرش رواج بازار است صبح است در مسافر خانه در
 شتر تنبلی آرمیده ام می بینم يك زبیا صتمی مجدر مانند ماه شب بیست و
 شت اما منخسف و سیاه چهره قد چون چنار امامزاده صالح اما کجتر از
 دریش سیاه و سفید چون طناب حمالان بر جمالش دمیده یلان یلان قدم
 نان رو باطاق می آید و شیشه شرابی در دست دارد واویلا این کیست برای
 آمده مگر من چه گناه کرده ام که ملائکه عذاب افتدی مأمورم شده منکه
 سواره همدم حور و قصور بودم ، منکه بظلمان نظری نداشتم اکنون چرا
 تاره دوزخی همدم شده ؟ بالاخره وارد شد خیره خیره نگاهش کردم
 هم بنظرم آشناست . سخن گفت دیدم لهجه یزدی دارد پیشانی فشردم
 کر کردم یادم آمد که ربابه فیروز آبادی است ؟

شم و از وحشت آستین بفشاندم يك دوتلمنكك زدم چو مردم شیدا
 گفتم خانم کیستی از کجا آمده ای که لحن جانگزایت بگو شم آشناست
 هزار عشوه و غمزه گفت یار قدیم ربابه فیروز آبادی . به به - گل گفتی
 ما نیم گل دشت مجور مرد کی آمدی چه میکنی ؟ گفت من چندین سال است
 هم که به مقصودم و ندیم حضرت معبود ! گفتم عجب عجب چه دیدی چه شنیدی ؟
 گو از نجد و از یاران نجد تا درو دیوار را آری بوجد
 دم غنیمت است بیا بنشین صحبت کن - به ریش چه خوبی داری این
 من از کی بر عارضت دمیده .

ای جان می آید از پشم شتر این شتر از خیل سلطان و پس در
 غنایم خجل شد سر بر زیر انداخت اسم شتر شنید یادش از عشوه شتری
 گفت من همان ربابه ام که هر جا میشنیدم شما بر من پیرید سر قدم ساخته
 نزدیم حمد خدا را که پس از ده سال بازتان دیدم و عشق را در عالم

امر از سر گرفتم .

دل من بر سر آن مهر و نشان است که بود

تو مینداز چنین است چنان است که

دیدم دلیر کور را بیشتر میتوان دل بدست آورد خاصه اگر ریش

باشد گفتم نه تنها تو بر سر مهری منم عاشق این چهارم!

بچشم های کج تو که راست میگویی که دل زدیدن روی تو گشته است بر

بوی زلف تو بگو و بگو و بگو ام تغییر

ز دوستی بر بزم صورت و بوی زلف

شیشه را از زیر چادر بیرون آورد که حضرت خانم داده و فرموده

از این دوا بخورید که خاصه سرکار آقا است و برای شما شفا . گرچه

تخصص آن دروغی مکنون بود چه حضرت آقا مشروب بد استعمال نمیکردند

و این شراب بد بود ! چنانکه شیخ و فاکه قدیمترین و محرمترین مبلغ

بود بقول حاجی علی مهاجر در محافل طهران و قزوین گفته بود اطباء

قزوین را برای رعشة دست جمال مبارك تجویز کرده اند . از آن

چندی هر بهائی قزوینی که دسترس یافت صندوق شراب حمل بارش

نمود و ظل الساطات در کاشان در حضور جمعی گفت درباریس شبی

عباس افندی مشروب میخوردیم اسرار قلب خود را گفت و دانستم او

دینی ندارد و البته آن مشروب که باهم خورده اند خوب بوده و این

که ربابه آورد بد بوده ولی شراب شور از دست رباب کور چون از ط

مکالم طویر رسیده است باید گفت شراب ظهور است و موهبت ظهور

علی اکبر رفسنجانی یکی از گناهانش این بود که بر سر سفره خصوصی

العنب از دست آقا نگرفت و همه بر حقیق او تعبیر کردند و آن قضیه

شد که فیض دیگران هم منقطع شده از آن بعد مشروباتی که بنام

از دست آقا توزیع می شد قطع گردید مجعلا آواره چون رفسنجانی

نبود و گفت هر چه از دوست میرسد نیکو است .

سخن بر سر ربابه بود . خادمه حرم است میداند مبلغ هم محترم

و بر اسرار امر محرم است لذا باید هر رازی را گفت و نشاید آنرا باز

لذا روزها آمد رازها آورد تا آنکه روزی دیدمش نفس زنان از کوه

بزیر میآید گمان کردم بزیارت رفته بوده است چه کوه کرمل بقول

بی اقدام انبیاست و بهمان سبب مقام اعلیٰ (قبر دروغی باب) در آن بناء
 آن روز هنوز مشغول بنائی آن بودند دیدم آقا محمد حسن خادم بر من
 من بسته ربابه را صدا زد که کجا رفته بودی؟ گفت عقب فرمان خانم
 (شیره آقا) پرسید چه فرمان؟ گفت یکی از کبوتران حرم بار برداشته
 من علیا فرمودند او را ببرید از سنگ کوه سنگین بارش کنید تا سنگ بار
 در اینك از اثر کلام خانم و از برکت کوه کرمل و مقام اعلیٰ مقصد حاصل
 بمقتضی المرام بر میگرددیم؛ هنوز سخنش پایان نرسیده بود که آقا
 محمد حسن لب بدندان گرفت یعنی آهسته بگو من با حالتی بین شوخی و
 جد گفتم امر مهمی نیست که از من نهان دارید زیرا من صد ها نظیر این
 بابت را در عشق آباد و همدان و طهران شنیده ام نهایت اینکه در آنجا
 طایفه امر بندگان درای مسقط چنین بوده از دست طبیبان یهودی بهائی
 این جا بکشیدن سنگ از کوه (ترویج دین بهر چه مکان اقتضاء کند.)

اما ربابه و یزد

سال گذشته ربابه از ساحت اقدس؛ مرخص شده و یزد وارد گشته
 ابتدا این ربابه کور عامی بخت بسیط با آن ریش و بشم و سر و چشم
 من مورد احترام شده که تا چند ماه رونق بزم و محفل یزدیان بوجود او
 در چه مرثوم است که هر کس از عکا آمد اغنام تا دیری تمام شتون
 تا رادر استماع سخنان او از راست و دروغ حصر میدارند تا آنکه روزی
 مجلسی سخن از دختری رفته که میگویند شکمش از بار عار سنگین است
 بدانش از این کار ننگین ربابه بزبان آمده می گوید چنین امری بکرات
 مرکز امر واقع شده و چنان امر صادر گشته که ذکر شد اکنون در اینجا
 نیست بکشیدن آب از چاه مقصد حاصل خواهد شد چنانکه در طهران
 آن خانم محترم ضمیمه آن مبلغ قزوینی (۱) حاصل شد پس از نشر این
 من محفل روحانی بفضیله آمده ربابه را تکذیب میسازد و این بسیار مضحک
 آن که معمولاً اعضای محافل که بهکا رفته و خبری از مرکز ندارند یا
 باشد در بعضی از محافل يك نفر باخبر است که آن هم نوعاً مغلوب
 کران یا خود نیز چشم و گوش بسته است ولی هر چه مخالفت مذاقشان
 اگر چه فرضاً از مبلغ مطلع سرزند فوری بتکذیب آن میپردازند حتی

اگر در اوحی مطلبی باشد که مخالف فهم و اطلاع و نظر مطلقان هر گاه تعبیر پذیر است بتعبیر و تاویل از مجرای خود خارجش نمی‌گردد. اگر نباشد اوح را در صندوق محفل توقیف کرده می‌گویند صلاح منتشر گردد. یعنی ما از مرکز امر بهتر میدانیم و شاید هم در مواقع چنین باشد؛ مجملآ ربابه مورد تکفیر و انتقاد شد و بازارش و هنوز در صدد است که قصه‌هایی که دایر بین پدر شوقی مصری و عبدالحمید مصری و او باز گفته رفوکاری کند تا دوباره مقرب شود.

قدم شانزدهم

سیر در واادی متشابهات

تمام کتب سماویه و بالاخص قرآن مجید دارای محکمات و متشابهات اند چنانکه در سوره آل عمران میفرماید (هو الذی انزل علیک الذی منه آیات محکمات هن ام الکتاب و اخر متشابهات فاما الذین فی قلوبهم ماز شابه منه (آلایه) محکمات آنانند که معانی آنها متکی بظواهر سماء یعنی آسمان . ارض یعنی زمین . شمس یعنی آفتاب . قمر یعنی چنیت یعنی بهشت . (محل مکافات اعمال نیک) جهنم یعنی دوزخ (مجازات اعمال زشت) الله یعنی خدائی که موجد کائنات است همه بنده مخلوق یعنی آفریده خدا خالق یعنی آفریننده و قس علی هذا این آیه از محکمات است که در همان سوره آل عمران میفرماید کان لیشرا ان یؤتیه الله الکتاب و الحکم و النبوة ثم یقول الناس کونوا لی من دون الله (آلایه)

نباید آن بشری که خدا ویرا کتاب و حکم و نبوت داده باشد بگوید که بندگان باشید مرا بدون خدا! (انتهی)

اگر بهائیان بقرآن معتقد باشند همین يك آیه محکم را قابل هیچگونه تعبیری نیست کافی خواهند شمرد برای بطلان بهائیان او در اغلب کلمات خود خاصه در کلمات مکنونه عربی و فارسی حاج میرزا احمد کرمانی و بسیار دیگر خطاب باغنام خود کرده است (ای بندگان من) و نسبت بندگی خدا را از ایشان برداشته بخود نسبت داده حتی در کلمات مکنونه میگوید ای فرزندان کنیز بیشتر زنان را آن یا امئی (ای کنیز من) خطاب نموده و در آن

ت و الواح دیگر در مواقع کثیره آن با عبادی خطاب کرده (۱)
 اینکه خدا در قرآن در آیه مذکوره تصریح فرموده که اگر
 دارای حکمت و نبوت باشد خطاب (ای بندگان من) نمیکند
 همین يك آیه کافی است برای اینکه بدانیم بهاء دارای نبوت
 حکمت هم نیست و دایل فلسفی آن هم روشن است آنکس که
 برار خلقت آگاه است میداند که انسان اعلی و اجل از آنست
 که انسانی دیگر شود و اسرار کون اعظم از آنست که کسی اظهار
 احتیاج از آن نماید

اما تشابهات آیاتی هستند که معانی آنها پوشیده و محتاج
 و تاویل است و بنص کریمه (لا یعلم تاویمه الا الله و الراسخون
 العلم) عالم بتاویل آنگونه آیات فقط خدا (نه میرزا خدا) و
 بن در علم باید باشد (نه ثابتین بر جهل) و اگر کسی خود را
 در علم شمرد اول باید مقام عصمت و علم خود را ثابت سازد
 و بتاویل پردازد و گرنه لازم آید که هر فاسق جاهل بصرف
 آیات الهیه را که وسیله حفظ حدود و حقوق بشر است مطابق
 رهوای خود تاویل نماید و هرج و مرج و مفسدت تولید شود و
 که معطلی حیات بود بسمی که بادی معات است مبدل گردد •
 این آیات بی شبهه از تشابهات است (یسئل ایان یوم القيمة فاذا
 البصر و خسف القمر و جمع الشمس و القمر یقول الانسان یومئذ
 لفر) ظاهر معنی اینست که سوال میکنند چه زمان است روز قیامت
 آن هنگام است که دیده را برق بزنند و ماه را خسوف فرا گیرد و
 و ماه باهم جمع شوند آنوقت انسان خواهد گفت امروز گریز گاه
 است

ولی باطن این آیات مستور و استعارات آن جز بر اهلیش (خدا
 مخ در علم) هر کسی مکشوف نیست و چندان محل حاجت هم نیست
 بحکمت نزدیکتر است که سر این آیات مستور باشد تا نفع تنذیر
 خبری که نتیجه ارسال رسل و وسیله صیانت مردم است (از اخلاق
 حاصل گردد و از این است که پیروان تشابهات را خدا از اهل زیغه

(۱) انهای زائده که در نمکدان اشاره شده همین (ان)هاست که از
 بهایرون آمده و تماماً غلط و بی معنی است

و ریه شمرده است (مانند بهائیان)

حیال بینیم بها و بهائیات چه کرده و چه گفته اند و خدمتی باخلاق و عقائد بشر کرده اند ؟ از ابتدا بهاء دری از ثواب قبیحه رکیکه بر روی اغنام خود گشوده است که هر قدر به اخلاق از ایشان ظاهر شده و بشود نتیجه آت تاویلات بارده و چون این در باز شد مبلغین او نیز خود را ذیعق برای توسعه آت تاویلات دانسته کتباً و شفاهاً هر چه خواسته اند دامنه آنگونه تغییر تاویلات را وسعت داده

در مرتبه سوم افراد قوم هم هریك بفراخور فهم و استعداد حاشیه بر آن زیاد کرده و کار بجائی کشیده شده است که هر بقال بهائی و هر بچه و کودک و آقا بزرگ و خانم کوچک هم ما مفسر شده و هر مزخرف و لطائلی بزبانش آمده بهم بسافته و تحو امثال و اقران خود داده و چون اکثریت توده را جهال و بی سواد تشکیل میدهند که بر حسب طبیعت بشری هر چه بهوی و هوس از تر است می پذیرند لذا چند هزار نفر در این بساط بر مضرت ز نموده آن اساس باین خرابی را نگاهداشته نمی خواهند دست از برداند بلکه بتوسعه آن امید دارند حال جلوگیری از تبلیغات بنام صیانت اخلاقی آیا وظیفه کیست و آیا باید به عملیات خاتمه داد یا نه حرف دیگری است و ما از زمینه توضیحات خود تر نمیرویم

بدیهی است قارئین محترم میل دارند بنوع تاویلات حضرات برند که مثلاً آیه و جمع الشمس والقمر را چگونه تاویل مینمایند و آنرا عقل و قابل قبول است یا نه ؟

و جمع الشمس والقمر !

فرض کنید امشب در خانه ارسطوی حکیم یهودی معطل است (در خیابان علاء الدوله) و ناطق آنجا هم احمد یزدانی در آنجا بکنفر مبتدی وارد شده میگوید آقا شما که میگویند قیام کرده و قیامت جز ظهور قائم قائل نیستید و قیامت جز ظهور محمد باب نمی شناسید و بعد از قیام (این قائم عجیب) میگویند خدا

نعلی بها) بر تخت نشسته سلطنت میکنند! (ولی بقول خودش تحت سلاسل
 لال سلطنت دارد) اکنون بفرمایید اشراف ساعت و علائم قیامت که
 قرآن و اخبار بلکه سایر کتب مذهبی موجود است چگونه مصداق یافته
 آنجمله جمع شمس و قمر چگونه مفاد پیدا کرده؟ آقای یزدانی بعد از آنکه
 می بیان میکنند از اینکه شما باید سراپا گوش باشید و حتی در مقابل آقای
 که قدری بعلم جدال و بحث آشنا و از مناقشات حضرات هم بصیرتی پیدا
 نموده و بخواهید ما کفر انس میدهم و محفل استدلال و بحث نداریم اگر
 دارید اینجا بیایید باید گوش باشید نه زبان یعنی هر غلطی میشنویید و
 اشتباه کاری بر میخورید و هر نقاب و مغالطه می بینید صداتان در نیاید
 زیرا ما میخواهیم جوانهای ساده لوح را بر باییم و آلت هزار گونه
 کنیم بالاخره اگر آقای یزدانی مانند چند سال قبل نابلد و بلید نمانده
 و اگر مانند چند سال قبل خودش متزلزل و بی عقیده نباشد یا بی عقیده گی
 را نتواند بیوشاند که در طی کلامش معلوم نشود و خلاصه اینکه مبلغ تمام
 شده باشد جواب سؤال سائل را بدینگونه شروع مینماید - ما بقرآن و
 معتقدیم و از فرط اعتقاد بقرآن بوده است که بدین ظهور مبارک! ایمان
 داریم در حقیقت ما حافظ و حامل وزنده کننده قرآنیم نه مسلمانانائی که
 خدا را کفران کرده چنین ظهور مبارکی را که مانند شمس منیر آتارش
 راست و انور اش باهر انکار نموده و مانند یهود و نصاری که از طلعت
 بی بی نصیب مانده ذلت ابدی برای خود فراهم کردند اینان هم از طلعت مبارک
 با آن عظمت اعراض نموده اند پس از آن که شطری از این سخنان دروغ
 آمیز بهم بافتاگر شنونده بر اثر بی زبان و بی خبری ساکت ماند آقا
 حرف خود را گرفته دیگر دست از دل بر میدارد و هر چه بر زبانش آمد
 بگوید و اگر مبتدی دارای فهم و عقل و اطلاع و علم و تقریر و استدلال رای است
 و جلو گرفته میگردد آقا اندکی صبر کنید و حرفهای خود را مطالعه نموده
 لیل سخنی نگویید کدام ظهور کدام طلعت کدام شمس کدام عظمت کدام
 برای نصاری؟ اینها چیست بهم میبایید اگر نصاری مسیحیانی هستند که
 مدد ملیون جمعیت اروپا را تشکیل مینمایند و مهمترین آثار تمدن علم را
 دارند آن حرف شما مورد ندارد اگر ما را در انکار امر بهاء تهدید
 چون ذلت امروزه نصاری میکنند که این عین عزت است بگذار ما هم مانند
 می ذلیل شویم اینجا آقای یزدانی بمطالعه حال آن مبتدی پرداخته در حدود
 نگوی بر میآید اگر دید او حقیقه دلباخته اروپا و مسیحیت یا مطلقا بی

اعضاء بذهب است با او همراه شده شروع میکنند بتعجیل از او درهای
خادعانه باز شده مبلغ رنگ حرفهای خود را عوض نموده میگویند بلی ما
مذاق مسلمانان صحبت کرده گمان کردیم شما هم از آنها هستید که
با اسلامیت و استقلال خویش اندوهلم جراحی از این مقوله میگوید و بار و زائد
در آغوش کشیده بی دین اصلی بایی دین مصنوعی که متظاهر بدین بهائی
با هم بار میشوند یعنی این آقای یزدانی که هر چادام از دین میزند برای خراب کردن
یک نفر مسلمان یا یهودی یا زمام العقیده که او را از عقیده سابقش متزلزل سازد و هر
دم از بی دینی میزند برای جلب نظر آن یک نفر بی دین است که او بهائیت را مذهب
بی دینی بشناسد و دل از ایشان نبردازد و اصلاح حرفهایش مبنی بر هیچ نیست
نیست و مصالح و مضاری برای جامعه در نظر ندارد نه تقویت شرق میخواهد
نه غرب نه مسیحی نه مسلمان و نه مقید به ترویج دین است نه بی دینی
هر چه میگوید فقط و فقط برای زیاد کردن یک نفر رفیق است که بالاخر
با هر حیل است دست یک نفر را از جامعه ملی کنده بجای بی دینی بند کند و
ندارد باینکه آیا نتیجه این کار یکجامیکشد و برفع کدام طبقه تمام میشود و
این کار ملتی نمیشناسد مملکتی نمیداند حقوقی معترف نیست صلاح و فساد اخلاق
در نظر ندارد تنها وظیفه خود را انجام میدهد که بردسته خود افزوده تقریب
نزد صاحبخانه اول و جامعه بهائی نانی و شوقی افندی نالنا زیاد شود (ملاحظه)
شوقی که در ابتدای زمامداریش همین یزدانی میگفت این شوقی را
مقامات نیست بلکه قابلیت هیچ چیز ندارد و من یقین دارم سر کار آقای
چنین جوان را جانشین خود نمیکند ولی بعد از آنکه دید شد آنچه را او تصور
نمیکرد عوض اینکه بفهمد که سابقین هم بهمین روبه مطاع و متبع شده اند
یکدسته گوسفند بی فکر را زیر بار کشیده اند و سیادت آنها مبنی بر
گونه ای باقنی نبوده بالعکس بتوبه و انا به پرداخت که من غلط فهمیده بودم و بکفر
تصنع و تقلب خود را بحوزه چسبانیده در ابراز حالت گوسفندی جلو ترازم میرود
تا گمانی در حقش نرود)

خلاصه گفتگوی تاویل آیه (و جمع الشمس والقمر) بهمین حرفها از
رفته مبحث عوض میشود و حرف دین بسختمان بی دینی و صحبت مذهب بسیار
و با اقلاب حرف عیش و عشرت تبدیل میشود و هر گاه دید طرف مقابل جدا
است و سئوالش از روی واقعیت بوده و آن جواب هم (که گفت ذات چه ؟ و که
مسیحیان دلیل شده اند) جوابی نقضی بود و خواست دلیل او را نقض کرده از بار

رئی جلو گیرد . فوری آقای یزدانی زمینه دیگر پیش کشیده بمخالطه رخط
 بحث دیگر مبتدی راه و میکند که معلوم میشود شما بظلمت اسلام و قرآن و ذات
 بود و نصاری معتقد نیستید (و ضربت علیهم الذل و المسکنة) در موقع خود بکمال
 بحث مصداق یافت یعنی ظهور پیغمبر اسلام چنان ذلت و مسکنتی بر یهود و
 باری زد که حتی جریه برایشان نهاد و در مدت نیم قرن امر اسلام تمام شرق و
 و شانه از غرب را فرا گرفت ولی این مربوط به رفاهای شما نیست زیرا اگر مقصودتان
 بحث یهود و نصاری امروز است امروز ذلت و مسکنتی از طرف شما و کسی دیگر
 بود و نصاری نرسیده اما یهود اگر چند نفرشان بشما ملحق شده اند یا آنکه
 آنها را بر سر و چشم خود نشانده اید و بگمان خودتان باین یگانگی که بایشان
 اید آنانرا بعزت رسانده اید چنان ذلتی ایشانرا فرا گرفته که هر یهودی
 بای در نظر یهودی غیر بهائی از ملک پستتر شده آنانرا از مجامع و مساجد
 و در رها شده اند تا بعدی که در زمان حکومت میرزا جعفرخان در کاشان
 بود بان صریحاً چند نفر بهائی یهودی را از خود دور کرده آنها به اتابك
 منظم شدند و اتابك صورت حال را از میرزا جعفرخان پرسیده جواب داد
 یهود میگویند بهائیان در مذهب ما نجس و منفورند و ما نمیخواهیم بمسجد
 ایانند و در مذهب ما ریخته کنند حتی این مضمون چندی ضرب المثل شده
 و که حاکم کاشان طرفدار یهود شده و ترسیده است دین یهود از میان برود
 تا ایندمهم یهودی همه جا از بهائی تنفر دارد و آنان که بهائی شدند بالمعکس
 رای همه چیز هستند عزت دارند فابريك دارند تجارتخانه های مهم حتی پولهای
 غالباً در دست یهود است اما نصاری که معلوم است ریاست بر همه دنیا میکنند
 سبب ظهور باب و بهاء ذلت و مسکنتی متوجه آنها نشده بلکه شب و روز
 باین جاسوسی و چاپلوسی و خوش آمد گویی از دول و ملل مسیحی میکنند
 شاید دست عاطفی بر سر و رویشان کشیده شود پس چه ذلتی و چه مسکنتی ؟ و
 اگر مقصودتان اینست که همان قسمتی که بظهور اسلام ذلت و مسکنت متوجه
 بود و نصاری شد امروز هم بظهور باب و بهاء ذلت و مسکنتی متوجه اسلام شده این
 من شما بقدری مضحک است که باید نکلی بر آن بخندید حتی اگر یک کثرت فهم و
 عز با مدرك و انصاف و بصیرت و بالاخره یکی از خصائص بشریت در شما باشد
 خودتان بر حرف خود بخندید زیرا او دو سال است (۱) مولای شما در ایران
 نشانده ام کرده تا کنون کدام عزتی را احراز نموده و کدام ذلتی را بکسی

رسانده بعد از نود سال خودتان ناله میکنید که امر ترقی نکرده خودتان را
میگوئید سال بسال رو بزوال میرود خودتان میدانید که بار سال از پیران
بدتر و امسال از بار سال براتب بدتر شده شما میدانید بجای اینکه مردم
نزدیک شوند دور میشوند و در هر نقطه از نقاط دنیا شمارا میتوان يك
مذهب باطل شناخته و نیشناسند و گاهی هم اگر دوسه نفر در خلوتخانه از
آمدن برای نظر بازی و شهوت رانی و ریشخند کردن شماست هنوز از خلوت
بیرون نیامده نفقه استمراء ایشان بلند است و شما مانند كيك سر بر برف
از ذلت ها و نكبت های خود بیخبرید !

خلاصه چنك بین و مبلغ متبلغ زه میزند و جا خالی کرده میگوید امشب
گذشته و باقی صحبت بماند برای مجلس دیگر مجلس را بر هم میزنند و گفتند
در بسته میشود هر کس میآید میگویند محفل موقوف شده تا پس از یکن دو
که یقین کنند مبتدی چسور میرم از پی کار خود در فته دوباره در را بر روی آید
ساده بی خبر چون فلان ذغال فروش فلان آهنگر باز کرده نرم نرم
مجلس را گرم میکنند چنانکه عین این قضیه در زمینه غلام علی خان صافی
شد و خود بنده هم سالها در همان محفل ناطق بوده ام و بروحیات آن آگاهم
فرقی که داشت من شانه خالی نمی کردم و چون خودم بیدار بودم بیداران را
دیگر سر گرم مینمودم که بقصه خوانی و شعر و شوخی مجلس بر گذار
اقلاصه فر هستند که بگویند ما آنروز هم ترا شناخته داشتیم بهائیت با بنده
حتی مراسلاتی راجع باین قضیه موجود دارم که بشهادت همه کسانی که
مناظره آمده اند بی علاقگی آنروز من ثابت است و امید است عین حال
سایر مبلغین هم دارند بهر و ر ظاهر شود و خودشان بفهمند که این دین و آئین
نمیر سند و هر چه حقایق را زیر پرده نهان دارند عاقبت کشف و سر خواهد
بلکه شده است و خیلی کم است کسی که هنوز بهائیت را دین انگار دانسته
علاقه مذهبی رو بآن برود .

و جمع الشمس والقمر

ناگفته پیداست که تا و بی آیه مذکور ناگفته ماند آقای...
از این شاخه بآن شاخه پرواز کرده بالاخره از آشیان تبلیع هم
و در بسته شد . اما اگر مبتدی بهرم است و با همه این حرفها رشته
خود را از دست نداده گفت آقا جان این يك سؤال مرا جواب بدهید

ما که بقرآن و آیات محکمات و تشابهات آن اینقدر اظهار علاقه می
کنید و قیامت ظهور مطابق قرآن اثبات میفرمائید این يك علامت کوچک
برای من تشریح کنید که چگونه در ظهور باب و بها شمس و قمر
هم جمع شدند؟ آقای مبلغ باز بنای طفره میگذارد شرحی رطوب و یابس
از معنی محکمات و تشابهات غلط و بی سر و ته بهم میپاشد اتفاقاً مبتدی
غلط است بر بعضی کلماتش میخواند بعضی غلط هایش را اصلاح کرده
برف صحیح بدعایش میگذارد آقای مبلغ هم خشنود شده اگر مبلغ
برزق تقی خان قاجار (۱) بیسواد و بی وجدان باشد میگوید قربان شما
صدق شما خودتان عارفید می دانید میخواهم چه عرض کنم. باز مبتدی
میگوید اینها صحیح است محکمات بجای خود تشابهات بجای خود
در آیه هم از تشابهات است صحیح مولای شاهم خلال این مشکل و ماول
تشابه باید باشد آنهم بجای خود اکنون طرز تأویل را بفرمائید که
باید در این قیامت کبری و ظهور حضرت بهاء چگونه جمع شمس و قمر را
مدیق کنیم که مصداق یافته است؟

آقای مبلغ نگاهی باطراف کرده ناخن و ریش و سبیل خود را
اگر داشته باشد (بدندان جانیده گاهی سفارش مولای خود را بنظر
آورد که گفته است (تا سمع نیابید لب نکشائید) یعنی اول یقین کنید
مبتدی گوش شنوائی دارد که هر چه را تحویل او دهید بی دلیل قبول
دهد و گوسفند بی اراده شود آنوقت لب بتبلیغ باز کنید گاهی (اگر مبلغ
مطلعی باشد) بنظر میآورد سخنان مراشد را که گفته اند (۲)
نهم در شوره زار نباید باشید) گاهی اگر مبلغ همچون فاضل مازندرانی
فاضل شیرازی یا بقول آقای نیکو ابو علی سینای بابیه باشد و بها

(۱) این شخص که مطابق لقبش آیت اخلاق قاجار است مبلغ بهائی
متواضع و عرفان و دلیل و برهان فقط صدقه و قربان بلد است (او هم مرد
معت از جهان برد)

(۲) این قواعد همه در کتاب تحفه اثنا عشریه درج است که مورد
شمال آن کاملاً در مذهب بهاء است یعنی بیش از همه دعاة مذهبی
آن آنها را بکار می بندند و شاید خودشان هم نمی دانند از کجاست
رئیس ایشان طریقه دعوت و تبلیغ را از آنگونه کتب فرا گرفته

اصطلاحات دیگران آشنا باشد بنظر خواهد آورد یکی از شرائط دعوت ارباب ربه و اهل ضلال که شرط اضلال گفته اند یکی هم (زدن) است یعنی بفراست حال مدعو را دریافتن که آیا قابل دعوت هست یا نه گاهی بیاد میآورد قصه (تانیس) را یعنی انیت دادن و استمالت نمودن هر کس را موافق مقتضای طبع او اگر راغب بزه است از کلمات صوفیانه خواندن و بزه ترغیب کردن و اگر بخطام دنیا مایل است سخنان آخر را آمیخته بافظ گوهر و یاقوت و زر و زبرجد نمودن و حتی خصایص عقیق را بیان کردن و فضائل فیروزه را بر شمردن و کام و هم را با حلوائ خیال شیرین ساختن بلکه از معاونت و مساعدت (واسو بدر) باشد (دم زدن و اگر صورت پرست است در طی بیسان خود از شام زیبای بیان و عروس دلربای سخن و گاهی از کواعب الاتراب بردن و گاهی ذکر غلمان را تواب شمردن و دمی از عشو و کبر شاهدان سیمین ساق دم زدن) چنانکه نصف الواح عبدالهء آمیخته این اصطلاحات است .

مجموع مبلغ غرق در این افکار شده متعجب میماند که آیا جامع شد و قمر را بی پرده در پرده اینگونه تأویلات ببرد و بمقتضای حال حال آن میجادل سخن سراید یا ممکن است بخطارفته و بذر خود را در شور و ریخته باشد . آنگاه بهترین راه را راه تشکیک تشخیص میدهد چه تشکیک مهم ترین طریق از طرق هفت گانه است که اهل حال در دعوت و اخلا اسباب قال بکار میبرند یعنی مقدمه را نوعی شروع کنند که شنونده بشک اندازند مانند اینکه (ببینید اوهم چگونه سرابای این مردم فرا گرفته و خود را از هر سعادت محروم داشته اند و البته ظهور در همچو موقعی است که خلق راه صلاح را از فساد و هدایت را از ضلال کم کرده اند چنانکه میرزا حسینعلی در لوحی میگوید لایندری نه مایضه و ما یهدیه و ما یبصره و ما یعمیه) خلاصه آقای مبلغ از این دروازه شده باز هم شرح مبسوطی از اینگونه مقالات سروده مقدمات تشکیک تقدیم نموده آسمان و ریسمانی بهم بافته باصل مقصود که میرسد تا پیشیند و باز مبتدی را منتظر میکند و چون مبتدی میبرد است نسبت را میطلبد اگر طفره پذیر باشد مبلغ مذکور باز بقیه صحبت را بگوید دیگر محول میدارد و اگر از طفره و تمایل جلوگیری شد باز هم مبلغ از

ویل حقیقی که در مذهبشان است امساك نموده مطالب را بدین اباس تحویل
دهد آقای محترم قربان شما خودتان عارفید میدانید آفتاب در آسمان
پارم و ماه در آسمان اول! هرگز بهم جمع نمیشوند

بس یقین است که جمع شمس و قمر معنی دیگری دارد سپس دست بحديث
آیه زده بکشت حديث بحار و اخبار معنن تحویل میدهد که مقصود از
مس محمد است ص و مراد از قمر علی است (ایشگونه اخبار وجود دارد
نه بر مراد بهائیان) شنونده میگوید بسیار خوب اینها را دیده و شنیده
آگاهم که شمس نبوت حضرت رسول ص و قمر ولایت حضرت امیر علی
است چنانکه در تفسیر « والشمس وضحیها والقمر اذا تلیها » امام می
ناید (الشمس محمد والقمر علی لمانلی محمد) اینجا وجهه مبلغ بیسواد
هم باز میشود که آنچه را او شنیده بود مبتدی یاد داد و بگو سیله
گری برای مغالطه او پیدا شده قوری دست بار میدهد و شاید روی او
لبوسد و میگوید قربان شما، شما اقیانوس علم و اطلاعی! باز مبتدی
گوید بسیار خوب حالا مطالب را بفرمائید که چگونه در قیامت و قیام
جمع شمس و قمر تحقق یافت میگردید این خیلی روشن است که نام مبارک
علی اولی علی محمد بود اینست معنی جمع و شمس و قمر که نام علی و
محمد باهم جمع میشود! مبتدی فرزانه از این فسون و فسانه دیوانه میشود
اولا کلمه شمس مقدم است و اگر با اجتماع این دو اسم هم قناعت کنیم
محمد علی باشد نه علی محمد ثانی آنکه اگر این از اشراط قیامت و
ظهور باشد از موقع نزول این آیه تا یومنا هذا باید روزی هزار
ت قیام کرده باشد زیرا در هر روز هزار نفر متولد شده که بنام محمد
از علی محمد نامیده شده ثالثاً این اجتماع اسم است و خدا نفرموده
که اسم شمس و قمر باهم جمع میشود بلکه ذاتاً جمع شمس و قمر را از
طی قرار داده این چه وعده سخیف و سخن باوه است که فقط باینکه
اولای شما علی محمد بوده این را از اشراط ساعت بشمارید و او را
موعود انگارید!

بدیهی است مبتدی عاقل از همین سخن پایه فهم و استدلال اهل بها
تجسس داده با فراتر میگذارد پایدای خود را عقب میکشد اگر پای
به فشرده باز حکایت خانه دادن بصحبت است و وعده مجلس دیگر
بستن و محفل را تعطیل کردن و در حق چنین مبتدی سخن دیگر هم

اضافه شده بفاصله یکروز بتمام مجامع بهائیان خبر میرسد که زنهای
 فلان شخص احتراز نمایند که ازلی است زیرا میترسند این شخص مطلع
 مطلع پای مباحثه بفشارد و بعضی از ساده دلانی را که حضرات بشیر
 ربوده اند برگرداند چنانکه هزاران بار این مطالب حاصل شده که برای
 صحبت شخص مطلع دانشمندی چند نفر از دام بهائیت رسته اند و چون حرف
 برای گوش ندادن بسخن مطلع مؤثر تر از حربه اتهام بازلی بودن است
 تا مبتدی مطلع از طرفی در بین سایر مردم متهم شود و از طرفی بهائیان
 از او فرار کنند و سخنان مؤثرش را نشوند لذا هر بهائی مأمور میشود
 که بهائیهایی دیگر این سخن را ابلاغ نمایند که فلان آقا ازلی است و اگر
 آن شخص خودش متغیر شد و رفت و سودای برگردانیدن کسی را انداخت
 و یا لایق ندید قضیه را که تعقیب کند همگی مسرور شده اگر هم کسی
 پرسید که چه شده میگویند (کانه هم مستغفره فوت من قسوره)
 در میدان مباحث حضرت مبلغ (پردانی بت قاجار) تاب مقاومت نیاورد
 فرار کرد و بوجهل و از حق را شناخته بانکار پرداخت در اینجا شق سوم
 دارد که عمده است و باید در آن مداقه کامل بعمل آورد شق سوم اینست
 که مبتدی یا واقعاً ساده و جاهل و بی خبر است یا صلاح خود را بر این
 بیند که برای انجام مقاصد سری خود خویش را بیلافت زند و جای مهر
 و مهری در این بساط بگذارد در هر صورت يك حالت موافقی از او بیرون
 میکنند و شب دیگر یا هفته دیگر گرم تر او را می پذیرند تا وقتی که او
 از جامعه جدا گردد کاملاً بخود منضم ساختند (اگر چه این یکی چندین
 سال است اتفاق نیفتاده بلکه بالعکس هر سالی چند نفر از جامعه ایشان
 جدا میشوند) مجملآیه جمع الشمس والقمر پس از محرمیت آن شخص
 که گاهی زود یعنی بعد از یکی دو سال از تصدیق اوست و گاهی
 مانند آواره بعد از هشت و نه سال شروع میکنند بتأویلات عیدیه ظاهر
 کردن و تأویلات آن تا حدی که نگارنده دیده و شنیده است
 ذیل است :

اول

در حیف از حاج میرزا حیدر علی اصفهانی صاحب کتاب دلائل البرهان
 که پیره مبلغی نود ساله بود و بهائیان او را پرستش میکردند که او
 سال در حبس سودان مانده دید ظاهراً بنام بهائیت و باطناً بر اثر کش

مانت و تصرف در سیاست و گرفتار شدنش در باب عالی و گسیل شدنش
ست سودان شبی برسیدم راستی ما معنی جمع الشمس والقمر را نفهمیدیم؟
بچه را در توفیق اسم علی و محمد بیان میکنند چسبند نیست و بهلاوه این
بلل میشود بر حصر در ظهور باب شما که عقیده دارید باب مبشر بهاء
بوده و خودش اهمیتی نداشته چرا باید مزده ظهورش در قرآن باشد و در
حق حضرت بهاء الله نباشد؟ گفت ما اینها را برای مبتدیان میگوئیم که
بگویند شمس محمدی و قمر علوی را معتقدیم و حق میدانیم ولی در حقیقت
مصدق این آیه در حق جمال مبارك بهاء و طاهره (قرة العین) است و این جمع
شمس و قمر در سفر بدشت تحقق یافت (در حمام!)

وقت دیگر گفتیم بعضی از احباب مصداق آیه جمع الشمس والقمر
در حق طاهره و قدوس ظاهر دیده میگویند در سفر بدشت این دو تن
قبل هم بودند در کجاوه و ملا باقر حروف حی زمام استر کشیده اشعاری
نمود که مفهوم آن جمع الشمس والقمر بود گفت این صحیح است ولی
آن ما برای عظمت جمال مبارك باید ادله پیدا کنیم که از اینها را معجبات
مازیم بهتر است این آیه را درباره جمال مبارك تعبیر نمائیم زیرا شمس
وقت ایشان بودند و قدوس مقام شمسیت را دارا نبود بلکه او قمری بود که
مولد دایره شمس حقیقت (باب) گردش میکرد! باز در اندیشه شدم که اگر
شمس قمر بوده و باب شمس حقیقت در کجا این شمس و قمر با هم جمع
نموند و چرا میگویند قرة العین شمس بود و قمر قدوس که با هم بر سر استر
جمع شده اند (یعنی هم کجاوه بوده اند) و بالاخره یکجا شمس مذکر است
یکجا مؤنث یعنی یکجا قرة العین شمس است (مؤنث) و قدوس قمر (مذکر)
یکجا بهاء شمس است (مذکر) و قرة العین قمر است (مؤنث) ولی همه
بها از سادگی من بود و بی اطلاعی و بعداً که در امر مبارك بمقام کمال
رسیدم دیدم اینها از نقص فکر و نظر کوتاه ما بوده چه جمع شمس و قمر بلکه
شمس و قمر هم بکرات واقع گشته و بدان هم استدلال شده و ما بی خبر بوده ایم
البته آیه در دست خودمان است هم به علی محمد باب استدلال میکنیم
بجمع شدن شمس جمال طاهره با قمر وجود قدوس در سفر بدشت هم
جمع شدن شمس جمال بهاء الله جل ذکرة و ثناته! بقول (اغنام) با قمر وجود
قرة العین در حمام هم در مقامی جمع قمر با قمر محل استدلال تواند شد و او
بلکه منصوب است (که آیا نستحیی از اندک حکم الغلمان) باری برای

هر فردی از از باب خاصه میبایست عالیه چنانچه این آیه مصداق پیدا کرده و همه الحمد لله شمس و قمریم! چنانکه در خانه آقا محمد جواد فرهادی در قزوین بر حاجی امین اعتراض شد (۱) او گفت چه میشود که من هم خاندان این مؤمن پا کدل مصداق این آیه شده باشم که وجع الشمس والقمر ولی مضحك است که خود حاجی امین بر سید اسدالله قمی اعتراض کرد بر سر آن ترك پارسى گو (نقی نام غیر متقی که در جلدهای قبل اشاره شد سید اسدالله با شوخی و خنده گفت جناب حاجی امین مگر آیه جمع الشمس والقمر را خودتان در قزوین استدلال نکردید؟ گفت اما جمع القمر و القمر نبود!)

توفیق بین هزل و جد

صورت حال چنین مینماید که اینگونه سخنان متضمن يك لطافت ادبی و مطایبات فارسی و عربی بوده و مدرك و ملاك برای معرفت يك قوم و اساس يك مذهب نتواند شد حق هم اینست که در بیشتر مواقع آن گونه سخنان از در هزل ادا شده و راستی در هر گفتار مراد این نبود که آیه تأویل شود مگر اینکه اینگونه شوخیها برای رئیس و دعاة يك مذهب بمنور است خصوصاً اگر مصداق جدی هم در بعضی جاها پیدا کرده باشد بلکه باید گفت اگر فی الحقیقه بهمان شوخی هم قناعت شده بود باز معایب بسیاری را در برداشت چنانکه معایب آن دیده شده که در افراد ساده لوح اثر بخشیده و نتیجه آن شده که هزاران عمل نامشروع بشود و حدود مذهبی مجری شده و میشود تا بعدی که تکرارنده در مدت نه سال اخیر که کاملاً محرم اسرار شده بود در هشتاد و چهار مورد مصداق جمع الشمس والقمر بدان معنی که حضرات بعضی را بطور شوخی و بعضی بطور جدی تأویل میکردند با حواس ظاهرة خود احساس نموده است یقین کرده است که اگر از ابتداء هم شوخی بوده کم کم صورت جدی عملی بخود گرفته زیرا بشر هر چه را بهوی و هوس نزدیک است بقدری زود طرف قبولش واقع میشود که يك کلمه شوخی برای مدرك شدن آن کافی است خصوصاً اگر آن شوخی از زبان یک نفر نماینده یا رئیس مذهب صادر شود و حتی اگر بدانند مزاح بود او برای اجرای مقصد خود عمل

ز چند مینماید پس شوخی آن هم مدرك میشود برای سوء مبادی و سوء
 بطیم و سوء اداره يك امر اعم از مذاهب یا امر دیگری از امور
 جماعی تاچه برسد باینکه هزاران عمل سوء دیده شده باشد که حتی استدلال
 و محسنات آن شده است و یا قیاس باعمال و عقاید طاهره و قدوس و
 توان کسر حدود مقیاس گرفته شده باشد چنانکه خود نگارنده پس از
 گاهی بر اعمال مبلغین عموماً بدون استثناء و اطلاع پرورش و رفتار میزبانهای
 شان و محرمیت کامل در طی یکی از مواقع، مشتاد و چهار گانه نهانه از
 بلغه رسیدم که آیا این تأویلات عملی که بر آیه کریمه (وجمع الشمس والقمر)
 ظاهر میشود جزو اصول مذهب و مورد رضای جمال مبارك است یا امری
 خود سرانه و جزو معاصی و یا اقلاً مجهول الحال است؟ پس از آنکه از این
 سوال اظهار حیرت و کراهت کردم گفت ما شما را آگاه تر از اینها می
 دانستیم و تصور خشکی و تقدسهای پیور در حقان نمیکردیم و او را
 منع کردم باینکه من زاده اسلام و اینگونه امور در نظرم قبیح مینماید و
 بیت بشما که زاده این امرید و پرورده بهائیت و مطامع براسرار و جزئیات
 آن مبتدی و کم اطلاع و باید حقیقت هر چیز را دانسته با فراغت حساب
 بال بدون وسوسه نفس و خوف و هراس ره پیمای آن مرحله شوم گفت چیزی
 که میدانم این است که بعضی امور گفتنی نیست و فهمیدنش است زیرا از
 گفتن آن فساد زاید و از نهفتن صلاح بیاید و برهان بر این قضیه آنکه در
 صدای امر که جمال مبارك در بغداد تشریف داشتند شیخ وفا (به نخستین
 بلغ باصفا و جان نثار آستان بهاء بود بی حکمتی کرد و بهر چار رسید خواست
 آیه و جمع الشمس والقمر را عملی سازد حتی بعضی خاندانها گفت که
 از طرف جمال مبارك مأذون بلکه مأمور این کارم ؛ چون در میان هر
 اهل غیرت و تعصب هم پیدا میشود خصوصاً کسانی که تازه اند و هنوز
 حیره ایمان و ایقان در وجودشان ریشه نبرده و از عقاید سابقه دل نبریده اند
 لذا بعضی از آنگونه احباب تازه کم اطلاع شکایت نزد جمال مبارك
 کردند که این مبلغ چنین میگوید و چنان میکند جمال مبارك فرمودند
 ما بروید من او را نصیحت میکنم سپس جمال مبارك شیخ وفا را صدا
 کرده فرمودند هر چند حضرت طاهره و قدوس سد بزرگی را شکستند
 لی باید تخمه را آهسته چنان شکست که صدا نکند زیرا اگر صدای تخمه
 گوش کسی خورد خواهند گفت کارزدای کرده که صدای تخمه شکستن خود را

بگوشها رسانده از آن بهمد رویه بدست مبلغین آمد . آنگاه همان مبلغ
ماهره باهره گفت شما دیدید که باز هم در این دوره بسبب بی حکمتیهای
فاضل فروغی و حضرت ابادی ؛ (ابن ابهر) چه فسادى در یزد و اصفهان تولید
شد و چنان صد نفر احباب فدای اعمال آنان گشت ؟ مجعلا از بیان کثیر البرهان
آن امة الرحمان (کنیز خدا) و فائز به بقای سبحان ؛ (باشیطان) دانستم که
جمع شمس و قمر بلکه قمر و قمر ذاتا در کیش بها مذموم نیست و اگر مذهبی
هست فقط در اشاعه و نشر آنست و باید از این جهت آسوده و فارغ نشست

رفع شبهه

در اینجا ممکن است شبهه عارض شنونده و خواننده شده بگوید
اینها سخنان اتباع و افراد است و ممکن است زنی برای فیض و فوز خویش
این سخنان را ساخته و گفته باشد و یا مبلغی که کرد بیابانها گشته و از دور
اندکی دور مانده این ترهات را بگوش مردمان ساده لوح خوانده باشند
فرضا او يك مزاحی کرده و بعضی شهود پرستان یا ساده لوحان هزل باور
چند گرفته باشند لذا فعلا هذه الشبهة عرض میکنم نه تنها مبلغین آنگونه استدلال
را بطور شوخی و جدی کرده اند تا ما این احتمال را بدهیم بلکه ما بگوش
خود هزاران از این قبیل شوخیهای آمیخته بجدی از عبدالبهاء شنیده و
جدی آنرا عملا در این چند ساله از ولی امرش شوقی دیده و شنیده و هر
احتمالی مرتفع شده اساس مذهب بها را بر اعمال و اخلاقی تشخیص داده ایم
که در تمام دنیا نزد همه ملل مذموم است حتی از تأویلات جمع شمس و
قمر زیاده استقراب نکرده ایم که از تأویل جمع قمر باقمر بی نهایت حیرت
و وحشت و دهشت برای ما حاصل گشته است چه اول بطبیعت از ديك و ثانی
از غریزت دور است .

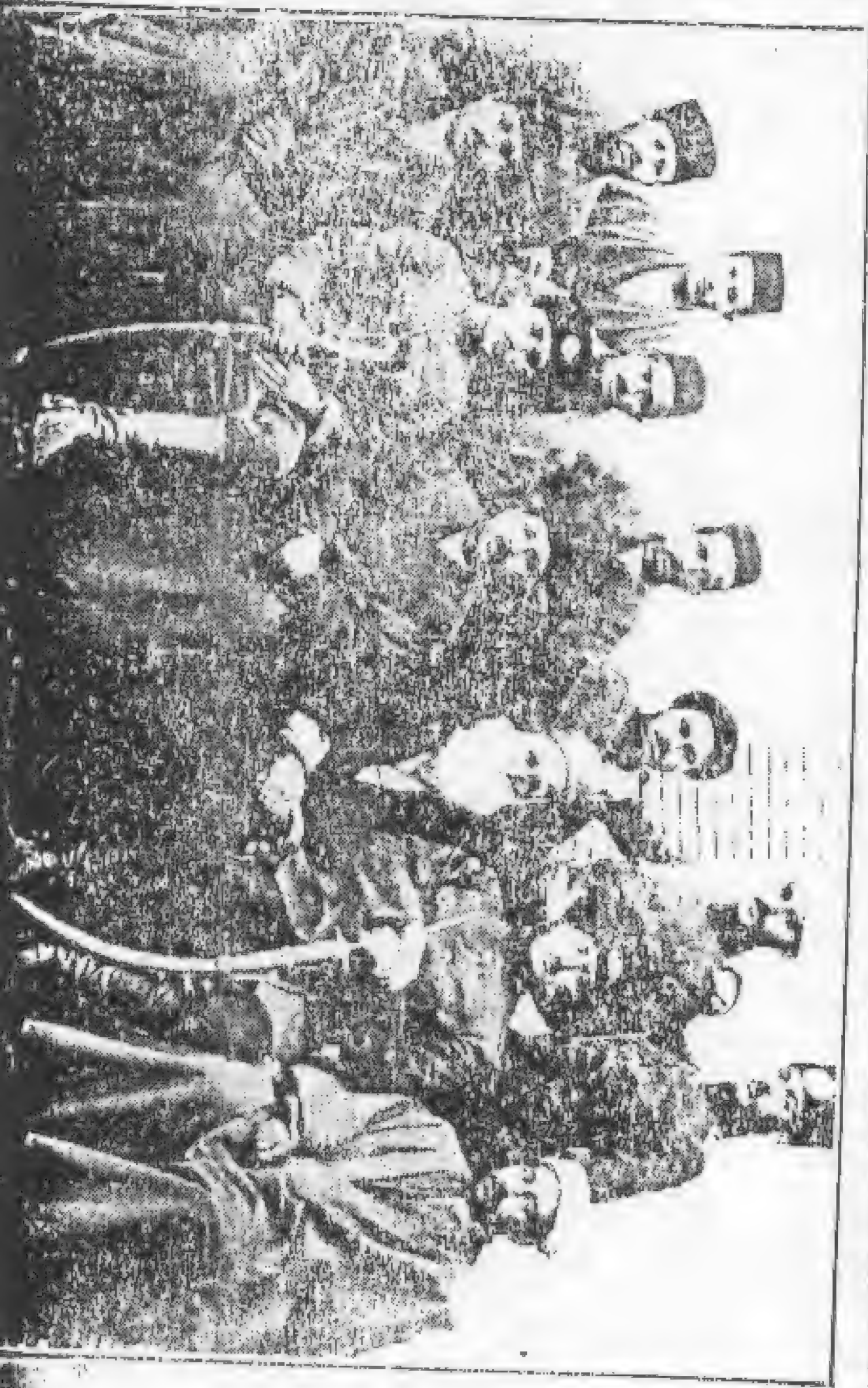
پس برای نمونه حکایت ذیل را که شاید صد نفر در طهران شنیده و
اطلاع دارند ذکر مینمائیم و بسدها نظیر آنرا بسکوت میکنم داریم .

باز هم سید اسدالله قمی

اولا حیثیات سید اسدالله قمی را باید شناخت . او سیدی بود از
کدشهای قم که در اوایل طالع بهاء از فرط عسرت فقط برای اینکه
بکشب بلو بخورد با هفت نفر بابی قم که در کمال ستر بودند رفیق شده کم کم

در آن وقت که کفش از او نخریده بهم سفارش میکردند که کفش از این سید بایی
 بخرید که آنچس است متدرجاً روزگارش پریشان تر شد و بالاخره کتکی میل
 رفته از قم فرار کرد چون اندکی سواد فارسی داشت بایستهای طهران او را توجه
 رفته پرورش دادند و بتدریج سوادش کاملتر شده طبع شعری هم داشت و رفت
 کا و در آن موقع خیلی رؤسای بهائی محتاج بمروج و ناطقی بودند که امرشان
 اشاعه دهد و همان قدر سواد فارسی را هم کافی میدانستند برای تبلیغ بلکه
 روز همان طور است حتی بی سوادى راهم مانع تبلیغ ندانسته و نمیدانند چنانکه
 نفر مبلغ بیسواد داشته و دارند بلکه باستانى میرزا ابوالفضل و یکی دو
 نفر دیگر سایر مبلغین ایشان بیسواد بوده و متدرجاً بر اثر خواندن کتب حضرات
 مسافرت و معاشرت اندکی با اصطلاحات آشنا شده اند مانند میرزا حسن نوش
 بدی که نگارنده از سن دوازده سالگی او که وی را با همان قبای کرمان بلند
 نگار و الاغ ارباب آقادر نوش آباد کاشان دیده تا کنون
 شناسند و سر سرز امیرزا عبدالله مطلق که حتی عبدالیهاء در او حشر
 کردند میرزا عبدالله مطلق مطلق الامنان است یعنی افسار گسیخته و خود دوست
 بدی فسق و فجور از او سر زده که فقط زنان بهائی نزد او را بر اثر همان
 زارش بخلاص ایمان میشناختند و مردان خود را بر پذیرائی او وادار
 کردند و اگر اندکی فهم در و مردانشان بود اقلامی فهمیدند کسیکه
 ایشان او را مطلق الامنان خوانده نباید بخانه و لانه خود مجرم برود دختر
 زن و بچه خویش ساخت ولی افسوس که پروردگان مبدء بابت جزا فاضلی که
 بحیهاء اداء میشود هیچ چیز را مدارك حسن و سوء اخلاق و صدق و کذب و علم
 اهل کسی نمیدانند !!

مجبلاً از موضوع دور شدیم سید اسدالله قمی مبلغ شد و پس از یکی
 سفر تبلیغی باز گشت بمکار و مأمور بتدریس و تعلیم شوقی افندی دوازده ساله شد .
 این سید اسدالله کذائی است که در سفر امریکا با میرزا احمد سراب
 میرزا محمود زرقانی در رکاب ارباب خود (افندی) بودند ، حالا آمدم
 مر مطلب مکرر سید سیدالله در طهران حکایت ذیل را گفته است و اگر
 ملاحظه بکنید بیش از صد نفر آن را شنیده اند ولی خوشبختانه اگر همه انکار کنند
 ای نیکو و آقای صبحی و آقای میرزا صالح مراغی و آقای شهاب فردوسی
 اغلب ایشان در عکس صفحه من دیده میشوند هر کدام شنیده باشند آن را
 تکرار خواهند کرد و شاید آقای نیکو و قلم خود هم بنویسند .

آقایانی که در گراور صفحه قبل دیده میشوند که دروس سید اسدالله
است بالای سرش آقای شهاب فردوسی از یمن شخص آخر آقای صبغی
سار آقای میرزا صالح مراغی و محمدخان پرتوی هم پهلوی سید اسدالله است
گرچه مقصود از درج این معارفی سید اسدالله است ولی ضمناً
برای عکس هایی که بهائیان انتشار میدهند شناخته میشود چه در این
کس فقط کسی را که بهائیت میشناسیم دو نفر یهودی و یک نفر نظامی است
و تماماً با مردم اندیا برگشته و زنده شده اند سید اسدالله که مرده است
بر گشته علنی هم در این عکسند که عبارتست از آقایان صبغی و شهاب
نا میرزا صالح محمدخان پرتوی هم سرأ از همه بیدار تر است و صورتاً
بشر اما نظامیان هم فقط حبیب الله خان مدبر را میشناسیم که بهائی است و
را میشناسیم چنانکه از یهودیه ای استاده هم برادر اسحق انور از
تمام عیار است هر جای دیگر هم عکس کردی دیده شود همین حال
دارد و چنانکه بعداً معلوم شد یکی از نظامیان که در عکس دیده میشود
ی کاوه است که بعنوان عروسی دعوت شده بودند و بحیله عکس در بین
ایان واقع شده و بعداً ایشان ناچار شده اند تبرئه خود را بوسیله جرائد
شهاب الحیل انتشار دهند و داده اند :

اکنون از حکایت سید اسدالله و هتل بسبب فوت آنسید و تغییر مقتضیات
نظر کرده زیر عنوان پائین موضوع خود را آغاز و انجام میدهم .

کلمات بهاهم متشابه شده !

میرزا خدائی که بر اثر مطالعه کتب دیگران راهی برای تأویل جست
تأویل ناروا بر متشابهات قرآن بست اخیراً کلمات خودش را هم میرزا
و اتباعش باینکه ممنوع بودند مورد تأویل قرار دادند و بعداً کلمات
عباس را شوقی و مادر و عمه اش بتأویل بردند و عنقریب حرفهای باوه شوقی
زود تأویل خواهند شد !

اما این نکته مهم است که چون میرزا دید خودش آیات قرآن عجیب
ریف و تأویل کرد و مورد قبول مریدانش شد باز پیشه کرد که فردا کلمات
هم مورد تأویل شود لذا در کتاب اقدسش نوشت هر کس بغیر ظاهر معنی
یل نماید بر خطا رفته و ...

مگر اینکه اولاد و اتباعش اعتنا نکرده هر سخن او را تأویل کردند و بهر
خواستند رفتند گاهی میرزا عباس بر مراد خود تأویل کرد و گاهی میرزا

محمد علی و گاهی مبلغین ایشان مثلاً اگر کسی بگوید حرکات و رفتار شما مخالفین مخالف گفته‌اند بهاء است چه او عاشق و امع‌الادیان گفته و شما نیز معاشرت کرده حتی دوری از مخالفین را واجب شمرده‌اید از اتباع اول دور می‌کنید از اتباع محمد علی فرار مینمایید می‌گویید اینها جزو اهل ادیان نیست می‌گوئیم آیا پرستان هم جزو ادیان نیست چرا میرزا عباس مدرسه پرستان را بر شما حرام کرده ؟ و چرا شما بحرف او اعتنا نکرده اولاد خود را بدین پرستان می‌گذارید اگر ترسند می‌گویند خیر پرستان جزو ادیان نیست چنانکه هر جا ترسیدند گفتند روس جزو دول و حکومت نیست !

و اخیراً تصریح کرده‌اند بر اینکه جز دین بهاء دینی نیست و هر کس آن گذشت اهل دین نخواهد بود !!!

بهاء می‌گویند شد در حال برای زیارت قبور جایز نیست بهائیان می‌گویند جایز است و بدان عمل کرده هر کدام بتوانند بمکا و حیفاف سفر می‌کنند برای زیارت قبر باب و بهاء و عبدالبهاء و هزار تا ویل بی‌معنی بر سخن بهاء می‌گویند بهاء می‌گوید قدحرم علیکم حمل آلات الحرب الا حین الضرورة الخ بعد از در موقع ضرورت حمل آلات حرام است بهائیان حرمت آلات حرب را فقط برای راحتی خود معتقد شده استثنای الا حین الضرورة را از آن برداشته‌اند و همین شده است که هر جا توانسته‌اند از نظام و وظیفه فرار کرده دیگران را هم فرار داده‌اند و عامل عمدتاً این فرارها محافل روحانی بوده و بزرگ محافل طهران تحت و یا تحت شعاع علامی و عبدالحسین نعیمی که رعایة اختصار را از اسامی فرار دهندگان فرار کنندگان می‌کنند و به مطالب مهمتر می‌پردازیم

این را باید جدا ذکر کرد

بهاء در لوح بشارات و اشراقانش می‌گوید (قد رفع الله حکم الالباس و المخی) یعنی خدا در این ظهور احکام حذر از لباس و ریش برداشتن که هر کس هر لباس خواهد پیوشد و ریشش را بهر گونه خواهد بگذارد بسترده . اولاً از همه اهل دنیا می‌پرسد در کدام کتاب و شرع و آیه و حدیث برای لباس مردم حدی معین شده بود که آقای بهاء الله آن حد را مرتفع کند ثانیاً آن حدی که او مرتفع کرد چه اثری بخشد و چه تفاوتی در ریش لباس مردم حاصل شد ؟ از پس ذکر ریش و لباس اهل بهاء و کتاب و سنت این موضوع است اختصار اولی .

بازی سخن بر سر متشابهات بود ، بهاء می‌گوید (اوراق اخبار)

نامه فی الحقیقه مرآت جهات است که صاحب سمع و بصر و لسان است
مربدان از روزنامه فراریند یعنی باستثنای دوسه نفر از اغنام تهران
روزنامه مفتی و مجانی اگر باشد میخوانند سایر اغنام بقدری از روزنامه
شان میاید که هر کس روزنامه بخواند میگویند طبعی شده مخصوصاً
مستغمر و آباد و دهات یزد که بمجرد اینکه ببینند یک نفر بهائی
روزنامه در دست دارد او را تصبیحت میکنند که چاییکه السواح مبارک
دکسی میرود روزنامه بخواند؟ بروید السواح بخوانید متاجات بخوانید
من علی هذا بهاء میگوید (لسان از برای ذکر خیر است او را بگفتار
نیالائید از امن و طمن و مایتکدر به الانسان اجتناب نمائید) مربدان
بد گوئی کاری ندارند و مخصوصاً امن و دشنام و بد گوئی آنها بیشتر
چون کسانی است که از بساط بهائی و سیئات اعمالشان عملاً آگاه شده مردم
از بیروی آن منع مینمایند.

چون اغنام تاب مقاومت و قوه جواب اعتراضات و انتقادات علمی را
ندارند اینست که بعلمای بزرگ دشنام داده و بدول کتند گان از کیش بها
من میدهند چرا بهائیان بازل و ازلی بد میگویند؟ برای اینکه بقول
بها اهل البیت ادوی بها فی البیت (ازل و ازلی از اهل این خانه بوده و بر
با چیز این خانه محیط بوده از تمام سیئات اعمال و اخلاق و تقلب و دروغ
و زنا خدا آگاهند و مردم را آگاه میکنند که حتی بهاء با امر و کتاب
خیانت کرده ظهوری را که باب بدو هزار و یکسال دیگر توفیق نموده
بخود بسته و جانشینی را که باب برای خود انتخاب کرده او انکار نموده
بهتر از همه اینکه جزئیات اعمال خانوادگی را در کتاب عمه نشر کرده اند
چون همه آنها بر ضرر بهائی تمام شده و جواب مثبتی نداشته اند مربدان را
شمار گماشته اند و اگر کسی پرسد بد گوئی و عداوت چرا؟ میگویند بهاء الله
که فرموده است زبان از برای ذکر خیر است ولی در لوح احمد هم فرموده
کن کشفة النار لاعدائی و کوثر البقا لاهبائی (چرا مربدان عباس افندی بجز را
بد علی و اتباعش بد میگویند؟

برای اینکه او نوشته و منتشر کرده که عباس افندی لوح وصیت پدر
را تبعیض کرده قسمتی از آن که راجع بخودش بود منتشر ساخت و قسمتی
که راجع بمن بود مخفی و مستور داشت و از میان برد چنانکه شرح آن
ترجمه کتاب پروفیسور پروان گذشت لهذا عباسیان مربدان خود را بر

دشنام و امن بر محمد علی افندی بنام اینکه ناقض عهد شده و ادار نمودند
چرا شوقی به آواره و نیکو و صبحی دشنام میدهد ؟ و چرا سرها
علائی در مجلس عروسی خانه اسحق متجده یهودی فقط نقل مجلسش
به آواره بوده ؟

برای اینکه آواره و آن چند نفر از جمیع جزئیات کار بهتر از
شوقی آگاه بوده به علاوه از مفاسد دیگری که کشف کرده و مطلع شده
باز گو نموده اند بر روح وصایت و خلافت شوقی هم آگاه شده دانستند
در الواح و صایای عبدالبهاء تصرفات بیکار رفته و با اقدام مادر و
عباراتی ساخته و پرداخته شده حتی برای خانه های مردم که بنام مدرسه
بنات و بنین خریده شده و فلان مسافر خانه و مشرق الاذکار و حظیرة القدس
که بایول افراد خریده شده لوح درست کرده بمحفل طهران فرستادند
عبدالبهاء فرموده همه را بنام شوقی منتقل کرده بملکیت او در آید و
آوردند و بتازگی حتی حاجی غلامرضا امین آنها را در اداره ثبت
بنام شوقی ثبت داده !

چون این حقایق انگشت نما شد ناچار شوقی قلم بدشنام نهاد
که شماها چرا این تقلبات و خیانات و دنیا پرستهای ما را آشکار میسازید
چرا بهائیان بمستشرقی چون مرحوم ادوارد براون دشنام میدهند
برای اینکه او خودش بیک سفر کرده و بها و عبدالبهاء را آنطور
بوده اند شناخته و در کتابهای خود چیزهایی نوشته که بضرر ایشان
میشود و حتی نقطة الکاف تاریخ حاجی میرزا جانی را که برخلاف تصور
مردم سود و بهره بودی بیاب وازل و بایان و ازلیان نمیدهد ولی ضرر
زبان کامل بها و بهائیان میرساند منتشر ساخته .

و چون بهیچ وسیله نتوانسته اند آنرا ابطال کنند و جواب متینی
بنویسد لهذا زبان بدشنام میگشایند و تا هر قدر بتوانند کتاب نقطة الکاف
را مانند کشف الحیل میخرند و میسوزانند و این حرکت احمقانه را وسیله
تشفی صدر خود میدانند

اگر این سخن ها که اغلب کتاب فروشان طهران و ولایات دیگر
شنیده اند دروغ در آمد سایر حرف های ما هم دروغ است .

باری همه اینها دابل است بر اینکه بهائیت مذهب نیست و یک سیاست
غیر مستقیمی است که بر اثر چهل يك عده از مردم ساده لوح تولید شده

من منحصر بعالم شدن افراد ملت و بی اعتنائی باین سوسیته فساد و
 تا اكمال اقتدار دولت است .
 ولی این قضیه مضحك است که عبدالبهاء رؤسای مبلغین خود را مأمور
 که جوابی بر کتاب نقطه الکاف و مقدمه پروفیسور براون بنویسد پس
 بیکه پولها از اغنام گرفتند و چندین سال همه مبلغین کمک دادند بالاخره
 شان که بنام کشف الغطا در عشق آباد تنظیم و طبع شد با اقدام خود
 بهاء ضایع گشت و خودش بدست خود آنرا تزیین نموده بعد هم پشیمان
 و آنرا توقیف کرده مانع از نشر آن شد و علت تزیین آن دو چیز بود
 اینکه در آن روز انگلیسها در فلسطین نبودند و افندی دستور داد
 پروفیسور براون در آن کتاب حمله کرده بطرفنداری سیاست استعماری
 من دارند و منظورش آن بود که بنمایاند بمردم که کتاب نقطه الکاف
 هم ازل و جزیره قبرس تمام میشود تا در قبرس مرکز روحانیتی تشکیل
 شده باشد ولی طولی نکشید که انگلیسها وارد فلسطین شدند و کتاب
 کشف الغطا و حمله پروفیسور بعنوان سیاست از دوسو مضر شد یکی آنکه
 آن بود انگلیسها مکدر شوند دوم آنکه ممکن بود این تیر بخودش
 برسد که تونیز همین نظر را داری . سبب دوم اینکه در کتاب کشف الغطا
 در داد توبه نامه سید باب را چاپ کردند همان توبه نامه که پروفیسور هم
 کرده بود و در فلسفه هم چاپ شده و متن آنرا در کشف الحیل نیز
 ساختیم و چون از افندی سر آنرا پرسیدند گفت برای اینکه دماغ
 ما را بر خاک بمالیم ! ولی پس از طبع دید بسیار غلط بزرگی کرده
 اینکه او خود و پدرش بیاب معتقد نبودند ولی در هر صورت مردم
 را مؤسس این اساس میشناسند و چون او توبه کرده باشد دیگر برای
 محل اعرابی نمیداند و خودش چه صیغه خواهد بود ؟ دیگر بعد از
 من که معلوم است هر کس بیاید جز صیغه مفرد مؤنث غایب از فعل ماضی
 بول چیزی نخواهد بود . این شد که هنوز از مطبعه خارج نشده بود
 توقیفش از قلم خود عبدالبهاء صادر شد و عجب دارم از شدت غفلت
 آن که می بینند هشتاد سال است در هر کاری جان کنند و پول دادند
 نتیجه حاصل نشد و تمامش بضررشان بود و هر چه وعده داده شد
 بود و در واقع پول داده اند برای خریداری افتضاح و رسوائی خود
 باز بعضی اینکه از عکالوحی میرسند و بیرنگی جدید بکار زده میشود

که مثلا پول بدهند برای فلان قضیه تا امر مرتفع شود و چنین و چنان کرده
و در این کار چه نوائدی مکنون است با آنها فریبها که خورده اند و
فریب جدید را استقبال کرده بر قایت هم چنان میکنند و پول میدهند
حالتیکه همان اشخاص برای دو قران مالیات مشروع یا خدمت بدولت و مملکت
خود به هزار وسیله و واسطه متشبث می شوند که آن دو قران را ندهند
فما عجب من هذا العجاب المعجب !!

آری این عیبها همه عیب تاویل است که چون قومی هر سخن
مورد تاویل قرار داده از منهج مستقیم تحریف نمایند این معایب ظاهر
گردد . یعنی از ابتدا برای جواب خصم و پیشرفت مقصد خود برخی مشابهت
را وسیله دست خود ساخته بتاویل پرداخته کم کم این میدان وسعت
کرده حتی سفیدی ماست را هم بقلب مبالغین مأول میدارند در این صورت
اگر ما هم بابی از تاویل باز کرده فصول مشابهت در اینجا زیاد کنیم باطل
نخواهد بود تا از جهتی معرفت مشابهت و تاویلات بهایه باشد و از طرف
کتاب کشف الحیل هم بی مشابهت نمانده باشد .

متشابهات اصلیه

متشابه اول

بهاء الله را شنیدیم بحاج ابوالحسن امین اردکانی فرموده بود خدا
از ورقه طیبه خود بر خور دار شو و پیوسته آن دختر والا گهر را موند
خویش ساز که گفته اند (بابه افندی عدی فی الکرم) زیرا چند مائت
صدید را خواستند چون انیس مابود ندادیم بعد دیدیم بین اسمعیل و اسماعیل
سلب اعراق شد لذا او را بیرادرم بخشیدم و مثل آت ورقه انور
بکارت زدم تا رضای حقرا همچون ملا رضای محمد آبادی دریایی چه او تصور
نمود در ثمره شجرة وجود خویش و الحق آن مبلغ خرق اوهام که
و مصداق السابقون السابقون اولئک المقربون واقع گشت و
و جمع الشمس والقمر را بنیاد نهاد علیه بهاء الله الی یوم التصاد !!

متشابه دوم

عبدالبها فرمود حضرت فرقة العین . همان قره العین زیباتر از خورشید
ورقه طاهره مسجوده ملا باقر حروف حی شد و طاهره ابن ملا
خود را بهر انجمن همراه میبرد و چنان برای سجده و تعظیم و تکریم و طواف
تعریف در وجود او نموده بود و قسمی آن مرد طاهر بر آن زن طاهره داشت

بود که باشارتی ساجد میگشت ! وقتی هم در حیفا بودم نوکر
من اعظم (خسرو) میگفت آقا میفرمودند ملا باقر در حد خود
شاز از همه احباب بود و از پس در محبت طاهره خالص شده بود
و او اثری از انیت نمانده بود لهذا یکشب حضرت قره‌الین او را
شانید در جوار خود و هر بندی که با او داد او را در اخلاص بکار بست
متشابه سوم

خان خسرو گفت سر کار آقا بشیره خانم حرم خویش فرمودند خاتم
روس باید خویش نیکو باشد نهرویش و فکرش بزرگ باشد نه کوچک
بشر حاج ملا صالح برقانی چون چنین بود پیش از ایمانش ملا باقر مذکور
عجب او شده بود بهلاوه همه در باریان ناصرالدین شاه خصوصاً امین
سلطان از او تعریف و تمجید مینمودند و آن دخترک ملازاده را
زنان اعیان ترجیح میدادند. تا آن شبی که ناصرالدین شاه کس
احباب را تبلیغ کرد و کام زنمان در باری را که حسادت داشتند شیرین
فرداد باهل حرمش که قره‌الین بایه را گرفته‌ام و امر صادر کرد
که نوکر برود او را بیاورد و خود او مواظبت مینمود که کسی از وصل
و آلت ضلالت نشود. اما وقتی نوکر رفت عقب او مشهور است که آن نوکر
در گی رادید که در جامه خردی و حقارت خزیده و آنقدر آثار بزرگی با خود
دارد که نمیتوان بصورتش نگریست و همانجا بسجده رفت ! ! و هم چنین
بیک اهل حرم شاه شفته‌اش شدند ولی آن سلطان ظالم آن طاهره روحانیه
را بزنندگان فرستاد و گمان کرد که از غلبه معظمی با آنکه از فتح اعظمی
بخوا رسیده و بالاخره او را کشت و ندانست که آن کیوتر حرم را بقصد
سانیده آری آن شاه ظالم آن مظلومه را بطلمت اعلی و وصل نقطه اولی رسانید
تقیر جمع شمس و قمر در ملکوت هم ظاهر شود !

نشایات فرعیه

متشابه چهارم

بشر نیک اختری از اصفهان آمده گفت. میرزا مهدی اخوان الصفا
طاجی آنای مازندرانی را همراه آورده از کتاب استدلالیه حاجی
مدر بساو درس میداد و در عین اینکه خودش عبارت کتاب آنای
مذانی را نمیتوانست بخواند او را معلم شده در ابتدا آن بچه مازندرانی
فریمان و گرسنه بود کم کم سیر و پوشیده شد. با اینکه عمر بیست ساله را

در دامن امر پرورش داده بود طغیان کرد و حرکاتی نمود که خلل بکار مبلغین راه داد یعنی هر شب و روز دل بوالهوس را بکسی و با کسی بسته و نشسته در خانه که بودند زن آنخانه هر چه میدید ستر میکرد ولی چون شوهرش تازه بهائی بود در کمین نشسته مطالبی یافت و صدایش در آمد مردم که وارد شده خطابه‌ای عتاب آمیز او را شنیدند نسبت بمبلغ فهمیدند میشود در اینجا اسراری باز چیست و میرزا مهدی تمارض کرده تمارض خود را چندی ادامه داده مردم تظاهری نموده عاقبت تظاهر کرده بخش کردن و چون هیچ حیل و وسیله ستر مقصود نمیشودم از انتحار میزند و پس از خود کشی او محفل خاک بر روی اعمال آن مبلغ میبکند

متشابه پنجم

میرشکاری از باران قدیم من گفت وقتی با مبلغ محترمی بودم آن مخدوم نعمت الهی را می‌شمرد که جمال مبارك ما را بفیضها رساننده لقب امام الله بهت داده و کودکان فامیلم را مجانی بتریت سپرده رحمت الله علای را بامن مهربان ساخته که از صندوق محفل بهره برم و آن وجود محترم با همه و بستگان خود مرا همراه و دمساز کرده این مرغ پر شکسته را با خالم خویش هم آواز نموده در هر مجمع و محفل و اجنه و مجلسی این کنیز را قرین جمع ساخته گاهی مداحم فاضل مازندرانی است گاهی و صفایم میرزا اوسقمان شد پس ستایش میکنم جمال قدم را که مرا محترم ساخته است در بر هر مبلغ تا کسر و نقصانی در آبرویم پدید نشود و از همه بهتر اینکه دلم را از غیر حدود امر خود پرداخته و دلم صدق است که اگر باران رحمت آنرا حمله کرده باشد با کسی نیست چه محض اطاعت فرمان او چنین گشته

متشابه ششم - قد حرمت علیکم ازواج آبائکم

میافتم از مبلغی پرسید چه شد که ازین تمام اقارب و محارم فقط طاعت حق ازواج آباء را حرام فرمود؟ و گویا حرم عبدالله - ماء یعنی زن منیره نام او هم این سؤال را کرده بود و دفعه سوم منیره دوم که مترجم آبادی واقع شده بود آنرا پرسید در جواب فرمودند حق فی اوج السلطان با علی التدا فرموده با کسی مدافعه نداریم و حقیقت حال اینست که در عزای محمد نامی (۱) بعد از ازل حرم حضرت بابرا گرفت لذا فرمودند از پس

براق بعید است که زن پدر تصرف کند و از زن دور که با خصم شوهر
 آویخته رفیق او شود بنا بر این حق (بهاء) این سخن را بر قیام خود
 نموده ! و مقصود از ازواج آباء حرم حضرت بابست که بر تاج و آست
 بر سر اهل باش تا هر کاری برایت سهل شود و گویا بعضی هم اهل شده
 روحانی را در اجرای حدود بر جسمانی مقدم شمرده هر چه میگفت بر
 بر منی میفرمود روحانیت منظور است در جسمانیات آمیزش پسر شوهر هم
 این است پس حرمت علیکم ازواج آباءکم نیز متشابه بود و حلال شد
 اگر چه متشابهات عجیبه در امر بهاء بقدری زیاد است که جلدها
 ترا کفایت ندهد ولی برای اینکه خستگی عارض قارئین نشود بهمینقدر
 اکتفا میشود و اگر هم مطالب آن کاملاً مفهوم نشد باز ممکن است همین
 بی از آیات آقای نیکو بعد از اینها توضیح دهند اکنون باید بدین
 موضوع خاتمه داد و باز رفت بر سر قدم :

قدم هفدهم

جمال قدم (۱) بر سر قدم !

چون در آن سفر اطلاعات ما در عکا و حیفا کامل و مستوفی شد حرکت
 ده بغداد آمدیم و در راه با يك رفیق کلیمی همدانی هر دم از اوضاع
 امر میگفتیم و میخندیدیم گاهی من آیات نازل میکردم و او می نوشت
 گاهی او لوح صادر میکرد و من می نوشتم تا رسیدیم بغداد و کشف
 بسیاری در بغداد نمودیم که بدان مناسبت عنوان فوق سر نامه این مقاله
 و آن حکایت میرزا حسین چارالله است و شرح آن اینکه میرزا حسین
 اگر را که در همسایگی بهاء و کلید خانهاش در دست او بود ملقب
 بچارالله شد ! چه عادت بهاء شده بود که خواص خود را بلقبی که منضم
 ب(الله) باشد ملقب میکرد مانند خادم الله برای آقا جان کاشانی و اسم الله برای
 مهدی دهجی و آقا جمال بروجردي (۲) لذا او را هم میرزا حسین چارالله
 نامیدند.

(۱) این لقبی است که عباس افندی به پدر خود داده و جمال مبارک
 است که میرزا محمد علی به پدر خود بسته
 این هر دو از کیش بهاء برگشتند و سومی ایشان چارالله بود (یعنی
 سایه خدا !)

این میرزا حسین کذابی، این چارالله بهائی - این نوکر فدائی
 عاقبت از بهاء برگشت و بجای آن همه اخلاص شب و روز بر بهاء و بهائیان
 میکرد! چون سبیش را بر سیدند چنین حکایت کرد: بر حسب ارادانی که
 من بایشان داشتم و اعلامینانی که ایشان بمن داشت کلید بیت (خانه بهاء) در
 دست من بود هر شب پس از انجام خدمات درب خانه را می بستم و بمنزل خود
 رفته صبح زود می آمدم در را باز میکردم و بطبخ چای و قهوه که آقای میرزا
 خدا در آن خوابیده بود در جیب من ماند (معلوم نشده است که در را بعد از پشت
 بسته یا سهوا) صبح که آمدم دیدم کلید در جیبم مانده فوری در را باز کردم
 دیدم عفونتی در اطاق پیچیده که نمیتوان وارد شد! بعد دیدم آن مکالمه طور
 از روز شراب طور چنان مست و مخمور بر رو افتاده که صد نفخ صور او را بهوش
 و شور نمی آورد ناچار در مقام تفتیش از علت آن عفونت بر آمدم دیدم لیوان
 بلوری که آب خوری آن خدای نورو کجور است سرش باز از آثار ظهور است
 فهمیدم که آقا شب سرمست جام سرور بوده از هوش و هستی دور مانده و
 بعد و فور خورده که گاه سحر ... پیچ پیچ بی هنر مداسن انور را محکم گرفت
 و چون باب نجات از هر سو بسته بوده و بهای عالیه رجات از در دل بسته و ناچار
 لیوان را ریش گرفته و کار حیوان را پیس که حیوان میال از گورنداند و سفال
 از بلور نشناسد.

مجلا میرزا حسین چارالله از هماندم دل از چارالله برداشت و
 خویش و مولا جدارالله بلند بالائی بساخت و حمارالله را مخدوم خویش شملت
 و در نزد دوستان خود میگفت نکویم چرا این میرزا خدا بی شکم نیست
 بلکه گویم چرا دوشد بیش و کم هست چه آدمی که نتواند از رسوائی
 خویش جلو گیرد باین که با سرش کمتر بخورد و بیاشامد یا در دل شکم
 شکم را صیانت نماید یا افلا در را بشکند و خود را بیرون افکند که کار
 بدین فضاحت نکشد چگونه ما او را خدای اکبر شماریم و مصلح حال
 انگاریم؟! (فرد)

ذات نیافته از هستی بخش کسی تواند که شود هستی بخش
 پوشیده نماید بهائینی که از شرح این قضیه آگاهند میگویند چارالله
 چه آدم خوبی بود که چنین اوضاعی دید و آهسته خود را عقب کشید
 بتضییع امر او راضی نگردید. نه چیزی نگاشت و نه یادگاری برای خود
 گذاشت بلکه عائلانه بکنار رفت و فرزانه فطایح را در پرده نهفت

زاره چقدر همتا کی کرد و بی باکی که هر چه را دیده شنیده بود باز گفت و
از رانتهفت. مگر اینکه من میگویم گفتار بهائی برهان نیست و باید از
غلی عالم باز پرسید. آنهم عقلای بی طرف از مذهب و سیاست که در
طرف جهان سائرند و به جمال حقیقت ناظر که آیا باید چنین فجایعی را
بهشت و چنان فظایعی را باز نگفت تا هر بیچاره بی خبر بدام افتد یا باید
رده برداشت تا حقیقت آشکار شود؟ و مردم بترك این اوهام برخورددار
گردند گمان میکنم هر عاقلی تصدیق بنماید که اگر امثال جبار الله و خادم الله
اسم الله جمال حقیقت را بیرده مجاملت پوشیده و بخرق حجاب شبهت
گوشیده بودند جان چندصد بلکه چند هزار نفر را از فدا شدن در راه این
وهم و خرافات نجات داده بودند چنانکه از آندم که قلم کاشف الحیل بدست
آواره آمده تا ایندم دیگر کسی جان نداده و زروسیم نیز کمتر بر سر این
وهم نهاده تا بعدی که شوقی سال گذشته گریه کرده که واردات امری از
مالی پنجاه هزار تومان به پنجاه هزار تومان متنازل شده و اینها ضرری است
که از کشف الحیل بهار سیده است. باین حال هر کسی هر چه خواهد بگوید
تصور کند ولی آواره جز وجدان خود هیچ امری را پیروی نکند و بغیر از
جات ملک و ملت از این بساط پر فضیحت غرضی ندارد و اینقدر داند که جز
مدعی خدائی؟ هر کس این حرکت میکرد قابل عفو بود. ولی خدا قابل عفو
نست و کافی بالله شهیداً

مجملاً از همین يك قدم مقام جمال قدم معلوم است چه او در کلمات
مکنونه فرموده است. (از تواتر و رفاه امتناع قریب و سدره ارتفاع عشق قدمی
شمله قدم اول بردار و قدم برداشت به عالم قدم گذار) ولی هر کس در امر او
بیشتر قدم برداشت به عالم عدم نزدیک تر شده عالم قدم اکنون قدم دیگر بردار و
از سر قدم رفتن جمال قدم در گذریم !

قدم هیچ قدم

سیر در محکّمات از آثار بابیه و بهائیه و در آن پنج عقبه است
عقبه اولی سیر در آثار باب

سید باب که بقول خودشان نقطه اولای کتاب تکوین بابیه و و با اعلای
هدا و احرف بیانیه است در ابتدای کتاب بیانش در مقام توحید میگوید -
بسم الله الامنع الاقدس تسبیح و تقدیس بساط عز مجد سلطانی والایق که و ام

بزل ولا يزال بوجود کینونیت ذات خود بوده و هست و لم یزل ولا يزال بلوازل
خود متعالی از ادراك کلشی بوده و هست خلق نفرموده آیه عرفان خود
در هیچ شئی بحق شناختن و ممکن نیست که بشناسد او را شئی بحق شناختن
و بلافاصله پس از دو سطر میگوید خلق فرموده آیه معرفت او را در ادراك
کلشی تا آنکه یقین کند باینکه اوست اول و آخر و اوست ظاهر و باطن
و اوست خالق و رزاق و اوست قادر و عالم و اوست سامع و ناظر و اوست قاهر
و قایم و اوست معیی و معیت و اوست مقتدر و ممتنع و اوست متعالی و مبرور
و اوست که دلالت نکرده و نمیکند الا بر علو تسبیح او و سمو تقدیس او و اوست
توحید او و ارتفاع تکبیر او الخ

آیا لازم است در این کلمات عجیبه توضیحی داده شود و گفت
هیچ طفل مکتبی با هزار گونه تعمد فارسی را باین درجه مهوع و زشت
نکرده از مقام لفظ و انشاء گذشته هیچ سفیه لایعلم در ده سطر جهان
تناقض وارد نکرده که بگوید خدا اصلا آیه معرفت خود را خلق نکرده
کسی او را نشناخته و نمیشناسد و بلافاصله بگوید آیه معرفت او در کلام
موجود و بالاخره حکم کند بر اولیت و آخریت و راقیت و سایر صفات او
این تقریر عیناً بآن میماند که اطفال در مقام مطایبه و قصه خوانی میگویند
پدرم تفنگی داشت که گلوله نداشت آنرا برد بصحرائی که آهوه نداشت
تیری انداخت که گلوله و باروط نداشت خورد بشکم آهوئی که سر و گردن
و شکم نداشت سپس آنرا بست بترك اسبی که جان و تن نداشت و آنرا
بخانه ما که اطاق و مطبخ نداشت گذاشت درد یکی که دیواره و تن نداشت
آتش بزیورش افروخت که گرمی نداشت و آورد در سفره که نان نداشت
هر کس از آن میخورد سیری نداشت نفی و اثبات و تناقضات بیان
مانند نفی و اثبات قصه مذکوره است.

باری اینست توحیدیه آقای باب که بایان قدیم باد بیروت ان
می گفتند نقطه اولی چندین کتاب در توحید نوشته !

اکنون بر سر عرفان و استدلالش — الباب الثانی من الواحد الاول
این باب آنکه رجوع محمد و مظاهر نفس او بدنیاشد و ایشان اولی
که بین بدی الله در قیامت حاضر شدند و اقرار بوحیدانیت او نموده
(باب) او را بکل رسانیدند و خداوند بوعده که فرموده بود در قرآن و تن
نمن علی الذین استضعفوا فی الارض و جعلهم ائمة و جعلهم الوارثین ایشا

گرا نید - آیا لازم است این عرفان با فی آقای باب راهم توضیح دهیم؟
ما حرفش اینست که چون خدا در قرآن وعده داده بود که ضعیفای بی نام
ن را تاج افتخار بر سر نهاده امام و پیشوا سازد اینک در این قیامت
ن قیام کرده ام محمد و آل محمد که جزو مستضعفین بودند (!) و اسم و
می نداشتند! چونکه دوباره دنیا آمده مأموریت مرا انجام داده این
ن نصیحه مرا بکمال یعنی همه اهل دنیا (!) رسانند لهذا مستحق
ن بمقام امامت منصوب شدند.

اما استدلالش مضحک تر از عرفانش است که بلافاصله می گوید -
مان دلیل که نبوت محمد از قبل ثابت است بهمان دلیل رجوع ایشان
با عند الله و عند اولی العلم ظاهر است و آن دلیل آیات الله است که
لی الارض از ایشان بمنزل آنها عاجز میباشد! آیا شما فهمیدید آقای سید علی
باب در این استدلال چه شکری افشانده است؟ شهید الله از پس این
یات محمل است همه من علی الارض از توضیح محملات آن عاجزند ولی
ن اینکه تا آن حد نرسیده باشد که بگویند در هر صورت مقصود عجز بشر
اگر چه از جنبه مهمل گویی باشد عرض میکنم میفهمیم میخواهد چه بگوید
ن از پس مزخرف است اگر خودش هم بدینا برگردد که ما حق از
ن تقریر منظور خود بر نخواهد آمد او میخواهد بگوید دلیل نبوت پیغمبر
ن قرآنی است که کسی مثل آنرا نیاورده اما غافل است از اینکه اوراقیه
ن در عبارات سابقه خود صاحب رجعت محمدی را یکی از مؤمنین خود
ده و مقام امامت را از آن بابت در حقش قائل شد که مبلغ آیات او شده
ن دنیا رساننده و در اینجا که میخواهد خود را عین محمد و آیات خود را
قرآن معرفی کند من حیث لایسر لغزش آورده و از اعتراف سابق
ن غفلت کرده و بر شماست که دو باره و سه باره پیش و پس مهملاتش را
نید تا بر لغزش او وضاحت فهم ما و حتی عجز خودش از تقریر آن و
ن ما بر توضیح آن آگاه شده اعتراف کنید که حتی مهمل را نتوانسته
ن نوعی بروراند که همه کس از توضیح و تشریح آن عاجز باشد.

اکنون که این دو جمله را از اول کتابش بیان کردیم برویم يك جمله
از آخر کتابش بیان نماییم و برویم بسراغ رؤسای دیگر - الباب التاسع
الواحد التاسع فی حرمة صلوة الجماعة الاصلوة البيت فانکسم
ن و لکن فرادی تقصدون ملخص این باب آنکه از آنجائیکه در جماعت

ثابت است آنکه امام محقق الوقوع باشد در اینکه از حروف اثبات است
واو آنجائی که آخر هر ظهوری کل خود را چنین جلوه داده که مظهر است
نه تهی ولی بدع ظهور ظاهر میگردد که از مظهر تهی بوده از این جهت
که تهی شده تا آنکه کل بدون الله عبادت خداوند نکرده باشند و امروز
نفسی ایمان آورده باشد بالله و آیات آن و بشجرة حقیقت و ظهورات آن
قبل از آن وراء نفسی که «اون» (۱) الان اظهار ایمان نکرده نماز کنار
باشد بر او فرض است که اعاده کند و این است از احکام واقعیة نفس الامنی
زیرا که اون «یعنی آن» در آن روز بدون الله بوده که اگر تهی بود نیست
و آنکه نماز کرده الله بوده که اگر نبود امروز مؤمن نمیشد این است حکم
از احکام داودیه که بیاطن شده نه بظاهر (انتهی)

ای گوش عالم بشنو حکم آقای بابرا که باین فلسفه از احکام
داودیه اش شمرده و حکم بیاطن فرموده !!! این سید بیچاره همچون مفسران
این را بگوید که حکم نماز جماعت را برای آن نسخ کردیم که مبادا
تقر بای بیشت سر يك پیش نماز مسلمان نماز بخواند و حتی میگوید
خواننده باشد باید نمازش اعاده کند دلیلش اینست که این بابی بسبب اینست
باب را قبول کرده نمازش برای خداست و آن غیر بابی برای آنکه نماز
نکرده نمازش برای غیر خداست آیا نمیشود که همان بابی در آن روز
بشت سر آن آخوند ملا قمع نماز میخواند برای غیر خدا و بعضی
خوائج دنیویه باشد ؟ آیا نمیشود که همان آخوند ملا قمع اصلا اسم آن
باب را نشنیده باشد تا برسد باینکه بفهمد حق است یا باطل و بالاخره آن
نیارودنش بر اثر بیخبری باشد و انگهی اینکه در حال اسلام نمازی خواند
و حالا که بابی شده باید اعاده کند آیا کدام نماز را بخواند ؟ اگر نماز
است که آقای باب آنرا منسوخ کرده و نماز نوزده رکعتی بجایش
کرده و اگر نماز باب است که جز اسم چیزی نبوده و آنرا هم آقای باب
بهر رکعت اقتصار داده بدون اینکه نماز نه رکعتی را هم نشان داده باشد
بالاخره بيك رکعت که شاید از مبتکرات فرزندش میرزا عباس خان است
باشد منتهی کرده و آن بکر رکعت هم شوقی افندی خودش ترك کرده
اصلا تهی خواند که ترك کند و اگر ترس نداشت از مریدان ابله آن
تحریم میکرد پس نماز اسلام که منسوخ است نماز باب بهاء نیز منسوخ

و اینصورت اینهمه شرح برای چیست ؟ و این فلسفه باقیها کدام ؟ مگر آنکه
 بگوئیم چون نماز جماعت اسلام موجب تجمع ملت و وحدت و اتحاد ایشان
 بشده و مقصود باب اصالة یا نیابة عن الیمنه نشئت شمل مسلمین بوده لهذا
 نماز جماعت را منسوخ کرده و برای اینکه بچه بیدار نشود این فلسفه های
 عروج را بهم بافته و همه را حل بردیانت کرده و این در صورتی است که باب را
 در مرض جنون مبرا بدائیم والله اعلم بحقایق الامور

عقبه ثانیه - آثار الازلیه

ازل که صبح صادق حجم احیاء بود و مرآت حاکی از جمال باب در کتاب
 بود میتو بسد هو الله الحق الممنوع السلطان - سیاس بی قیاس و حمد معری از
 نایه رب و رفتار مر ذات بار بتمالی را سزا است که لم یزل محسوس بحس و
 حرکت و فنا و زوال و عدم وجود و ظهور و بطون و عرفان و وجدان نبوده و
 لایزال مجسم شناخته نخواهد شد نظر نموده در شئون انبیاء علیهم الصلو
 السلام که هیچیک دعوی شناختن ذات خداوندی را ننموده کذاک حضرت
 بعدی گفتار ما عرفناک حق معرفتک جاری فرموده دعوی ادراک ذات الهی
 فرموده چنانچه نص آیات کریمه و احادیث شریفه بوده نظر بسوره توحید
 نموده که چگونه جاری شده و نص بوده بر شناختن ذات الهی چه اگر کسی
 ربك با خداوند بوده (قل هو الله احد) گفته نمیشد و اگر شئون بشری
 سیود (اله الصمد) ذکر نمیکرد و اگر تولید میشد و از ذات مقدس او
 چیزی حادث میگشت (لم یلد و لم یولد) اطلاق نمیشد و اگر با خداوند کسی
 مقرون و معادل میگشت (ولم یکن له کفو احد) در کلام خداوندی نازل نمیکشت
 و میرسد بکلمات روح و ریحان و خطایر قدس (خطیره القدس) که مریدان
 برزخ حسیه عملی گمان میکنند این کلمات از سماء ثلاث بهاء و خلفایش بدعا
 نازل شده و اکنون مبهمیم که آنها را ازل از کتب اسلامی اقتباس و
 استعمال کرده بعداً بهاء و عبداله بهاء و شوقی از کلمات او استراق نموده
 نگاه لیبی ازلی که اینقدر دشنامش میدهند مفتخر شده اند - قوله
 هو الحق المستعان هنگام روح و ریحان و عزو امتنان در مواقع جلایان تجلی
 الهی است افتاده خویش را مستشرق بشوارق قدس الهی نموده ارواح و انفس
 اجساد روح خود را بدین میاه احدیت زنده نمایند و از خطایر قدس ربانی
 بان شده بمیاه سبحانی شاداب شوند زیرا که جلایان حقیقت از افق لن
 رانی طالع و ساطع گردید و تجلیات عظمت از مطالع لن یعرف ولن یوصف

لایح و لامو گشت! هر ذره روحی بدید آورد و هر شینی ریجانی از مواضع
تجلیات آشکار گردانید. تا میرسد به ربیهای ذیعی قول الله النور تجلی و
الامر قد دنی و رجع الی الله کل واحد و استرجع الیه ما خلق و ما من الله الا الله
وله الملك و بیده الامر یفعل ما یشاء هو الحکیم الخیر - تا آنجا که بشیطانی
برادر خود بهاء اشاره کرده میگوید ای دوستان دایره فضل و معیان
مطالع عدل در این ایام که شاهین در پرواز و عنقای نفس در سوز و گداز
است سمندروار بر گردد آتش عدل گردیده خود را در سبیل محبت و مودت
از غیر محبوب محترق سازند چه اگر بدین نار حقیقی مضطرب نشده هر آن
از لقای حقیقت محبوب محبوب خواهند شد اقوال مضربه سبب احتیاج
نباشد و اشارات کاذبه مؤتفکه باعث پراهمادنگردن در چه شیطان رجیم از تائید
خود از حق محبوب گشت و بخود بینی و غرور جاهلیت از آدم روحانی محبت
گردید و هر آنکه خود بینی در عوالم خود نموده محتجب از مواقع تجلیات
الهی گردید - الی آخر ماقال و نیز در توقیعی لاشه انانیتش گرم شده
مواظظ سابقه خود را فراموش کرده مثل برادرش بهاء یکدفعه از حجب
نیستی باوج هستی متمایل شده چنین میگوید هو المرهوب المستعان آفتاب
حقیقت ممنوی در افق اوج ازلیت در استطاع و اشراق است و کواکب
عز و عظمت خفیهی الهی در فوق سماء رفعت و احدیت در شعاع و التیاق (در
هر صورت دعوی الوهیت مکنون است چه از بدو یا بلقب ازل و وحید بلقب
بوده است) دنباله این توقیع میکشد بطعن بر بهاء و اتباعش و تشویق
خود در آنجا که میگوید از وساوس شیطانی گذشته و از سائس ظلمات
رهیده و چون ظلمتبان در رودادی ظلمت و حیرت نیست نگردید ذلکم ما بوسه
به یومئذ انتم فی ایامه تتفکرون الحمد که حضرت باری تقدس و تعالی
چون شما مستبصران را در ارض وجود موجود فرموده زشت و زیبا را در
نموده نور و ظلمت را مشاهده مینمایند با نظر و امن مثلکم عن رقبه لعلکم بآیات
یوم العدل لترزقون هر نفس بدین دانی خود مغرور گشت و از لقای حق محبت
گردید و دور از لحظات قرب ماند چون در ذات او خود بینی و غرور بود
این سبب جلایان الهی در نفس فانی او (یعنی فانی!) هویدا نگشت و فواید ذات او
رخشان نگردید و ظلمت بالو معروف گردید و در حجاب افکیه خود مستحجب
گشت و در ظلام موتفکات خود در ابتعاد مانند تجلیات ربانی در نفس و فواید
او ظاهر نگشت و نفحات سیجانی در ذوات و روح او باهر نگردید (همه اینها)

برادش بهاست) لذلک خداوند عادل دوستان خود را بیدار فرمود و معیان
فروش را از ضلالت رهائی بخشود (مرادش مریدان خودش است با پیروان
بل که گویا آنها در هدایت بوده و تبعه بهاء در ضلالت و حال آنکه بقول
آنای نیکو شیر زرد برادر بزرگ است - و من فرقی که هست بین آن دو برادر
ملح و بین این دو برادر جنک است) اکنون اگر بخواهیم اغلاط فارسی
و عربی این میرزا را توضیح دهیم همچون اغلاط و لغزشهای کلمات آن
میرزا رشته را از دست گرفته يك وادی خواهد افکندمان که تا جهان باقی
نست از آن وادی بر نیائیم و مشنوی هفتاد من گذشته هفتصد هزار من کاغذ خواهد
شد لذا از لفظ گذشته همین قدر میگوئیم در معنی بقدر خردلی بین بیان این
دو برادر فرق و امتیاز نیست زیرا هر يك دیگری را شیطان و ظالمائی و خود
بین و مغرور و کذاب و جمال و خائن و مضر خوانده و تا این حد بنده کلام
آورد را تصدیق دارم و مؤمن بهردو هستم ولی در این که هر يك میخواهد
بابت کند که او شیطان است و من رحمن و گویا من از دامن خدا افتاده ام
و همه حقائق بامن است این یکی قابل قبول هیچ آدم با شعوری نبوده و هر
نری آنها در صقع واحدند مگر اینکه انصاف اقتضاء دارد که برخلاف تصور
انعام بهاء بگوئیم ازل نسبتاً با فیهتر و خوش عقیده تر بوده و بقدر بهاء و
برادش خود پسند و متجری بردینی نبوده و از این رو بر ضد وطنخواهی و ایرانیت
مستخفی نگفته و ضروری نژده است

عقبه سوم الواح و آثار بهاء الله

چون بر قدر و مقدار کلمات باب و ازل آگاهی یافتیم اکنون به بینیم
بهاء که بیت العقیده این غزل و ضد العقیده آن ازل است چه نغمه سروده و
بهری آشکار نموده ؟ پس باید دانست که بهاء مادام که پسرانش عباس
قندی و محمد علی افندی و ضیاء الله و بدالله بزرگ نشده و مطامعات جدیدی
بر جرائد و مجلات و کتب نگرفته بودند کلماتش عیناً مانند کلمات باب و
ازل بلکه بهر اتب ادنی و ازل بود و تنها افتخارش در فهم کلمات ایشان و
ندگی آستان آنان بود و چنانکه در مواقع کثیره خود را قطره از بحر ذخار
زلت شمرده و آن آثار را امروزه بهائیان مخفی میدارند بطوری از نظم
شر عجیب او را در جزء اول و دوم اشاره کردیم و بر مقدار فصاحتش
گاه شدید مثل آنکه يك غزل بر سه بحر مختلف با تضمین هیچ معنی عرفانی
لطیفه ادبی و صنایع بدیعه میسروده و هذاچگر بریانی را عربی پنداشته

در ضمن وجد به اش ذکر میکرد یا معاز حتی بدین بی نمکی را ملج کلام من
بنداشت و همه دانند که جگر بریانی بی نمک چه قدر مهمون است و گاهی که
شریعت میساخت استعمال کرد و چنگال را جزو احکام کتاب و نهی از ورود
حیام عجم را جزو حدود و جزای نقدی را در زنا قرار میداد و گاهی که قصیده
عربی میسرود از این فارض استقبال کرده مطلع آنرا بدین گونه طالع میساخت
و خود را از داهل علم و رسوا میکرد - قواف

اجذبتنی بوارق انوار طلعتہ بظہورها کل الشمس تخفت : و گاهی
عرفان بافی کرده در لوح رجعتش مینوشت - هر روز که سر از بستر برداشت
بلای جدیدی استقبال نمود بکشب سرم در تنور خانه خولی بود و شب
دیگر در دیر راهب نصرانی و روزی در مجلس یزید : - و بدینگونه ترهات
ترانه مظلومیت میزد و روضه خوانی و تمزیه گردانی جدیدی هوس میسوز
گاهی خدامیشد و گاهی خدائی خود را بمزاج تعبیر کرده از آن بر میگشت
چنانکه در آخرین لوحی که در کتاب مبین طبع شده بخط احمد علی نیری
موجود و مشهور است و آن اینست هو الباقی کلام الله و او انحصر بکلمه
تعالیها کتب العالمین انک لا تحزن بما اختصرنا للوح لان یری فیه کتاب عظیم
هذا لوح امتزج بملح الله اذا ذقت قم و قل لك الحمد يا اله العالمین لو نزل
فی السجن لا تمجب لان الاحزان ما اخذتنا فی سبیل ربك ونحن فی سرور
بدیع الخ یعنی کلام خدا اگر منحصر بیک کلمه باشد همه کتابهای عالم را
آن مقابلی نمیکند یعنی کتب و ذر و علوم اولین و آخرین در مقابل کلمه
بهاء قابل ذکر نیست سبحان الله چقدر انسان میتواند باوه بگوید : در کتاب
اقدسش هم میگوید دع العلوم لانها منعتك عن سلطان المعلوم - یعنی علمها
را رها کن که آنها ترا از سلطان معلوم (بها) منم میکنند . با این بیان
حضرات میگویند ما مخالف علم نیستیم ! بعد از آن در لوح مذکور میگویند
و تو معزونی نباش که ما لوح مختصر فرستادیم زیرا کتاب عظیمی در آن
دیده میشود چنانکه مشهود است تا اینجا متضمن داعیه اصالت است که کلام
خود را کلام خدا خوانده اما بلافاصله این ادعای مشوب بمزاج نموده میگوید
این لوح با نمک خدائی مخلوط است اگر آنرا چشیدی حمد کن خدای
اگر مادر زندان بانو مزاج میکنیم تعجب مکن زیرا حزن ما را فرانگیزد
است (در حالتیکه نه در زندان بوده نه راست گفته چه ایامی که بنام محبوب
در يك عمارت دهاتی ساکن بوده بقدری از حزن خود شکایت نموده -

است خود را ساخته بوده است) باری این بود طرز سخت سرانی
 خدا پیش از آنکه خدا زاد گانش بزرگ و معاون خدائی اوشده باشند
 بین که پسرانش بزرگ شدند و با نمایندگان دول خارجه ملاقات کردند
 دنیا اندکی بدستشان آمد او را واداشند بر چیزهای دیگری که
 این آنها الغاء و طغخواهی است بپاره از سفسطه های جدیدی که تولا
 نه شد و بعداً نیز دانسته خواهد شد اینك لوح دنیا و آن لوحی است که
 با یکسال پیش از مرگ بهاء صادر شده و منشاء تبلیغات آتیة فرزندش
 افندی گشته و آنرا لوح دنیا یا لوح عالم نامیده اند و آن لوح بدینگونه
 می شود بسمی الناطق فی ملکوت البیان (یعنی بنام من - دعوی خدا - که
 ملکوت دین بیان ناطق است) حمید و ثنا سلطان مبین والایق و سزا است
 سخن متین را بحضور حضرت علی قلی اکبر و حضرت امین مزین فرمود
 بود حاجی آخوند ایادی شه میرزادی و حاجی ابوالحسن امین اردکانی
 که از شرکای این کپانی بودند و بانوار ايقان و استقامت و اطمینان
 داشت علیهم السلام و بهاء من فی السموات والارضین التور والبهاء
 شکیر و الثناء علی ایادی امره الذین بهم اشرق نور الاضطبار) اینها بیازی
 که بریش آخوند ایادی و امین اعادی خورد کرده که در کمک بدین
 برای او فتور نکنند و عین این پیازهارا پسرش بریش خودم خورد کرده
 اگر اینکه از خیانت باظهارت ذات نتوانستم حقوق ملت و مملکتی را زیر
 گذاشته تابع نفع معلوم یا موهوم شوم ولی دیگران کردند آنچه کردند
 بلام الذی ظلموا ای منقلب بنقلیون - و نا گفته نماند که با همه اصلاحاتی
 در عبارت منظور شده باز از ردیف کلمات باب وازل بیرون نیست
 که مزین در يك جمله تکرار شده در حالتیکه معنی هم غلط است زیرا
 نوار ايقان منور تواند شدنه مزین نفع صلح اکبر و صلح عمومی و وحدت
 ان و امثالها سخن سرانی نماید تا اصل مقصود مفقود نگشته باشد عجب
 که بقدری سخنان خود را مهم شمرده که میگوید (باری با آنچه در صحیفه
 اء از قلم اعلی نازل اگر تمسك نمایند از قوانین عالم خو در ا فارغ
 شده کنند) اگر چنین است نمیدانم چرا برای فضل دعوی شوقی افندی و میرزا
 علی بنمید و بسامی انگلیس که شخص یهودی است تشبیه
 کردند و چرا برای استرداد خانه بغداد و کیل ساخته و بدایه رجوع
 رده آخر هم مغلوب شدند و چرا دستور سری بریدان خود دادند

یکدفعه بجهت مخایره تلگرافانی با مأمور انگلیس در فلسطین بر سر کار
رویه و یکدفعه بجهت مخایره با مأمور بغداد برای خانه و چراغ عربی
باینطرف و آنطرف میکنند ؟ و چرا در قانون انتخابانشان تصریح میکند
که مانند انگلستان انتخاب نمایند ؟ خدائی که قوانین خود را بهترین قوانین
شمرده و میگوید اگر بآن تمسک کنید از قوانین عالم فارغ میشوید چرا
خودش و فرزندانش در عبادات بمقتی اهل سنه تقلید کرده و در اجتماعات
و سیاسیات بدولت انگلیس تاسی کرده و حتی اخیراً ولی امرش شوقی
برای تملک مدرستین تربیت بقونسول ایران تشبث کرده تا ایرانیت و شایع
اسلامیت او را هم تصدیق کند برای اینکه مدرسه در نیت اسناد بنام
امین امین بملکیت او درآید و خداییکه میگوید یکی از لغات موجود
یا لغت جدید را تعلیم دهید چرا فرزندش را بتحصیل انگلیسی واداشت
چرا دخترانش را در پاریس بمدارس فرانسه فرستاده و چرا تحصیل روسی
را قبلاً بمریدان عشق آبادش واجب کرده و چرا خودش بزبان عربی افتخار
نموده و لوح نازل کرده و چرا امر کز میناقش بزبان ترکی لوح برای مریدان
ترکی زبانش فرستاده و چرا عزیزاللهخان بهادر شیرازی و حبیبالله حاج
خدا بخش کرمانشاهی را تشویق بر تحصیل آلمانی نمود ؟
و چرا او چرا او چرا او را هم چرا اکنون این ترهات آن لوح را بخوانید
بخندید میگوید (معرضین و منکرین بچهار کلمه متمسک کلمه اول فضرب الرقاب
ثانی حرق کتب ثالث اجتناب از ملل اخری رابع فتنای احزاب حال از فضل و اقتدار
کلمه الهی (یعنی حرفهای خودش) این چهار صد عظیم از میان برداشته
شد و این چهار امر مبین از لوح محو گشت و صفات سببی و اوصاف روحانی تبدیل
نمود جلالت اراده و جلالت قدرت و عظم سلطانه) آیا کسی هست بفهمد این مکه
طور بامیرزا خدای باشعور از این کلمات چه منظور دارد ؟ معرضین کیانست
ضرب الرقاب یعنی چه ؟ حرق کتب که خاصه مذهب خودشان و در کتاب را
حکام بیان است چرا بدیگران میچسباند ؟ فتنای احزاب در کدام مذهب
است و کی او آنرا محو کرده .

بان شما (بها) مظهر بفعل ما یشاء گردد .

دیگر از محکّمات امر بها مخالف است با علم است و این بقصه و حکایت و روایت نیست بلکه بنص کتاب اقدس است که خودش میگوید (دع المعلوم یا ممنك عن سلطان المعلوم) یعنی رها کن همه علمها را زیرا آنها را سلطان معلوم (بها الله) منع مینمایند ملاحظه شود بچه صراحتی اقرار کند که شخص عالم از این سلطان معلوم یا موهوم منوع شده باو اعتنا ندارد کرد لذا باید علوم را ترك نماید ؛ باید دانست که هر تعبیری بر عبارات به بندند از قبیل همان تأویلات است که قبلا اشاره شد و گر نه عبارت تأویل پذیر نیست و تنها مراد بها از این جمله آن بوده که فائش تحصیل علم نکنند و بحالت جهل بمانند و گمان کنند که هر علمی بها است و در الواح او همه علوم مکنون است و از اینست که کار کنان عرصه تربیت صورت نامطیع پروگرام معارف اند و باطنی مطیع پروگرام که بهر قسم است و او در خانه ها قرائت لوح را بنام درس اخلاق مجری دارند چنانکه صریحا گفته و میگویند که علوم اولین و آخرین در الواح همان الواحیکه در خانه بقلم آقای (اکرمی) خواهید دید چه اشتباهات بعضی را متضمن است و همان الواحی که خودمان دانسته ایم چه غلطیهایش را دربر دارد و این بسی واضح است که هیچ مستبد متمکرنمى نخواهد بود عالم و آگاه شوند چنانکه سردار انگلیسی گفته است اگر بدانم اسبی که بر آن سوارم میفهمد که من چه تحملی بر او کرده ام و چه بار بکن و تعدی تنگین بر او گذاشته ام البته سرش را بطریق خواهم کوبید بجالی پیدا نکند برای پی بردن بجفای من زیرا اگر بخوبی بفهمد مرا بر زمین زده دیگر بار مرا نخواهد کشید . اینست که بها نیز از اینکه گوسفندانش آگاه نشوند که او چگونه از شیر و بشم بعضی برده و برخی را برخی خود کرده و بسلاخ خانه سپرده یعنی نفهمند چه بانی بایشان رسانیده و چه خاندانهای عزیز را ذلیل کرده و چه جانهای گرا بهلاك سپرده و تن بخاك برده و چه عواطف لطیفه را ضایع کرده و طبایع و قریب نفیسه را مختل و مهمل گذاشته و چه نکتهای که بصورت است بمردم نهاده لذا همواره از علوم بسططان معلوم (موهوم) دلالتشان نماید و چاشنیهای او عاقل و شوقی همیشه نگران بوده و هستند که مبادا فائش راه اروپا یاد گیرند و پیوسته سعی دارند که اتباعشان باروپا پیروند

و اگر رفتند فقط با چند خانواده که با اسم بهائی آشنا شده اند معاشرت کنند زیرا دیده اند هر کس با روپا رفت و دروغهای ایشانرا یافت و معنی و شرافت و زندقائی آزاد را درك نمود دیگر فائده بی الحمد هم برای بهاء و بهائیان نمیبخوانند. اینجاست که باید سخن آن حکیم دانشمندی تصدیق نمود که فرموده است (ایران از تحت الحکوم خرمقدس و فکلی سک با در خطر است) زیرا هر دوی اینها دارای يك روحند هر دو مانع ترقی اند هر دو خود پسند و خود بینند. هر دو میخواهند علم و اطلاع حصر در خودشان باشد تا مردم بفروشند و باز خود را بار کنند اگر چه چیزی ندانند. هر دو میخواهند بشحت الحک و فکل خود بر مردم سوار شوند و باز بی گرایه خلق خدا نهند. دیگر از محکومات امر بهاء حقوق صدی نوزده است صریحاً در کتاب اقدس گفته است از هر چه مالک میشوید صدی نوزده آن مال الله است ولی این مال الله را صورتاً برای فقراء و ضعیفاً ایران و اولاد خود را بنص صریح منع نموده چنانکه در کتاب عهد میگویید اغصان و افغان و منتسبین بر کل لازمست ولیکن ایس لهم حقاً فی اموال الله اما بیروانش بر اسمائی عباس افندی این نص صریح را هم تفسیر داد تاویل نموده و آنرا برای يك طبقه از وراثت بهاء دون طبقات آخری تخصیص داده اند و شرح آن خواهد آمد.

عقبه چهارم

آثار عبدالبهاء عباس

اما عبدالبهاء عباس که در قافله این سلسله اش دانند و واسطه اش این عالمه اش خوانند بر اثر مطالعات و تحصیلات بسیار که بکوقت بغداد نزد شیخ عبدالسلام شوافی تلمذ کرده و وقتی نزد فاضل قاضی حکم تحصیل میکرد (چنانچه خود بهاء بر خلاف اظهاراتش که خود را از تحصیل مبرا نموده نخست شاگرد بهای چندی بوده و اینمعنی از کتاب تاریخ حیات بهما که خودش مینویسد معلم اولاد میرزا بزرگ نوری بودم) است و وقت دیگر شاگرد میرزا نظرعالی حکیم رئیس طایفه علی اللهی بود مجتلا عبدالبهاء تحصیلات کامل کرده و سپس هر کتاب و مجله و جزئی را با پول ایرانیان بدیخت آورده شده و اخیراً کتابخانه مهمی ترتیب داده و بدین واسطه غلطهای لفظی در آثار قدیش کمتر از سایر رؤسا و احرار

دروغش بیشتر از سایرین است (امام اهرانه) و اگرچه عباس افندی هم
سبب بتحصیلات و مطالعاتش آدم نایب و برجسته نبوده و کلماتش خالی از
غلط لغوی و معنوی نمانده بلکه در معنویت هر لوح و رساله اش پر از غلط
و اشتباه است ولی در لفظ گاهی لغزش حاصل کرده و صورتاً آثار او و
را درش محمد علی افندی کم غلط تر از دیگران و شاید باز هم اغلاط کلمات
محمد علی افندی از عباس افندی کمتر باشد چنانکه در لغزشهای عباس افندی خود
نگارنده چندین فقره دیده و آگاه شده که از آن جمله وقتی در لوحی ضمیمه
را بظاء مؤلف نوشت و چون تذکر داده شد که ظمیه غلط است الف
روی ظاء را با فم تراش حك نموده باز هم غلط در آمده باو گفته شد که
ناد مرکز لازم دارد و این کلمه محكوك شما ضمیمه خواننده میشود آنوقت
ظم طلبید و مرکز ملحق کرد که عیبش یکی بود و دوتا شد یعنی اول
اثر تراش قلم تراش در آن بود و بعد اثر قلم خوردگی هم بر آن اضافه
شد و آن لوح بهمان حال ارسال شده و موجود است در حالتیکه صدها از
این قبیل واقع شده که مبلغین او ورقه را عوض کرده اند تا کسی بر مقدار
علم و سواد آقا مطلع نگردد ولی شهادت در اوراق کوفی و مبالغه سرانی
دروغ پردازی و سخنان سهوا و جمالیات کم نظیر بود و بطوریکه ذیلا
خواهیم دید او بود که دری از هو و چنجال در نشریات باز کرده طریقه تبلیغات
ی اساس را بر روی مبلغین و اعضای محافل خود گشوده دستور متحد
الیهالهای بی حقیقت کذبیه بایشان داده و همه را ذیلا خواهیم شناخت . هر گاه
کسی بامعان نظر در کلمات باب تعمق نماید مییابد که هر چند ادعیه اش
باطل و سخنش کذب بود ولی در پرداخت دروغ خود آنقدرها ماهر نبوده که
آن داعیه دروغ را بدروغهای دیگری تزوین نموده تولید امیدی کامل در
دل مردان خود نماید و اگر گاهی اشارتی کرده و بشارتی داده رسواست
چنانکه نوید راجع بسلاطین بیان و شئون ایشان يك نوید مفتضحانه است
که بجای امید تولید یأس در اتباع مینماید یا آنکه در جائی از بیاش
میگوید تمام ملت روح (۱) (مسیحیان) بدین بیان ایمان میآورند و از این
بابت با آنکه تعمق میتوان دریافت که اگر او با اختیار خود این ادعای قائمیت

۱ - از اینگونه کلماتش بر میآید که قصه گینیا از روسی یا شیخ عیسی
نگرانی که میگوید من بیاب وعده دادم که مسیحیان روسیه را بدین تودعوت
بکنیم بی چیزی نبوده و الله اعلم

را کرده باشد این سخن بصرف سادگی از او سرزده که تصور نموده است
همین قدر که از حکم اجتناب مال را نسخ کرد مسیحیان چنان متعجب
میکردند که همگی باپی میشوند و اگر با اشاره و تشویق دیگران داعیه کرد
و این اساس را تأسیس نموده طبعاً او را فریب داده گفته اند تو ادعا کن
مسیحیان را و امیدواریم بتو ایمان بیاورند و نیز بر اثر سادگی خود باور کردند
و حتی آنرا جزو بشارات در کتاب خود ثبت نموده است

اما میرزا حسینعلی که قطعا بر روی بند و بستهای خدا شده و همه
بفرقه ازلیه میگردد که شما از اساس امروز مقصود اصلی آگاهی ندان
بنیان بیان و کلیات خود را بر اشارات و بشارات دیگری نهاده که به
میتواند گوسفند را بخود جلب نماید زیرا او بحرفهای کوچک مترا
قناعت ننکرده بلکه الواحی بنام سلاطین نوشته و گاهی بمردان خود
داده که با به پینید بقلان سلطان چگونه خطاب شده ا و اگر چه قوری
لوح را بزیر تشك مخفی کرده ولی آن گوسفند باور نموده که شاید خبر
است و فرداست که همه ممالك بدست اهل بهاء خواهد افتاد و این رویه
بدرش عباس افندی بنوع دیگر تعقیب کرده که سر بسته در هر لوح
مالك الرقابى خود و بدرش را گوشزد گوسفندان نموده و پیوسته هیاه
در میان امت افکنده که آقا در شرق و غرب نفوذ دارند و در نتیجه گاه
بلوچ گاهی بعکس که تمامش دروغ و مصنوع است و روحیات بعضی
آنها را در این اوراق شان داده و خواهیم داد و گاهی بنشر تعالیم و مبادی
که آنرا شناخته و هم خواهیم شناخت مردان را دلباخته خود کرده بجهت
که پس از مرگش با اینکه اغلب فهمیدند که مضامین الواح دروغ و
جورهای بی مغزی بود که جوالش بر صدا باشد و چون شکسته شود
مغز که دهان يك طفل را آلوده سازد در آن نیز باز نمیتوانند همه شان باور
کنند که اینها همه لفظ بود و پوست بود و مغزی در آن نبود اکنون این لوح
افندی را بخوانید تا بروی هم سر مطلب - مورخه حج ۱۳۲۴

ای یاران عزیز عبدالبهاء هر چند در سایر جهات ندا بلند است و بشارت
الیه فرح قلوب هر هوشمند (دو غلط در يك جمله است - زیرا فرح قلوب
غلط است - قلوب هر هوشمند هم غلط) رایت ذکر مرتفع است و آیت
منتشر ضجیع تهلیل بلند است و نریخ تکبیر مسموع هر بهره مند وای
طهران عالمی دیگر و میدان و مصافی دیگر است جناب امین میگفتند

ش بی خبر است!) که طهران را ندای رحمن بحر کت آورده که اسان
ان از بیان عاجز است - و - و لوله در شهر نیست جز شکن زلف یار پخته
آفاق نیست جز خم کیسوی دوست

از هر گوشه آهنگ تقدیس بظلمت میرسد - تا آخر آن که نصایحی
ی تبلیغ و خود نمائی و دنیسیه نموده در پایان میگردد اینست نصایح این
اره گمنام و اینست و صایای این بنده کثیر الاثام و علیکم التحیه و التشاء
و باز مناجات عربی دارد (انا حیات یا مناجی من لا انیس له و مؤانس و حید
من لا جلیس له) که اغلاط عربیه آنرا باید بهر بها گذاشت و گذشت و بس
نهمین که او خود را آواره گمنام! و بنده کثیر الاثام خوانده - ولی اساساً
مد ماهیاهوی این لوح و امثال آن است که ۲۵ سال پیش چنان وانمود نموده که
با طهران يك قطعه از بهائیت است و شاید تا سه سال دیگر غیر بهائی در
نمیماند و ما پس از ۲۵ سال می بینیم هیچ خبری نیست و همان اشخاص
روزی هم نصفشان برگشته اند ولی اثر اینگونه الواح این بود که تا
ی اغنام در اطراف تصور میکردند که در طهران جز حرف بهائیت
نی نیست و تا امروز با اینکه بی مغزی این الواح غالباً ثابت شده باز
بی خرد در این بساط بافی مانده اند و با اینکه جانشین او شوقی افندی
بلادت و سفاقت بعقبه اولی برگشته و هر چه نوشته رسوا و مفتضح است و
آنرا از سر پهنش دمیده گاهی که خواسته است اشارات و بشارات
یه پدران خود را اعمال نماید طوری اعمال کرده که هر کوری رسوائی
را می بیند؟ باز بهائیان بامید اینکه شاید هیا هوهای سابقه عباس
س دارد در این خائنه ننگین پیایه بندی شکسته بسته های آن مشغولند
و با کسی بر ترویج دروغ مجبورشان کرده است و ما مواقع غلطکاری
ط کوئی و دروغهای ناپرداخته رسوای شوقی را هم در طی بیان آثار
آفتابی خواهیم کرد - اما بطوری که اشاره شد عباس افندی اگر در
و حکمت و حسن انشاء مقام مهمی را احراز نکرده و با همه تحصیلانش
سته است بر تبه عالی حائز شود ولی در هیاهو و اغراق کوئی و دروغ
ازی ماهرانه قلم بدفتر زده و توانسته است برای يك مدتی که خودش
داشت امر را باشتباه بگذارند و گوسفندان شیرده را برای
نگاه دارد •

فلسفه عبدالبهاء

دقیق ترین مباحث این مبحث فلسفه عبدالبهاء است که باید فی الحقیقه و منصفانه در آن تعمق نماییم زیرا گذشته از هیاهوی مذهبی و سخنان بی مغز بهاء که ایجاد يك سلسله اوهاام تازه در مغز بهائیان کرده اخیراً بعضی خطابه ها و نطق های عبدالبهاء در بین بهائی و غیر بهائی منتشر شده که مهم ترین دام اغنام بیچاره شده و هر کسی دیگر هم بعداً پایند حضرات شود بر اثر این فلسفه هاست که تماماً بعقیده من سفسطه و مغالطه است لهذا ذیلاً قواعدی را که عبدالبهاء در نطق های خود بیان آورده و مسلم پنداشته و بهائیان را پایند کرده در اطراف آن بحث مینماییم تا قدر و قیمت آنها معلوم گردند. نطق مبارک ! در دارالفنون کالیفورنیا استفزدیوینورستی (کذا) با حضور دوست نفر پروفیسور و دو هزار نفر تلامذه (دروغ است) و جمعی کثیر که از دور و نزدیک برای استماع بیانات مبارک آمده بودند صبح ساعت ۸ و ۱۰ ماه اکتبر ۱۹۱۲

هو الله

اعظم منقبت عالم انسانی علم است زیرا کشف حقایق است و چون امروز خود را در مرکز علم می بینم در این کلیه که شهرنش با آفاق رسیده لهذا نهایت سرور دارم از اینجا نا آنجا که تعریف علم و علماء کرده چیز تازه ندارد تا آنکه میرسد بفلسفه وحدت وجودی بی آنکه بگوید عقیده وحدت وجودی است بیان را میرساند باین جمله (پس واضح شد که هر جوهر فردی (۱) از کائنات انتقال در صور نامتناهی دارد و در هر صورتی کمالی از این واضح است که کائنات یکی است عالم وجود واحد است پس چون در وجود کائنات وحدت است دیگر معلوم است که در عالم انسان چه وحدتی است این میرهن است که وحدت اندر وحدت است مبدء و منتها وجود وحدت است قطع نظر از این که هر کلمه از این کلمات مکرره مورد هزار گونه سوء و انتقاد است و حکماء را در جوهر فرد و وحدت وجود بحثها و حرفهاست (۱) حکماء وجود جوهر فرد را منکرند و حق اینست که وجود جوهر فرد همچون کیش بها موهوم است .

تراوان سال است این بحث در میان است چون چیز تازه نیست فقط میگوایم
 قاضی مشکل را نکرده مگر الفاظ مکرره بی دلیل برخلاف سابقین یا
 اگر دلیلی هم ذکر میکرد مطابق آراء سابقین فلسفه یافته و دلیلی یافته
 بود و ملاک و مدرکی بر عظمت او نبود پس بگذریم تا برسیم باینست جمله
 عناصر بایکدیگر در صلحند آفتاب و زمین صلحند آب با خاک صلح است
 عناصر بایکدیگر صلحند چون ادنی مصادمه حاصل میشود زلزله مثل زلزله
 شهر سانفرانسیسکو واقع آیا اینطور است ؟ شاید همه کس بتواند جواب
 داد که چنین نیست بلکه بعضی در صلحند و بعضی در جنگ همان حین که
 رضا فرانسه با آلمان در جنگ و ایران با ترکیه در صلح است در همان وقت
 هم در مملکت وجود یکی مگر طاعون با گلهای خون در جنگ و در
 وجود دیگری اخلاط اربعه در صلح در یک گوشه کرم و موش در جنگ و
 در گوشه دیگر کبک و کبوتر در صلحند و تمام هم بر حسب اقتضای طبیعت
 خود جنگ و صلح را مجری میدارند از این که بگذریم بهمان فلسفه جدید
 عجیب میرسیم که میگوید - مثلاً ملاحظه کنید که جمیع کائنات اسیر طبیعت
 است و جمیع در تحت قانون طبیعت و چون جواب آنرا قبلاً نگاشتیم تکرار
 آنرا لازم نمیدانیم (بر خلاف مکررات او)

حال به بینیم که بعد از این همه صحبتها آقا میخواهد چه نتیجه بگیرد
 الاخره میخواهد نتیجه بگیرد که چون انسان بر طبیعت محیط است چرا
 جنگ میکند چنانکه میگوید - حالا ما از جمیع این مواهب چشم میپوشیم
 این بنیان الهی را خراب کنیم و این اساس الهی را از پایه براندازیم و
 حال آنکه اسیر طبیعت نیستیم خودمان را اسیر میکنیم و باقتضای طبیعت
 حرکت مینمائیم زیرا در طبیعت نزاع بقا است اگر انسان تربیت نشود از
 مقتضیات طبیعت نزاع وجدال است !

نه تنها مریدانش بلکه قطعاً شما هم که این عبارات را میخوانید فوراً
 نفرت نخواهید شد که چه بود و چه شد ؟ آقا از اول که شروع بنطق کرد
 سفارش بر روی صلح کائنات بود که آفتاب با خاک در صلحند و و اینجا
 گشت جنگ و قاتل شد که جنگ از مقتضیات طبیعت است و آنها تربیت
 نشده انسان را از جنگ که از مقتضیات طبیعت است نجات بدهد !

آیا صلح آفتاب و زمین خارج از مقتضیات طبیعت است ؟ آیا صلح
 کائنات که در اول گفت همه کائنات در صلحند از مقتضیات طبیعت نیست ؟

گویا او قاتل است که مثلاً كيك و كپوتر که با هم در صلح اند از دار الفنون
کالیفورنیا فارغ التحصیل شده اند و كرك و بره که با هم در جنگند بهال
طبیعی مانده اند ! و از همه عجیبتر این دروغ است که آقا در اواسط نطقشان
میفرمایند حضرت بهاءالله پنجاه سال پیش اعلان صلح عمومی بین دول
و صلح عمومی بین ملل و صلح عمومی بین ادیان و صلح عمومی بین اقالم
فرمود ! !

آقایان بهائی شما را بخدا خجالت نمی کشید که این نطق ها را در
مجامع میخوانید و بآن افتخار مینمائید و انحراف جویندگان از این ترهات
را طعن و تمسخر میزنید - پنجاه سال پیش از این تاریخ که آقا در امر يك
نطق کند بهاءالله هنوز بلقب بهاء مشهور نشده بود مردم اورا میرزا حسینعلی
عریان باز و بعضی میرزای نوری پیشخدمت فرهاد میرزا یاد میکردند
و بابینائی که حسن ظنی داشتند اورا بلقب ایشان یاد میکردند و نمیدانستند
چه می خواهند بگویند - میگوئیم بیست سال منظور آقا بوده و از زبانشار
پرت شده پنجاه سال گفته اند تازه پیش از بیست سال هم اعلان صلح عمومی
بهاءالله همان بود که در اوج دنیا گفتیم آیا این اعلان صلح عمومی ملل
دول و اقالم است که در زیر هزار پرده آهسته بعسین پینه دوز گفته
نوشته باشد و یا آنکه به دو نفر ایادی و اعادی امرش که دو آخوند با
منفور و رانده از همه جا بودند گفته باشد عاشروا مع الادیان کلها بالروح
والریحان یا گفته باشد لیس الفخر لمن یحب الوطن بل لمن یحب العالم
بفارسی سروده باشد - کل بار یکدارید و برك يك شاخسار آیا این
دوسه کلمه با آن درجه از نفوذ و قدرت او که اشاره شد اعلان صلح عمومی
است ؟ واقعا حیا خوب چیز است .

باری از این وادی هم بگذریم زیرا از این هیاهوها بقدری در گذشت
افتدی زیاد است که با اصطلاح عوام این عبارت نضاع روی آش آن نیست
پس از شطری خود نمائی بالاخره میرسد باین عبارت - اما تعصبات و طعنات
کرة ارض موطن هر انسان است یکی است متعدد نیست نوع انسان را
واحد است ولی حدود و همیه بی اساس را بعضی از مستبدین قرون
اختراع کرده اند و در میان بشر جنگ و قتال انداخته اند که مقصد
شهرت بوده و غصب ممالك لهذا این احساسات وطن پرستی را
مقاصد شخصی نمودند - اينك از جهان ملك روح عباس افتدی را

بدانیم در کدام ملکوت است ندا کرده میگوئیم آقا جان من اگر تو مزدور
 بودی و اگر برای اغفال ممالك كوچك این تبلیغات را میکردی و اگر
 ای پول خانمهای امریکا در آنجا داد سخن نمیدادی و اگر واقعاً برای
 ما و نجات بشر این حرفها را میزدی بی شبهه حق و حقیقت ترا از لغزش
 تناقض باین واضعی حفظ میکرد که در يك جمله كوچك نگوئی (نوع
 ما را وطن واحد است و فوری بگوئی) مقصدشان شهرت بوده و غصب
 ممالك (عجباً اگر ممالك خطوط و همیه ایست که نباید بآن اهمیت داد و
 باید وطن پرستی را پیشه کرد دیگر کلمه (غصب ممالك) چه معنی دارد؟
 استی فکر کنید این حرف چقدر مزخرف است که مثلاً کسی بگوید همه
 خانه ها یکی است و هیچ خانه ملک کسی نیست بعد فوری بگوید آنان که
 برار قرار داده اند مرادشان این بوده که قسمتی از خانه ملک آن يك را
 داخل خانه ملک خود کنند؛ ای بی انصاف احق تو گفتی که خانه ملک
 وجود ندارد و خطوط و همیه ایست چگونه میگوئی یکدسته برای غصب کردن
 خانه دیگری چنین گفته و چنان کرده اند اگر ملکیت و همیه ایست غصبیت چه
 معنی دارد؟ باری از این ترهات بگذریم و روح مطلب خود را توضیح دهیم
 رای اینکه راه خلط مبحث و مغالطه بر روی کوسفندان بهاء باز نماند
 رض میکنم گمان نرود که مراد نگارنده انتقاد از اساس صلح جوئی است
 بیا هر عاقلی بلکه هر کودکی میتواند بفهمد که صلح بهتر از جنگ است
 جنگ منشاء خرابی و دمار و مایه نکبت و فلاکت بشر است و البته باید هر
 کسی بکوشد که پیوسته صلح برقرار باشد ولی کلام ما در اینست که صلح
 خواهی عباس افندی و اتباعش بقدر جوی ارزش ندارد و اساساً صلح خواه
 بوده و این سخنان از او نیست بلکه او همان فتوغرافی است که خود بدانت
 منشاء کرده و هر چه در او دیده اند باز گفته و چو بی مطالعه و تعمق
 بوده اینست که تناقضات بسیار هم در کلماتش دیده میشود من نمیگویم حتماً
 این دین را از اول دست اجانب اختراع کرده یا نکرده ولی بدون شبهه
 پس از آنکه یکدسته احق بی علم پیدا شده اند اجانب از وجودشان استفاده
 نموده اند و آنها را آلات کرده اند برای اینکه هر چه از ممالك و اراضی که
 بدست ایشان بغصب وارد شده بدون جنگ و جدالی باقی بماند و هر چه
 هم نگرفته اند بگیرند و در عوض این حرفهای خوش آب و رنگ بی صروت
 و بیل دهند که وطن چه معنی دارد ما همه يك جنسیم همه دنیا يك وطن است

منتها ما میخواهیم آقا و عزیز باشیم و از مال شما تعیش و زندگی کنیم و در عوض بار سنگین خودمان را بر دوش شما گذاریم و برای انجام آن مقصد این چنین دین و تعالیم و همین غیر منین لازم است *

عقبه پنجم

آثار میرزا محمد علی غصن اکبر خصوصاً اختراع خط جدید پوشیده نماند چون در اواخر ایام بطوری که اشاره شد بهاء با مأمورین خارجه آشنا شده و بعضی سخنان تازه شنیده آنها را داخل مبادی خود کرده بود و با مأمور شده بود که داخل سازند کم کم فرزنداناش هم هوای توسعه این دائره و همیه بر سرشان افتاده از آن جمله میرزا محمد علی غصن اکبر که برخلاف اظهارات نجاسیان پیشقدم و در خط و سواد بر همه اولاد بهاء مقدم بود و چنانکه خطش در کتاب خط و خطاطان درج شده او خوشنویسی کم نظیر بوده و هست و در انشاء عربی و فارسی مطابق معارف بهایی رتبه فوق تمام مراتب منتسبین بهاء در یافته بود هوای اختراع خط جدید بر سرش افتاد خصوصاً پس از آنکه بهاء شنیده بود که دکتر زمین هوف خط و زبان اسپرانتو اختراع کرده و افکار بعضی از غربیان بر این محور دور میزند که خط و لغت عمومی ترویج نمایند و بهاء نیز از او تقلید کرده چند کلامه راجع بخط و زبان عمومی سخن گفته و در میان اتباعش و انمود نموده که گویا این سخن بدع و تازه و از کلمات الهامیه خاصه امر بهاء است و آن حال بر سرش غصن اکبر نیز هوس اختراع بر سر گرفته که محض افتاء و اضحلال آثار بر افتخار شرق خط تازه بسازد که اگر پیشرفت کرد باین وسیله نزد دشمنان قرآن و اسلام بادی بیروت اندازد و پس از مدتها فکر و شاید تبادل افکار با سایر برادران و اعمام خود و مبلغین و مقربین در گاه بهاء بالاخره الفبای ذیل را اختراع و بدر گاه بهاء تقدیم ساخت و چندان میرزا خدا منجذب او شده که اجازه داد در کتاب مبین و اقدسش که در بمبئی بخط احمد علی تبریزی چاپ شده دومی کلامه درج کنند تا به بینند چه اثری می بخشد و آن عبارتست از همان امضای احمد علی که بدان خط ممضی گشته و کتاب مطبوع با همان امضاء موجود است و این را مانند خیلی از الواح و آثار نمیتوانند پس از بروز افشاء محو نمایند اینک ماصورت آن خط را با التمام با همان امضای مطبوع در کتاب مبین که نمونه این خط عجیب است درج میکنیم

بر مقدار شعر بهاء و فرزنداناش آگاه گردید اینک عکس او را ببینید
 اعمد علی تیریزی امضای کاتب کتاب مبین است که بخط تازه با اجازه بهاء
 سنه ۱۳۰۸ هجری در بیثی بطبع رسیده !

خط بدیع !!

ر ز ر ز د خ ج ج ت پ پ ا
 ل ک ل ق ف غ غ ط ط ص ص ش ش
 ع ه و ن م
 احمد علی تیریزی

چون سخن بدین پایه کشید بد نیست اساساً در خصوص تغییر خط
 کلمه چند برای انتباه مردمان دل آگاه بنگاریم - از دیر گاهان فکر و
 نظر اجانب متوجه این نقطه شده است که در میان هر قوم و ملتی مادام
 که خط و زبان ایشان بجای خود باشد و تصرفاتی در آن بکار نرود ممکن
 است آنها را بتمام معنی متحل در مقاصد و تابع آراء خود ساخت لذا
 شروع بتبلیغات در این موضوع کرده در هر مملکت از ممالک شرقیه بنوعی
 این تبلیغات را مجری داشته از افراد همان ملت مردمان ساده بی خبر و
 از یرک بی علاقه بوطن و ملیت برتبلیغات برانگیخته این مقصود را بعنوان
 خط شما فلان عیب را دارد و زبان شما فلان نقص را حائز است گوشزد
 ابلاغ نموده حتی المقدور بتبدیل آن کوشیده و میکوشند تا مندرجاً مردم
 آن بوم و بر اصول مذهبی خود را اولاد مفاخر ادبی خویش را ثانیاً و میانی
 یعنی خود را ثانیاً از دست داده مانند طفل نوژاد که دستش از همه چیز
 بی است خود را بدامن ایشان همه مردم شرق را اطفال سبق خوان خود
 ساخته در حقشان پدری کنند و مادری نمایند یا دایه مهر باناش از مادر و قیم

قوم از پدر گشته ایشان را باستعباد خویش دلالت نموده ولی مطلق اهل شرق گردند !

بدیهی است از این که گفته اند (گروهی این گروهی آن هستند) این تقیه در گوش اهالی دوحضای متضاد و در آهنگ متباین ظاهر ساخته گروهی چندان خشک شده که حتی کمتر نقصی را هم در خط شرقی معترف نشده گفته اند خطی است در کمال اختصار و زیبایی بقسمیکه که اگر بخواهیم فرضاً يك كتاب شاهنامه را از خط شرقی مبدل بخط غربی سازیم اقل از هريك جلد آن در پنج جلد خواهد گنجید و اگر ایراد دارند بر اینکه کلمات متشابه در خط شرقی است که فرضاً گردد و گردد و گردد را که بتغییر و تحریف و کسر معانی نلایه پیدا میکند آنرا يك صورت نوشتن موجب اشکال فهم خواننده است جواب اینست که در هر خط و لغتی نظایر گردد و گردد موجود است و قراین در همه زبان و خطی حکم فرماست و بسالغات که باید بقرینه فهمید و با فرض اینکه در سایر خطوط و السنه کمتر و در خطوط و السنه شرقی بیشتر باشد این تقیصه را که با آن کمال قصر و کوتاهی و جمع بودن خط و زیبایی آن بسنجیم جبران شده و بعضی نیز حاصل میگردد و در فهم اطفال هم فرقی ندارد هزاران سال است اطفال این خط را یاد گرفته اند و باز هم یاد خواهند گرفت و دیروز و دیروز اطفال اطفال تابع رعایت و بلاد ایشان است و این براعت و بلاد در اطفال غرب نیز موجود و بالاخره در خط غربی هم بجزئی کم و زیادی همین نقص و کمال دیده میشود و این موضوع آنقدر مهم نیست و در درجه سودزبانش تا آن حد نیست که لازم باشد مآثر ملل غرب بجایگیر آن شده خسارات لاتعد و لا تحصى از راههای غیر مستقیم که میانین در نظر گرفته اند عاید شرق گردد خلاصه علاقمندان بخط قدیم زیاد است باستثنای آنکس که خط را بصورت کوفی برگردانیده و هیچ طرفداری ندارد باقی مردم از خط خود که حافظ آثار ادبی و مذهبی ایشان است کمال رضایت داشته و دارند بعضی دیگر بتالیفات خویش و بیگانه چندان تطراوت یافته اند که از تری درست نقطه مقابل واقع شده اند

دسته اول چنان بخط شرق بدین گشته اند که گویا اصلاً بعنوان خط که واقع حوائج باشد نشناخته از هر جستی که در آن بوده چشم پوشیده و بعضی هم که در آن نبوده گوشزد نموده هر روز یکی بتجريك اجانب

گوشه سر بر کشیده و الفبای جدید اختراع نموده و در بعضی نقاط نسبت به متن تر و بفلسفه نزدیکتر و بقلم اشخاص مهمتر و در بعضی جهات خالی از مقابله و ظفه بر دزد کرده و بقلم ادانی خلق سر زده و (این رشته سرد را دارد) حال در اینجا چیزی که محل حاجت ماست راجع باصل مطلب نیست زیرا در اینکه بعضی عیوب در خط ماهست محل شبهه نیست و در اینکه رفع این عیوب کار شخصی بی فکر یا با فکر و بالاخره کار شخصی نیست و کار اکادمی قانونی است آنهم شبهه نیست در این هم که اگر روزی بعضی تغییرات بخواهد در خط پیدا شود جمیع جهات و اطراف کار را باید ملاحظه کرد شك نیست بی طوری باید باشد که حتی يك كلمه از آثار تاریخی و ادبی معی شود و تغییر نکند و معنی دیگر نبخشید و بالاخره آثار و مفاخر ملی را بل نگردد

اما چیزی که راجع به بحث کنونی ملت و آینده ملت همه برای استنتاج آن نتیجه است این است که همه و همه معتقدین به تغییر خط عقیده شان فرع این اصل است که در خط شرقی اعراب موجود نیست و اعراب مستثنی از خط است و باین واسطه خواندن آن مشکل است و بالنتیجه تغییر خط را فقط برای پیدایش اعراب و باصطلاح فرنگیها تنظیم و بدل و کندن یا حروف با صدا و بی صدا لازم دانسته اند تا حاجت با اعراب که در خط شرقی علائم فوق خط است نیفتد و در اینصورت ترك املاء هم یکی از ملاک های خط تازه میشود که بالاخره صادقین و ثانی کسی نشناسد وضاد و ذال و زاء و ظی در میان نباشد - باز نمیخواهیم بگوئیم این نوع تغییر مستلزم تغییر لغت میشود و سبب میشود که نصف لغات متداوله فارسی و عربی معجز و متروک و یا از معنی خود منحرف و غیر مفهوم بماند و در نتیجه نصف کتب آثار و فارسی از مذهبی - ادبی فاسد و نصف دیگر هم بالتبع متدرجا بی شبهه بماند - این سخن بر جای خود وای اصلاح حرف مادر رتبه ادراك بهاء و بهاء زادگان است که از نوع اختراع ایشان ثابت میشود که حتی فلسفه و مقصود از تغییر خط را ندانسته و با دانسته و حتی بدترین صورت های که هیچ کودک سبق خوان نمیداند در آورده اند که انسان متعجب میماند به تصور نماید زیرا اگر حمل بر عدم ادراكشان کند خود موجب تحقیر است که با این مشاعر و مدارك دانه چگونه توانسته اند جمعی را ولو هزار نفر باشد افسار کنند و اگر حمل بر ادراك ایشان و تعددشان بر افساد

و تشبیح آثار مهمه ملی نماید باز موجب حیرت است که آخر غرض رانی
بازی کردن با مقدرات يك ملت بلکه عموم ملی مشرق تا این درجه چنان
آری اگر خطی اختراع کرده بود که معظورات اعرابی از آن مرتفع
شده و برای قرائت آسانتر و یا مختصر تر و یا مشکلات املاتی آن برداشته
شده بود ولو آنکه نواقصی از جهات دیگر داشت میگفتیم باری بهر جهت
ولی با این صورتیکه ملاحظه میفرمائید جز اینکه يك حروف كوچك ظریف
را مبدل بحروف بدشکل دراز کرده از اعراب فقط جزم و تشدید و غیر
را بصورتهای عجیبه در آورده و (ه) را حروف علیحده تصور نموده و يك
(احمد علی تبریزی) را بقسمیکه ملاحظه میفرمائید در يك سطر طولانی
داده بی آنکه ویل و کنسنی داشته باشد و معلوم شود که همزه احمد مفتوح
است یا مضموم یا مكسور و بی آنکه حل مشکلی در همزه و عین کردن
باشد و چاره برای املاء اندیشیده باشد دیگر چه هنری کرد
گویا گمان نموده که پیدا کردن اشکال مختلفه و انتقال دادن از شکلی بشکل
دیگر کار مهمی است و فقط بصرف اینکه از چپ بر راست نوشته میشود
دیگر تمام معایب خط رفع شد و از این رو مذهب بهاء عالمگیر خواهد
شد - که او يك همچو خط بی فلسفه زشت رسوائی اختراع کرده است
اکنون گوشزد مینمائیم که بی شبهه این اعتراض چون بگوش بهائیان
رسید خواهند گفت که این اختراع منسوب برادر عبداللهها است که ناقص
است و از امر بهاء مردود و مطرود است و بالاخره از فرط بی خبری بهر
عذر تشبیه خواهند جست و حتی ممکن است بگویند چون معرض و ناقص
بوده چنین امری که خارج از تأیید است از او سر زده ؛ پس ملتفت باشند
که اگر کوسفندی مبادرت باین سخن نمود باید بیدارش کرد که اولاً ارتداد
او از دین بهاء ثابت نیست بلکه ارتداد عباس افندی و انباعش ثابت تر است
که هزاران تغییر در امر بهاء داده و از نص کتاب عهد گذشته اند تا باینکه
کننده يك امری مانند نویسنده و گوینده و اختراع کننده آنست ، اگر
وزیری چیزی نوشت و بمامضای شاه رساند و بعد آن مطلب بر خلاف
دانش و مصالح بیرون آمد نمیتوان گفت خط فقط از وزیر است بلکه
هم در آن اقلا شرکت دارد خود بهائیان میگویند در زمان بهاء هیچ کتابی
بی اجازه او طبع نمیشد و حتی يك حرف و کلمه بی نظر او در آن کم یا زیاد
نی گشت و اگر غیر از این باشد باید گفت اصلاً بهاء کتاب ندارد و

بهاء هر چه بگویند و عمل کنند خود سرانه است در این صورت بقول خودشان
از دروغ بگویند و حشو و زوائد زیاد در امر بهاء باشد بدیهی است که
مضای احمد علی بخط بدیعی که مخترع آن غصن اکبر است .
مانند این است که از زیر قلم خود بها در آمده باشد بلکه میتوان
فین کرد که بهاء داغوش از این اختراع بوده چندان که در لوحی میگوید
گر مصادر امور بخواهند خط تازه اختراع شده موجود است و مرادش
این خط عجیب است که آنرا امر داده است در کتاب خودش مسطور نموده
سطوره بدست داده اند و حتی اگر غصن اکبر سر اطاعت نزد برادرش عباس
فندی فرود آورده بود و بی شبهه او هم چندان خطش را ترویج میکرد که
ماله مانند اسامی شهر البهاء و شهر العظمه و شهر القول که اسامی ماههای
بهای است و همه ساله تقویم بر این اسامی مینگارند و شاید تمام جدول آنرا
بر این کتاب به بینید خط بدیع هم معمول به بین اهل بهاء بود و بان افتخار
بکردند نهایت اینکه افندی بر اثر بغض و کینه با برادر خود خطش را
ترویج نکرد ولی بر اثر اینکه پدرش آنرا ترویج نموده بود جرئت هم نکرد
لمتی از آن بکند و فقط مسکوت گذاشت و حتی با آشنائی عباس و عباسیان
فین دارم که اگر این خط اندکی مقبول نظر ارباب نظر میشد آنرا بخود
نسبت میداد و باز هم ترویج میکرد چه از این قبیل (فکر و اکفروا) هالات
لا تخصی انجام داده است ولی چون دید مقبول نظر هیچ طفلی نشد مسکوت
بماند و اگر کسی میپرسید سر این چه بود که بهاء الله این خط را امضاء کردند
بجواب طفره میزد - این بود شرح اختراع خط که بهاء همه جا میگوید
توبت خط بدیعی اختراع و لغت جدیدی ابتکار شود و در مدارس عالم
ترویج نمایند و در هر جائی با اختراع آن افتخار می نمایند اکنون این عقبه
اهم ترك نموده عقبه ششم را که مضمن آثار فصاحت بارشونی است در
سن قدم ۱۹ خواهیم شناخت .

قدم نوزدهم

یا آخرین قدم مهم - در کشفیات متنوعه
بهای شدن وزیر همایون - اقامت دو ساله من در طهران - فوت
بدالبهاء - مسافرت من با اروپا - تکمیل مواد کشف الحیل - قدمهای بی
در این راه - بعضی مسائل مستلفه .

پوشیده نمایند که چون در تمام ادوار بهائیت یک نفر قائم مقام
 همایون میرزا مهدیخان غفاری بود که بر اثر جنون خمری و افش
 حواس بهائی شد و بهائی شدن او هم با آن جنون از روی عقیده مذهبی
 بلکه بر اثر اختیارات سیاسی بود لهذا لازم دانستم که شرح حال او را
 مختصری اشاره کنم تا بهائیات بدانگونه که عادت دارند بهائی شدن
 وزیر و اولو آنکه کهنه وزیر از کار افتاده باشد برخی کسی نکشد
 بهائی شدن قائم مقام مذکور نزد نگارنده است حتی الواحش کلا
 است و من خود واسطه آنها بوده ام و احدی بقدر بنده از حالات او آ
 ندارد حتی عبدالیهاء یکی از فتوحات مهمه مرا تبلیغ این وزیر ق
 نموده بود که در مدت هشتاد سال هیچ مبلغی نتوانست یک نفر وزیر
 بهائیت بیندازد و از پس در بهائی شدن او کیف کرده بود در اوجی که
 بر ایم فرستاده میگوید الهی الهی ان عبدالحسین قد نادی اهل المشرقین و
 تذکر ملا الخافقین الخ (که بهائی شدن یک وزیر معزول مخدول و
 تذکر ملا خافقین و اهل مشرقین برابر دانسته)

پس باید دانست که این شخص چون با مشروطیت مخالفت کرد
 و بتیام معنی استبدادشان داده بود عاقبت در کار خود در ماند و اخیر
 جنجال همان (خ) مقدسها و (س) باینها را بخرج برداشته و مشروطیت و
 همعنائت شناخته بود ؛ لهذا در حکومت عراقش بهائیان آنجا دمی
 همین قدر بتوسط حاجی مونس درویش توانستند قهقش را مشوب
 باین اشتباه کاری خود ترتیب اثر داده او را متعین بر بهائی بودن و
 مشروطه کنند و چون این تخم را در ارض وجودش کاشته بودند پس از
 از عراق و ورود بکاشان دوازده شبانه روز لیلا و نیهارا در مزرعه
 ملك خودش بود بانکارنده بسز برده از پس او را از اوضاع طهران
 و بوساطت باقراف و ورقا و کلیه بهائیان طهران امیدوار دیدم و کاملاً
 چون از حرکت و سکناتش مشاهده کردم خلافت را رفت و انسانیت دانست
 او را باردیگر نومید و افسرده کرده بگویم همه این حرفها دروغ و
 است بملایه صلاح خود را هم نمیدانستم که بی مقدمه خویش را طرف
 و حبله و شاخ زدن اغنام قرار دهم لذا با او مباشرت کرده تا برائیم
 بانکارنده امیدش ناپدید شد و از من در خواست توصیه بر سر بسپار
 سردار اسعد میکرد و من در دل بر او میخندیدم که گمان میکند

من و آن آقایان مستعراست ولی صورتاً امیدوارش میکردم و بیکجدار
گذرانیده بالاخره زوانه طهرانش کردم و بقدری بی طعمی نمودم که
بسیار شطرنج خواست هدیه که داده و نگرفته بودم بمن باخته باشد و
ابوالحسنخان زنجانی که آنروز منشی او بود این قضایا را در نظر دارد
بقی نماید (اگر در خیات باشد) اما پس از ورود بطهران بهائیان
کردند از عکای طهران از عبدالبهاء تا حاج غلامحسین مبلغ کاشانی بهرام
م توانستند گوش او را برینند و هی وعده فتح و نصرت و شفا و صحت
تا بالاخره از هستی ساقطش کردند و پس از دو سال جسدش را بحداک
وارش راهم بگور کردند و رهایش نمودند.

اقامت دوساله من در طهران

از موقع بهائی شدن وزیر همایون تا اقامت در طهران دوسه سالی
کشید در آن دوسه سال نگارنده در کاشان و عراق و اصفهان و همدان
و مانده در گردش بود و بزرگترین مانعم در بازگشت و انتقاد از بهائیت
خبری از اروپا و کسیخته کی رشته امور ایران بود و منتظر فرصت بودم
در سال ۱۳۳۸ هجری که عبدالبهاء بمن نوشت در طهران استعداد غریبی
شده همه بزرگان و رجال طالب شده اند که از امر مبارک! خبر گیرند
بلقین طهران از عهده بر نیایند زیرا آنان که دارای اهمیت بودند مقرر شده
آنان که در حیاتند واجد حیثیتی نیستند و شما باید مرا که اقامت خود را طهران
و دهید بالیکه میدانستم این عراقها که در لوح است اکثرش بی مایه و بی پایه
یعنی حاجی امین و باقراف برای خود نمائی چیزهایی باو نوشته اند و او هم
را از در چهل باور کرده و بعضی را از روی تحافل قبول نموده و امیدواری
ند که شاید آن دروغها راست در آید چه این آقایان است که ۲۵ سال پیش
ایشان را می نوشت که طهران بشهادت امین عالمی دیگر دارد چنانکه اصل آن
را خواندند با همه اینها در جواب افندی نوشتم که دعوتی از طرف
بلق طهران نشده لذا فوری باقراف نوشت که از حضرت آواره دعوت نمایند
قراف بوسیله یک مراسله شخصی و یک مراسله محفلی مرا بطهران دعوت
و در ابتدای ورودم بطهران همه مجالس مهمشان در تحت کنترل من
آمد و ناله جگر خراش فاضل شیرازی (بوعلی سینا بابیه) و احمد یزدانی و
دیو فرد دیگر بلند شد که ای وادینه محافل مهم را مانده محفل از سطو و محفل
باقراف از ما گرفتند و حضرت آواره دادند پس از اندک زمانی دو

مجلس درس پسرانه یکی در منزل باقراف بود دیگری در منزل سید شهاب پیشکارش
برقرار مجلس دخترانه و زنانه نیز در منزل اسحق حقیقی کرمانشاهی برقرار گشت
که عکس آنها را در جلد اول درج کردیم. اما از رجال و بزرگان که آقا در او حس
و عده میداد هر چه در طهران انتظار کشیدیم اثری نیافتیم. فقط از چند نفر
وزرای معزول و بی کار بیاشت هم انداز بهای باقراف ملاقات کردیم که
اتفاقاً آنها هم با مخالفت میکردند در ضمن صحبت چنانکه شرح سخنهای
مخالفت آمیز مرحوم سپهسالار را قبلاً نگاشته ایم و یا موافقتی ننموده
بائیسهای مسخره آمیز که شأن مردمان سیاسی است بر گذار مینمودند ولی
انصافاً این را باید بگویم که از تذبذب آنگونه منتظران وزراهای دوره
قاجاریه خیلی ضرر به مصالح ایران و اسلام وارد شده و اگر آنگونه آقایان
اینگونه سخنان را مطلقاً بمحضر خود نمی پذیرفتند بهائیت تا این درجه
نیز نمونده تولید امید در دلهای ناباک این اقل نام نمینمود چنانکه در این
دوره که آنگونه سوء سیاستها اعمال نمیشود امور نیز روی به بودیست و امید
است اگر در گوشه و کنار باز یکی دو نفر از آن اشخاص در حکومتهای
آوچک و بزرگ وجود دارند و بر حسب عادات آن ادوار تفاهاتی مرتکب
میشوند کم کم بی مقصود برده تغییر خالت دهند و گرنه قطعاً معرفی خواهند
شد و دستشان از کارهای دولتی کوتاه خواهد گشت

افکار باقراف

در مدت ششماه که شب و روز با مرحوم باقراف معاشر بودم جمیع نوایا
و افکار و عقاید او را دریافته حتی بر اسرار او بقدری مطلع و محیط شدم که
یقین دارم اولاد و بستکان او هم باین درجه اطلاع نداشته و ندارند خلاصه تصور
و عقیده او این بود که امریهائی بر اثر مساعدت خارجیها عالمگیر میشود
و اولین نقطه که حائز اهمیت خواهد شد طهران است و نخستین کسی که
مقرب شده بریاستهای سرشار خواهد رسید او و خانواده او خواهد بود و
اگر نسبت و وصلتی هم با عبدالبها داشته باشد این ریاست الی الابد در
خاندان او باقی میماند بنا بر این اگر تمام دارائی خود را برای انجام این
تقرب و وصول آن ریاست صرف کند ارزش دارد حتی روزی اعتراض
بر ریاست وزرائی سپهسالار رشتی کردم دیدم جداباً حالت رقابت صحبت میکنند
گفتم اگر شما خود بجای او بودید میدید چه قدر کار اجتماعی و ریاست مملکتی
مشکل و پر زحمت است بایک و چپه جدی گفت اگر مملکت را بدست من

ند بافصله بگفته درست میکنم گفتم مثلا چه میکنید ؟ گفت مردم را
 بهور میکنم که بهایی شوند گفتم آنوقت کار درست میشود ؟ گفت بلی .
 ختم چرا جمعیت باین کمی که در همه طهران پانصد نفر مرد و منتهی هزار
 تربست نفر زن و مرد و بچه بهائی هست نمیتوانند کار های خود را اداره
 کنند ؟ چرا هر روز در میانشان نزاع است ؟ چرا باید محفل اصلاح (و بقول
 بدندان) عدلیه روحانی ! کار هاشان را اصلاح نماید ! و چرا باید محفل
 روحانی (و بقول ابدیهان احباب) پارلمان امری نتواند يك مدرسه هفت کلاسه
 اداره کند ؟ و باز امروز بروح او باید گفت . چرا خود شما که باحریت
 توان مخالفت نمیتوانید نوم برادر خودتان را از آن چیزهایی که مطلع
 شدید باز دارید و انقلابگذارید پدرش او را بیرون کرده آنهمه افتضاح درست
 بود و خرابیها او بازاری و علنی شود ؟ خلاصه اینها را که شنید رنگش
 از روخت و بالاخره گفت چون قدرت ندارم و تأیید هم بامن نیست اگر
 بر کار آقا بایران بیایند همه کارها درست میشود ! گفتم حتی وزارت شما ؟
 گفت بلکه رئیس الوزرائی ایران برای من حتمی است . گفتم پس خوب
 است یکم منزل صحیح برای ورود سر کار آقا تهیه کنید گفت گراندهتل
 بهمان قصد ساخته ام مجبلا این اوهام بقدری در مغزو دماغ او ریشه برده
 بود که با هزار تیشه ممکن نبود یکشاخه آنرا قطع کرد . بر اثر آن اوهام
 بله بنظرش رسید که هشتاد هزار تومان ملك مازندران را پیشکش عبدالیهاء
 کند و کرد ولی بهائیان گمان دارند که او معض خدا و عقیده اش این کار
 را کرد در حالتیکه صریحاً میدانم بطمع وصلت بود که منور خانم دختر
 کوچکی آقا را برای آقا جلال بگیرد و مرا واسطه کرد و عبدالیهاء هم
 مالک و وساطت مرا پذیرفته قبول نمود و بر حسب عادل دائمی خود که هر
 بر عادی را هم بلعن غیب گزینی وعده میداد وعده صریح داد که این کار خواهد
 بود ولی تیرش بخطا رفته از قضا میرزا جلال از لندن نوشت که دختر سر
 آقا بکار ما نمیخورد زیرا آنها میخواهند بزرگی بفروشند و شوهر
 بدو تا اجازه نگیرد باطابق راه نمیدهند خواه کسی دیگر نزدشان باشد
 نباشد ! و این بر من گوارا نیست مجبلا باقراف خیلی مکدر شد ولی چاره
 سکوت نداشت از آنطرف عبدالیهاء هر چه انتظار کشید خبری نشد
 او در همه عمر خمیازه میکشد که با مردمان متمول وصلت کند چنانکه
 ولی همین خمیازه میکشد و چون اثری ظاهر نشد حیلۀ دیگر بنظرش

رسید که نصف آنچه را باقراف باو داده بمیرزا جلال بخشید شاید دلگرم شده و سالت را تعقیب نماید ولی همانطور که عبدالبهاء تقدیمی باقراف را ساده تلقی نموده بود باقراف هم بخشش نصف آنرا ساده تلقی کرد نصف دیگر را هم نداد تا بالاخره بنده هزار تومان اصلاح کرده دست و روی هم را بوسیله و از هم گذشتند و بطوریکه شنیدم پس از مرگ باقراف باز امین ادعای طلب کرده و مبلغ دیگر از ورثه او گرفته است

اما نگارنده با اینکه سالها بود میدانست افندی جز بدینا و حطام آن توجه به هیچ امری ندارد باز کار را باین درجه رسوا و مفتضح نیافته بود ولی در طهران پس از آنکه محفل روحانی مرا بعنوان دعوت نمود و عضو محرم دائمی محفل شدم و با امین و باقراف نیز محرم شدم دیدم قصه غریبی است که جز دزدی و خیانت و پشت هم اندازی و پول در آوردن از این و از آن حتی زمینه سازی برای اغیار (غریبهائی) که با چه حيله گوش آنها را بپزند دیگر حرفی در این بساط نیست و بالاخره کشف کردم که افندی محفل روحانی را برای روپوشی از خیانتها و جنایتها و اشتباه کاری های خودش تاسیس نموده است و اسرار کار همه در محفل طهرانست و اگر روزی از شب و آن بدست آید حتی الواحی که بعضی سفارتخانه ها میفرستاده و یکی را من دیدم بدست خواهد آمد لهذا در همان ایام تصمیم گرفتم که يك نهضتی کرده با امور را بمنجرای صحیحی در آرم که از خیانت امین و بلاغت باقراف و حقه بازی افندی قدری جلو گیری شده باشد و افلا احتیاطی دامنگیرشان شود و رابطه را با اجانب قطع نماید و با اتصال این بساط بر چیده شود و بیش از این جان و مال مردم بی خبری که در اطراف نشسته و پول بطهران میفرستند و نمیدانند در کدام راه صرف میشود درنگردد و این بود که ابتدا گریبان امین را گرفتم که تو یکطرف بیست هزار تومان از مال خدا را بدست غلامی دواچی ... داده که تاکنون چندین دفعه خود را ورشکست نشان داده و بعد معلوم شده است که مبالغ هنگفتی در بانکها ذخیره دارد و یکطرف از هشتاد هزار تومان مال الله بایستی باقراف بدهد چهل هزارش بخشیده و سنده چهل هزار تومان گرفته از طرفی باقراف گرفتم کی سر کار آقا راضی هستند که امین نیز از پول حقوق بگیرد از طرفی بعضی جوانان را بر عیبهائی کار آگاه کردم و زمزمه در بین بهائیان افتاد و عموم بهائیان طهران حق را بمن داده عقده های دشان گشوده شده گفتند که سالهاست

برایم فرستاده و ضمناً قسم که نشان دروغ است یاد میکنند که کسی بمن خبر نداده و این فراست خودم است. مجملات من از ننگ اینکه مبادالکه نقض بدامم بچسبد و بگویند از چاه در آمده بچاله افتاده یعنی دست از دامن عباس برداشته بمحمد علی توجه کرده برای يك مدت دیگر سکوت خود را ادامه دادم

تبصره

چنانکه ملاحظه میشود یکی از تهدیدات که در این لوح از طرف عبدالیهها متوجه آواره میشود صحبت از چند زن است که گویا آنها در طهران سرأ مخالفت با بهائیت دارند برای اینکه عبدالیهها با آنها موافقت نکرده و گویا آنها فیما بین آواره و امین و باقر اف تفتین نموده اند پس باید دانست که این هم یکی از حیللی است که کشف آن بسی لازم است (مؤسس راهم در این لوح بخط خود (مأسس) نوشته تا شاهد غلط نویسی او و غلط گیری ما باشد)

منیره ایادی و حریت نسوان

پیش از اقامت نگارنده در طهران منیره ایادی که یکی از زنان مبلغه و مبلغ زاده و محرم اسرار عبدالیهها بلکه شریک کمپانی بهائیت بوده و هست هوای حریت نسوان بر سرش افتاده از عبدالیهها استیذان نموده اجازه بر اجرای آن یافته بود بدین مضمون که من با حریت نسوان چندان موافقم که خودم پیشقدم شده دختر خود را خانم را بی حجاب بارو با فرستادم مجملات باین اجازه افندی محفل حریت در منزل ابن ابهر شوهر همان منیره که در آنوقت از برکت تبلیغ امر بهاء ازهر دو چشم کور و خانه نشین شده بود تأسیس گشت. منیره خانم که زنی جوان بود و شوهری کور و پیر داشت این محفل را برای استفاده خود میخواست ولی بزودی زمام استفاده از دست او بیرون رفته چندانکه حتی بعضی زنان غیر بهائی جوان در آن محفل وارد شده در ترویج امر بهاء از او جلو افتادند و هم چنین چند مرد جوان که در رأس آنها مرد رشیدی واقع شده بود و بالطبع همه موافق بود در آن محفل عضویت یافتند و یکی از عادات آن مرد رشید این بود که در خواب فشار داندان (دندان گرچه) داشت. یکی از زنان اغیار (غیر بهائی)

که بهوای رقابت با منیره بدان محفل عضویت یافته بود دختر همان بود که شرح رفتار سیاسی و گفتار دیپلماتی با عکس پدرش در فلسفه سوم بقلم آقای نیکو درج شده این خانم از ارث پدر طبع شعری داشت و برای فشار دادن آن مرد زن پسند و بیت زنانه ذیل را سروده آن مرد را با خود موافق نمود

(دو بیت)

دل خونین من است اینکه همی میخاید رشته عمر منست این که همی میساید
ندری آهسته بسوزانکه بود مخزن حب تو که از فرط غرور هیچ ندانی ربورب!
و نیز برای دلالت آن بزم رباعی ذیل را سرود و آن دلالت دختر دانی
منیره خانم بود که محترم نام داشت ولی او را محترم (آتش بیار) لقب داده بودند.

(رباعی)

گفتم که بیا محترم اندر بر من بنشین و بگویی حرفی از دلبر من
گفتا که گمان کنی که من آبادم مانند تو بر بساد بود بنیادم
بطوریکه ملاحظه میشود ابیات مذکوره ابیات زنانه است که بکلی
از محسنات ادبی و حتی صحت بحر و قافیة تهی است مگر زنانه بهائی و
رئیس ایشان منیره بقدری بی هنر بوده و هستند که آن زن (غیر بهائی) در
میان شان جلوه کرده در آن زمان طرف حسادت منیره و رقیقانش واقع
گشته حرکتی که بین پست ترین زنان فاجره معمول است بین ایشان شروع
شد و یکدیگر را رسوا کرده پرده از اعمال نهانهم برداشتند و کار آن زمان
بهائی کشید که دامن از آنها برچید و بهر طویلی در هجو بهاء و بهائیان
خاصه منیره ابادی سرود و از ایشان کناره گزید ولی انشوس که این کناره
گیری پس از آنی بود که آن بیچاره از خانه و شوهر و زندگی بازمانده و
حتی دختر شانزده ساله زیبای خود را فدای آن آمال نموده بود و آن دختر
چندی هم بدرس تبلیغ من میآمد و از پدر و مادرش پنهان میداشت و بالاخره
آن دختر بشریك خود را کشت و کسی سبب آنرا ندانست ولی همین قدر
معلوم شد که بعضی از زنان بهائی موجبات بدنامی او را فراهم کرده بودند
و او از بیم رسوائی انتحار نمود. خلاصه پس از آنکه رسوائی از حد گذشت
کسانی مانند باقراف و حاج امین را بورت بورت کردند که حالا دیگر بقای
این محفل حریت صلاح نیست لذا انجمنی اجازه داده و تشویقاتی که کرده
بود پس گرفت و بلعنی محفل را برچید که مفهوم آن این بود (من بدخلطی

کردم) و حضرت باقراف و امین بهتر از من میفهمند.

و قتی که نگارنده مقیم طهران شد چندی بود این بساط فصاحت بساط
برچیده شده بود اما همین که من تصمیم گرفتم که بهر وسیله است از اینها
مفسده که برای ملک و ملت و یا اقلاً برای اخلاق یکدسته مضرات جلو گیری
کنم و چون از اول نمیشد بر خود رئیس حمله کرد و حمله بر افراد نیز بی
ثمر و اتروحتی از اخلاق نگارنده دور بود این بود که بطوریکه اشاره شد ریش
امین را گرفتم و متدرجاً باقراف سرایت کرد و چون راپرتش بافندی رسیده
و خواست از عملیات نگارنده جلو گیری دری از تهدیدات خفیه باز کرد
که از آنجمله تهدید به ازلیت و نقض بودیکی هم تهدید از زنان طهران یعنی
چند زن باعث این کنسورت و اختلاف بین آواره و امین شده اند و مرادش
یکی منیره مذکوره است و دیگری قدسیه اشرف که او هم از آمریکا آمده
سر پرشوری داشت و قصه های بسیار هم از او دارم که کنونم مجال گفتن
نیست. برآستی پس از وصول این لوح مرا حیرتی عجیب دست داد که
اگر امر برافندی مشتبه شده کسی که تا این درجه غافل باشد که نتواند بفهمد
شجره اختلاف از کجا روئیده و بتوهمات دور و دراز بیفتد زنائی را که
کمال موافقت با او دارند مخالف تصور کند و مردانیکه نهایت مخالفت با وی
دارند موافق تصور نموده اسرار مجرم مانده مجرم مانده را بقسمیکه در لوح او
است بآن مخالفین بسیار دچگونه چنین کسی باصلاح ذات البین میتواند موافق شد تا
چهره باصلاح امور ملا الخاقین؟ اگر امر بر او مشتبه نیست و عمداً این راههای کج
و معوج را گرفته میخواهد سهو هائی که در اجازه دادن بزنان بد کردار برای
تاسیس محفل حریت مرتکب شده بدین حرفها لا بلا کند و بنمایاند که او با
اعمال و آمال منیره و قدسیه و امثالهای موافقت نکرده و آنها دشمن او شده
بین دوستانش تفتین میکنند باز چنین مفسدى چگونه لایق اصلاح کوچکترین
امری از امور تواند بود؟

مجملاً این اولین قدمی بود که نگارنده در مخالفت برداشته و از این
پس هر چه بیشتر رود بیشتر بر مفاسد کار آگاه خواهد شد.

فوت عبدالبهاء

نگارنده در طهران بود که عبدالبهاء عباس در سنه ۱۳۴۰ هجری
نجاتاً در گذشت در حالتیکه خودش و بستگان و اتباعش ابتدا انتظار مردن

ازرا نداشتند و این مرك بقدری بر همه و از همه بیشتر بر خودش ناگوار بود که از وصف خارج است زیرا او وعده‌هایی داده بود که یکی از آنها وفا نشد و بر مریدانش ناگوار بود که به بینند او مرد و خدا یکی از مواعیدش اعتناء نکرد دیگر نمیدانست که مواعید سابقه‌اش هم مثل این مواعید بود او هر چه در دنیا گفت بر خلاف آن شد منتها چشم نبود که بیند و گوش نبود که بشنود او وعده داد که امریکا داخل جنگ نمیشود نه او وعده داده بود که مشروطه ایران برقرار نمیکردد بسبب اینکه دست علماء در کار است برقرار شد او وعده داده بود که محمدعلی میرزا پادشاه عادل و منصوب کتاب اقدس است و بهائیان لازمست از او اطاعت کنند او ظالم و مخلوع و بی پایه از کار در آمد او وعده داده بود که از ناندان قاجار سلاطین با اقتدار برخیزند و مخالفت ناصرالدین شاه راجبران نموده مروج بهائیت شوند نشدند و حتی منقرض گشتند او وعده داده بود که سلطان روس ملك الملوك گردد نشد او وعده داده بود که روس برای ایران فکری دارد و انگلیس هم فکری دارد — خدا هم فکری دارد و مریدانش تمییز میکردند که خدا یعنی عبدالبهاء و گمان میکردند او با آمریکا یا آلمان یا دولت دیگر بند و بست دارد و فرداست که سلطنت ایران را بخود یا برگزیدگان خود تخصیص میدهد ولی مرد و فکرش بجائی رسید بلکه اصلاً معلوم نشد که این خدا چه فکری داشته ؟ او وعده داده بود که بغاز داردانل بدست اچانب افتد برای اینکه پدرش آن بانقطة الواقعة بين شاطئ البحرین را تهدید کرده و آن باارض الروم اسمع فيك صوت اليوم گفته ولی نشد(در حالتیکه عبارت هم از محمدبن طلحة استراق و تحریف شده زیرا اصل این عبارت از ابوسالم محمدبن طلحة شافعی است که میگوید برآثار قیامت — و تهدم حصون الروم و يصبح فی نواحيها اليوم) و بهاء آنرا بر کتاب خود بدان صورت که ذکر شد آورده و عبدالبهاء محقق دانسته و فی در جنگ بين المللی بین شوقی و تلامذه بیروت شرط و شرط بندی شده و ضررات خوشحالی‌ها کرده‌اند که داردانل فتح شد و عثمانیان از میان رفتند و پس از چند روز دروغ بودن آن و بور شدن شوقی محرز گشته باری آمده این وعده‌ها که در هر لوح و نوشته و برای هر شخص و جمع و در هر نية خصوصي و عمومی داده شده و عکس العمل آن بروز کرده بود باز کوفتند آن منتظر بودند که چون عبدالبهاء وعده داده است که بهشق آباد

سفر کند و در مشرق الاذکار آنجا پیشنمازی نماید و وعده داده است
بیت العدل بسازد و گفته است تا بیت العدل بر پا نشود از دنیا نمیرود
و عده داده بود که به هندوستان سفر نماید و بسیاری از این وعده ها داده
ازا باید حتماً زنده بماند تا این مواعید مصداق یابد خصوصاً بعضی از آن
که بکلمه (هذا وعد غیر مکذوب) مصرح شده بود این بود که چون
عارضش شد و طیب آمد و خدا را انجیکسیون کرد و یکشب کمالش تغف
یافت و شب دیگر بی خبر و خدا حافظی نکرده در راه آهسته پیش کرد
از عالم خاک بقول طهرانیان زردچاک پارانیش گریبان چاک کردند و بستگان
خاک بر سر ریختند که (بودی تو خدای حی و مردی آخر ای تازه خدا
جدائی کردی ؟) و عجب اینکه با انجیکسیون هم مخالف بود و بالا
تن بآن در داد و چاره هم نشد و از این است که در خطاب به بعضی
مخالفین انجیکسیون که بطور اجبار با آن موافقت کرده اند رباعی
گفته شده و ما مزاحاً برای تفریح خوانندگان درج میکنیم .

(رباعی)

یادت باشد که جامه ات در کردند يك عضو ز اعضای ترا تر کر
کردند بر او فرو یکی میل دراز هی گفتی سوخت هی فروتر کر
حالا چه دروغها باو بستند بماند خلاصه اینکه با این مرك ناگه
دروغی نبود که انتشار ندهند و همه را منیره خانم عیالش که دختر يك
نیچه ملای اصفهانی است و تمام حیل های آخوندی را بلد بوده و در
این آخوند متجدد استاد تر شده انتشار میداد از آنجمله چیزی که بخودم
این بود که سر کار آقا ده روز پیش از صمود ! فرمودند بشوقی افتدی تلگر
کنید از لندن حرکت نماید و گرنه بجزازه من هم نخواهد رسید
هم از روی سادگی و صداقت این دروغ او را از قول خودش در کتاب
تاریخشان درج کردم ولی جزوه اش که بعیفاً رفت گویا همه اهل حر
منیره هجوم کرده بودند که این چه دروغی است که گفته اید لهذا او
نوشت که این جزوه را عوض کنید و پنج لیره هم برای خرج آن بتو
برادرش سید یحیی (۱) بمصر نزد من فرستاد و هر یقین من افزود که د

(۱) آن سید یحیی هم بقول سید محسن اساسی که از حیف آمده و نقل کرده
بود این ایام از کیش بها برگشته و شوقی امر باحباب داده که با او ملا
نکنند و سید محسن هم از طرف محفل مأمور شده که دیگر قضیه
بازگو نکنند !!

به دوغی میسازند اگر مدعی پیدا نشد انتشار میدهند و در اغنام دور
مرکز مؤثر میشود و اگر مدعی پیدا شد آنرا منسوخ میسازند و اگر
رسو باشد شانه خالی کرده مبلغ و مروج و واسطه را تکذیب میکنند
نکه در قضیه محفل حریت نسوان کردند و هزاران نظیر آن هست که ذکرش
جب تطویل است .

اما غرض اصلی منیره خانم این بود که مخالفتی که بالوح بیت العدل
کرده از دوش خود افکنده بر گردن خود عبدالبهاء اندازد زیرا بهاء
گوید (قوله) در هر مدینه از مدائن ارض باسم عدل بیتی بناء کنند و در
بیت علی عدد الاسماء الاعظم از نفوس زکیه مطمئنه جمع شوند ... تا آنجا
میگوید و همچنین در نفوس و حفظ ناموس و تعمیر بلاد و السیاسة التي
لها الله اسأل البلاد وحرزاً للعباد ملاحظه کنند الخ و شاید این حرف بیت العدل
صدها موضع و موقع از قلم بهاء و عبدالبهاء تکرار شده و نیز تصریح بر
برف در سیاست شده برخلاف آنچه میگویند مادر سیاست دخالت نداریم
باس در بعضی الواح برای انصراف افکار و ابصار و اغفال اغنام و انام نوشته
ت که در سیاست دخالت نکنید !

طرداً الباب یا طرداً لبهاء

شاید اغراب ندانند که (عدد البهاء) که در این لوح نوشته مقصود
است پس باید دانست که عبدالبهاء با الف همزه آخرش اگر گرفته
بود مطابق حساب ابجد که یادگار عهد قیانوس است نمیشود ولی میرزا
ناته (۹) را طوری استعمال کرده که بیقافیه نمانده است زیرا در ابتداء
میخواست خود را بهاء معرفی نماید و جرأت نداشت که تصریح کند
بیدانست که همزه بهاء هم معدود است و دو و پنج و يك را باین صورت امضاء
کرد (۱۵۲) دو کنایه از باء و پنج کنایه از هاء و يك کنایه از الف یعنی
بها) بدون همزه و گذشت از اینکه این امضاء رقومی بدین صورت دو و
چ و يك خوانده نمیشود بلکه بکصد و پنج و دو خوانده میشود و از
موضوع و منظور بهاء نیز خارج میگردد بعلاوه غلط هم هست که همزه بهاء
حذف کنیم چنانکه خودشان هم نتوانستند حذف کنند و بالاخره قائل شدند
باید حساب شود و ای عجب در این است که یکدفعه دو و پنج و يك را جم
برند شده در حالتیکه همه آدمها چون ۲ و ۱۵۵ را جم کنند میشود هشت
با حضرات آن سه عدد را از زیر الواح برداشته حاصل حجبش که بعقیده

ایشان نشد بردند بر بالای منشاء آت و منشاء افتخار خود کردند و حتی سردرخانه و مغازه را بعد از نه تزیین نموده متبرک میدانند ؟ و خودش آنرا منشاء اعداد قرار داده مدار دین خود را بر آن نهاده امنای بیت العدل را هم نه نفر قرار داده تا از تعادل با اسم خودش خارج نباشد و اخیراً منشاء افتخار یکی دو مغازه شده که بدون تناسب عدد (نه) را بر آن نصب کرده اند در حالی که در عدد خصوصیتی نیست و اگر باشد باید (بز) و (جو) نیز مبارک باشد که در عدد (نه) است

عجیبتر از نه «۹» نوزده «۱۹»

عدد نوزده از مخترعات باب است و بهائیان حتی صدای زن را بر روی آن عدد قرار داده در شهرها نوزده منقال طلا و در دهات نوزده منقال نقره معین کرده تجاوز آنرا از پنج مرتبه که نود و پنج عدد است جایز نمیدانند و همچنین عدد شهر را که باب بر نوزده ماه و ماه را بر نوزده روز قرار داده بطوری نزد اهل بهاء مقبول افتاده که بدان افتخار می نمایند ولی ما یقین داریم که فلسفه آنرا نمیدانند و شاید تنها بهاء و عبدالبهاء این فلسفه را دانسته اند که باوجود استقلالی که هوس داشته و بسیاری از نصوص کتاب بیانرا کأن لم یکن انگاشته اند از این یکی دل برداشته و اخیراً تقویم بهائی بر شهر نوزده گانه همه ساله طبع و نشر میشود و فلسفه نوزده ماه و نوزده واحد بیان که واحد بر نوزده بایست و نوزده منقال سیم و زر در مهر زن و سایر اعداد نوزده همه و همه برای اینست که خود را طرفدار مسیحیت شمرده دین خود را از مآثر قرن نوزدهم مسیحی قلمداد کرده باشد. اما اگر فلسفه نوزده پرستی این باشد باز لازم نبود که يك چنین تقسیمات و كيك بی معنی برای روز و ماه قرار داده خود را در نظر دانشمندان بلکه کودکان سبقتخوان مفتضح سازند چه این تقسیم بقدری غلط است و بی معنی است که بهر جای آن نظر کنیم و کاکتی را در برداریم زیرا اگر مقصود شهر قمری باشد که بدیهی البطلان است بسبب اینکه قمر را مدار معینی است که هر ماه بسی بایست و نه روز هلال و محاق آن دین آسمان و زمین محقق گشته حسابش برای عارف و عامی یکسان و بعین عیان مشهود خاص و عام است. پس بدیهی است که این تقسیم را شمس قرار داده آنهم اتفاقاً غلط است زیرا سیر شمس هم در بروج دوازده گانه (حمل و ثور و الخ) مساوی و محقق و تغییر ناپذیر است و آنهم پرستی و بیست و نه روز

نیم است پس این تقسیم نوزده گانه از راه شمسی هم خطاست حتی در
 این تقسیم نوزده گانه طوری هم نیست که در سال خمسة مسترقة قدیم از میان
 آن باشد و ۱۹ ماه متضمن تمام ایام که تقریباً سیصد و شصت و شش روز
 است باشد بلکه نوزده ماه نوزده روزی سیصد و شصت و یکروز میشود و
 چ روز زائد آمده در نتیجه خود باب هم ناچار شده که اسمی برای آن
 چ روز پیدا کند و آنرا ایام هاء و ایام زائد نام نهاده با اینکه باید آن
 روز مغضوب میرزا خدا واقع شده باشد که از عداد شهر معزول و
 راج شده بالعکس مورد مرحمت شده میرزا آن را ایام عطا و فیض
 از داده پس تا اینجا معلوم کردیم که هنری از این شهر و ایام و
 سیمات باب و بهاء بروز نکرده حتی بقدر تقویم نویسهای ایران که توانستند
 سه مسترقة را در ماههای فروودین و اردیبهشت الخ مستهلك کرده شش ماه
 سی و یکروز و ۵ ماه راسی روز و یکماه را ۲۹ روز قرار داده حساب روز
 سال را بی کم و زیاد بدست مردم دهند این میرزا خدا و مبشر با مکتدش
 و آنقدر هم نتوانسته اند از اوجیه و الهامات آسمانی (یا زیر زمینی)
 به مردم برسانند اما از این بعد دقت شود که نه تنها فیضی از این ایام
 نور و تقسیمات نوزده گانه عاید نشده بلکه يك ضررهای خیلی بدور کا کتهای
 شدیده متوجه این تقسیمات است که ذیلا اظهار میشود

آیا باید رعایت اصول رابعه (بهار ، تابستان ، پاییز ، زمستان در این
 ر نوزده گانه که گفتیم شمسی است شده باشد یا نه ؟ اگر باید چهار فصل
 و ادا ر است رعایت شده باشد بقدری حساب ماههای نوزده گانه غلط
 سال است که مافوق آن منظور نیست ؛ زیرا دو فصل آن عبارتست از نه
 نیم که نیم ماه آنهم نه روز نیم است و اگر این دو فصل را هم تقسیم
 م بر دو فصل دیگر هر فصل آن عبارت میشود از چهار ماه و سه ربع ماه
 ی ۱ و چون ماه هم نوزده روز است سه ربع ماه قابل تقسیم نیست چه
 ماه بیست روز بود سه ربعش با نوزده روز میشد ولی چون نوزده روز
 تقسیم سه ربع آن میرود روی ساعت و دقیقه و ثانیه و آن و باز هم
 صحیح از آن بیرون نمیاید با این فلسفه و تقسیمات عجیبه آقای میرزا
 سخن مبشر یا مکتب خود (حضرت باب) را ترویج نموده و سال را بر
 ۱۹ ماه و ۵ ماه را بر نوزده روز تقسیم کرده

آری فقط میتوانیم گفت که چون دعای سحر که از ادعیه اسلامی است

مشمول بر اسماء مقدسه الهیه است که اولش بهاء (ولی نه ربها) و آخرش
علی و اعلی (ولی نه رب اعلی) است آقایان آن اسمی را گرفته و بر روز
آنها تقسیمات سال و ماه و ایام را ساخته ماهها را بدینگونه موسوم کرده اند
که اینهم يك معایب دیگر را در بر دارد که یکی از آنها استراق ادبی است
(دزدی) و دیگر ایرانی را مجبور ساختن بر استعمال کلمات عربی و دیگر
اطالة سخن آنها بیهوده بطوری که در جدول ذیل شناخته شد.
و عجیبتر از همه اینکه عین آن اسماء که برای ماهها قرار داده اند
برای روزها همان را معین کرده اند و آنقدر قریحه و ذوق نبوده که اسماء
دیگری پیدا شده باشد! و نتیجه این شده که ملاحظه میشود

جدول ماههای نوزده گانه بهائی!

۱ - شهر البها ۲ - شهر الجمال ۳ - شهر الجلال ۴ - شهر المعظ
۵ - شهر النور ۶ - شهر الرحمة ۷ - شهر الکلمات ۸ - شهر الکمال ۹
شهر الاسماء ۱۰ - شهر العزة ۱۱ - شهر المشیة ۱۲ - شهر القدرة ۱۳ - شهر العا
۱۴ - شهر القول ۱۵ - شهر المسائل ۱۶ - شهر الشرف ۱۷ - شهر السلطان ۱۸
شهر الملك ۱۹ - شهر العلاء

هچنین روز اول هر ماه يوم البهاست و دوم يوم الجمال الی آخر و
دارند اینکه عدد سال را هم باید بحساب ابجد حروفی را پیدا و ترکیب
و آن سال را بدان حروف مرکبه نامید! مثلاً امسال که ما بتالیف این کتاب
مشغولیم سال نودم از طلوع باب است! (یعنی نود سال است که باب را
از خدایان روی زمین مبعوث کرده و سرّاً و جهراً او را و گاهی جان
از ازل را در قبریس و گاهی موعود مصنوعی کتاب او (بها) یا
بظهر الله ساختگی را در عکا مدد داده اند تا امروز که از یازده هزار
مومنین دورۀ باب بهشت نه هزار نفر مومنین بهاء متنازل شده اکنون
سال نودم است باید عدد نود را از ترکیب حروف هجائیه بحساب جمال
کرد فرضاً (سل) آری امسال سال سال اهل بهاست پس باید امروز که
۲۵ آبانماه است از سال ۱۳۱۰ شمسی و روز ششم است از شهر رجب ۵۰
قمری میشود روز ۲۴۱ از سال حاضر و مطابق میشود با روز سیزدهم
ماه دوازدهم بهائی باید بنویسیم

نحزیرا فی يوم العلم من شهر القدرة من سنة السل من ستین البیان
چون بهائی نهم بنویسیم (۲۵ ر ۸ ر ۱۰) یا اگر مسلمانان متعصب با

نویسیم (۶ شهر رجب ۱۳۵۰) اکنون خوب فکر کنید به بینید آقایان بهاء
بهاء در همین تاریخ و تقویم ما چه کرده اند ؟ و باز هم با سهولتی که من
با ابراهیم بدست شما داده ام نیست من دوسه ساعت چندین تقویم را آورده
از روی آنها روز و ماه بهائی را با زحمت تطابق با آنها پیدا کرده عربی
بلد بوده ام و بدان شکل دراز چون روده . . . بیرون آورده در معرض
تابش گذارده ام ولی خدا نکند کسی يك تقویمی از تقویم آدمهای دنیا
نداشته باشد یا با الفاظ عربی آشنایی باشد در آن صورت اگر شما سه روز
شنید برای پیدا کردن اسم یکروز از روزها و یا ماهها و سالهای بهائی
وقت موفق نخواهید شد . اگر باور ندارید بسم الله بالبدیهه بگوئید
م الکمال من شهر العظمی من سنة البول - روز چندم از ماه چندم و از سال
چندم از ظهور بهاء بوده است ؟ و چگونه میتوان آنرا با ماه و سال مسیحی
اسلامی تطبیق داد ؟

اینجاست که باید باور کنیم که میرزا خدا جز عداوت با ادبیات و تاریخ
غلاقیات و همه مقدرات بشر عموماً و ایران خصوصاً هیچ کاری نداشته
منه الله علی کل من بدء بالسرفه والبدعة وختم بالخیلة والخدعة

عقبه ششم

خصائص شوقی افندی

شوقی افندی در ماه رمضان ۱۳۱۴ هجری از ضیائییه خانم دختر بزرگ
عبدالبهاء متولد شده و با داشتن ماه و سال و تقویم مخصوصی که اشاره شد
کنون نتوانسته اند روز ولادت او را در میان شهر و ستین بهائی پیدا کنند
بهمان شهر رمضان اسلامی و سال هجری قناعت کرده اند شوقی افندی
قد وقامت و چشم و صورت و چها من الزوجه شباهت پدرش میرزا هادی
رازی ندارد و از هر حیث خصوصاً از چشم شباهت کامل بهاء و عبدالبهاء
و در سرمایه بهاء و عبدالبهاء فقط همان چشم فتان بود که ادباء آنرا توصیف
کرده اند و مخصوصاً چشم بهاء و عبدالبهاء مطابق این شعر عرب بود (بیت)

عیون عن السحر المبین تبین تا آنجا که میگوید مراض

صباح ناعسات یواقظ الخ

بسات چشم نیم خواب را گویند و اگر در چشم بهاء از روی عکس که در
نقشه نیکو طبع شده و سیاه قلم عربیانی که در این کتاب است نظر کنید

معنی ناعسات را میبایید اما آیا این چشم کافی است برای خدائی او باشد
زیرا هزاران دختر عرب و پسر عجم با چنین چشمی دیده شده و دارای هیچ
خصوصیت دیگر نبوده‌اند مانند بهاء و عبدالبهاء فقط تفاوت در این است
که کسان دیگر چشم ناعس خود را باعث بدبختی مردم ساختند و اینان
ساختند و از این رو چشمهای ایشان را باید گفت اگر از آب تپه است
بآتش فتنه پر است.

و بی‌آب خطاب نمود.

مجملاً شوقی وارث چشم و صورت وقد وقامت عبدالبهاء است نه میرزا
هادی و این سخنی است که ما در ایام معاشرت بایمان میگفتیم و لذت میبردند
ولی امروز قطعاً از این حرف عصبی شده تصورات دیگر خواهند کرد
و حال آنکه مقصد آنروز و امروز ما یکی بوده و هست.

مجملاً منبع اطلاعات مرحوم ابن‌اصدق ایادی که بر اثر همین حرف
قدری منفور حضرات بود میگفت والدہ شوقی افندی اطمینان داشت که
پدرش عباس این فرزند دلبند را محروم نمیکند و چند دفعه خواهش کرد
که در حق او وصیت‌نامه بنویسد ولی افندی بآن مدارکی که قبلاً بدست
میریدان و مبلغین خود داده بود و با نصوص صریح پدرش نمیتوانست خواهش
این دختر را مجرا دارد و بدفع الوقت گذرانید از طرفی هم میترسید که
میدانی برای برادرش غصن اکبر باز شود و بآن وصیت و کتاب عهد
صریح بهاءالله که غصن اکبر را بعد از اعظم منصوص کرده جولانی کند
لہذا هر روز گوشزد میریدان می‌کرد که میرزا محمد علی غصن اکبر از
امر بهاء مرتد و منحرف است و درباره او امید نداشته باشید.

بآن کینه شدیدی که میرزا عباس با برادر و برادرزاد گانش داشت
این زمینه را خوب درست کرده و امر را بشما بر میریدان مشتبه ساخت
بود که گویا میرزا عباس خودش معتقد و برادرش بی اعتقاد به بهاء است و
حالتیکه هر دو بیک قسم باو معتقد بوده و پدر خود را یکسان شناخته بودند
و هر دو میدانستند این خدا برای کدام خدا کار میکند.

اما مادر شوقی چون طفره پدر را دید مطابق ابن‌اصدق و چند تن
دیگر از اقارب خودشان نشست بمشق الواح و شبیه نویسی بخط پدر
این یکی از فنون این عاقله بوده و هست که بر اثر نان مفت و بی‌کاری
دایماً مشق الواح نویسی و انشاء و شبیه نویسی میکنند چنانچه دوازده سال

باء بمشق آیات مشغول بوده تا از حیث خط و انشاء مانند سید باب چیز بنویسد
 به بسا الراح و توقعیات باب را که بر ضرر خودشان بود محو کردند
 به بسیار الواح و آثار جماعیه که بخط و قریحه خود انشاء و تحریر و منتشر
 کردند و بر بایببات بنام باب تحمیل نمودند نیز بعد از بهاء عبدالیه
 بن کار را نسبت بالواح پدرش انجام داد و حتی بعضی از الواح پدرش را
 بهانه اینکه در مرکز لازم است طلبید و محو کرد و بعضی دیگر ساخت و
 خرج اغنام داد و شوقی افندی هم از روز فوت عباس افندی تا کنون
 مشغول همین کار است و هر روز مینویسد بایران که الواح اصل را (آنها
 که بخط عبدالیه است) بفرستید باید در مرکز باشد و از آن جمله يك موقعی
 که چهل لوح اصل در آن بوده و حتی از جنبه مادی صدها تومان قیمت دارد
 بسبب تزئیناتی که شده از مال شخص من دزدیده شده که مدارك تاریخی
 دارد و عجالتاً او تصریح اسم سارق و واسطه آن که یکی از زردشتیان است
 و دداری میکنم و اگر بدست نیاید شاید بعداً به مراجعہ کنم .

و یکی از اشخاص که چندی در این کار شبیه نویسی بوده میرزا حبیب الله
 بن الملك است که در ابتدا منشی عباس افندی بود و همین که افندی دید
 خط او بقدری بخط خودش شبیه شده که نمیتوان تشخیص داد بر او
 غضب کرد و او را از خود دور ساخت و پدرش آقا محمد رضا قناد شیرازی
 اسطه شد تا گفتند توبه اش را قبول کرده ایم و نیز منشی دیگرش میرزا
 یحیی الله صبحی است که سه سال منشی بود و بعد بر شبیه نویسی میکرد و این
 بام از آنها روگردان شده حکایتها از تقلبات عباس افندی و عائله اش نقل
 میکنند و شاید بیش از هزار نفر در طهرانند که در مجالس عدیده آت
 حکایات را از صبحی شنیده اند خلاصه او نیز خطش بر اثر شبیه نویسی
 بخط میرزا عباس شبیه است و نیز منشیان حضور که از آن جمله پسر های
 زین المقرین یعنی شیخ زین العابدین نجف آبادی باشند هم شبیه مینویسند
 هم شبیه انشاء میکنند چندان که تا مدتی پس از مرك الواح صادره
 انشاء ایشان بود و امضای خواهر افندی و رفقه علیاء و هنوز هم نصف منشاء آت
 از ایشان است بامضای شوقی افندی و نیز شبیه نویسی بهائیان بخط
 مخالفین خود را از امور حتمیه است برای احتیاط خلاصه مادر شوقی افندی
 شمس شبیه نویسی و در اواخر ایام چنان شده بود که احدی خط او و پدرش
 عباس را امتیاز نمیداد مگر اینکه خود داری داشت از اینکه خطش بدست

همه کس بیفتند یعنی مینوشت و میشت چنانکه جدش بهاء را گفتند چرا این آیات که بر شما در بغداد نازل میشود بشط میریزید گفت اینهم از فیوضات سماویه است که سهم و نصیب ما هیان دجله است

شوقی افندی ولی امر شد

وان امر الله کان مفعولا چهل روز از فوت افندی گذشت و ایام عزرا منتهی گشت و هنگام شادی و دامادی شوقی رسید شوقی و اما در يك ماشوقی همان شوقی که اگر تمام نسبتهای قبل از بلوغش با وجود شواهد و امارات کذب باشد امور بعد از بلوغش صدق و ثابت است زیرا صدها تلامذه بیروت که ناظر بوده اند حاضرند که بگویند او در بیروت تحصیل نمیکرد و تنها آرزویش این بود که در حوزه تیار بلیط فروش خانمها باشد و تنها توجهش این بود که قلب خانمی را متمایل کرده با او بر قصد و بالاخره بر اثر اینگونه تحصیلات از امتحانات تحصیلیه مدرسه بازمانده ساقط و رفته شد و در دستش کمال (چرب سودا) پدید گشت و نامدتی معالجه میکرد و بادستکش چرب میکشت و اگر چه این را یکی بروحی افندی پسر خاله اش نسبت داد ولی منافاتی ندارد زیرا همه از خاندان عصمتند و شوقی و اما در يك ماشوقی همان شوقی که در اکتفورد عم مانند بیروت موفق بدیلم نشد و همان شوقی که رفیق کلاش گفت چرا توجه در تحصیلات خود ندارید گفت تحصیل برای چیست ؟ مقصود از تحصیل مدرسی حصول نان است و نان من بخته و آماده است و همان شوقی که فقط یکبار در مجلس شانزدنفری لندن خواست صحبت کند من روز نیرك وسط منطقه اش برخاست و گفت عزیزم شوقی بنشین مردم میل ندارند حرفهای شما را بشنوند و خوابشان برده است و آن پیر زن هفتاد ساله رشته را از دست او گرفته خودش صحبت کرد - و همان شوقی که گر نویسم شرح آن بیحد شود

همان شوقی از طرف لندن با يك خانم انگلیسی که میگفتند مامور خدمت آقا زاده است وارد حیفه شد و بر کرسی خلافت بی چون و چرا فرونشست آری چون دنیا دنیای فورمالیته (ظاهر سازی) است فورمالیته را اینطور ترتیب دادند که چون هنوز دنیا اقتضای بیت العدل ندارد آقا این آقا زاده را جانشین کرده اند و او را ولی امر (همان ولی که ذکرش هم ممنوع بود) کرده اند و او را رئیس لایعزل بیت العدل قرار داده اند

مان بیت العدل که دنیا اقتضای آنرا ندارد این آقا رئیس آن شده ! و
 کرده اند که حقوق الله یعنی صدی نوزده مالیات بابی گری فقط بشوقی
 شود و تمام خانها و مدارس که با پول افراد خریده شده بملکیت او در آید
 تا آنکه مدارس تربیت در آمد

خلاصه بمجرد ورود بحیفا تلگرافا این آواره را با فاضل مازندرانی
 رزا اسدالله بحیفا طلبید و من چند روزی تأمل کرده شبی در منزل میرزا
 الحسین نعیمی منشی اول سفارت انگلیس محفلی داشتیم ایشان پرسیدند
 با امر وای امر حرکت نمیکنید گفتیم حاجی امین تعد در تادیه پول خرجی دارد
 هم از مال خود اندوخته ندارم ایشان گفتند بولی امرالله را پورت دهید
 با هم تلگرافی تنظیم کرده روز دیگرش معرمانه بشوقی افندی
 بآبره کردیم پس از چند روز تلگرافی بحاجی امین رسید که وسائل حرکت
 آرم را فراهم کنید این تلگراف همه در بهائیان انداخت و معجزه
 و گی شد که شوقی غیب میدانسته که تأمل آواره بر اثر تعدی امین
 ت و فراموش نمیکنم که با نعیمی بهم نگاه میکردیم میخندیدیم و آن
 سفندان خدا اصرار بر حرف خود داشتند که عجب معجزه شده خلاصه بر
 این معجزه که مسطوره تمام معجزات است از باب و بهاء و عبدالبهاء
 زل و ناقض و هر که آمده یا از بعد بیاید در این مذهب بالاخره جان از تن
 یاسیصد تومان پول از کیسه او بیرون آید و با پسر این آبر که حالیه بد کتر
 الرحیم آبادی موسوم است مسافرت کردیم

باد کوبه و قلیس و باطوم

در باد کوبه فقط چند روزی برای ملاقات احباب ماندیم و هنوز الواح
 ایای عبدالبهاء را ندیده بودیم در باد کوبه بودیم که آنهار رسید و دیدیم
 که است افساری برای اغنام درست کرده اند فوق العاده خنده دار یکجا
 صفحه سوم شروع میشود وسط مطلب یعنی معلوم نیست اول و دومش چه
 و کجا رفته در لوح دیگر وسط صفحه ده دوازده سطر حاك شده و
 می خط اصل هنوز در آن باقیست و بر روی لکه سیاه کلمات دیگری
 ضمیمه مادر شوقی نوشته شده خلاصه از هماندم فهمیدم چه خبر است
 بطوم شد الواح و ضایا هم متناسب با سایر الواح و احکام است و اساساً
 موم شد خلافت عباس افندی والوهیت میرزا حسینعلی بلکه اصالت باب
 چنین بوده یعنی بر اثر پیدا شدن یکمده مردم چشم و گوش بسته است

که مولاشان آنها را اغتام خوانده و اغتام نباید بیش از این بفهمد و چون و چرا برتا سر بهائیان سیادت شوقی افتدی را مطیع شدند و از باد کوبه یزودی حرکت بتقلیس کردیم سفر اول که من بتقلیس رفته بودم تقریباً هشت سال قبل از این سفر خاندان احمداف میلانی در آنجا بودند و ده بیست نفری از کارکنان آنها از جمال و بقال و دلال تظاهر بهائیت کردند ولی در این سفر دیدم بطوری فائمه بهائیت را خوانده اند که همه تقلیس بهائی عبارت بود از دو نفر ارمنی باز نه اشان و یک نفر مشهدی محمد علی گنجوی چنانکه عکس ذیل مشاهده میشود

۱ - آواره ۲ - دکتر ابادی ۳ - عباسقلی اصغر زاده که مرحوم شد
 ۴ - انیس ارمنی که حالیه در طهران است و بهائی نیست ۵ - زنش که بهلول
 آواره نشسته و آنروز هم بهائی نبود ۶ و ۷ - آسادر ارمنی و زنش اوسینا
 که نمیدانم بهائی و زننده مانده اند یا نه ۸ - مشهدی محمد علی پیر مرد گنجوی
 که این یکی گوسفند تمام عیار است .
 باری در تقلیس بسبب کسالت رفیق طریق یکماهی توقف شد

بیاطوم رفته در آنجا دزدی بمازد و نگارنده شنیده بود که شوقی افندی
گشته بارو با و در فلسطین نیست لذا فسخ عزیمت نموده بیاد کوبه برگشت
و باد کوبه بهائیان بهر وسیله بود مرا نگاهداشتند

تیا تر مایل اف ا

پوشیده نیست که هنوز عبدالبهاء زنده بود که بالشویکی روسیه قوت
ت و در چند لوح میگوید فتنه بالشویک (بالشویک) چنین و چنان است
اخیراً دید که اینها برخلاف انتظار او پیشرفتی کرده اند و دوستانش
روسیه هر روز باو را پرت میدادند که چنین و چنان شده لذا دستور
که مبلغ بفرستند بمسکو و بمصادر امر تفهیم نمایند که ما هم بالشویک
تیم منتهی ما میخواهیم از راه مذهب اشتراکی را مجری داریم و شما از
سیاست مجمل سید مهدی گلبایگانی همشیره زاده میرزا ابوالفضل را
زد کردید در اینجادونگته باید متذکر شد اولاً چرا سید مهدی را انتخاب
دند ؟ اهل بهاء مردمان عجیبی هستند که هر کس يك هنر و نطق و قلبی
ن داده گمان میکنند بز و میش و مرغ و خروس منسوب باو هم باید دارای
ن خصائص باشند و پیوسته نظرشان بدات خاندانست فرضاً از بهاء و
البهاء هنری دیده باشند یا آنها بخیال خود هنرمندشان شناخته باشند
و میکنند خواهر و دختر و دخترزاده و نوه و نبیره او بلکه نوکر و چاکر
ادمه او هم دارای همان خصائصند بلکه اگر يك عرب بدوی هم از بیابان
آمده باشد اسم عکا را که شنیدند میدوند و اگر بفهمند که او اساساً
بها را نشنیده و نمیشناسد استعجاب میکنند زیرا باو هم خود تصور کرده اند
و بر بهاء تمام اقطار عکا را گرفته بوده و نمیدانند که بهاء از ترس مردم
جراً از بیم رسوائی که مردم به بینندش و نقائص بشریه را اکمل از سایر
اد در او مشاهده کنند خودش همیشه در خلوت سرا بود و اولاد خود را بسجده
وامع مسلمین میفرستاد که نسبتی جز اسلامیت باو داده نشود ولی آن
مفند خدا که در گوشه دنیا افتاده بود چنان افسون باو دمیده بودند
گمان میکرد عرب عکائی هم دارای نورانیت میرزای نوری است (همان
انیت که خود میرزا هم فاقد آن بود) مجمل سید مهدی بصرف همین که
میر زاده میرزا ابوالفضل است مشار بالبنان شده بود اگر مبلغ بنقطه
ی می خواستند کسبیل دارند سید مهدی اگر جواب معارضی بنویسند

سید مهدی حتی بر جواب کشف العجیل هم دعوتش کردند ولی نتوانست
 قلم بدست گیرد و يك كلمه بنویسد فقط گفته بود آقایان رؤسای عسکری میگویند
 آواره طمع داشته و پول خواسته اولاً آن سند را بمن بدهند تا شروع
 چون سندی نداشتند او هم ساکت ماند یکوقت هم شنیده بود که قلم
 شیرازی (بوعلی سینای بابی) گفته است آواره سواد ندارد و حتی شرح امر
 نخوانده است سید مهدی گفته بود در اینصورت بیوت او باید قائل شد
 مصداق سخن جمال مبارک را (ما قرئت ما عند الناس من العلوم و ما دخل
 المدارس) در حق او باید قائل شد که شرح امثله نخوانده است و اینهمه آن
 از قلم او سرزده که در محیط بهائی درستین اخیر فقط مؤلفات و منشآت
 آواره مورد افتخار بهائیان بود باجزوه های درس تبلیغش حالیه هم در
 این امر کتابی در دوسه جلد نوشته که هشتاد سال است که کسی نظیر آن
 نوشته و هنوز احباب از رئیس تاملرؤس نتوانسته اند يك صفحه از آن
 جواب بنویسند . باری اورفت و ما هم میرویم و در «رجال روحش شاذ باد»
 مطلب این بود که سید مهدی فقط بسبب نسبت به میرزا ابوالفتح
 مبلغ و مأمور مسکو شد اما نکته دیگر اینکه سیاست و پلتیک عباس افند
 در همه جا بر يك رویه بود هر وقت میدید يك حرفهای تازه در دنیا
 بشاهی باقانونی پیدا شده ناچندی با آن مخالفت میکرد که اگر استقرار
 نیافت بگریه ما آنروز چنین و چنان گفتیم و اگر قرار میگرفت فوری
 را عوض میکرد مانند مشروطه ایران که شرحش گذشت بناء بر این
 از موقع انقلاب روسیه تا استقرار بالشویکی دو ظرف دو سال اخیر هر وقت
 لوح بایران فرستاد بروسها بد گفته بود و بالشویک را بد خوانده بود و
 چه بقول حاجی اصفهانی بروجردی که خودش حامل لوحی بوده است که
 این بد گوئی از بالشویک هم در لوح بود که بایران میفرستاد و گرنه لوح
 که بعشق آباد و باد کوبه میفرستاد آنقدر تعریف از بالشویک بود که
 را با خدائی خود شریک کرده بود . ولی اخیراً علاچی جز این ندیده
 که یکجبهتی مرید شود لذا نوشت بعشق آباد احبای عشق آباد تهیه
 سید مهدی به پیش خود عبداله بهاء مسافر سفر آخرت شد و آنروزی که
 بیاد کوبه رسیدم تازه سید مهدی هم بمسکو رسیده بود
 اکنون بیایم بر سر صحنه تیاتر مایل اف در آن ایام مبلغین بالشویک
 از مسکو آمدند و در صحنه های تیاتر کنفرانس میدادند و از آنجمله

تیاثر مایل اف که مهمترین صحنه های باد کوبه است جمعیت زیادی بقدر
 بار پنج هزار نفر جمع شده بود و ناطقین حضرات در رد ادیان صحبت
 کردند کشتی را هم برانگیخته بودند بر جواب دادن ایشان تا
 با قاضی نرفته باشند در این صحنه بقدر بیست نفر هم بهائی بود آقایان
 ای گریبان مرا گرفتند که چون حضرات گفته اند هر کس جواب حرف های
 را بخواهد بدهد باو وقت و مجال میدهیم اکنون تو برو جواب بگو !
 ثم اولاً من مقدمات تهیه نکردم ثانیاً مترجم ندارم رفتند بکی را پیدا
 کردند آوردند گفتند این آقا عربی میداند توهم عربی میدانی بفرمی بگو
 و بروسی ترجمه کند خوب فکر کنید و درجه حماقت و با عصبیت بی مورد
 ای را تماشا کنید ! مختصراً هر چه خواستم شانه خالی کنم نشد و بالاخره
 بین چند هزار نفر جمعیت مرا بلند کردند رفتم پشت تریبون شروع کردم
 در فلسفه داروین که مبلغ بالشو بکی آنرا مدرك کرده بود ولی چند جمله
 گفتم فهمیدم مترجم عربی کمال نیست و شاید مثلاً او با اصطلاح مصری
 ناست و من با عربی عراقی یا حجازی یا اصلاً عربی مانحوی فصیحی است
 و زبان بازاری میداند یا بالعکس . این را از آنجا حس کردم که بکی دو
 جمله را دو دفعه و سه دفعه پرسید که (شتنگول) یعنی ای شتی بقول که فارسیش
 است چه میگویی ؟ بالاخره صحبت را ناقص گذاشته عذر خواستم از ا کمال
 طلب و با کمال خجلت و انفعال فرود آمدم و اگر چه جمعیت فهمید که
 قصوری نداشتم و هر چه قصور بود اولاً از محرکین و تقاضا کنندگان
 و که بدون تمهید مقدمه هوای تبلیغ بر سرشان افتاده ثانیاً از مترجم بود
 و آنچه را از عهده بر نمیآمد عهده دار شد ثالثاً نوع این کار بی اساس
 و که فارسی زبانی مسائل علمی را بخواهد بفرمی بگوید و روسی زبانی
 و زف نام) آنرا بفرمی دریابد و بروسی ترجمه کند این کار است که هیچ
 فای بانیه مقدمات هم زیر بارش نمی رود تا چه رسد بدون تمهید مقدمات .
 (صه آنها مهم نیست بلکه اهمیت در تأثیر این نطق دوسه دقیقه است
 بر من خجلم از این پیش آمد محرکین شرمند دارند از من . معذرت بخواهم
 ضاحی و قتی که پس از شش ماه بعیناً رسیدیم دیدم متحد المآلها باطراف
 که که آواره امر مبارک را در صحنه تیاثر مایل اف بین بیست هزار نفر
 لشو بک ثابت کرد و همه گفتند آمنا و صدقنا مانیدانستیم در میان مذاهب
 همچو مذهب مهمی هم هست !!

شمارا بخدا کسیکه آنطور باافتضاح حرفهای خود را ناقص گفته اند
 آنها هم حرفی که حتی يك كلمه و اشاره و حرف و نکته و گوشه اش بیبها
 نمیخورده ز بر امر دروسی فلسفه داروین میگوید ما هم اگر مجال یافته بود
 فقط چند جمله داشتیم که بررد فلسفه داروین و حلقات خلقت و حلقه مقبول
 بین انسان و میمون ایراد کنیم اعم از اینکه صحیح باشد یا سقیم ولی تا به
 صحبت شده نه يك كلمه از بهائیت حرفی بوده معین آقایان در متعدد البها
 خود آن طور جلوه دادند که ذکر شد . لذا از بهائیا اروپای ندیده
 فهمیدم که شایعات در نفوذ امر بهاء و تبلیغات عبدالهء در غرب همه در
 وی اساس است و همه اوراقی که در آنجا نوشته و نشر شده مانند اوراق
 است که در حق من نشر شده ولی باز بهتر میدیدم که با اروپا هم بروم و بعضی
 خود حقایق را دریابم بنابراین پس از ورود باسلامبول بضیاعالله اصغر را
 میلانی که در لندن بود نوشتم که میل ملاقات شما واجب لندن را دعو
 او هم شش هفت پیر زن بهائی ما را واداشت بحیفا نوشته که آواره
 برای ما بفرستید و شوقی افندی که فرمان يك پیر زن انگلیسی را از هر
 فرمان خدا و لوح میرزا خدا بیشتر واجب الاطاعة میدانند پس از آنکه
 بحیفا رسیده و خصائص وجودش را پیش از پیش شناختم بلجن غیب گو
 گفت احبای اروپا مشتاق ملاقات شما شده اند و بالاخره مرا بالوح انگلیس
 که ترجمه اش در مجلدات قبل درج شده با اروپا فرستاد و هر دم میگفت بهائ
 در اروپا خیلی کم است ولی هر یکی بقدر هزار بل ده هزار نفر اهمیت دارند
 باز من آواره بیچاره تصور می کردم کم است یعنی یکی دوسه میلیون
 در میان چهار صد میلیون بیشتر بهائی نشده اند دیگر نمیدانستم که در
 اروپا پنجاه نفرند و اگر اغراق بگویم صد نفر که پنجاه نفرش در انگلستان
 و پنجاه نفرش در سایر ممالك اروپا در هر مملکت ده نفر یا پنج نفرند
 همه یا بر اثر اشتباه کاری ایران بهائی شده اند یا اصلا بهائی نیستند و برای
 امرار وقت سالی يك مرتبه بدیجلس حضرات میروند بلکه میتوان گفت
 حتی يك نفر بهائی بدان معنی که حضرات و انمود می کنند در جهان غرب
 وجود ندارد !

خلاصه اولین عکس مهمی که از بهائیان در لندن گرفته ایم عکس
 ذیل است .

عکس آواره و مترجمش: لطف الله حکیم بامس هییتل و دخترش مری

این عکس با گذارش قصر هائری در هانتین کورت و حرف های موهوم خانم در نمکدان درج شده و باز در اینجا بخاطر آمدن از اینکه در این ملاقات میگفت دیدم کبوتری بدور سر شما پرواز میکند و نوری از ساطع است! چون قبلاً در اول مجلس گفته بود که دخترم مری بکمر تپه مجلسی باولیمهد رقص کرده (راست یادروغ) من هم در جوابش گفتم که این کبوتر که شما دیدید کبوتر الهام است! گفت چه الهام آورده بود بشارت داد که شما بار دیگر باولیمهد خواهد رقصید! بقدری از این امیدوار شد که جداً مرا طرفدار گشت. غرض از عرض این چند کلمه این است که از افکار آنگونه زنان است که اگر هزارها هم بامر بهائی توجه کردند قیمتی نداشت تا چه رسد باینکه در همه انگلستان سی چهل نفر از رقم زنهای موهوم پرست توجه کرده اند و همان زنهایم از کیش دست برداشته اند و حتی آلت بازیهای سیاسی هم ممکن است باشند اما اغنام میرزا حسین علی همین که از احبای لندن یا پاریس یا وینکار شیدند گمان میکنند که اولاعده بسیاری هستند و ثانیاً تمامشان بلاسفه و پرفسورها و دانشمندان اروپا هستند چنانکه قبلاً خودمات

گمان میکردیم و پس از ملاقات دیدیم آنچه را که ذکر شد و مهمتر از آن
عنوان ذیل است

(عبدالیهاء یا عرب فستق فروش)

در ایران پیشکاران عبدالیهاء (مانند حاجی امین و بعضی از مبلغین
میگفتند سرکار آقا در لندن بقدری طرف توجه شده که حتی اطفال گریه
مادرهای خود را میگرفته اند که ما را نزد عباس افندی ببر و حتی شرح
راجع بیک مادر و بچه اش در مراسله ولی الله خان و رفته بود که از اروپا
یا امریکا با یک آب و تابی نوشته بود که هر کس میخواند گمان میکرد
این جذب و شور اطفال و مادرهایشان بر اثر روحانیت بوده و سرکار آقا را فرض
مظهر مسیح شناخته اند تا آنکه در لندن یک مسئله عجیبه کشف کردند
که هر وقت بخاطر آمدن حتی حالیه که آنرا مینویسم از طرفی میخندند و از
طرفی دیده دام بر بی خبری اغنام و بدبختی خودمان گریه میکنند و آن
اینست که جذب اطفال بر اثر عشق فستق بوده نه چیز دیگر. زیرا بعضی
از عرب های مصر و افریقا با همان مولوی و فینه که جامه افتخار عباس افندی
بود (مانند کلمه افندی که لقب افتخار او بود) میروند در اروپا برای فروش
فستق میشناسد و وقتی عبدالیهاء در بعضی مجامع ده بیست نفری (نه چندین هزار
نفری) صحبت میکرد پاره زبانت کم کار و فقیر که برای گذرانیدن وقت
با اطفال خود بدان مجمع میرفته اند که پس چرا از این عرب فستق برای
تخریدی کم کم این قضیه بی پرده شده برخی اطفال در مجلس از مادر خود
فستق خواسته اند و عبدالیهاء از مترجم پرسیده که چه میگویند ؟ مترجم
نتوانسته است روح مطلب را بافندی حالی کند گفته است فستق میخواهند
آقا پول داده بخسرو رفته است فستق و یکی دو پاکت شیرینی خریده در میان
اطفال توزیع کرده و این سبب شده که بکوقت هم چند طفل راه بمنزل او
برده در ب هتل جمع شده فستق خواسته اند و گرفته اند ولی مترجم و مبلغ با اشاره
آقا این را بصورت دیگر جلوه داده همه را از نفوذ و تاثیر امر مبارک
قلنداد نموده باطراف نوشته که جذب آقا طوری است که حتی اطفال را
مجنون کرده سبحان الله که حبله تا چه درجه است ؟ مهمترین مجالس لندن
آقامجلس کلیسای سنی تمیل است که در مجلدات سابق هم اشاره کردیم
در آنجا منتهی دویست نفر پیر زن و پیر مرد و آدمهای بیکار و اطفال
فستق طلب حاضر شده اند که او لافین و مولوی وریش سفید و کیوان بلند

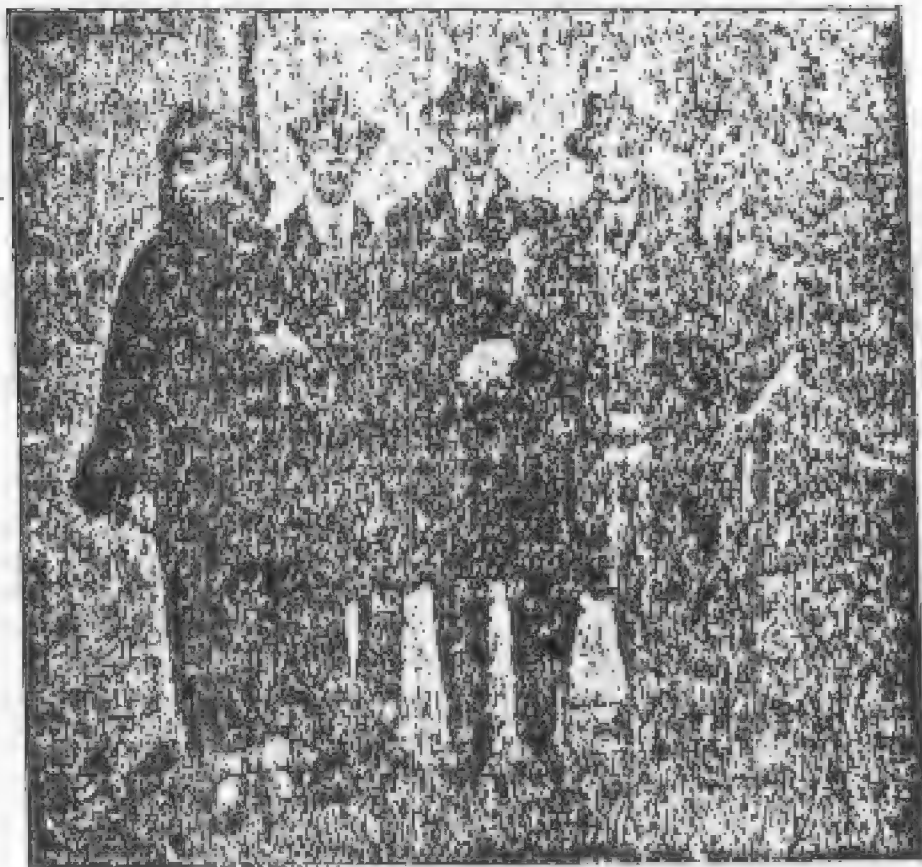
با ولباده و شال کمر را تماشا کنند تا نیا حرف های متعلقانه آقا را که راجع
 دنیا و عالم مسیحیت و آزادی و غیره میزنند بشنوند تا ناگاه ای اطفالشان
 تنق و نقل گرفته ساعتی ساکت و خشنود باشند آنوقت خودش چنین
 لکراف میکند

(عین تلکراف عبدالبها)

۱۸ رمضان ۱۳۲۹ احمداف ساعتاً فوج فوج ملاقات میشود درستی
 بل سه هزار حاضر نطق مفصل تأثیر شدید (عباس) گرچه نفس واته که يك
 لغز مذهبی از مملکتی بملکتی چنین تلکرافی بکند در نظر اهل بصیرت
 ای است بر اینکه دانسته شود که قضیه مخلوط سیاست و پلتیک است
 را شخص روحانی از چنین تظاهرات برکنار است و پس از آنکه قضیه
 بوط سیاست شد معلوم است که هر دروغ و پلتیک را متضمن است وای
 زهم باور کردنی نبود که خود رئیس يك همچو دروغ واضح را تلکراف
 شد و دوستان نفر را سه هزار نفر و چند کلمه حرفهای متعلقانه را نطق
 صل و استماع سرسری مستمعین را که پس از خروج از آن کلیسا
 ملق و ناطق را فراموش کرده اند بعنوان تأثیر شدید معرفی و تظاهریان کند .
 اکنون از این وادی بگذرید و دومین عکس مهم ما و احبای انگلستان

در براتیون بنگرید

در این عکس احبای انگلستان عبارتست از همان پیرمزی که قبلاً
 ب بخروسی بر سر دارد و این همانست که در جلد دوم اشاره شد بر اینکه
 برایتون لندن کاغذی نوشته ما را بمنزلش دعوت کرد و با مترجم رفتیم
 بکشیپ زحمتی کشید و مجلسی بین بیست تا سی نفر فراهم کرد ولی
 امش تا کید میکرد که از جنبه مذهبی نگوئید و از جنبه فلسفی صحبت
 تبد لذا بکشت فلسفه و تاریخ و قصه و حکایت گفتیم و برگشتیم و همواره
 غیر بودم که این چه دعوتی بود و او چگونه بهایی است تا آنکه اتفاقاً
 لندن يك نفر بر خوردم که بهائیان او را از خود میدانند و او از ایشان
 است حکایت آن پیرمزن را گفتم که او در مسیحیت منعصب است و معیناً
 را دعوت کرد این چه معنی دارد ؟ گفتید و حکایتی گفت که تحت عنوان
 بل شناخته میشود (ملکوت بالانه عنکبوت؟) گفت ایامی که عبدالبهاء در
 آن بود من بایکی از رفقا بدیدنش رفتیم اتفاقاً همین خانم آمد ب مجلس
 اولین سؤالش این بود (آیا بهاء الله رجعت مسیح بوده ؟ عبدالبهاء در

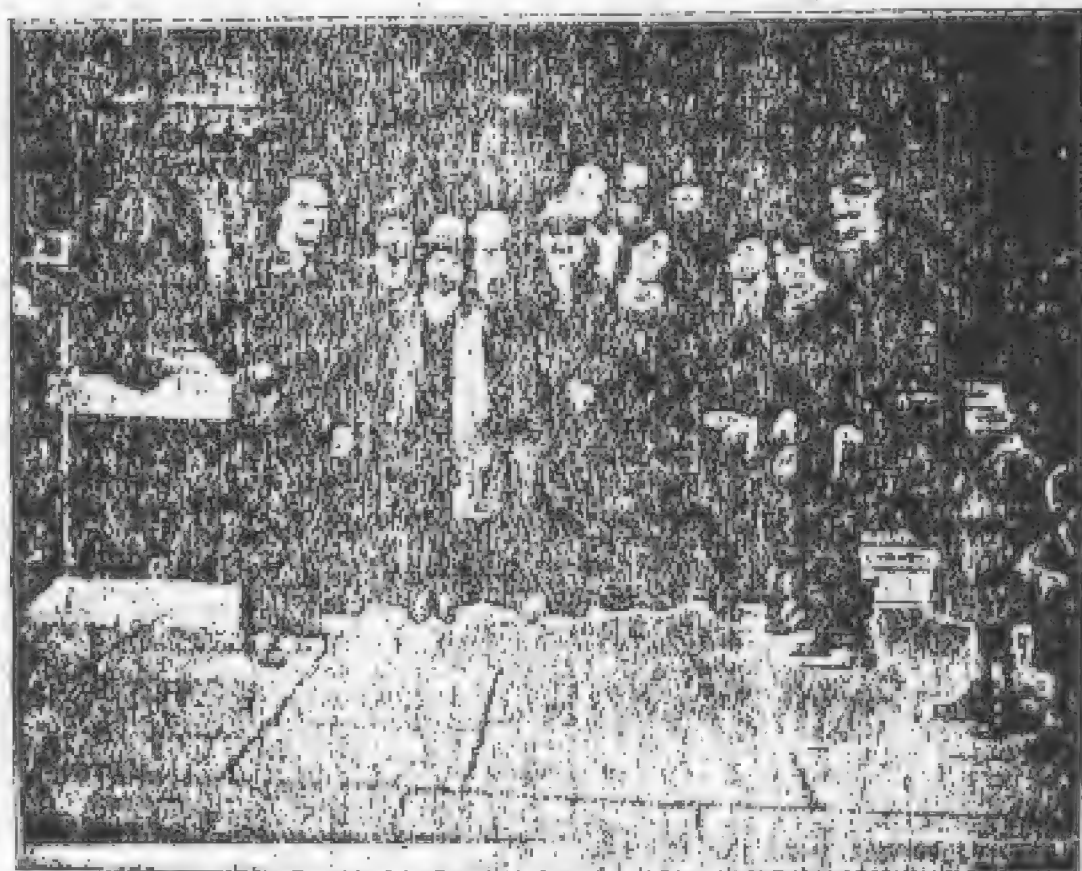
فکر فرورفت که جواب بدهد اینقدر فکر کرد که یکوقت از خود
بی خبر شد بنا کرد انگشت در دماغ خود فرو بردن (این عمل نزد متمدنین
قبیح است) و بقدری این کار را تکرار کرد که رفیقم سر بگوشم گذاشته گفت
آقا جواب را میخواهد از ملکوت تحصیل کند یا لاله عنکبوت ؟ مرا آنقدر
خنده گرفت که نتوانستم خودداری کنم از صدای خنده ام آفادیده گزیده
و من فوری از صدای خنده خود جلو گرفتم در آنوقت دانست سکوت از
پیش از این مورد ندارد و مترجم کرده گفت بگو حضرت بهاء الله رجعت مسیح
نیست و مسیح باید از آسمان بیاید

بلکه بهاء الله یکنفر معلمی است که برای تعلیم دادن امور اجتماعی
از قبیل صلح و سلام و وحدت لسان آمده مانند فلاسفه شما . و هیچ ادعایی
نداشته و حتی مذهب مسیح را ترویج کرده آن خانم که خیلی ساده لوح
است از این جواب چهره اش پال و با آقا مصافحه کرده رفت و قطعاً بداند
اگر او بداند که بهاء ادعای رجعت مسیح یا الوهیت کرده حاضر نمیشود
که با یکنفر بهائی سخن بگوید و چون گاهی باو گفته اند که مبلغین غلو
میکند و خود سرانه بعضی نسبتها بهاء الله میدهند این بود که از شادرو خواست

بیکرد که همان تعالیم را شرح دهید لاغیر گمان میکنم متن این حکایت کافی باشد برای پی بردن بدورنگی و نیرنگی که در امر بهائی موجود است و احتیاج به هیچ توضیح نباشد

اما سومین عکس آواره یا احیای انگلستان در صفحه بعد است که در منچستر گرفته شده و اگر چه هوا گرفته بود و عکس سیاه بیرون آمده لی همین قدر کافی است که دانسته شود تمام بهائیان منچستر که بدیدن آواره آمده و عکس گرفته اند در این عکس دیده میشود و باز هم خدا بداند چندین نفر از این جمعیت مجلس اولشان بود که آمده بودند به پیونده گیسست و چه میگویند چنانکه عکس خود شوقی هم با همین جمعیت و به همین سیاهی وجود است

یعنی عده از اینها ابدأ نمیدانستند بهائی مذهب است یا مملک
از عرب پیدا شده یا از عجم

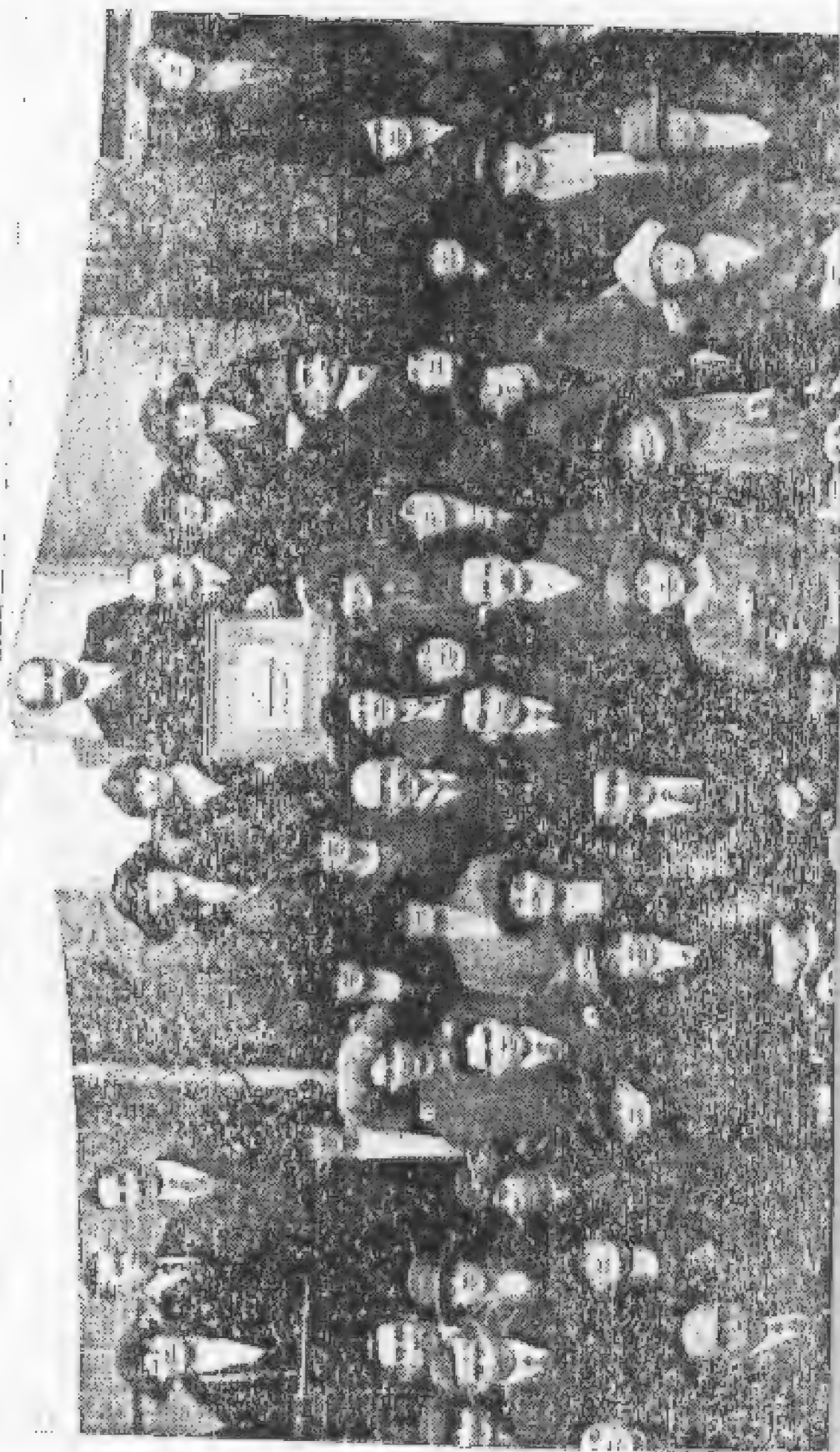
آواره در منچستر

اگر بخواهید روح این مجلس را هم بشناسید از این جمله بشناسید چون چند کلمه صحبت شد مردی برخاسته گفت ای واورایا مگر هندی و ایران توانند زمین را با آسمان بچسباند که اینقدر پیغمبر بیرون میدهند خدا

میدانند از شنیدن این کلمه چنان شرمند شدم که بمرک خود راضی گشتم و از آن بیعدستی المقدور در مجالس و او پنج نفر حاضر بود بشعر و قصه و آثار ادبا برگذار میکردم خواهید گفت مگر مجبور بودی؟ و چرا رها نمیکردی؟ عرض میکنم آری مجبور بودم و اگر همان لطف الله حکیم یهودی که از طرفی مترجم و از طرفی نگهبان من بود کاملاً بر اسرار قلمم آگاه میشد مرا بکشتن میداد. یعنی خودش این عرضه را نداشت ولی راپرت میداد و در کشتی یا حیف یا مصر این کار صورت میگرفت چنانکه شرح آدم کشی ایشان در فصول گذشته گذشت و جنایات دیگرشان محض رعایت اختصار مذکور نگشت

آخرین مجلس مهم

پس از چهار ماه اقامت در انگلستان موقع حرکت مجلسی بهم رسید که از سی و چهار نفر یار و اغیار تشکیل شد و نتیجه آن مجلس که عکس آنرا هم ذیلاً نشان خواهیم داد این شد که چون وارد حیف شدم تمام بهائیان آنجا (که از اول سی نفر مهاجر ایرانی بوده و شاید پس از تفاسل عده شان بشصت و هفتاد رسیده و امروز بر اثر مفاسد اخلاق شوقی بعضی از آنها برگشته اند) مانند رحمت الله نجف آبادی و سید یحیی اصفهانی و جمیل افندی برادر عین الملک و جمعی دیگر و شاید بعد از ایتدیت باز عده شان بهمان سی نفر رسیده باشد) بمن گفتند که ما از خدمات شما در لندن آگاه شدیم و باطراف بشارت دادیم گفتیم چه طور؟ گفتند شب حضرت غصن ممتاز ولی امر الله در مجلس فرمودند که حضرت آواره چنان علم امر الله را در لندن بلند کرده اند که موجب تمام اروپا رسیده. زیرا کار بجائی کشیده که هر چه احباب مجامع بر جمعیست تشکیل داده اند جان بوده است برای نشستن مردم و استماع نطق آواره در تعالیم امر بهائی (بما قول مس روز نبرک بهائی مومن) لهذا یکدست گاه را دیوم و تلفن بیسیم را به حضرت آواره تخصیص داده اند و حالا دیگر با تلفن بیسیم به مجامع ده هزار نفری و بیست هزار نفری صحبت میشود و عنقریب همه اروپا یکقطعه بهائی خواهد شد. گفتیم آری اینست عنقریب عنقریب که پنجاه سال است از زبان عبداله پناه صادر میشد و حالا دیگر از دهان شوقی خارج میشود و شما هم فریب آن را خورده و خواهید خورد

بلی شاعر عرب گفته است :

شنشنة اعرفها من اخزم هل تلد الحية الا الحية

شوقی افندی فرزند همان عباس افندی است که يك نفر (فوزیتا) نام که مردی بود بسیار قصیر القامه با نیم ذرع قد و یک چهارك ریش بزی و پش کرد و دماغ پهن در قیافه مردم چین و ژاپون نمیدانم از کجا پیدا کرد او را در شکم چپ خود کرده بود و بین مریدان خود بدوست ژاپونی خود معرفی نموده اول شفاها و بعد کتابرخ اغنام خود میکشید که امر مبارک در ژاپون نفوذ پیدا کرده و فوزیتا را و امیداشت که گاهی يك خط پنجه کلاغی کشید مریدان او نشان دهد که این کاغذ از اجبای ژاپون آمده و يك نفر پیدا شد بگوید این دروغها این تقلبها این بعللهها بیست که بکار میزنی ؟ یعنی بعد از مردن فوزیتا که نفوذ امر مبارک بهاء با جسد فوزیتا بخاک رفت یک نفر پیدا نشد بگوید بیست سال این حقهها را خوردم و معلوم شد که احدی در ژاپون اسم بهائی را شنیده تا چه باشد باینکه بدان گرویده باشد در اینصورت چرا فرزندش شوقی نگوید که حضرت آواره با رادیو تبلیغ میکند ؟

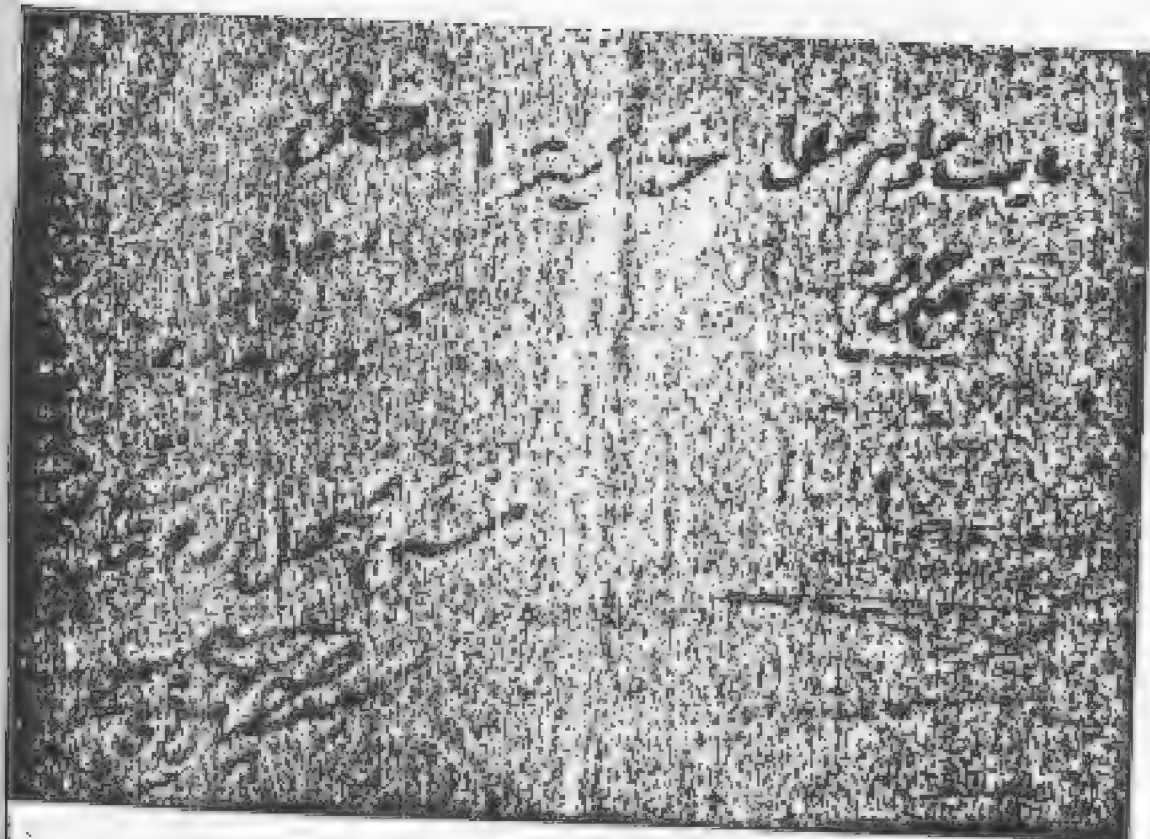
چرا ننویسد که ملکه رومانیای بهائی شده چرا مارناروت جاسوسها را با بگدسته تعلیمات خدعه آمیز بایران نفرستد و مریدان خود را سرگردان سازد ؟ چرا در کلمات خود باز عنقریب ترا تکرار نکنند ؟ چون می بیند آدم آنها را آدم بیداری در این بساط نیست .

الا چون آ که از هر راز گشتم ز راهی کامدم من باز گشتم
سیر ما بقدمهای ۱۹ گانه بناتنها رسیده از اروپا بمصر آمده در مصر هم یافتیم آنچه یافتیم - خصوصاً در ضمن کتاب تاریخ (کوا کب الدریه) که دری دیگر از اطلاعات باز شد و خواستم بطبع آن لحاظ دهیم لکن مراسلات تشویق آمیز و تهدید انگیز از حیفار رسید و از آنجا که گفته اند (الخان خائف) شوقی و پدر و مادر و عمه و خاله اش بقرائن فهمیدند که آواره دیگر کل و مهماب نیمه مالک و از خوش آمد گویی اجباب بر خود نمیبالد لذا پیش از اقدامات من بسی ترسیدند که اگر آواره دانسته های خود را بگوید (مهمراب مالک نه اسفندیار) بنا بر این برای جلوگیری از خرابی نفقه های خرجت و گرفتار بلند کردند و باطراف نوشتند که بی وفایانی در کمین اند یا دانا جان و پشایانی گوشه نشین زنهار از آنان گوشه گیرند و کناره گیرند که همس و نفوس ایشان

م قائل است و بنان و بینان شان زهر هلاهل ! چه این رویه دائمی ایشان
 رده که چون یکی رادل بیدار شناختند نفقه مظلومیت و بعبارت واضحتر
 انه (نه نه من غریبم) را بگوش اغنام ضعیف القلب رسانند و ایشان را برقت
 رند تا مگر کسی گوش شنوا نیاید و چشم بینا نبوید و همچنان کور و کر
 طبع اراده ایشان بماند

سپاطمریدی و مرادی بیاید . اما من که گوشم بدین تعلیمات آشنا بوداعتنا
 کردم تا بعدی که جاسوسسانی چون میرزا محمود زرقلی و شخص ارجمنده
 و کتری که عجالتاً نامش نمیرم برجا - وسی گماشتند ولی من بدانها اهمیت
 داده گاهی دانسته را گفتم و گاهی در پرده نفیتم تا کارم تمام شد و بعین
 یته با کمال جدیت الواح و صباپارا طلبیدم و پیر شوقی فهمانیدم که تعلیمات
 وارا شناخته و دل از شما برداشته ام سپس در بیروت با اعضای محفل روحانیون
 بحث بمیان آورده حقایق را گفتم که اگر یکمشت دروغ و دغلی که در زیر
 ده خداع و جیل مانده کشف شود بل شما بدان طرف آب است و چنانچه همه
 راب مگر آنکه شوقی ترك عیش گویند و راه پرده پوشی بگیرند یعنی هر روز
 نویس نرود و با مادموازلها نرقصد و گرنه آن رقص را نقصی در پی است
 این نقص را رقصی در عقب اول همه اهل محفل تصدیق کردند و آخر
 دسته شده یکدسته طماع که کارکن مرکز بودند عمداً در صحت این
 و ال شبهه کردند و دسته دیگر که بی طمع و وارسته بودند بر قول خود
 ستاندند و امضاء دادند در صفحه بعد صورت امضای ایشان که اکثریت
 محفل راویست درج است

اینها محکم استنادند که شوقی بی فروغ است و شایعات در محامد
 دروغ بلکه اوفقط جوانی شهوت ران است و خوش گذران پول ایران
 صرف ملامتی کند و قدم در امناهی زند سپس خطی بمحفل طهران نوشتند
 بن مضمون که شما مردم را اغفال نکنید و از حال شوقی و مرکز چیفاغافل
 نشید که آنچه شما می نویسند بی حقیقت است زیرا گاهی محفل مینوشت
 ولی امر برای مصلحتی بطرفی غیب فرموده اند . گاهی از قول عمه اش
 نوشتند که هیکل مبارک تاب تحمل مصیبت و مشاهده جای خالی آقا را
 داشته سفر اختیار کرده اند اما محفل طهران که آنروز تحت ریاست شماع الله
 لای و نیابت احمد یزدانی اداره میشد محض خود نمائی آن خط را که از
 محفل بیروت با پنج امضای مذکور صادر شده بود بعیناً فرستاده صدق و

کذب مطلب را از پدر و مادر و عیبه شوقی استفسار کردند ! و جواب آن
 که اینها حرف مفسدین است و مفسدین در ابتداء بتأویج و بعد که چاره
 منحصر دیدند بتصریح معرفی کردند که آواره است و حتی امضای اعضا
 محفل بیروت را کان لم یکن انگاشتند در حالتیکه عبدالیهام و ابو یعوام قرآن
 است میگویند اگر محفل روحانی بر قتل مرتکب امضا کند من تسلیم میشم
 مجملات روحیات محفل بهم شناخته شد که هر محفلی خوش آمد از رؤس
 مر کزی گفته ماست را سیاه ذغال را سفید برطبق آمال و امید آن قلم
 کند مقبول و هر محفلی حقیقت را برخلاف منفعات ایشان بیان نماید مرد
 است اگر چه در بدیهیات سخن رانده باشد و بهمین سبب است که احمد بزرگ
 با عقایدی که ذیلاً بیان میشود خود را بطرفداری ایشان چسباند و
 گفتارها و کردارهای خود را انکار نمود .

تقلبات احمد یزدانی

خطی بمصر بمن نوشت تقریباً بدین مضمون که آبادر نظر دارید
 طهران بشمل گفتم شوقی قابل هیچ نیست و جوان شهوت پرست بی عقیده

ست و شما مکدر شدید؟ اکنون بشکرید که دو ساله سه مرتبه بارو پا در قاضی که ذکر می از دین نیست سفر کرده و . . . پس از شرح مبسوطی از این قبیل من باو جوابی نوشتم که حاصلش تردید در صحت گفتار او بود ولی گفته های او را بکلی انکار نکرده بودم بلکه اظهار حیرت نموده بودم یزدانی پیش خود خیال کرده بود که شاید آواره همان مبلغ برهان تراش و کاسه گرمتر از آتش است که بود و فردا بایران آمده ما را تکفیر میکنند لهذا خط مرا بمحفل برده و گریبان چاک کرده بود که آواره پرده ولی امر را باره کرده! مختصر رشته پستانچا کشید که پس از آنکه یکسال بود من بر ضد اساس بهائیت فریاد میزد و حضرات سرپوش بر آن نهاده مانند مخالفت نیکو و صبیحی و صدها امثال ایشان که هنوز از اغنام دور دست مخفی میکنند عاقبت باصرار یزدانی در محفل طهران و تلگرافی که از خواهر عباس افندی بمحفل رسیده بود و آنهم نتیجه اصرار یزدانی بود محفل روحانی متحد المآلی صادر کرد که از آواره اجتناب باید تا بی خبری احباب بیاید!

فهم ماقلت

تکفیر زملائی معمم عجیبی نیست تکفیر ز کفار مسلم مزه دارد! چون وارد طهران شدم هنوز تکفیر نامه را نشر نکرده منتظر بودند که اگر من رو بایشان بروم آن زیادی نامه را ببلعند ولی چون دیدند که حتی نگاه زیر چشمی بیک نفر از اغنام نکردم و هر چه دعوت نمودند پذیرفتم لذا پس از يك هفته تکفیر نامه شانرا منتشر کردند! با وجود این بکرفیق بهائی که دوستار بود در میدان توپ خانه مرا گفت که من بیستم سه چهار سال قلم و زبان را از کشف اسرار نگهدار. بالاینکه فهمیدم غرضش اینست که تا سه چهار سال اینقدر پریشانی بکشی و آنقدر در اطرافت هو کنیم که خودت بار کنی که معجزه شده یا از شدت پیری و ضعف و عسرت بیماری و اسرار نا گفته بماند معینا تا دو سال قسم او را ترتیب اثر داده چیزی نگفتم و نوشتم و چون شرط وفای با او را انجام دادم و دولت پرتدبیب قاجار هم سپری شد (همان قاجار که احمد میرزا بش در سویس بواسطت اکبر شاه هندی شوقی افندی را بحضور پذیرفته شوقی زانوی احمد میرزا را بوسید و او هم عکس خودش را بشوقی داده آورد در مسافر خانه حیفان نصب کرد و بریدانش می فهماند که او بیای مرا بوسیده

وایمان آورده و نبیل الدوله شانرا به پیشکاری محمد حسن میرزا گماشتند
مجموعه ایس از آن قضایا دست بکار شدم و تاکنون شانزده سال گذشت
و هنوز انتظار آن دوستار رفیقم عملی نشده زیرا نه دست یافته اند که معجز
از اعدام من بسازند نه خدا بایشان موافقت کرده است که طبعاً معجزه در سر
شود نه حالا دیگر در سن شصت سالگی از مرگ من معجزه ساخته خواهد
شد و چون چنین شده شوقی که در ابتدا می نوشتم (سوف تاخدم زبانیه القهر
اینگ عووض زبانیه قهر خودش زبان را بقهر و خشم و دشنام و ستم گشوده لوح
قهریه را بتصور اینکه من از محفل و بساطشان بی خبرم برای مریدانش
فرستاده ولی شاگردم خدارا که مرا در جوار سلطان عبدالحمید عثمانی
نصرالدین شاه و حاج محمد کریم خان و آقا نجفی حتی عم خودش میرزا
یحیی صبح ازل نشانیده و این رویه دوان است که بر مردگانی چون سلاطین
با اقتدار که در گذشته اند یا مردمان کثامی چون آواره حمله کنند چنانکه
زوبانی با پوست شیر بازی می کرد دانشمندی گفت اگر زنده بود
چنین میکردی صحیح بود

عنوان پاکت حامل لوح شوقی

سپاهیان ملکوت جمهور بهائیان در اقطار و ممالک شرقیه و سرودران
چند مجتهد روحانیان اعضای محافل مقدسه روحانیه و عصیه نورانیه
سرداران لشکر عزم الهی (دوباره) امنای مجلله محافل روحانی مرکزی
در آن صفحات علیهم آلاف التحية والثناء طراً ملاحظه نمایند
هر کس شبهه دارد در اینکه این عبارات بدون نقطه کم و زیاد
عنوان پاکت يك لوح است بیاید تا چایی آنکه بخط علی اکبر روحانی
(در همین طهران بر خلاف مقررات مملکتی) طبع شده باو نشان دهم
حالا چرا اینهمه روده درازی میکنند و اولاً بسبب بی ذوقی شوقی است که
حتی بقدر يك شاگرد عادی چیزی نیاموخته تا نیا از بس دستش تپه است
و باید چهل صفحه را بدین ترهات سپاه نماید و مطلبی ندارد لذا ناچار
است باین الفاظ ملقظه که آنهم از سرمایه پدران خود گرفته صفحات را
بر کند تا از صندوق امر بهره اش کم نشود ثالثاً برای تملیق و چاپ و
که رؤسا را عادت است و مرئوسین را لذت این القاب دراز بهم یافته شده

آنگاه اصل لوح (۱) را چنین شروع میشود

ایها الحزب الالهی روحی وما يتعلق بی لئلا تکم الفداء : سالیان دراز است که آفتاب جهانتاب آئین جمال ابهی از بدو طلوعش از افق آن اقلیم بالا در صفحات شرق بکسوف بلایا و وزایا لانعد ولا تحصی مبتلا (پس آنکه ۴ صفحه آسمان و ریسمان هائی از این قبیل بهم بافته در صفحه ۵ بگوید .

صوت سامری (یحیی ازل) در مقاومت امر بها در ارض سر بلند شد چون حیه رقطا (مار خوش خط و خال) آن ناعق اکبر بکمال تدلیس بکل الطاف نورا را سم جفا بچشانید (چهار دشنام در يك عبارتست بایک روغ که سم دادن ازل برادرش بهاء باشد !) در صفحه ششم میگوید : اریاح لواقع نقض شجرة ثابتة را از شش جهت احاطه نمود (پوشیده نیست که اریاح لواقع بادهای آبستن کننده) در مقام استحسان استعمال میشود بادهای بهاری را اریاح لواقع گویند چنانکه خود شوقی هم در لوح دیگری که ذیلا ذکر خواهد شد من حیث لایشمر برای فصل نوروز ذکر نموده و در آنجا هم از جهت دیگر از معنی غافل شده که در صفحه دوم آن لوح میگوید .

در این روز فیروز و عید نوروز .. اریاح لواقع که در مدت هشتاد سال مثبت شجرة مبارکه را من جمیع الجهات احاطه نموده بود بتقدیر رب میر تسکین یافت و ثورت (کذا) طغیان و طوفان انقلابش فرو نشست (سه غلط در يك جمله است - اول اینکه اریاح لواقع را شناخته و مخصوصاً یکم منی رکیکی از این عبارت بیرون میآید که خیلی مضحک است بپرا مراد از شجرة مبارکه میرزا خدایا امر او است اگر میرزا شجرة است ثبت آن والده ماجده اش میشود و بدیهی است اریاح لواقع باید بعد از

۱ . لوح یعنی سنك قبر در ابتدا که بهاء گرسنه مانده بود (بقول خودش) یا خود را با داشتن تسبیح مروراید و قالیچه شاه عباسی از کثرت حرمن گرسنگی میزد (بقول نیکو) پسرانش را واداشت بلوح نویسی و هر سنك بری که مینوشتند نیم ایره بکم و پیشی میگرفتند و مشهور شدند بکاتب لوح مریدان ایرانیش که بیسواد بودند گمان کردند کاتب لوح و روحی یکیست لوح را بجای يك سوره از کتاب آسمانی تلقی کردند !

هشتاد سال تسکین باید! و اگر شجره مبارکه امر میرزا است منبت آت
خود میرزا میشود و ارباب لواقع نمیدانم با او در مدت حیاتش که کمتر از
هشتاد سال است چه تلاقیی کرده و چگونه تسکین یافته؟ دوم آنکه ثور
در اینجا غلط است زیرا ثورت خودش به معنی انقلاب است و ثورت انقلاب
فرو نشست بی معنی است مگر بگوئیم سواد آقا زاده آنقدر کم بوده که
ثورت بشاء را عوض سورت بهین استعمال کرده و مرادش سورت بوده که
به معنی شدت است همچون سورت سرما و سورت گرما و هذا هو الحق سورت
آنکه مدت وزش ارباب لواقع را هشتاد سال قرار دادن از همه غلطتر
خنده دار تر است! (بمد میگوید)

و فرمان آزادی صدور یافت طوق محبوبیت از عنق عبدالبهاء مرتفع
شد و برگردن عبدالحمید باید بیفتاد در صفحه ۱۶ میگوید و مرجع سواد اعظم
حضرت خاتم الانبیاء در این سنوات اخیر منقلب گردید و عیش منکوس
گشت و ایت و جلالتش برفت (از صفحه ۱۹ شروع میکند بیک سلسله بیانات
که از طرفی تعلق بزمامداران ترکیه است و از طرفی میتواند محرك
باشد و از طرفی کاملاً بغض شوقی با اسلام و اسلامیان ثابت میشود) قوله
در این عصر که فخر اعصار و قرون است از خود ملت اسلام شخص
باسلمی مبعوث فرمود (نوع بیان چنین است که گویا میرزا خدا مبعوث کرده
و از نژاد عثمانیان نفس مقتدری برانگیخت و بقوه بازویش سلسله آل عثمان
را ... برانداخت و وحدت اصلیه سواد اعظم ملت اسلام را الی ابد الله رفیع
و مختل بگذاشت شرح همین حضرت سید المرسلین و در آن سرزمین منسوخ
کرد و الغا و ابطال محاکم شرعیه را بر بیگانه و آشنا اعلان نمود تغییر
تبدیل منصوصات کتاب حضرات خاتم الانبیاء را جایز و مشروع شمرد و
احکام جدید مدنیة مقتبسه از عواصم ممالک فرنگ بجایش تشریح و ترویج
کرد قوای سیاست را از نمایندگان امت اسلام منفصل نمود و علمای رسول
را دست از وساده عزت و منصب کوتاه کرد و وفاتش را حیز و تصرف نمود
و ابواب تکایا و صوامعش را بست (تا آنجا که در صفحه ۲۱ میگوید) نظر
به سیاست حالیه حکومت جمهوری ترکیه در منع از تبلیغات مذهبی و قلع و
قمع انجمنهای سرمایه که بعنوان ترویج مذهب بدسائس سیاسی و تحریکات
خارجیه تولید فتنه و آشوب داخله مشغول و مألوفند هیئت تفتیشیه ای از طرف
امنای دولت تعیین گردید و به تمام قوی بر تفحص از حال و موقف بهائیان
آنسانان برخواست (کذا) و امر بتوقف نمایندگان بهائی! در مدینه کبیره

و نقاط دیگر از مراکز امریه صادر کرد «در همه ترکیه سی نفر بهائی نیست»
و آنانرا بدوائر نظمیه جلب نمود بیوت و مساکن آن متهمین معصوم را
تفتیش کرد و آثار و نشریات امریه را تسلیم و اقامور بشمود مجلس استنطاق
برپا کرد و در جلساتی چند از مقاصد و مؤسسات و مخابرات داخله و خارجه
بهائیان در کمال دقت مستفسر شد سپس بمحکمه جنایات قضیه بهائیات
مراجعه شد (تا در صفحه ۲۳ که سخن را بدانجا میرساند که گویا ترکیه از
ملکه رومانیان اندیشه نموده !!! پس از این ترهات کوفتند فریب
میگویند و وسیله تبادل افکار کشف و بسط حقایق امریه ... در اقلیم
انگلستان گردید !

مقصود چیست

مقصودش از تمام این خزعلات اینست که هر چه در عالم امکان از
بدع خلقت عالم تاکنون در هر جای دنیا واقع شده و بشود همه متعلق بمیرزا
خدا بوده و هست بعضی از قدرت ظاهر او است و برخی از صفای باطن او بقاء
براین هر عاقلانی میدانند که اینگونه ترهات قابل هیچگونه اعتناء و جواب
نموده و نیست که گفته اند سنك بزرگ نشانه نزدن است چه عادت فتنه خبیثه
است که در مدح و قدح آنقدر مبالغه کنند که احدی آنرا قابل جواب ندانند.
مثلا وقتی که دشنام نامه از همدان و کرمانشاه و بایست شهری طهران بی امضا
برای نگارنده میفرستند یا بنام آقای نیکو بکتابخانه تمدن میفرستند بقدری
کلمات رکیکه و احازر است که انسان می بیند و چها من الوجوه قابل ابراز
نیست تاچه رسد بانشار !

همین طور دریاوه گونی هائیکه متکی بمقامات میرزا خداست آنقدر
مفردات بدتر کتب و اغراقات عجیب و غریب و احازر است که هیچ کردگی
آنها قابل جواب نمیدانند. مانند اینکه اگر یکنفر گفته دوزی بگوید که
من صد هزار آفتاب تابانرا آفریده یکی را برای شما اهل زمین قرار داده
بقیه را بکرات دیگر فرستاده ام همه مردم آنها حمل بر شوخی یا جنون
میکنند ولی بعین این قضیه یا نظیر آن اغنام میرزا وجهه جدی داده در بین
خودشان بصورت پاور کردگی مذاکره مینمایند مگر اینکه از ارائه دادن
آن بدیگران خودداری نمود، حتی المقدور الواح را از بیگانگان مخفی
میدارند لذا از این وادی باید گذشت و تنها يك لوح دیگر شوقی را که در

واقع دشتام نامه ایست اول بسلاطین سلف همچون سلطان عبدالحمید و آل قاجار (همان دو سلطانی که تادیروز آنها را عادل و مقتدر میخواندند) و سپس در حق علمائی چون حاج محمد کریم خان و آقا نجفی و امام جمعه اصفهان و در آخر به آواره و افتدا کنندگان باو شطری از آن را باید ذکر کرد تا مردم بدانند اگر کلماتی خشن در مجلدات کشف الحیل یافت میشود در مقابل دشتامهایی که شوقی داده معقول ترین سخنی است که بقول مشهور نعتاع روی آتش با نقطه از کلمات آن اوباش نمی شود.

لوح شوقی

(عنوان پاکت) مثلین حضرت رب البریه در بلدان (۱) و ممالك شرقیه
اعضای مجلله محافل مقدسه روحانیه علیهم آلف النجیه و النشاء طرأ ملاحظه
نمایند (عربی درسی) یا امناء الرحمن بین خلقه صفوته فی بریه تبارک الله ربنا
المقتدر المتجبر المتباهی الیهی الایهی (۲)

(معجزات میرزا یعقیده شوقی ۱)

۱ - در این روز فیروز و عید نوروز که جهان ترابی حله موهبت
در بر نموده . . . تأثیرات حیرت بخش جلوه ربیع الیهی نیز در کل آفاق
باشد اشراق ظاهر و باهر (صفحه ۲) ده دوازده شهر کوچک و قریه حقیر که
در هر یک ده پانزده نفر بهائی وجود دارد کل آفاق شده :

۲ - دور دور ظهور و بروز تجلیات سلطنت حی لایزال است (صفحه
۴) افسوس که این لایزال چهل و یکسال است مرده و زایل شده و ده ساله
در شب هفتم نوروز مجلس عزایش و امنعده میکنند کسیکه در تولد خود
میگوید (قد ولد من لم یلد ولم یولد) در مرگش هم باید گفت حی لایزال مرده
است (۱)

۳ - ولوله بیت اعظمش در خطه عراق زلزله بارکان دولت و ملت
انداخته (صفحه ۵) آیا میدانید مقصود چیست ؟ خانه بغداد که میرزا کرایه
نشین و چندی در آنجا با جارا الله دست و گریبان بوده و شش سال است

(۱) اسحق انور یهودی و ملا بهرام زردشتی بی سواد و شعبات
چگری کاشی و الله قلی اردستانی و ملا ابراهیم شیرازی مثلین رب البریه اند
(۲) اینهم الوهیت میرزا خدا (بهاء) که هنوز مردم شبهه دارند که
واقعا ادعای خدائی کرده :

مسلمین گرفته و بتصرف وقف داده اند و اهل بها میخواهند باز گرفته آنرا
خانه کعبه خود قرار دهند ولی افسوس که تصرفات غاصبانه آن در عدلیه
عراق ثابت شده و دیگر بایشان باز نمیکرد مگر چه مقتضیات در سیاست
خارجی باشد که باعث چنین قانون شکنی واضح گشته آنخانه را از مسلمین
بگیرد و بآهل بهاء بدهد آن هم خیلی غریب بنظر میرسد و نمیدانم حضرات
چرا خانه مجله عربهای طهران را کعبه خود نمیسازند ؟ شاید برای اینست
که جایز نمیدانند پول ایرانی در خود ایران صرف شود !

باری این بود معجزه بها که ولوله در ارکان دول و ملل انداخته !
الحق عجب معجزه کرده ! گویا ولوله جان خود و بدو وجود و خواهر و برادر
خود را ولوله دول و ملل شناخته !

۴ - سده متین شبهات مرتفع گردید (صفحه ۶) دلیلش هم نشر سه جلد
فلسفه نیکو و دو جلد ایقاف و چندین کتاب دیگر است !
۵ - علمای رسوم خصم الدائین حضرت قیوم در نتیجه تقلیب گرفتار و
محافل مجله روحانیه و اصفاان ! شرع بدیع بر سریر عزت و قدرت مکین و
استوار (صفحه ۷) مقصد از این مبالغه و مغالطه تشفی سید است بعلت رخاوتی
که در امور علماء حاصل شده ولی مضحك است که اهل محافل روحانی را
جانشین همان آخوندها معرفی کرده است !

۶ - امت مسووحه یحیی در اسفل درکات قنوط ساقط . . سردار نقض ..
در حفرة ظلمانی خزیده (این يك معجزه اش مست است) زیرا امت ازل مانند
امت بهاء موجودند و ناقضین همچون تائبین سالک سبیل وجود منتهی بهائی
در آباد و نصف آباد و سنگسر است و ازلی در طرق و طارو کشته بهائی در
همدان و طهران و یزد زمزمه دارد و ازلی در اصفهان و کرمان و طهران -
ناقض در هند و امریکا و ثابت در ایران و قفقاز و اینکه آقای نیکو عده بهائی را
پنجهزار نوشته من هشت و نه الی ده هزار برای همین است که ایشان
تائبین از بهائی را که پیرو بهاء و عید البهاوند قلمداد کرده و من ازلی و ناقض
را هم که پیروان ازل و میرزا محمد علی اند بر سرده ام پس اگر نیستند همه
نیستند و اگر هستند همه هستند (والکفر ملة واحدة)

۷ - وای بر نفسی که از الواح نصیحة قلم اعلی و نعماء و آلاء این دو

رامنح ابهی رو بتافت و میثاق غلیظ حی لایموت (۱) را اوحی و موهون بشعرد
(صفحه ۸) نعماء و آلاء امر بهاء بولدان است و دشنام شنیدن و گاهی هم کتک
خوردن و کشته شدن آنها را هم که اهل بهاء در خلوات مجری میدارند
نعماء نیست بلکه نکیتهاست که نظیرش در همه جا هست منتهی در اهل
بها بیشتر.

۸ - شمس حقیقت که در ذروه علیین بر گروه تابشین لا ینقطع مشرق
پرتوش بی نهایت شدید است و تأثیراتش در حقایق ممکنات بغایظ عظیم
در اوحی از الواح لسان عظمت باین بیان ناطق قوله جل بیانیه «ان کثر
هذا الغلام (۲) من لحن اویظهر اقل من سم الابره لتندک الجبال وتصفرا الاوراق
وتسقط الاتمار من الاشجار وتحجر الاذقان وتوجه الوجوه لهذا الملك الذي
تجده علی هیکل النار فی هیئة النور و مرة تشهد علی هیئة الامواج فی هذا البحر
الامواج و مرة تشهد کالشجرة التي اسلمها ثابت فی ارض الکبرياء و ارتفعت
اغصانها ثم افنانها الی مقام الذي صعدت و رآء عرش عظیم (صفحه ۹)
اگر نگارنده میگفت که اینها کلمات بهاء است کسی باور نمیکرد و خود
بهائیان هم حاشا کرده ارجح او را مخفی مینمودند و نسبت افتراء بمن میدادند
ولی خوشبختانه شوقی افندی چند فقره از کلمات بهاء را نقل کرده که بخوبی
مقام فهم و فصاحت و سایر شئون جد خود را معرفی مینماید ولی در نظر
انام نه اغنام ! اکنون بدینست که این رنات ملکوتیه را معنی کنیم !

میگوید یک لحن و ارجحه در این غلام (بهاء) مانند گنجی پنهان است
که اگر کمتر از سرسوزن آن بروز کنند کوهها از هم میپاشد و بر گها زرد
میشود و میوه ها میریزد و زنجدانها سرازیر میشود و همه صورتها توجه میکنند
باین پادشاه (اینهم دعوی سلطنت) که او را بر هیکل آتش می بینی در
هیئت نور (یا کچور) و بکمرتیه هم او را خواهی دید بر شکل موجهادز
این دریای مواج و مرتبه دیگر هم او را خواهی مشاهده کرد مانند درختی

۱ - این میثاق غلیظ متناسب با آن حی لایموت است ! زیرا غلیظ
قابل بقا نیست همچون ابر غلیظی که از ریح عقیم متلاشی گردد پس آنحی
لایموت که مرده است عجب نیست که این میثاق غلیظ مدو شدنی باقی
گذاشته باشد !

۲ - میرزا خدا در صدموقع برای قومش بیشتر خود را غلام خوانده
خصوصاً در الواح زیر جلی که بنام سلاطین نوشته.

که ریشه اش در زمین خدائی بایدار شده و شاخهای کوچک و بزرگش بلند شده است آن مقامی که از پشت عرش بالا رفته است در حالتیکه جای دیگر میکل خود را عرش خوانده !

۹ - سهام مقتربین و طعن مشرکین و دسائس مغلین آت هیکل لطف اعزاعلا (کذا) را آتی فارغ و آسوده نگذاشت و از اجرای نوابا مقاصد مقدسه اش « ظاهرآ » مانع و حائل شد ایام پر تلاطم حیاتش بیایان رسید در انتظار متجبین آمال دیرینه اش در عرصه شهود جلوه نمود (صفحه ۱۱) خیلی جای افسوس است که آن حی لایموت ! ایام حیاتش بیایان رسید و آن سلطان مقتدری که بر سوزنی از لحن و لحنه اش آنهمه انقلابات در عالم کون ظاهر میشد بآمال دیرینه خود نرسید !!!

۱۰ - در توقیعی از توقیعات آن طلعت نوار (سید باب) که بافتخار سلطان برانیان (محمد شاه) اصل توقیع دروغ است و سید باب توقیعی بشاه برانیان ! ننوشته) در آژندادن نازل این کلمات در باب مدون و مسطور الا اننی انار کن من کلمة الاولى (دعوی ار کن رابعی است که بدان خود داشته) انی من عرفها عرف کسل حق و یدخل فی کسل خیر . . . قد جعل الله کسل فانیج الرضوان فی یمینی و کل مفاتیح النیران فی شمالی . . . انا النقطة التي موت بها من ذوت و اننی انا وجه الله الذی لایموت و نوره الذی لایقوت . . . بسم بسید اکبر اگر بدانی در چه محل ساکن هستم اول کسیکه بر من رحم خواهد کرد حضرات می بود در وسط کوه قلمه ایست در آن قلمه از مرحمت آن حضرت ساکن هستم و اهل آن منحصر است بدو نفر مستحفظ و چهار سگ مال تصور فرما چه میکنند (صفحه ۱۴) باز افسوس است که سید باب اینک خود را وجه الله الذی لایموت میخواند هم مردم نتوانست خود را ز معاشرت سگها نجات دهد .

۱۱ - سلطان مغرور ایران که در آن ایام برادریکه ظلم چالس . . . بنان تصور نمود بسیف شاهرش شجرة لا شرقية ولا غربية (دومی دروغ است) از ریشه برانداخت . . . غافل از آنکه آن رجفة کبری و زندان بلا بجه اش ظهور تباشیر (۱) اولیه عصر اعظم ایمنی شد (تباشیر برای صحیح

۱ - تباشیر طلوع صبحگاهان را گویند و با کلمه عصر تناسبی ندارد برا عصر که در اینجا بجای قرن اولیه استعمال شده هیچ مناسبتی با کلمه اشیر ندارد مگر بگوئیم فقط دفع حرارت شوقی میکند !

مناسبتر از عصر است)

۱۲ - جمال الهی موعود نقطه اولی «تا از ایها چه بگویند» قاب از رخ بیفکند و جبرئیل امین !! یا بشارت کبری بین جدران آن سخن مظلوم «سیاه چال طهران» نزول یافت (صفحه ۱۷) تا دیروز جبرئیل را منکر بودند و قلم اعلی را بجای او منصوب کرده میگفتند. جبرئیل موهوم است ولی امروز شوقی جبرئیل را آورده است بیت جدران «چهار دیوار» سیاه چال در برپهآء نشانده ! و گویا فراموش کرده که نزول جبرئیل مستلزم نبوت بهاء میشود و از برای اینکه آیه کریمه «خاتم النبیین» مکذوب نشود قدم فراتر نهاده دعوی الوهیت کرده آیات لقاء را شاهد خود قرار داده تا از نبوت و جبرئیل آزاد گردد و اینک شوقی او را جبر کی بر جبرئیل همدم کرده !

۱۳ - (از جبرئیل عجیبتر سرافیل است که میگوید) چون اسرافیل حیات روح جدیدی در کالبد حزب مظلوم ! بد میدو امت مقهور ما یوس متشتت را عزیز دوجهان کرد کریم انیم (حاج محمد کری بخان) از نهیب این قیام انگشت حیرت بدندان بگرفت و شاه غدار (ناصرالدین شاه) از آثار این نهضت جدیده مبهوت و حیران شد چه مطابق است این وقوعات عجیبه و حوادث غریبه با حدیث نبوی که شرح آن در فتوحات مکیه شیخ ابن العربی (کذا) مذکور و مسطور است «و یقتلون کلهم الا واحدا منهم یزل فی مرج عکافی العادیه الالیه التي جعلها الله مائدة السباع والطيور و الهوام» (صفحه ۲۱) پوشیده نماند که اخباری در فصل عکاو اشارات مهمه هست که ابدأ مربوط باین قضیه نیست و این یکی از مقالات عجیبه حضرات است که این حیل را خود بهایکار زده هر جای نشین او نیز واحداً بعد واحداً این مقالات را تکرار مینماید. اصل قضیه راجع بچنگهای صلیبی است که مرکز مهم آن فلسطین و قلعه عکا بوده و آنچه اخبار راجع بقدس خلیل و کرمل و عکاهست و کلاحاکی از آنست که در اسلام حوادث خونین در ارض فلسطین حادث شده آن ارض بقدم مجاهدین اسلامی و دماء مطهره ایشان مبارک میگردد و حتی عبارت یقتلون کلهم در حق بهائیان مصداق ندارد و مائده سباع و طیور و هوام بفتح ایشان نیست زیرا احدی از آنها را در عکا نکشته اند و در خارج عکاهم کشته نشده اند پس حادثه راجع بیکدسته از شهدای اسلام است که بعضی در خارج و برخی در داخل عکا کشته شده اند

گوشت ایشان مانده برای سباع و طیور و هوام آنچه فراهم شد هذا حق لاریب
فنه وما بعد الحق الا الضلال! و معلوم شد که دلالت این حدیث هم چون مبهوت شدن
شاه و انیم بایه اش بر آنست

۱۴ - قل قد جاء الالب و کمل و ما وعدتم به فی ملکوت السرق قد اخذ الاهتزاز
رض الحجاز و حرکت نسمة الوصال تقول یاربی المتعال الحمد بما احببتنی نقحت
بر صلیک بعد الذی امننتی هجرک طوبی لمن اقبل الیک و ویل للمرضین انار
جبل الطور من اشراق الظهور و قال قدو جدت عرفک یا اله من السموات
والارضین (صفحه ۲۴) خوب است این کلمات بها را نیز که حفید بلیدش شاهد
آورده برای مسلمین و کلیبیات و مسیحیان معنی کنیم تا بر فضیلت خدا
صاحب آگاه شوند - قطع نظر از اغلاط لفظی یک همچو غلط بزرگی
را مرتکب شده میگوید - بگو پدر آسمانی مسیح (خدا) آمد و آنچه بشما
عده داده شده بود در ملکوت خدا کاملاً شد خوشی زمین حجاز را فرا
گرفت و نسیم وصل آنرا بحرکت آورده میگوید ای خدای بلند مرتبه حمد
را که زنده کرد مرا بوی وصال تو بعد از آنکه هجر تو مرا میرانده بود
خوشا بآنکه رویتو آمد و وادی بر آنها که روز از تو گردانیدند! کوه طور
ز نور ظهور (یا کجور ظهور) روشن شد و گفت بوی ترا یافتم ای خدای آسمان
زمین! در اینجا هم باید بگوئیم که بوی خدای نور و کجور را (نه خدای
آسمان و زمین) جز میرزا حسین جارا الله کسی نیافته بود پس معجزه
ناقص است!

معجزة ۱۵ - یا سرمه جن - علمتم اولیه اش پدید گردید قوله غریانه
وف یخرج الله می ا کمام القدرة ابادی القوة والغلبة و یصیرن الغلام و یطهرن الارض
بن دس کل مشرک مردود و یقومن علی الامر و یفتحن البلاد باسمی المقتدر القیوم
بدخلن خلال الدیار و یا خذر عبهم کل العباد هذا من بطش الله ان
طشه شدید !!

حالا به بینیم این معجزه یا سرمه جن در کجای دنیا پدید شده میگوید
بها گفته است که عنقریب از آستینهای قدرت دستهای قوت و غلبه بیرون
آید و این غلام (بها) را یاری کنند و زمین را از لوث وجود هر مشرک
یعنی آنات که میرزا بخدائی نشناخته اند پاک کنند و قیام کنند بر امر
بهائی (و بلاد را بنام مقتدر من (بهاء) فتح نمایند و در هر شهری وارد شده
رس ایشان همه مردم را فرا گیرد این از غضب خداست و غضب او شدید

است ! (صفحه ۲۹) اینجا دیگر باید اغنام را مخاطب کرد و گفت اگر شما گوسفند نبودید اقلا این جملات را فهمیده و رئیس احمق ابله بدتر از گوساله خود تذکر میدادید که ای ابله نادان اقلا مانند پدرانست بسین و سوف برگذار کن نه اینکه بگویی (علائم اولیه اش پدیدار گردید) ای ابله احمق کی این علائم ظاهر شده که مریدان تو در بلاد وارد شوند و بنام پدر تو فتوحات کنند و رعب ایشان در دلهای بیفتد ؟ گویا حرفهای حق که در (فلسفه نیکو و کشف الحین) درج شده و او آنها را دشنام میداند آنها را افواج منصوره بهاء و ایادی قدرت و قوت خود تصور نموده و چسارشی که ملل در مقاومت با ایشان بقوه برهان یافته اند آنها را سپاه فاتح تصور کرده یا گمان نموده که چون این مقدمات را چید قلب آواره و رقیایش مانند گوسفندان اوضاع رقیق شده بوهم خواهند افتاد غافل از این که عقاب را بلند است آشیانه !

آری همین گمان را نموده و گرنه هیچ سغیه لایعالم این ترهات را بقلب نمی زنند و نتیجه را از هر زگیلهای ذیل نمی گیرند

۱۶ ای احبای الهی آواره مردود چون ناقص حسود (۱) و کریم عزود حاج محمد کریم خان و عن وراثتم کلاب الارض کلها (نیکو و صبیحی و شهاب و رهبر و صالح و ملازاده و نصرالله سیرجانی و شرقیان و شهید زاده و علی زاده و غنی و سرایزدانی و پرتوی و حاجی اصفهانی و مازندرانی و مشکین و چهره رحمت الله و سید یحیی و فلاح و جلیل «در ارض مقصود» و عباس و مرتضی و روح الله بتدبیب و بینش فارس و حکیم لاهیجان و چندین از فاضل باقراف (با خوف) و عطا و شرق و عبدالله و شالوم از یهود ترسو و صد فریدنی و علیم الاسلام و علوی از آخوند خصلتان شکم پرست که بکروز موافقت و بکروز مخالف وارد شیر و خدابخش و فریدون یزدی از زردشتیان برگشته و کثیر من المثالهم) چنان تصور نمودند که ایجاد انقلاب و احداث فتن و اضطراب و ترویج شقاق و نفاق سدره آلیه را از اشراق باز دارد (متأسفانه نه اشراق برای سدره صحیح است نه این نفوس ایجاد انقلاب و ترویج نفاق کرده اند بلکه در حق سدره اشراقی قائل نبوده و از انقلاب و نفاق که موحدان خود

(۱) کلمه حسود که در حق میرزا محمد علی استعمال مینمایند خیلی معنی دارد یعنی فرضاًما جمعی را خر کرده ایم و چرا حسد میورزد هر کس دیگر هم مخالف شد گمان میکنند حسدورزیده و حال آنکه چنین نیست

شوقی و اجدادش بوده و هستند جاو گیری نموده فقط مردم را بدلیل بیدار کرده اند) و ماء ملح اجاج ز فیروز لیبش را بیفرد غافل از اینکه انقلاب بنفسه معد آئین نازنین است (مادام که گوسفندان معنی انقلاب را نفهمند و آئین نازنین را از مرام و همین تمیز ندهند ویت گلین را از حصن حصین نشناسد و وطنین ذباب را از نغمه عندهایت باز نداند چنین است)

۱۷ - ای برادران و خواهران روحانی (تبلق است) قدری تفکر نمایند و در حوادث این سنین اخیر تفرس فرمائید که بعد از افول کوکب میثاق آن کاذب لعین و فاجر مهین (گویا مقصودش ولی امر مجهول است چه طوفان عظیمی برپا نمود و چه هجوم عنیفی بر مؤسسات و مقدسات شرع بهاء کرد (صفحه ۱۳)) (گرچه مقدساتی در سوسپته بهاء نیست ولی الحق شوقی افندی که حتی در الواح و صایا قلم برده و حقه زده اعمالش هجوم عنیفی بود بر امر بهاء) برده حیاء آن سفیه مجنون بالمره بدرید و برای شجره بهتانی نماید که وارد نیلورد (راستی بد کرد زیرا این سفیه مجنون (شوقی) گمان کرد کسی بر تقلبات او آگاه نمیشود و سیئات اعمال او را نمی بیند و از «کفر و افکروا» های او مطاع نیلگردد و این کار سفهاء و مجانین است که همه مردم را کور و کرانگارند) بهتانی نماید که وارد نیلوردند تمام قوی بر قلع و قمع و تحقیر و تزییف آئین مقدس بر خواست «کذا» و به نشاط و امید زائد الوصف کوس انقراض آئینه امرحی لایموت را بر ملا بگویند گفته حتی لایموت لقدمات! بدشمنان داخل و خارج پیوست و چون رقصاء (مار - کنا به از امام جمعه اصفهان) زهر جفا به عامیان امر بهاء بچشانید (عجبا تا کنون گمان میکردم ولی امر مصنوعی را میگوید زیرا اعمال و اقوال او بود که آئین غیر مقدس بهار اقصی بیع کرد و هر کس بر انقراض آن مطمئن شد ولی در عبارت اخیرش چنین بر میآید که دیگری را میگوید و شاید خصائص وجود خود بما نسبت میدهد معاذ الله زیرا من سعی عبدالبهائم و اگر چنین جسارتی کند مانند اینست که عبدالبهائم را لعین و فاجر و بلید و ابلیس و مزبله شیطان گفته باشد و گمان ندارم چنین جسارتی کند و اگر منظورش این باشد خودش اول کافر با امر بهاء و جسور بر بی حیاء در حق پدر خود «عبدالبهائم» خواهد بود چه آن زن بزرگوار با کمال صداقت و بی خیالی آواره را سعی سامی و هم شان گرامی خود خوانده چنانکه لوحش را خواندید میفرماید (ای سعی عبدالبهائم تو عبدالحسینی

ومن عبدالبهاء این هر دو بک عنوان است و این عنوان (آیت) تقدیس در
ملکوت رحمان - بلکه همشانی یا آیتی را هم اعتراف کرده) حالا ببینیم
شوقی دیگر چه میگوید ؟ میگوید - تیغ بجگر گاه فدائیان اسم اعظم
زد و سیول دموع از عیون سگان ملا علی جاری کرد - راستی در این
عبارت شبهه کردیم که مقصودش چیست و کیست ؟ یعنی ندانم کیست که
تیغ بجگر فدائیات اسم اعظم زده ؟ برا من اسم اعظمی ندیده ام تا تیغ
زننده اش را بشناسم ! من ابدأ سگان ملا علی را نمیشناسم تا به بینم کسی
دموغ عیون از آنها جاری کرده یا نه ؟ عجباً سگان ملا علی کیانند و
چگونه دموع از عیون آنها جاری میشود گمان دارم شوقی در ادای این
کلمات بحال خود نبوده و البته مست و معجون حرجی نیست - بعد میگوید
حزب بهامقاومت نمودند (این را باید از حافظ الصلحه همدانی و یک یهودی
کرمانشاهی و چند مراسله به امضاء و یک مجله مصری پرسید تا معلوم
شود که مقاومت کرده و بهره نبرده اند با اصلا مقاومت نکرده اند ؟)
و اعتنائی بر ترهات و ارجاف و اکاذب و هزات و لذات آن ابله پس بر تلخیص
نکردند (آری این را قه لدارم زیرا اگر اعتنا کرده به دند اقلامی رسیدند
که آقای شوقی شما از کجا مالک مدارس شده اید که آذرا بنام خود ثبت
میرسانید ؟ اگر اعتنا کرده به دند اقلامی رسیدند چه شد که بسر بلا فصل
بهاء وارث نیست و شما که سه پشت یا دو پشت گشته اید وارث شده اید ؟
۱۸ - آنچه را آن سپاحان بحر بلا در مه طین اعلی متجاوز از هشتاد
سال است در طلب و انتظارش که بان و نالانند از پس یرده قضا نمودار
شد .. نجیب و او بلا از منار و مقاعد علمای سوء مرتقم گشت (صفحه ۳۲)
الحق حقی بمنتهی درجه است که شوقی گمان نموده است محدود شدن ارباب
عمائم اسلام را محو و بهائیت را صحو خواهد کرد عجب سهوی است که
کسی صحو و محو را نشناسد نداند که این محدودیت حاکی از کمال
قدرت دولت و انتظام امور ملت است تا هر بیسوادی خود سری نکند و حق بر مقرر
خود جای گیرد و کارها باهوش و اگذار شود
بعد از این کلمات جمله هائی است که کاملاً محرک فساد و موجد اتهام
است و ما بتکرار آن جسارت نکرده همین قدر میگوئیم ای شوقی بلید
اینقدر بدان که امروزه ایران چون ایران دوره قاجار نیست که شما بتوانید
هر رنگ و بیرنگ بکار زنید کسی هم حاجت بتمجید شما ندارد شما اگر

تمجید میکردند خوب بود تا احمد رفیقان زنده بود تمجید کنید و قلم و
زبان را زیاد کاری نگه دارید حالا دیگر کار از این حرفها گذشته و همه کس
تذیب شمارا شناخته . درخاتمه برای اینکه عدد معجزات لوح هم بنورده بالغ
شده باشد میگوئیم که میگوید

۱۹ - اگر چنانچه در مستقل ایام ناعقی دیگر بنده آمد و هیاو و
عربده جدید بینداخت هر اسان میکردید ! (این جمله را در لوح بایبهای مراغه
هم راجع بجناب میرزا صالح که برگشته بود گفته و از آنجا که میدانند
حماقت و شهوت رانی خود شوقی هر روز یکی را خواهد برانگیخت بر مخالفت
لهدا از ایندم غیب گوئیم آغاز کرده تا چون ندائی بلند شد کوسفندان
بی شعورش که بدین رویه عادت دارند آنرا بیاد هم بیارند و بگویند آقا
غیب گفته است !

خاتمه لوح

اکنون باید بر ثبوت و استقامت و تعاون و تعاضد بیفزائیم «پول بدهید»
و بقدر مقدور بکوشیم تا در این چند روز حیات باقیه بخدمتی «پول» که
لایق آن آستان است موفقی گردیم «پول» خدمتی لایق تر از پول در
آستان نیست ! «صفحه ۳۵» حالیا ای خوانندگان کشف الحیل بس است
زیرا شما خسته شدید ما هم از مزخرف گفتن و نقل مزخرف کردن خسته شدیم
اگر بهره میبرید از این کتاب تا این حد کافیست اگر هم بی بهره ماندید دیری است که
کافی بوده و نا آنچه در این کتاب و سایر کتبی که از مطالعه بن سر زده باز کسی
بخواهد بهائی شود یا شبهه کند که شاید يك خبری است برویم به بینیم چه
میگویند ! مختار است و هر کس در عقائد خود آزاد است ما آنچه را دانسته بودیم
برایگان تقدیم کردیم و اینک کشف الحیل بیابان میرسد
آیتی «آواره سابق»

تألیفات آیتی

- ۱- اگر چه کتبی که با اثر قلم عبدالحسین آیتی مطبع رسیده نسخه‌هايش برای فروش تماماً بخریده است ولی ذکرش بی فایده نیست.
- ۲- کشف الحیل جلد اول آن چاپ ششم است و ۲ و ۳ چاپ سوم (سه جلدی) سه فراری، سه عروسی.
- ۳- کلین اول از سه کلین فرهنگ فارسی بطالین از مؤلف و کتبخانه‌ای تهران بطلبید موجود است.
- ۴- روش نگارش.
- ۵- انشاء ۴ فصل.
- ۶- تاریخ مختصر فلاسفه.
- ۷- منظومه خردنامه در اسلامبول چاپ شده و بایران نفرستاده‌اند.
- ۸- تاریخ یزد - آنشکده یزدان مصور است.
- ۹- کتاب لبی ترجمه و تفسیر کلام الله قرآن مجید در سه مجلد در همه تهران و یزد در دسترس است.
- ۱۰- چندین منظومه ۱- اشعه حیات ۲- خرد نامه ۳- دیوان آیتی، بخواست خدا بزودی چاپ میشود.